
Vreemdelingencirculaire

uitsluitend voor ambtelijk gebruik!

deel C

Ministerie van Justitie / Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
Stafbureau Algemene en Juridische Zaken

Nr. AJZ.1334/E.633-A.190

Vreemdelingencirculaire

Deel C.

Deel C - Toelating

Hoofdstuk I Het begrip toelating

De term "toelating" wordt gebruikt in het opschrift van Afdeling A van Hoofdstuk II van de Wet en in artikel 15 Vw, hetwelk betrekking heeft op toelating van vluchtelingen. Verder spreekt de Wet van toegang hebben tot Nederland (art. 6, eerste lid) en het toegestaan zijn in Nederland te verblijven (art. 8, 9 en 10). Aangezien ook deze bepalingen zijn opgenomen in Afdeling A van Hoofdstuk II der Wet, betreft het hier eveneens vormen van toelating. In het systeem van de Wet dienen derhalve onder toegelaten vreemdelingen te worden verstaan: alle vreemdelingen die in Nederland verblijven en aan wie dat verblijf ook ingevolge het bepaalde bij en krachtens de Wet is toegestaan. Deze categorieën worden hieronder in Hoofdstuk II nader aangeduid. Het begrip toelating in de zin van de Wet heeft derhalve een ruime inhoud.

algemeen

Hoofdstuk II Het hebben van toegang tot Nederland

Art. 6 Vw bepaalt welke vreemdelingen toegang tot Nederland hebben. Er wordt hier gesproken van toegang hebben en niet van toegang verliezen, omdat dit artikel mede geldt voor vreemdelingen die ons land binnenkomen over de Belgisch-Nederlandse grens, alwaar - op grond van de overeenkomst van Brussel van 11 april 1960 inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied - geen doorlaatposten zijn ingesteld, aan welke systematisch gecontroleerd wordt of de grenspassanten aan de voorwaarden voor het hebben van toegang tot Nederland voldoen (voor de aan het zogeneten "gadeslaan" van het personenverkeer aan de zuidgrens verbonden taak: zie onder Deel B, Hoofdstuk III, in deze circulaire).

Ingevolge art. 6 Vw hebben dan toegang tot Nederland vreemdelingen:

- a. aan wie het krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven en
- b. die tevens voldoen aan de ter uitvoering van de Wet vastgestelde vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding.

vreemdelingen
aan wie het
krachtens de
Wet is toege-
staan in Nederland
te verblijven

Aan de onder a vermelde voorwaarde voldoen:

- 1e vreemdelingen die de verplichtingen, waaraan personen bij grensoverschrijding zijn onderworpen, in acht hebben genomen (zie met name de artt. 12 en 23 Vb, juncto art. 4 VV); die beschikken over vol-

- voldoende -

Eerste wijziging

- doende middelen en die bovendien geen gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zie hiervoor nader onder Deel C, Hoofdstuk VI, van deze circulaire);
- 2e houders van een geldige vergunning tot verblijf (art. 9 Vw);
 - 3e houders van een vergunning tot vestiging (art. 10, eerste lid, aanhef en onder a, Vw);
 - 4e vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten (art. 10, eerste lid, aanhef en onder b, Vw);
 - 5e vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie art. 47 Vb en art. 24a VV).

Dit betekent dus dat aan een vreemdeling die een der onder 2e - 5e genoemde titels tot verblijf heeft - en die over het vereiste document voor grensoverschrijding beschikt - niet de toegang tot Nederland kan worden geweigerd ook al zou de controlerende ambtenaar, belast met de grensbewaking, van oordeel zijn dat de vreemdeling niet meer over voldoende middelen van bestaan beschikt of dat hij gevaarlijk is voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zodanige omstandigheden kunnen eventueel wel grond tot intrekking van een verleende vergunning opleveren).

gedragslijn indien niet aan de gestelde voorwaarden voor het hebben van toegang wordt voldaan, alsmede in twijfelgevallen

In het algemeen dient aan vreemdelingen, die naast het vereiste document voor grensoverschrijding houder zijn van een der documenten, bedoeld in bijlage 5 VV (dan wel van een nog geldig verblijfsvergunning-formulier, afgegeven krachtens het bij art. 109 Vb ingetrokken Vreemdelingenreglement - zie ook art. 108 Vb), of in wier paspoort een geldige vergunning tot verblijf is aangetekend, zonder nadere controle de toegang tot ons land te worden verleend; met name behoeft van hen niet te worden gevraagd om aan te tonen dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikken en kan controle aan de hand van het Opsporingsregister (c. q. het Opsporingsblad) te hunnen aanzien achterwege blijven. (Wel dient zo mogelijk speciale aandacht te worden besteed aan de signaleringen, „v. t. v. ingetr.“; zie aan het eind van dit Hoofdstuk onder punt f).

Mocht de controlerende ambtenaar evenwel uit bijzondere feiten of omstandigheden blijken, of mocht hij redelijkerwijs kunnen veronderstellen, dat een zodanige vreemdeling niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, dan wel gevaarlijk is voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid, dan dient deze ambtenaar zich aanstonds,

op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire, in verbinding te stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. Dezelfde gedragslijn moet steeds worden gevolgd, indien een vreemdeling, die kan aantonen of verklaart dat hem krachtens een der bepalingen van de artikelen 9 en 10 Vw verblijf in ons land is toegestaan, niet over het voor het hebben van toegang tot Nederland vereiste document voor grensoverschrijding beschikt of indien het betreft de houder van een document als bedoeld in bijlage 5a, VV, ten aanzien van wie blijkt of aannemelijk is dat de hem verleende vergunning tot vestiging is vervallen doordat hij zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd (art. 14, tweede lid, Vw). Aan vreemdelingen die geen titel tot verblijf in Nederland hebben en die niet voldoen aan de voor hen geldende voorwaarde voor het hebben van toegang tot Nederland (zie hierboven onder 1e) dient de toegang tot ons land te worden geweigerd. De controlerende ambtenaar, belast met de grensbewaking, ^{dient} zich, op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire voor het vragen van een beslissing omtrent de toegangverlening in verbinding ^{te} stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie:

- a. in gevallen, waarin hij twijfelt of een zodanige vreemdeling aan de terzake gestelde voorwaarden voldoet;
- b. in gevallen, waarin wel vaststaat dat niet aan bedoelde voorwaarden wordt voldaan, doch waarin aannemelijk is, dat er om bijzondere redenen nochtans aanleiding bestaat aan de vreemdeling de toegang tot ons land te verlenen, bijvoorbeeld om redenen van humanitaire aard of wegens het bijzonder urgente karakter van het reisdoel van de vreemdeling;
- c. in gevallen, waarin er naar de mening van de controlerende ambtenaar grond bestaat voor weigering van de toegang tot Nederland aan de vreemdeling, doch in diens identiteitspapier of op een aan hem verstrekt afzonderlijk inlegblad een der aantekeningen is gesteld als bedoeld in de artt. 39, tweede en zesde lid, 43 en 45, tweede en derde lid, VV.

In afwijking van het vorenstaande is het hoofd van de betreffende doorlaatpost bevoegd op eigen gezag aan de vreemdeling een "bijzonder doorlaatbewijs" van het model, behorende bij bijlage 3b, onder M, van het VV te verlenen in de gevallen genoemd in Deel C, Hoofdstuk III, van deze circulaire.

Ten aanzien van de beoordeling van de vraag of de vreemdeling beschikt

- over -

afgifte bijzondere doorlaatbewijzen

middelen van bestaan

Eerste wijziging

over voldoende middelen als omschreven in art. 8, eerste lid, onder b, Vw zij verwezen naar het gestelde in Deel I, onder A II, van de Benelux Verzameling Voorschriften; voor wat betreft de wijze waarop de controle op het voldoen aan dit vereiste dient te worden uitgeoefend, zie ondermeer Deel B, Hoofdstuk III, van deze circulaire, alsmede Deel I, onder B IV van genoemde Verzameling. Opgemerkt zij nog dat Belgen en Luxemburgers om toegang tot Nederland te hebben niet behoeven te voldoen aan de eis van het bezit van voldoende bestaansmiddelen (zie art. 92 Vb).

gevaar voor
openbare rust,
openbare orde
of nationale
veiligheid

In Beneluxverband is vastgesteld dat onder de begrippen openbare rust en openbare orde mede begrepen zijn de goede zeden, de volksgezondheid en de internationale betrekkingen.

Voor de vaststelling van de vraag of de vreemdeling gevaarlijk is te achten voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid, zal met name raadpleging van de in het Opsporingsregister of in het Opsporingsblad opgenomen signaleringen nodig zijn (zie deel I, onder A III, van de Benelux Verzameling Voorschriften alsmede, voor wat betreft de wijze van raadpleging der signaleringen, deel I, onder B V, van die Verzameling).

Voor de te volgen gedragslijn ten aanzien van vreemdelingen van wie verondersteld wordt dat zij hier te lande ongewenste politieke activiteit zullen bedrijven, zie Deel H, onder 4, punt 5, van deze circulaire.

signaleringen

Overigens geldt terzake van in het Opsporingsregister of in het Opsporingsblad opgenomen signaleringen ten aanzien van vreemdelingen het volgende.

a. Signalering "OVr"

De ambtenaren, belast met de grensbewaking, dienen aan vreemdelingen wier namen in het Opsporingsregister (c. q. het Opsporingsblad) zijn opgenomen met de aanduiding OVr (ongewenste vreemdeling) in het algemeen aanstonds de toegang te weigeren.

Slechts in de twee hieronder vermelde gevallen dient tetschnd, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire, contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie:

1e steeds, indien de gesignaleerde de Belgische of de Luxemburgse nationaliteit bezit;

2e ten aanzien van andere vreemdelingen: indien er dringende redenen aanwezig zijn om de vreemdeling nochtans de toegang tot

erste wijziging

- Nederland -

Nederland te verlenen.

- b. Signalering "ongew. verkl. art. 21 Vw" (c.q. ongew. verkl. art. 3a Wet van 17-6-1918).

Ter onderscheiding van een feitelijke signalering als "OvR" worden de namen van vreemdelingen die overeenkomstig art. 21 Vw bij beschikking van de Minister van Justitie ongewenst zijn verklaard, in het Opsporingsregister (c.q. het Opsporingsblad) opgenomen met de aanduiding: "ongew. verkl. art. 21 Vw".

Daarnaast komen in het Opsporingsregister nog signaleringen voor van vreemdelingen die ingevolge een door de Minister van Justitie gegeven beschikking krachtens art. 3a van de Wet van 17 juni 1918 (Stb. 420) ongewenst zijn verklaard. Weliswaar is deze wet bij art. 47, eerste lid, Vw ingetrokken, doch ingevolge het tweede lid van dat artikel blijft de Wet van 1918 ondermeer van toepassing op maatregelen tot ongewenstverklaring krachtens art. 3a van die wet, welke vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de nieuwe Vreemdelingenwet zijn genomen. De hier bedoelde signaleringen komen voor met de aanduiding: "ongew. verkl. art. 3a Wet van 17-6-1918".

Indien een op een der vorengenoemde wijzen gesignaleerde vreemdeling zich aan een doorlaatpost meldt en daarbij eigener beweging en uitdrukkelijk om toegang tot Nederland verzoekt, zulks onder mededeling dat hij ongewenst is verklaard, dient hem de toegang zonder meer te worden geweigerd. In dit geval kan dus worden afgezien van aanhouding en voorgeleiding van de vreemdeling wegens overtreding van art. 197 van het Wetboek van Strafrecht. Van de weigering dient aanstonds schriftelijk mededeling te worden gedaan aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, terwijl voorts in het reis papier van de vreemdeling de bij art. 13, tweede lid, VV voorgeschreven aantekening omtrent het weigeren van de toegang dient te worden gesteld. In alle overige gevallen, zowel wanneer de vreemdeling tijdens de uitoefening van de controle aan een doorlaatpost wordt aangetroffen als bij aanhouding in het grensgebied, dient aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie te worden opgenomen, zulks mede teneinde de beschikking te verkrijgen over een gewaarmerkt afschrift van het besluit tot ongewenstverklaring, hetwelk moet worden gevoegd bij het terzake van overtreding van art. 197 van het Wetboek van Strafrecht

op te maken proces-verbaal.

c. Signalering "IM"

Van het aantreffen van vreemdelingen, wier naam in het Opsporingsregister (c. q. het Opsporingsblad) is opgenomen met de aanduiding "IM", dient steeds terstond telefonisch te worden kennis gegeven aan het Bureau Interpol, Raamweg 47 te 's-Gravenhage. Voorts dient te hunnen aanzien op grond van de vreemdelingenvoorschriften de volgende gedragslijn te worden gevolgd:

1. in geval de vreemdeling tevens als "OVr" is signaleerd dient te worden gehandeld overeenkomstig het hierboven onder a gestelde;
2. indien achter de aanduiding "IM" een jaartal is vermeld (bijv. '64, '65) kan uit een oogpunt van vreemdelingenbeleid doorlatting worden verleend;
3. in alle overige gevallen zal het Bureau Interpol terzake contact opnemen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie en zal aan de ambtenaar, die de kennisgeving heeft gedaan, zo spoedig mogelijk telefonisch worden medegedeeld hoe ten aanzien van de betrokkene moet worden gehandeld.

d. Signalering terzake van een strafbaar feit

Bij aantreffen van vreemdelingen, wier opsporing, aanhouding en voorgeleiding terzake van een door hen gepleegd strafbaar feit door een Nederlandse justitiële of politieke autoriteit wordt verzocht, dient op de gebruikelijke wijze contact te worden opgenomen met de instantie van justitie of politie die de aanhouding verzoekt.

Indien het echter aannemelijk is dat de verwijdering van een zodanige vreemdeling uit Nederland na het ondergaan van zijn straf of na beëindiging van het tegen hem in te stellen strafrechtelijk onderzoek op moeilijkheden zal stuiten of aanmerkelijke kosten voor de Nederlandse autoriteiten met zich mede zal brengen, dient aanstonds contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire. Dit laatste dient in elk geval te geschieden indien het betreft vreemdelingen die niet in het bezit zijn van geldige reispapieren of die houder zijn van een vreemdelingen- of vluchtelingenpaspoort. Vanwege het ministerie zal alsdan overleg met de betreffende justitie- of politie-

- autoriteiten -

autoriteiten worden gepleegd.

e. Signalering "VMV"

Aan visumplichtige vreemdelingen, wier namen in het ringsregister zijn opgenomen met de aanduiding "visum verlenen zonder machtiging van de Visadienst) e. in het bezit zijn van een visum, geldig voor Nederland of voor het Beneluxgebied, mogen door de ambtenaren, belast met de grensbewaking, nimmer zonder voorafgaande machtiging visa worden verleend. Zijn er naar het oordeel van de controlerende ambtenaar bijzondere redenen aanwezig om de vreemdeling het vereiste visum aan de grens te verlenen, dan dient derhalve steeds contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire. (De signaleringen "VMV" worden - al naar gelang zij zijn uitgegaan van de Belgische, Luxemburgse of Nederlandse autoriteiten - gevolgd door de letters "B", "N", of "L").

f. Signalering "v. t. v. ingetr."

Deze signalering heeft betrekking op vreemdelingen wier vergunning tot verblijf is ingetrokken, doch aan wie de desbetreffende beschikking niet kan worden uitgereikt of in wier paspoort de bij art. 44 VV voorgeschreven aantekening niet kan worden gesteld (c. q. wier identiteitspapier als bedoeld in bijlage 5d VV niet kon worden ingehouden). Bij aantreffen van een aldus gesignaleerde vreemdeling dient steeds gehandeld te worden op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

Voor voorlopige signalering aan de doorlaatposten in dringende gevallen; zie Deel E van deze circulaire.

diplomatieke
ambtenaren
en andere
geprivile-
gieerde personen

Ten aanzien van diplomatieke ambtenaren en andere geprivilegieerde personen als bedoeld in Deel G, onder 3, van deze circulaire dient geen controle te worden toegepast op het bezit van middelen van bestaan, noch mag te hunnen aanzien controle aan de hand van het opsporingsregister of het opsporingsblad plaats vinden.

Hoofdstuk III Documenten voor grensoverschrijding

vereisten ten
aanzien van
het bezit van
een document
voor grens-
overschrijding

Ter uitvoering van art. 6, eerste lid, Vw strekken de artt. 41 en 42 Vb, alsmede art. 16, juncto de bijlagen 3a en 3b VV.

Het uitgangspunt van de terzake gegeven regeling is dat vreemdelingen, om toegang tot Nederland te hebben, in het bezit moeten zijn van een

- geldig -

Eerste wijziging

geldig paspoort dat, al naar gelang de duur van hun voorgenomen verblijf in ons land of in het Beneluxgebied, moet zijn voorzien van een geldig transitvisum (al dan niet met oponthoud), een geldig reisvisum of een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (zie art. 41, eerste lid, Vb). Voor de begrippen transitvisum, reisvisum en machtiging tot voorlopig verblijf: zie art. 1 Vb, Deel H, onder 3, van deze circulaire, alsmede deel I, onder A 1, van de Benelux Verzameling Voorschriften.

Op bovenvermelde regel bestaan een aantal uitzonderingen, hetzij krachtens voor Nederland verbindende internationale regelingen (art. 41, derde lid, Vb, juncto art. 16 en bijlagen 3a en 3b, VV), hetzij krachtens voorschrift van de Minister van Justitie (zie art. 16 en bijlagen 3a en 3b, VV, mede strekkende tot uitvoering van art. 41, vierde lid, Vb). Deze uitzonderingen zijn opgesomd in de bijlagen 3a en 3b VV (zie in dit verband ook de delen III en IV van de Benelux-Versameling Voorschriften).

Met ingang van 1 maart 1969 (zie de 7e wijziging van het Voorschrift Vreemdelingen) is het aantal landen voor welker onderdanen voor een verblijf van langer dan drie maanden het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf verplicht is gesteld, sterk uitgebreid. Van deze verplichting zijn thans nog uitgezonderd de onderdanen van de E.E.G.-landen, Denemarken, Finland, Ierland, Monaco, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

In de regel behoort derhalve aan vreemdelingen die geen onderdaan zijn van een der bovengenoemde landen en die voor een verblijf van langer dan drie maanden herwaarts komen zonder in het bezit te zijn van de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf, de toegang tot ons land te worden geweigerd.

Een uitzondering dient echter te worden gemaakt:

- a. indien door het weigeren van toegang uitsluitend op grond van het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf aan de vreemdeling in ernstige mate financieel nadeel wordt berokkend;
- b. in gevallen waarin weigering op de onder a. genoemde grond een klaarblijkelijke hardheid zou betekenen;

c. ten aanzien van vreemdelingen met wier komst een aanmerkelijk Nederlands economisch of cultureel belang wordt gediend.

Een der vorenbedoelde omstandigheden zal zich met name kunnen voordoen, indien het betreft:

- uit een ver verwijderd land komende familieleden van hier te lande wonende personen die voor familiebezoek naar Nederland komen;
- studenten, wier studiebeurs of geldelijke toelage de kosten voor studie en levensonderhoud waarborgen;
- niet-nederlandse vrouwen die gehuwd zijn met een Nederlander en die zich, komende uit het buitenland, bij hun echtgenoten vestigen;
- van origine Nederlanders (de zgn. spijtemigranten);
- vreemdelingen met een inkomen boven de zgn. loongrens in de zin van de Ziekenfondswet (thans f 13.800, --) die hier te lande in een leidinggevende functie zijn benoemd, of als specialist (bijv. ingenieur) tewerkgesteld worden.

Uiteraard zijn de hier gegeven voorbeelden niet volledig.

Van geval tot geval zal door de ambtenaar belast met de grensbewaking moeten worden beoordeeld of van omstandigheden als hierboven aangeduid sprake is. In bevestigend geval dient aan de desbetreffende vreemdeling de toegang tot ons land te worden verleend, mits aan de overige voorwaarden voor binnenkomst wordt voldaan. Bij het te stellen doorlaatstempel wordt dan aangetekend:

"binnen 8 dagen melden bij het hoofd van plaatselijke politie te, art. 66 Vb.". De politie van de gemeente waarheen de vreemdeling zich begeeft, wordt er op deze wijze van in kennis gesteld dat hem op grond van bijzondere omstandigheden toch toegang tot Nederland werd verleend, zodat niet tot onmiddellijke uitzetting mag worden overgegaan.

In twijfelgevallen kan een bijzondere aanwijzing worden gevraagd op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

Met betrekking tot buitenlandse werknemers en hun gezinsleden geldt het bepaalde in Deel G, onder 4, van deze circulaire.

Voor vreemdelingen van Chinese landaard:

zie Deel G, onder 5, van deze circulaire.

- Speciaal -

onthefing,
verleend door
de Minister van
Justitie

Speciaal de aandacht verdienende bijzonderheden omtrent reisdocumenten van vreemdelingen zijn vermeld in bijlage C 1 bij deze circulaire.

Art. 42 Vb machtigt de Minister van Justitie en de daartoe door hem bevoegd verklaarde autoriteiten, in bijzondere gevallen aan vreemdelingen onthefing te verlenen van een of meer der bij of krachtens art. 41 Vb vastgestelde vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding. Het gaat hier dus om een onthefing in incidentele gevallen. Te denken valt in dit verband aan vreemdelingen die groepsgewijze de grens overschrijden in verband met militaire oefeningen, dan wel in het kader van sportevenementen e.d. Van de in art. 42 Vb voorziene mogelijkheid tot aanwijzing van autoriteiten, die - mede - bevoegd zijn een onthefing als in dat artikel bedoeld te verlenen, heeft de Minister van Justitie geen gebruik gemaakt.

afgifte van
bijzondere
doorlaatbewijzen

Betreft het een individuele grensoverschrijding, dan kan in daarvoor in aanmerking komende gevallen aan de vreemdeling een bijzonder doorlaatbewijs worden verstrekt van het model, behorende bij bijlage 3b, onder M, VV. De afgifte van bijzondere doorlaatbewijzen valt niet onder de werking van art. 42 Vb. In zodanig geval wordt de vreemdeling immers in het bezit gesteld van een voor het hebben van toegang tot Nederland geldig document voor grensoverschrijding. De afgifte van bijzondere doorlaatbewijzen geschiedt volgens de regels, opgenomen in Deel I, onder B III, van de Benelux Verzameling Voorschriften. De hoofden van de doorlaatposten zijn bevoegd om zelfstandig (dus zonder voorafgaand

- contact -

contact met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie) bijzondere doorlaatbewijzen af te geven in de volgende gevallen:

- a. indien aan de daarvoor in Beneluxverband vastgestelde voorwaarden, zoals deze zijn vermeld in Deel I, onder B III, van de Benelux Verzameling Voorschriften, wordt voldaan;
- b. aan onderdanen van de Bondsrepubliek Duitsland, uitsluitend voor toeristische doeleinden en voor een verblijf van ten hoogste veertien dagen in Nederland, mits het bonafide gevallen betreft (ten behoeve van Duitse minderjarigen die niet in het bezit zijn van enig document, waaruit hun identiteit blijkt, mag alleen zonder voorafgaande machtiging een bijzonder doorlaatbewijs worden afgegeven, indien zij reizen in gezelschap van een der ouders, grootouders of voogd);
- c. aan opvarenden van jachten in gevallen als omschreven in Deel C, Hoofdstuk V, van deze circulaire;
- d. aan vreemdelingen, behorend tot het technische personeel van een buitenlandse luchtvaartmaatschappij, die zich - zonder in het bezit van de vereiste documenten voor grensoverschrijding te zijn - naar Nederland moeten begeven voor het doen van de nodige verrichtingen in verband met een vliegtuigongeval (zoals het instellen van een onderzoek, berging of het luchtwaardig maken van het vliegtuig); het verlenen van toegang behoort in de hierbedoelde gevallen steeds zo snel mogelijk te geschieden.

Behoudens in bijzondere omstandigheden wordt de controle op het bezit van documenten voor grensoverschrijding systematisch uitgeoefend (zie Deel B, Hoofdstuk III, van deze circulaire, alsmede Deel I, onder B I, van de Benelux Verzameling Voorschriften).

Hoofdstuk IV Het weigeren van toegang

Art. 7, eerste lid, Vw bepaalt dat vreemdelingen, aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd, verplicht zijn het land onverwijld te verlaten, een en ander met inachtneming van de daartoe door een ambtenaar, belast met de grensbewaking, gegeven aanwijzingen. Deze aanwijzingen kunnen ondermeer betrekking hebben op de weg, welke de vreemdeling bij het verlaten van het land heeft te volgen, of op het zich aan boord begeven van een bepaald schip of luchtvaartuig. Overtreding van dit voorschrift is strafbaar gesteld bij art. 44, eerste lid, Vw. De leden 2-4 van art. 7 Vw hebben betrekking op de verwijdering van met een schip of luchtvaartuig binnengekomen vreemdeling en door plaatsing aan

- boord -

verplichting
het land te
verlaten

verwijdering van
per schip of
luchtvaartuig
aangekomen
vreemdelingen

Eerste wijziging

boord van een schip of luchtvaartuig, dat bij dezelfde vervoersonderneming in gebruik is, alsmede op verhaal van de kosten van verwijdering op die onderneming. De bij het derde lid voorgeschreven uitvoeringsregeling is vervat in art. 88 Vb, hetwelk mede strekt tot uitvoering van art. 27, eerste lid Vw. Terzake zij verwezen naar het vermelde in Deel E van deze circulaire. Ingevolge art. 7, vierde lid, Vw zijn gezagvoerders van schepen en luchtvaartuigen verplicht de redelijkerwijs van hen te vergen medewerking te verlenen aan de verwijdering van een vreemdeling in gevallen als vorenbedoeld. Ook een handelen in strijd met dit voorschrift levert krachtens art. 44, eerste lid, Vw een strafbaar feit op. In alle gevallen, waarin de toepassing van het bepaalde bij of krachtens art. 7 Vw op moeilijkheden stuit dient de betreffende ambtenaar, belast met de grensbewaking, zich op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire aanstonds in verbinding te stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

beroep op
vluchtelingenschap

Voor de door de ambtenaar, belast met de grensbewaking, te volgen gedragslijn, indien een vreemdeling zich overeenkomstig art. 6, tweede lid, Vw op vluchtelingenschap beroept, zie Deel G, onder 2, van deze circulaire.

Hoofdstuk V Faciliteiten voor gezagvoerders en bemanningsleden van zeeschepen, alsmede voor transitpassagiers van vliegtuigen of zeeschepen

algemeen

Bepalingen hieromtrent zijn opgenomen in de artt. 44 en 45 Vb, juncto de artt. 17 en 18 VV. Zij berusten op regelen welke in Beneluxverband zijn vastgesteld ter uitvoering van de overeenkomst van 11 april 1960 inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied.

Vreemdelingen, aan wie het krachtens deze voorschriften is toegestaan om op Nederlands gebied te passagieren, dan wel zich in het Beneluxgebied op te houden, verblijven niet in ons land op de voet van art. 8 Vw. Het betreft hier een regeling, waarbij - met toepassing van art. 49 Vw - ten gunste van vreemdelingen wordt afgeweken van de bepalingen van de Wet. Met name mogen zij onder de gestelde voorwaarden in Nederland vertoeven, zonder in het bezit te zijn van een voor het hebben van toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding.

passagierende
zeelieden

De in art. 44 Vb neergelegde regeling is - verkort - opgenomen in

Eerste wijziging

- Deel -

Deel IV, onder C IV, van de Benelux Verzameling Voorschriften. Voor zover het krachtens genoemd artikel aan vreemdelingen-zeelieden is toegestaan om te passagieren, mogen zij buiten een doorlaatpost om hun schip verlaten en daarop terugkeren (art. 44, derde lid, Vb).

Vreemdelingen-zeelieden die in het bezit zijn van een voor het hebben van toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding (zie in dit verband ook bijlage 3b, onder J, VV) mogen krachtens art. 44, tweede lid, Vb ook buiten de gemeente waar het schip ligplaats heeft, en de aan die gemeente grenzende gemeenten, passagieren. Betreft het niet-visumplichtige vreemdelingen die zich tussentijds naar het buitenland begeven, dan zal het, teneinde te voorkomen dat zij bij terugkeer naar Nederland aan de grens moeilijkheden ondervinden, aanbeveling verdienen dat zij tevoren door de gezagvoerder van hun schip, c. q. door de desbetreffende rederij, in het bezit worden gesteld van een verklaring, waaruit blijkt dat zij deel uitmaken van de bemanning van een met name genoemd schip, liggende in een met name genoemde Nederlandse haven en waarin tevens vermeld is, vóór welke datum zij aan boord van het schip teruggekeerd moeten zijn. In voorkomende gevallen waren de betreffende gezagvoerders en rederijen daarop te wijzen. Indien een visumplichtige zeeman zich tussentijds naar het buitenland wenst te begeven, dient hij daartoe in het bezit te zijn van een geldig paspoort, voorzien van een transitvisum, dan wel een geldige transitvisumverklaring. Is zulks niet het geval, dan mag de desbetreffende vreemdeling zich immers ingevolge art. 44, eerste lid, Vb niet begeven buiten het havengebied.

In gevallen als hier bedoeld zal het aanbeveling verdienen, de vreemdeling een transitvisum (of transitvisumverklaring) voor twee reizen te verlenen, teneinde hem in de gelegenheid te stellen onbelemmerd naar Nederland terug te keren.

De geldigheidsduur van zodanig visum dient uiteraard korter te zijn dan de termijn, waarbinnen het schip, van welks bemanning de vreemdeling deel uitmaakt, wederom naar het buitenland zal vertrekken. In aanvulling op het bepaalde in Deel I, onder B III, van de Benelux Verzameling Voorschriften zijn de hoofden van de havendoorlaatposten, bediend door personeel van de Koninklijke Marechaussee, en het hoofd van de doorlaatpost Rotterdam-havens (ambulant) bevoegd om - overigens met inachtneming van het bepaalde in Deel H, onder 3, punt 9 van deze circulaire - in gevallen als hier bedoeld zelfstandig transitvisa voor twee

reizen af te geven.

Ingevolge art. 44, vierde lid, Vb komt de faciliteit om te mogen passagieren niet toe aan zeelieden die gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid. Het betreft hier allereerst vreemdelingen die op grond van een signalering in het Opsporingsregister of het Opsporingsblad, als ongewenst zijn te beschouwen. Zodanige vreemdelingen zullen in beginsel aanstonds uit Nederland moeten vertrekken. Aangezien echter hun onmiddellijke verwijdering veelal praktisch niet uitvoerbaar zal zijn, zullen vreemdelingen als hier bedoeld (met toepassing van het bepaalde bij en krachtens art. 19 Vw) aan de plaatselijke vreemdelingendienst moeten worden overgegeven. Ook kan het voorkomen dat de vreemdeling gevaarlijk wordt geacht voor de openbare rust of de openbare orde op grond van bijzondere plaatselijke omstandigheden (bijv. ongeregeligheden in een havenkwartier) of op grond van zijn gedragingen aan boord of elders. In zodanige gevallen dient het hoofd van de desbetreffende doorlaatpost te beslissen of kan worden volstaan met de vreemdeling de verplichting op te leggen, aan boord van het schip te blijven, dan wel dat diens overgave aan het hoofd van plaatselijke politie moet plaatsvinden. In twijfelgevallen dient aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder I, van deze circulaire contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Bevinden zich onder de bemanning van een Nederland binnengekomen zeeschip vreemdelingen, aan wie de faciliteit om te passagieren wegens gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid niet is toegestaan, dan wordt daarvan door het hoofd van de doorlaatpost op de in art. 28 Vb bedoelde bemanningslijst zoveel mogelijk achter de naam van de betrokken vreemdelingen een gewaarmerkte aantekening gesteld. Passagierende zeelieden, die na het vertrek van het schip, waarmee zij zijn binnengekomen, zijn achtergebleven, of die hier te lande worden aangetroffen nadat hun vrijheid om te passagieren uit anderen hoofde is beëindigd (bijv. doordat zij tussentijds zijn afgezonderd zonder daarna toegang tot Nederland te hebben verkregen), dienen, ook indien zij door een met de grensbewaking belaste ambtenaar zijn aangehouden, met toepassing van het bepaalde bij en krachtens art. 19 Vw, naar de vreemdelingendienst ter plaatse te worden overgebracht (zie Deel D van deze circulaire).

Ten aanzien van de verwijdering van zodanige vreemdelingen en verhaal van kosten van verwijdering op de desbetreffende vervoersonderneming

opvarenden van
jachten

is art. 27 Vw juncto art. 88 Vb van toepassing (zie ook Deel E van deze circulaire).

De hoofden van de doorlaatposten zijn bevoegd om aan niet-visumplichtige vreemdelingen, die Nederland zijn binnengekomen als lid van de bemanning van een pleziervaartuig (jacht) aan boord waarvan zich geen monsterrol bevindt, een bijzonder doorlaatbewijs van het model behorende bij bijlage 3b, onder M, VV af te geven, mits deze vreemdelingen in het bezit zijn van een persoonlijk identiteitsbewijs, voorzien van een goedgelijkende foto, tevens vermeldende hun nationaliteit en mits zij overigens voldoen aan de voor het hebben van toegang tot Nederland gestelde voorwaarden. Voor de afgifte van een bijzonder doorlaatbewijs dient het aannemelijk te zijn dat het vreemdelingen betreft, die met hetzelfde vaartuig, waarmee zij Nederland zijn binnengekomen, bij eerste afvaart wederom uit ons land zullen vertrekken.

transitpassa-
giers van
vliegtuigen
en zeeschepen

De regeling, omtrent faciliteiten voor transitpassagiers van vliegtuigen en zeeschepen, vervat in de artt. 45 Vb juncto 17 en 18 VV, is tevens opgenomen in Deel IV, onder J, van de Benelux Verzameling Voorschriften. Daarbij worden ook de nodige aanwijzingen gegeven omtrent de toepassing van deze regeling. Ter aanvulling diene nog, dat de toestemming tot verblijf buiten het vliegveld voor ten hoogste tweeënzeventig uur, als bedoeld in art. 17, tweede lid, VV, alsmede de toestemming tot het verlaten van het schip op de in artikel 18 VV bedoelde voet, voor wat Nederland betreft, niet zal worden verleend aan houders van paspoorten, afgegeven door de Chinese Republiek (Formosa).

Met betrekking tot de verwijdering van vreemdelingen aan wie op basis van de artt. 17 of 18 VV toestemming was verleend tot verblijf buiten het vliegveld of tot het verlaten van het schip en die niet tijdig zijn vertrokken van het vliegveld of met het schip waarmee zij zijn aangekomen, is art. 27 Vw van toepassing; ingevolge deze wetsbepaling, juncto art. 88 Vb, kan onder bepaalde voorwaarden verhaal van de kosten van verwijdering plaats vinden op de desbetreffende vervoersonderneming (zie Deel E van deze circulaire).

Hoofdstuk VI Verblijf gedurende de zogeheten "vrije termijn"

voorwaarden

Art. 5 Vw bepaalt, allereerst aan welke voorwaarden vreemdelingen moeten voldoen om gedurende een nader bij algemene maatregel van be-

- bestuur -

stuur vast te stellen termijn in Nederland te mogen verblijven zonder dat zij houder behoeven te zijn van een titel tot verblijf als bedoeld in de artt. 9 en 10 Vw (d.w.z. zonder houder te zijn van een vergunning tot verblijf of tot vestiging, als vluchteling te zijn toegelaten, dan wel te behoren tot een krachtens art. 10, tweede lid, Vw aangewezen categorie).

Deze voorwaarden zijn:

- a. De vreemdeling moet hebben voldaan aan de verplichtingen waaraan personen bij grensoverschrijding zijn onderworpen (zie in dit verband in het bijzonder de artt. 22 en 23 Vb, juncto art. 4 VV, alsmede Deel B, Hoofdstuk V, van deze circulaire). Aan een illegaal binnengekomen vreemdeling of aan een vreemdeling die bij zijn binnenkomst aan een grensbewakingsambtenaar onjuiste gegevens heeft verstrekt omtrent doel en duur van zijn voorgenomen verblijf, dan wel omtrent zijn middelen van bestaan, is het derhalve niet toegestaan in Nederland te verblijven (behoudens een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie; artt. 6, tweede lid, en 22, tweede lid, Vw).
- b. De vreemdeling moet het bepaalde bij en krachtens de Wet in acht nemen. Handelt de vreemdeling derhalve in strijd met een der verplichtingen, gesteld bij de artt. 54, eerste lid, juncto het tweede lid, onder c; 57, tweede lid; 58; 62 en 64 - 69 Vb, juncto de artt. 32 en 34 - 37 VV, dan eindigt daardoor zijn vrije termijn. In het bijzonder valt hierbij te denken aan het niet voldoen aan een verplichting tot aanmelding of tot het verstrekken van gegevens, als bedoeld in de aangehaalde artikelen.
- c. De vreemdeling moet beschikken over voldoende middelen als omschreven in art. 8, eerste lid, aanhef en onder b, Vw. (In dit verband zij ondermeer verwezen naar Deel I, onder A II, van de Benelux Verzameling Voorschriften, alsmede Deel G, onder 1 - "begunstigde E.E.G.-onderdanen", van deze circulaire). De eis van het bezit van voldoende middelen van bestaan geldt gedurende de zgn. vrije termijn niet voor Belgen en Luxemburgers en ook niet voor werkzoekende E.E.G.-onderdanen (zie art. 93 Vb).

Ingevolge art. 62, eerste lid, Vb zijn vreemdelingen, die in de hun krachtens art. 8 Vw toegestane termijn hier te lande arbeid gaan zoeken of arbeid gaan verrichten, verplicht daarvan onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie (voor de uitzonderingen op deze verplichting, zie art. 62, tweede lid, Vb en

- art. -

art. 34 VV).

d. De vreemdeling mag geen gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid. In Benelux-verband is bepaald dat onder de begrippen openbare rust en openbare orde mede begrepen zijn de goede zeden, de volksgezondheid en de internationale betrekkingen. (In dit verband zij ondermeer verwezen naar Deel C, Hoofdstuk II, onder "signaleringen" van deze circulaire, alsmede voor wat betreft het bedrijven van politieke activiteit door vreemdelingen en het treffen van maatregelen in verband met de volksgezondheid, Deel H, onder 4, punt 6 en Deel H, onder 5, van deze circulaire.

termijnen

De termijnen van krachtens art. 8 Vw toegestaan verblijf zijn - in overeenstemming met de terzake in Benelux-verband getroffen regeling - vastgesteld bij art. 46 Vb.

art. 46, eerste lid, onder a, Vb. De termijn voor houders van een transitvisum zonder oponthoud kan soms enkele dagen bedragen, met name indien de vreemdeling zijn reis zal voortzetten met een schip of een vliegtuig en er geen directe doorverbinding bestaat. Ingevolge de begripsomschrijving van transitvisum (art. 1 Vb) wordt hieronder mede verstaan een transitvisumverklaring. Van ontheffing van de vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding, uitsluitend voor doorreis, kan sprake zijn indien de Minister van Justitie, met gebruikmaking van de hem bij art. 42 Vb gegeven bevoegdheid, aan vreemdelingen toestemming heeft verleend om zonder geldig grensoverschrijdingsdocument door Nederland te reizen, bijv. in verband met militaire oefeningen, sportgebeurtenissen e. d.

Ook houders van een bijzonder doorlaatbewijs voor transit en vreemdelingen als bedoeld in bijlage 3b, onder D of F, VV, hebben uitsluitend voor doorreis toegang tot Nederland. Indien zodanige vreemdelingen voor langere duur dan met het oog op hun doorreis nodig is in Nederland verblijven, beschikken zij niet langer over een voor het hebben van toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, zodat zij niet voldoen aan de verplichting, omschreven in art. 54, eerste lid en tweede lid, onder c, Vb. Het gevolg daarvan is dat dan ook hun vrije termijn ingevolge art. 8, eerste lid, aanhef en onder a, Vw is beëindigd.

Art. 46, eerste lid, onder b, Vb. Het krachtens een transitvisum met oponthoud toegestane verblijf bedraagt ten hoogste drie dagen. Reisvisa

Eerste wijziging

- voor -

voor één reis worden voor de duur van ten hoogste drie maanden afgegeven. De duur van het krachtens een reisvisum voor meer reizen toegestane ononderbroken verblijf bedraagt eveneens ten hoogste drie maanden. Indien in een reisvisum voor één reis een datum is aangegeven, vanaf welke het visum geldig is, moet de termijn van toegestaan verblijf in Nederland eveneens vanaf deze datum worden berekend. In de overige gevallen neemt deze termijn een aanvang op de datum van binnenkomst in het Beneluxgebied (welke uiteraard niet mag plaats vinden ná de daarvoor in het visum aangegeven datum). De termijn van ononderbroken verblijf, welke is toegestaan aan houders van reisvisa voor meer reizen, geldt telkenmale vanaf de datum van laatste binnenkomst in het Beneluxgebied, met dien verstande dat het in het visum aangegeven tijdvak, gedurende hetwelk dat visum zelf geldig is, niet mag worden overschreden. Ingevolge de in artikel 1 Vb gegeven definitie van "reisvisum" wordt daaronder mede verstaan een visumverklaring.

art. 46, eerste lid, onder c, d en e, Vb. De duur van het krachtens art. 8 Vw toegestane verblijf in Nederland kan niet meer dan drie maanden bedragen (art. 46, eerste lid, onder c, Vb). Komt een vreemdeling naar Nederland met de bedoeling om langer dan drie maanden in ons land te verblijven, dan bedraagt zijn vrije termijn acht dagen (art. 46, eerste lid, onder e, Vb). Deze termijn geldt derhalve ook voor houders van een machtiging tot voorlopig verblijf in Nederland (voor het begrip "machtiging tot voorlopig verblijf" zie: art. 1 Vb). Ingevolge de desbetreffende regeling van het gemeenschapsrecht hebben werkzoekende E.E.G.-onderdanen het recht gedurende drie maanden werk te zoeken met het oog hierop is de voor hen geldende vrije termijn, ook bij voorgenomen verblijf van langere duur dan drie maanden, uitdrukkelijk op drie maanden gesteld. Deze termijn eindigt echter zodra zij ten laste zouden komen van de staat of van andere openbare lichamen (zie ook Deel G, onder 1, van deze circulaire). Ingevolge art. 66 Vb zullen vreemdelingen die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van langer dan drie maanden zich binnen acht dagen na hun binnenkomst in Nederland moeten melden bij het hoofd van plaatselijke politie, teneinde een verzoek om een vergunning tot verblijf (eventueel: om toelating als vluchteling) in te dienen. Beoogt de vreemdeling een verblijf van ten hoogste drie maanden in Nederland, dan geldt voor hem alleen een verplichting tot aanmelding in de gevallen, waarin deze verplichting - ter uitvoering van art. 67 Vb - bij art. 36 WV is vastgesteld. Voldoet hij niet aan deze verplichting, dan heeft zulks

- ingevolge art. 8, eerste lid, aanhef en onder a, Vw - tot gevolg dat zijn vrije termijn beëindigd is.

Art. 46, tweede lid, Vb. Betreft het een vreemdeling, die bij binnenkomst de bedoeling heeft om niet langer dan drie maanden in ons land te verblijven, doch die nadien zijn voornemen wijzigt, dan eindigt de hem toegestane verblijfstermijn ingevolge het bepaalde in het tweede lid van art. 46 Vb uiterlijk binnen acht dagen nadat zich omstandigheden hebben voorgedaan, waaruit van de wijziging van het voornemen blijkt. Zulke omstandigheden kunnen bijvoorbeeld zijn het zoeken of aanvaarden van werk (behalve in het geval van de E.E.G.-onderdaan), het huren van kamers voor een periode van langer dan drie maanden en uiteraard ook het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf. Gaat een vreemdeling binnen de termijn van het hem toegestane verblijf arbeid zoeken of arbeid verrichten, dan is hij ingevolge art. 62 Vb - behoudens de in genoemd artikel (zie ook art. 34 VV) opgenomen uitzonderingen - verplicht daarvan onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie. Komt hij deze verplichting niet na, dan heeft dit - krachtens de meergenoemde bepaling van art. 8, eerste lid, aanhef en onder a, Vw - tot gevolg dat zijn vrije termijn aanstonds eindigt.

Een vreemdeling die ingevolge het eerste lid van art. 46 Vb een vrije termijn van ten hoogste drie maanden heeft, kan geen verlenging van deze termijn afdwingen door binnen acht dagen vóór het verstrijken van de hem toegestane termijn te kennen te geven dat hij langer dan drie maanden in Nederland wil verblijven. Teneinde dit buiten twiifel te stellen is in het tweede lid van art. 46 Vb bepaald, dat de krachtens het eerste lid van dat artikel toegestane termijn in geen geval later eindigt dan op de achtste dag nadat zich in het tweede lid bedoelde omstandigheden hebben voorgedaan. Voor de berekening van de duur van het beoogde vrije verblijf in Nederland worden perioden van voorafgaand verblijf binnen een tijdvak van zes maanden mede in aanmerking genomen.

Door deze bepaling wordt voorkomen dat vreemdelingen voor een vrij verblijf van vrijwel onbeperkte duur in aanmerking zouden kunnen komen, door zich telkenmale aan het einde van een periode van drie maanden naar het buitenland te begeven om daarna aanstonds of na korte tijd weer voor een nieuwe termijn van drie maanden naar Nederland terug te keren.

-Vreemdelingen -

gevolgen
van de be-
stndiging
van de
vrije
termijn

Vreemdelingen wier verblijf in Nederland niet of niet langer is toegestaan door het verstrijken van de ingevolge art. 46 Vb voor hen geldende termijn of doordat zij niet of niet langer voldoen aan de vereisten; omschreven in art. 6, eerste lid, Vw, kunnen ingevolge art. 22, eerste lid, Vw worden uitgezet (zie in dit verband ook art. 23, eerste lid, Vw en de artt. 47 en 48 VV). Bovendien zijn zij strafbaar, indien zij niet voldaan hebben aan de in art. 59 Vb omschreven verplichting om onverwijld van hun aanwezigheid mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van verblijf. Aanwijzingen omtrent de vraag in welke gevallen uitzetting zal moeten plaats vinden en in welke gevallen het de vreemdeling - eventueel hangende de beslissing op een door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf (of om toelating als vluchteling) - kan worden toegestaan in Nederland te verblijven, zijn gegeven in Deel C, Hoofdstuk X, van deze circulaire (zie in dit verband ook art. 39, tweede lid, VV).

Hoofdstuk VIA. De machtiging tot voorlopig verblijf (m.v.v.)

In het algemeen behoeven vreemdelingen die zich voor een verblijf van langer dan drie maanden naar Nederland begeven of die zich hier willen vestigen een machtiging tot voorlopig verblijf. Deze machtiging, die niet in Nederland kan worden verstrekt, wordt afgegeven door de nederlandse autoriteit in het buitenland, die bevoegd is tot visumverlening. De bedoeling van de machtiging tot voorlopig verblijf is de aanvrager reeds vóór zijn aankomst naar ons land aan een onderzoek naar het doel van zijn verblijf en de voorwaarden waaronder hij eventueel verblijf kan krijgen, te onderwerpen. Het verlenen van de m.v.v. gaat derhalve in beginsel vooraf aan de verlening van een vergunning tot verblijf. Bij afgifte van een m.v.v. wordt deze in de vorm van een stempel in het paspoort van de vreemdeling gesteld en is het een vereiste voor het hebben van toegang tot Nederland (zie art. 6 Vw, jo. art. 41 Vb). Het model van de m.v.v. is opgenomen in bijlage H 3b, onder K van deze circulaire.

NB: vrijgesteld van de verplichting om voor binnenkomst te beschikken over een m.v.v. zijn de onderdanen van de E.E.G.-landen België, Denemarken, de Bondsrepubliek

- Duitsland -

Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord Ierland, Ierland, Italië en Luxemburg zomede van de landen: Finland, Monaco, Noorwegen, Oostenrijk, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

aanvraag m.v.v. De vreemdeling dient de machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland. Deze autoriteit geeft de machtiging eerst af na vooraf verkregen toestemming van het hoofd van de Visadienst.

beslissings-
bevoegdheid inz.
afgifte m.v.v. De hoofden van plaatselijke politie zijn gemachtigd en namens mij het hoofd van de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te adviseren omtrent aanvragen om een machtiging tot voorlopig verblijf in die gevallen, waarin zij zelfstandig kunnen beslissen over het al dan niet verlenen van een vergunning tot verblijf.

In de overige gevallen - waarin de Minister van Justitie bevoegd is over het verblijf te beslissen - adviseert deze het hoofd van de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, die dan beslist omtrent het al dan niet verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf.

behandelings-
procedure aan-
vragen m.v.v. Wat de te volgen procedure betreft wordt onderscheid gemaakt al naar gelang de advisering aan het hoofd van de Visadienst geschiedt door het hoofd van plaatselijke politie dan wel door de Minister van Justitie.

a) hoofd van
plaatselijke
politie
bevoegd. Berust de advisering bij het hoofd van plaatselijke politie dan wordt de aanvraag om een m.v.v. vanwege het hoofd van de Visadienst aan de betreffende autoriteit toegezonden. Dit geschiedt met gebruikmaking van het formulier, waarvan het model is opgenomen in bijlage C 11a van deze circulaire. Nadere correspondentie omtrent de aanvraag volgt dezelfde weg. In geval uit de aanvraag niet blijkt in welke gemeente aanvrager zich wil vestigen, doch wel duidelijk is in welke gemeente hij een betrekking wil aanvaarden of wil gaan studeren, wordt de aanvraag naar laatstbedoelde gemeente gezonden. Het hoofd van plaatselijke politie zal deze aanvraag met zijn bevindingen aan zijn collega van de plaats van vestiging overdragen zodra blijkt

- dat -

dat de woonplaats verschilt met die van de betrekking of studie. Mocht het hoofd van plaatselijke politie aanvullende informatie wensen van aanvrager om te kunnen adviseren op de hem voorgelegde aanvraag m.v.v. dan vraagt hij de verlangde inlichtingen via het hoofd van de Visadienst op bij de Nederlandse vertegenwoordiger in het buitenland. Daartoe dient een formulier overeenkomstig het in bijlage C 14 opgenomen model, te worden gebruikt.

NB: het kan zich voordoen dat eerst uit het onderzoek door de politie blijkt dat de adviseringsbevoegdheid aan het hoofd van de visadienst bij mij berust, terwijl bij toezending van de aanvraag werd aangenomen dat het hoofd van plaatselijke politie tot adviseren bevoegd was. Bij voorbeeld in geval wordt overwogen de aanvraag af te wijzen terwijl aanvrager het Nederlanderschap heeft bezeten of met een Nederlander verwant is en zulks niet uit de aanvraag bleek. In een dergelijk geval dient verder te worden gehandeld als betrof het een verzoek om inlichtingen en advies als onder b (Minister van Justitie bevoegd) bedoeld.

Adviseert het hoofd van plaatselijke politie gunstig op een aanvraag m.v.v. dan wordt het advies kenbaar gemaakt op het formulier, waarvan het model is vastgesteld bij bijlage C 13 van deze circulaire.

In dat formulier worden de voorwaarden voor afgifte, alsook de beperkingen en de voorschriften die aan de vergunning tot verblijf zullen worden verbonden, aangekruist. Zie ook de toelichting op bijlage C 13.

Het hoofd van plaatselijke politie kan in de volgende gevallen - door tussenkomst van het hoofd van de Visadienst - de nederlandse vertegenwoordiger in het buitenland ambtshalve adviseren een m.v.v. te verstrekken zonder dat een daartoe strekkende aanvraag werd ontvangen. Dit kan onder meer geschieden bij verzoeken om gezinshereniging ingediend door het in zijn gemeente woonachtige gezinshoofd. Voorts in geval na afwijzing van een m.v.v.-aanvraag een verzoek om een vergunning tot verblijf vanuit het buitenland wordt ingediend en de omstandigheden intussen zodanig

- zijn -

zijn gewijzigd dat op een dergelijk verzoek gunstig kan worden beschikt.

Wordt afwijzend geadviseerd omtrent afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf dan wordt van een ander formulier gebruik gemaakt en wel van een overeenkomstig bijlage C 14 vastgesteld model (het desbetreffende vakje dient dan te worden aangekruist).

Bij afwijzing van een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf wordt aanvrager er door de Nederlandse vertegenwoordiger in het buitenland op gewezen dat hij - indien hij meent daartoe gegronde redenen te hebben - alsnog een verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf bij hem kan indienen. De hoofden van plaatselijke politie zijn ingevolge artt. 19 en 20 VV bevoegd om op dergelijke aanvragen te beslissen zo de vreemdeling behoort tot één der bij die artikelen genoemde categorieën. Bij afwijzing van een verzoek om verlening van een vergunning tot verblijf ontvangt de aanvrager een gemotiveerde schriftelijke beslissing waartegen beroep ingevolge de Vreemdelingenwet mogelijk is. Is er aanleiding om gunstig te beschikken dan wordt gehandeld als aangegeven in de derde alinea van hoofdstuk IX van deel C van deze circulaire.

Advies omtrent de aanvraag om m.v.v. alsook verzoeken om aanvullende gegevens worden door middel van de voorgeschreven formulieren toegezonden aan het hoofd van de Visadienst, Raamweg 47 te 's-Gravenhage met vermelding van het volgnummer van de Visadienst, waaronder het verzoek werd ontvangen.

Het hoofd van de Visadienst draagt vervolgens zorg voor informatie van de betreffende Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger.

b) Minister van
Justitie
bevoegd.

Adviseert de Minister van Justitie zelf aan het hoofd van de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken dan zal, door tussenkomst van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het Ministerie van Justitie, een vooronderzoek worden ingesteld door het hoofd van plaatselijke politie.

- Daarbij -

Daarbij wordt gebruik gemaakt van een formulier, waarvan het model is vastgesteld bij bijlage C 12 van deze circulaire. Het hoofd van plaatselijke politie dient van inlichtingen en advies aan genoemde hoofdafdeling middels toezending van een ingevulde inlichtingenstaat C 4. Blijkt na onderzoek door het hoofd van plaatselijke politie dat de aanvrager zich in een andere gemeente wil vestigen dan zendt eerstgenoemde autoriteit de aanvraag met zijn bevindingen door aan zijn collega van de plaats van vestiging. Deze laatste handelt vervolgens als vorenomschreven.

teridde
aspecten.

De materiële aspecten, zoals de criteria waaraan de aanvrager moet voldoen om voor verlening van een m.v.v. in aanmerking te komen, zijn nader aangegeven bij de bespreking van de bijzondere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 19 VV (zie onder Hoofdstuk IX).

Bij het onderzoek dat door het hoofd van plaatselijke politie wordt ingesteld dienen de daar gegeven aanwijzingen, welke de halve voor wat de beoordeling der m.v.v.-aanvragen betreft van overeenkomstige toepassing zijn, in acht worden genomen.

Hoofdstuk VII Karakter van de vergunning tot verblijf

Voor verblijf in Nederland voor een langere duur dan de krachtens art. 8 Vw toegestane termijn behoeft de vreemdeling ingevolge art. 9 Vw een vergunning tot verblijf (of een andere verblijfstitel als bedoeld in art 10Vw). De vergunning tot verblijf wordt steeds voor een bepaalde tijdsduur verleend.

De vreemdeling aan wie een vergunning tot verblijf is verleend (d.w.z. te wiens aanzien door het bevoegde gezag is beslist dat hem verblijf in Nederland is toegestaan op de voet van art. 9 Vw) krijgt daarvan kennis op de wijze, bepaald in art. 53 Vb, juncto art. 29, leden 1-4, VV. Ten bewijze van het verlenen van de vergunning wordt hetzij een aantekening in het paspoort van de vreemdeling gesteld, hetzij aan deze een afzonderlijk document uitgereikt van het als bijlage 5d of 5e, VV voorgeschreven model. Aldus wordt de vreemdeling tevens in

- staat -

staat gesteld om te voldoen aan de als maatregel van toezicht opgelegde verplichting tot het bij zich dragen en desgevraagd vertonen van een identiteitspapier (art. 17, eerste lid, aanhef en onder a, Vw juncto art. 54, eerste lid, tweede lid, onder a, en derde lid, Vb).

Hoofdstuk VIII Het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf

Tot uitvoering van art. 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw strekken art. 52 Vb en art. 26, juncto bijlage 4, VV. In de regel zal aan het verlenen van een vergunning tot verblijf een daartoe strekkend schriftelijk verzoek van de vreemdeling ten grondslag moeten liggen (Vreemdelingen die krachtens de overgangsbepaling van art. 46, eerste lid, Vw, van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf zijn, behoeven uiteraard geen verzoek tot het verlenen van een zodanige vergunning meer in te dienen).

door wie en
bij wie het
verzoek moet
worden ingediend

Art. 52 Vb bepaalt dat een verzoek om het verlenen van een vergunning tot verblijf moet worden gedaan door het indienen van een ingevuld en door

- de -

de vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger ondertekend formulier bij het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van de woon- of verblijfplaats van de vreemdeling, dan wel bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland. Indien bij het hoofd van plaatselijke politie ten behoeve van een zich in het buitenland bevindende vreemdeling een verzoek om een vergunning tot verblijf wordt ingediend door een ander, die niet is zijn wettelijke vertegenwoordiger, ware dat verzoek door het hoofd van plaatselijke politie, voorzien van zijn advies, toe te zenden aan de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. In het desbetreffende ambtsbericht dient dan in het bijzonder aandacht te worden besteed aan de vraag van welke aard de relatie is tussen de verzoeker en de vreemdeling te wiens behoeve het verzoek wordt gedaan (voor de behandeling van verzoeken om opname van een buitenlands pleegkind: zie Deel G, onder 7, van deze circulaire). Hier te lande verblijvende vreemdelingen moeten hun verzoek steeds indienen bij het hoofd van plaatselijke politie, ook al betreft het gevallen waarin de Minister van Justitie bevoegd is tot het verlenen der vergunning. De modellen van de te gebruiken formulieren zijn vastgesteld bij artikel 28, juncto bijlage 4 VV. De verzoeken moeten in tweevoud worden ingediend. In de regel moet worden gebruik gemaakt van het in genoemde bijlage als model a aangeduide formulier. Het door de vreemdeling ingediende verzoek kan mede betrekking hebben op diens inwonende kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar (zodanige kinderen zijn bovendien vrijgesteld van de identificatieplicht - zie art. 31, tweede lid, alsmede art. 32, aanhef en onder e, VV). Als inwonende kinderen zijn met name aan te merken de kinderen die met het hoofd van het gezin samenwonen. Deze samenwoning wordt niet geacht te worden onderbroken door tijdelijke afwezigheid uit het gezin, indien deze afwezigheid niet langer dan 360 achtereenvolgende dagen voortduurt. In twijfelgevallen ware zoveel mogelijk eenzelfde maatstaf aan te leggen als die welke bij de uitvoering van het Besluit Bevolkingsboekhouding wordt toegepast (terzake ware dan overleg te plegen met de afdeling Bevolking van de gemeentesecretarie ter plaatse). De echtgenote van de vreemdeling dient steeds zelfstandig een verzoek in te dienen. Is aan een vreemdeling reeds een vergunning tot verblijf verleend welke niet mede voor diens kinderen beneden vijftien jaar geldt, dan kan deze, met gebruikmaking van het in bijlage 4 VV als model g aangeduide formulier, een verzoek indienen om de vergunning

modellen

Eerste wijziging

- tevens -

tevens voor de kinderen geldig te verklaren. In dit verband moet met name worden gedacht aan buitenlandse arbeidskrachten, die reeds gedurende één of meer jaren hier te lande werkzaam zijn en die inmiddels voldoen aan de voorwaarden waaronder zij hun gezin naar Nederland mogen laten overkomen (zie Deel G, onder 4, van deze circulaire). Tenslotte kan de wettelijke vertegenwoordiger van een minderjarige vreemdeling voor deze een vergunning tot verblijf aanvragen, met gebruikmaking van het in bijlage 4 VV als model h aangeduide formulier. Zodanig verzoek zal dan betrekking kunnen hebben op minderjarige kinderen van vijftien jaar of ouder, alsmede op niet-inwonende kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar.

Indien aan een vreemdeling een vergunning tot verblijf wordt verleend, welke mede voor diens inwonende kinderen beneden vijftien jaar geldt, wordt zulks door middel van een stempelafdruk tot uitdrukking gebracht bij de in het paspoort te stellen aantekening omtrent de verleende vergunning (zie art. 41, tweede lid, VV) of op de daarvoor bestemde plaats in het aan de vreemdeling uit te reiken afzonderlijke document (zie bijlage 5d VV). Kinderen die na het verlenen van een zodanige vergunning geboren worden en die bij de houder daarvan inwonen, worden dan automatisch in de vergunning begrepen, zodat voor hen geen afzonderlijk verzoek om een vergunning tot verblijf behoeft te worden ingediend.

gegevens omtrent
doel en
duur van het
verblijf

In een verzoek om een vergunning tot verblijf, dat wordt ingediend met gebruikmaking van het in bijlage 4 VV als model a aangeduide formulier, behoort steeds nauwkeurig te worden vermeld voor welke duur de vergunning wordt gevraagd. Vreemdelingen die een vergunning tot verblijf met een geldigheidsduur van meer dan een jaar verzoeken, dient er op te worden gewezen dat zodanige vergunningen voor ten hoogste één jaar worden verleend (zie art. 24, eerste lid, VV), zodat het geen zin heeft een vergunning voor langere duur te vragen. Een uitzondering op deze regel geldt voor begunstigde E.E.G. - onderdanen in de gevallen bedoeld in art. 94 Vb (zie Deel G, onder 1, van deze circulaire).

Ook overigens dient zoveel mogelijk te worden bevorderd dat vreemdelingen geen vergunningen tot verblijf aanvragen voor een langere duur dan de termijn waarvoor de vergunning redelijkerwijs zal kunnen worden verleend. Daarbij ware dan ondermeer rekening te houden met de mogelijkheid van terugkeer, welke het paspoort van de aanvrager biedt (zie in dit verband art. 24, derde lid, VV), met de geldigheidsduur van de verleende (of te verlenen) arbeidsvergunning, alsmede, voor zover het

afhankelijke gezinsleden betreft, met de geldigheidsduur van de aan het hoofd van het gezin verleende (of te verlenen) vergunning tot verblijf. In een verzoek om een vergunning tot verblijf (bijlage 4, model a, VV) behoort in de regel eveneens zo nauwkeurig mogelijk te worden vermeld voor welk doel de vergunning wordt aangevraagd. Volstaan kan worden met een korte aantekening als "familiebezoek", "verrichten van arbeid", "studie", e.d. Nauwkeurige vermelding van het doel van de aanwezigheid van de vreemdeling hier te lande is nodig met het oog op de mogelijkheid dat de vergunning tot verblijf onder een met dat doel verband houdende beperking behoort te worden verleend (zie art. 11, tweede lid, Vw en Deel C, Hoofdstuk XIII, van deze circulaire). Met het oog hierop dient dan ook bijv. te worden vermeden dat ten aanzien van een buitenlandse werknemer die voor onbepaalde tijd in Nederland wil verblijven, als doel van het verblijf op het formulier wordt vermeld: "vestiging" of "verblijf voor onbepaalde tijd". Ook in zodanig geval dient als doel van het verblijf te worden opgegeven: "verrichten van arbeid".

Het verbinden van een zodanige beperking aan een vergunning kan echter achterwege blijven, indien geen rechtstreeks verband bestaat tussen het verlenen der vergunning en het doel van het verblijf. Hierbij valt ondermeer te denken aan vreemdelingen, die behoren tot een der in art. 19, eerste lid, onder j en g, VV aangeduide categorieën en aan vreemdelingen die voor gezinshereniging naar ons land komen (zie hiervoor nader het slot van Deel C, Hoofdstuk XIII, van deze circulaire).

De vreemdeling dient steeds zoveel mogelijk in een voor hem begrijpelijke taal te worden ingelicht omtrent de strekking en inhoud van het door hem in te dienen verzoek. Desgewenst ware hij, alvorens het verzoek in te dienen, in de gelegenheid te stellen zich terzake te verstaan met een tolk of met zijn vertegenwoordiging hier te lande. Overigens behoeft het formulier, waarbij de vergunning wordt aangevraagd, niet door de vreemdeling zelf te worden ingevuld. Indien dit bevorderlijk is voor een goede gang van zaken kan de invulling ten behoeve van de vreemdeling geschieden door of vanwege de ambtenaar, die het verzoek in ontvangst neemt.

- Beide -

informatie
van de vreem-
deling

verdere
administratieve
behandeling

Beide exemplaren van het formulier worden door of vanwege het hoofd van plaatselijke politie, nadat daarop de datum van ontvangst is aangetekend, voorzien van een dienststempel en ondertekend, waarna één exemplaar aan de indiener van het verzoek wordt teruggegeven. Het andere exemplaar wordt bewaard in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie of, in de gevallen waarin de bevoegdheid tot het nemen van een beslissing op het verzoek bij de Minister van Justitie berust, dan wel een bijzondere aanwijzing terzake aan de Minister van Justitie wordt gevraagd (zie Hoofdstuk IX, van dit Deel), door het hoofd van plaatselijke politie overgelegd bij diens daarentrent in te zenden ambtsbericht.

Hoofdstuk IX Bevoegdheid tot het verlenen der vergunning tot verblijf

bij wie de
bevoegdheid
berust

Ter uitvoering van art. 14, eerste lid, aanhef en onder b, Vw wordt in art. 19 VV bepaald, in welke gevallen het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is tot het verlenen van een vergunning tot verblijf. Ingevolge art. 14, eerste lid, aanhef en onder a, Vw berust de bevoegdheid daartoe in alle overige gevallen bij de Minister van Justitie. Art. 23 VV bepaalt voorts, dat de hoofden van plaatselijke politie hun bevoegdheden terzake uitoefenen met inachtneming van de algemene en bijzondere aanwijzingen van de Minister van Justitie.

begrip hoofd
van plaatselijke
politie

Onder hoofd van plaatselijke politie wordt verstaan de hoofdcommissaris of commissaris van politie die de leiding heeft van een gemeentelijk politiekorps en, in gemeenten waar geen hoofdcommissaris of commissaris van politie is, de burgemeester (art. 1 Vw; 1 Vb). Aanwijzing van autoriteiten als hoofd van plaatselijke politie in gebieden die niet gemeentelijk zijn ingedeeld, heeft tot dusverre nog niet plaats gevonden.

bevoegdheid /
het hoofd
plaatselijke
politie

De bij artikel 19 VV aan de hoofden van plaatselijke politie toegekende bevoegdheden hebben betrekking zowel op vreemdelingen die zich in Nederland bevinden als op vreemdelingen, die zich nog in het buitenland bevinden. Verzoeken die in het buitenland zijn ingediend bij een Nederlandse vertegenwoordiging zullen door tussenkomst van het hoofd van de Visadienst worden toegezonden aan het hoofd van plaatselijke politie, die daarop een beslissing neemt. Veelal zal zodanig verzoek worden ingediend na afwijzing van een m.v.v. Wordt het verzoek om een vergunning tot verblijf afgewezen dan dient de desbetreffende (gemoti-

- veerde)

veerde) beschikking - in drievoud - door tussenkomst van het hoofd van de Visadienst aan de desbetreffende Nederlandse vertegenwoordiging te worden toegezonden met gebruikmaking van de aanbiedingsbrief overeenkomstig het model in bijlage C 19. Mocht er, bijvoorbeeld op grond van gewijsde omstandigheden, aanleiding zijn gunstig te beslissen op een uit het buitenland afkomstig verzoek om een vergunning tot verblijf, dan ware te handelen als betrof het een aanvraag m.v.v. waaromtrent gunstig wordt geadviseerd. Zulks geschiedt door toezending van een formulier overeenkomstig het model C 13 door tussenkomst van het hoofd van de Visadienst aan de betreffende Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland. Eerst bij aanmelding in Nederland ontvangt aanvrager zijn vergunning tot verblijf. Indien een vreemdeling bij een Nederlandse vertegenwoordiger in het buitenland een verzoek om het verlenen van een vergunning tot verblijf heeft ingediend en zich vervolgens, zonder een beslissing op dat verzoek af te wachten, naar Nederland heeft begeven, zal hij bij het hoofd van plaatselijke politie van zijn woon- of verblijfplaats opnieuw een verzoek om het verlenen van een zodanige vergunning moeten indienen en blijft het oorspronkelijke verzoek verder buiten behandeling. Hetzelfde geldt indien de vreemdeling bij een hoofd van plaatselijke politie een verzoek om een vergunning tot verblijf heeft ingediend doch, nog voordat daarop een beslissing is genomen, naar een andere gemeente

- gemeente -

te vertrekt. Met het oog hierop zal het hoofd van plaatselijke politie bij wie een verzoek om het verlenen van een vergunning tot verblijf wordt ingediend, zich er steeds zoveel mogelijk van moeten overtuigen of er nog een elders door de vreemdeling aanhangig gemaakt verzoek in behandeling is. Blijkt dit het geval te zijn, dan ware aan de autoriteit, bij wie het eerste verzoek werd ingediend, mede te delen dat dit verzoek niet verder behandeld hoeft te worden. (Voor de te volggengedraglijn indien, in een geval als hier bedoeld, de bevoegdheid tot het nemen van een beslissing op het verzoek bij de Minister van Justitie berust: zie Deel C, Hoofdstuk XVI, van deze circulaire).

beslissing
op het verzoek

Als algemene regel geldt dat het hoofd van plaatselijke politie aan een vreemdeling, behorende tot een der in art. 19, eerste lid, VV genoemde categorieën, een vergunning tot verblijf kan verlenen, indien:

- a. de vreemdeling zich op legale wijze in Nederland bevindt;
- b. buiten twiifel staat dat deze - gelet op het doel en de duur van zijn voorgenomen verblijf hier te lande - over voldoende middelen van bestaan zal beschikken en
- c. er met betrekking tot de criminele en politieke antecedenen van de betrokkene niets nadeligs is gebleken, terwijl er bovendien geen grond bestaat om te vrezen dat hij - mede gelet op zijn maatschappelijk en zedelijk gedrag - uit anderen hoofde gevaar oplevert of zal opleveren voor de openbare orde, de openbare rust of de nationale veiligheid (zoals hierboven in Hoofdstuk VI reeds werd vermeld zijn onder de begrippen openbare rust en openbare orde mede begrepen de goede zeden, de volksgezondheid en de internationale betrekkingen).

het vragen van
een bijzondere
aankwijzing

Wordt niet aan deze voorwaarden voldaan en is het hoofd van plaatselijke politie nochtans van oordeel dat er termen aanwezig zijn tot het verlenen der gevraagde vergunning, dan dient hij hieromtrent eerst een bijzondere aankwijzing van de Minister van Justitie te vragen. Het zelfde geldt in alle gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie twifelt of aan de voorwaarden voor het zelfstandig verlenen der vergunning wordt voldaan. In spoedeisende gevallen kan de desbetreffende aankwijzing telefonisch worden gevraagd op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire. In de overige gevallen worden de op het verzoek van de vreemdeling betrekking hebbende gegevens, onder bijvoeging van het in ontvangst genomen exemplaar van dat verzoek, schriftelijk in tweevoud toegezonden aan de bevoegde procureur-gene-

- raal -

Eerste wijziging

raal, fgd. directeur van politie, zulks met gebruikmaking van een formulier, waarvan het model als bijlage C2 bij deze circulaire is gevoegd. Dit formulier dient nauwkeurig en volledig te worden ingevuld. In het bijzonder dient daarop uitvoerig te worden vermeld om welke redenen de bijzondere aanwijzing wordt gevraagd. De procureur-generaal, fgd. directeur van politie zendt vervolgens een exemplaar van het formulier - onder bijvoeging van het verzoek van de vreemdeling - voorzien van zijn advies door aan de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking).

Met betrekking tot de in art. 19 VV opgesomde categorieën van vreemdelingen verdient het volgende de aandacht.

Onder
categorieën

In verschillende bepalingen van dit artikel is sprake van "niet-visumplichtige vreemdelingen" (zie art. 19, onder c, d, k, en b VV). Niet-visumplichtigen zijn volgens de in art. 1 VV gegeven definitie de vreemdelingen die voor doorreis of voor een verblijf van ten hoogste drie maanden hier te lande geen transit- of reisvisum behoeven.

Hierbij valt te onderscheiden tussen:

- a. vreemdelingen die voor een verblijf van langer dan drie maanden een machtiging tot voorlopig verblijf behoeven;
- b. vreemdelingen die ook voor een verblijf van langer dan drie maanden van de verplichting tot het bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf zijn vrijgesteld.

Het betreft hier de onderdanen van de E.E.G.-landen, ~~Denemarken~~, Finland, ~~Ierland~~, Monaco, Noorwegen, Oostenrijk, ~~het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland~~, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

Ten aanzien van de onder a. genoemde categorie zij het volgende opgemerkt. Indien de hierbedoelde vreemdelingen voor een verblijf van langer dan drie maanden, dan wel voor het zoeken van werk, naar Nederland komen zonder in het bezit te zijn van de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf, dient hun de toegang tot ons land te worden geweigerd. Voor zover zij er niettemin in slagen ons land binnen te komen, dienen zij te worden uitgezet.

Een uitzondering geldt echter voor vreemdelingen aan wie op grond van bijzondere omstandigheden toch de toegang tot ons land werd verleend (zie hiervoor Hoofdstuk III van dit deel). Dit zal zich met name voordoen in gevallen waarin door het weigeren van de toegang uit-

- sluitend -

sluitend op grond van het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf aan de vreemdeling in ernstige mate financieel nadeel zou worden berokkend en voorts indien weigering op genoemde grond een klaarblijkelijke hardheid zou betekenen. Ten aanzien van vreemdelingen met wier komst een aanmerkelijk Nederlands economisch of cultureel belang wordt gediend wordt eveneens een soepele gedragslijn gevolgd. Een der vorenbedoelde omstandigheden zal zich met name kunnen voordoen indien het betreft:

- vreemdelingen die hier te lande in een leidinggevende functie zijn benoemd, of als specialist (bijv. ingenieur) tewerkgesteld worden, alsmede hun gezinsleden, die voor gezinshereniging overkomen (zie art. 19, eerste lid, onder d, VV);
- niet Nederlandse vrouwen, die gehuwd zijn met een Nederlander en die zich, komende uit het buitenland, bij hun echtgenoten vestigen (zie art. 19, eerste lid, onder j, VV);
- van origine Nederlanders (zie art. 19, eerste lid, onder l, q en t VV);
- studenten, wier studiebeurs of geldelijke toelage de kosten voor studie en levensonderhoud waarborgen (zie art. 19, eerste lid, onder h, VV);

Indien in gevallen als vorenbedoeld de toegang tot ons land wordt verleend, zal in het paspoort van de betrokkenen een aantekening voorkomen betreffende de verplichting zich binnen acht dagen bij het hoofd van plaatselijke politie te melden. In deze gevallen kan de vreemdeling voor het verlenen van een vergunning tot verblijf in aanmerking komen.

In de reisdocumenten van vreemdelingen die via de zuidgrens ons land zijn binnengekomen, komt de vorenbedoelde aantekening omtrent aanmelding niet voor. Bij aanmelding dient het hoofd van plaatselijke politie na te gaan of bijzondere omstandigheden als hiervoren aangeduid grond opleveren om van uitzetting af te zien.

Is zulks naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie het geval dan kunnen zij eveneens voor een vergunning tot verblijf in aanmerking komen. In twijfelgevallen kan een bijzondere aanwijzing worden gevraagd, zoodig op de wijze, voorgeschreven in Deel II, onder i, van deze circulaire.

-Begunstigde-

begunstigde
E.E.G.-onder-
danen

In aanvulling op het vorenstaande zij ten aanzien van de in art. 19 VV opgesomde categorieën vreemdelingen nog het volgende vermeld: Begunstigde E.E.G.-onderdanen (art. 19, eerste lid, onder a, VV).

Voor deze categorie zij verwezen naar Deel G, onder 1 van deze circulaire. Voor de ten aanzien van Belgische en Luxemburgse pleegkinderen te volgen gedragslijn, welke groep is uitgezonderd in het derde lid van art. 19 VV, zie Deel G, onder 7 van deze circulaire.

vreemdelingen
die geen m.v.v.
behoefden

Vreemdelingen die voor een verblijf van langer dan drie maanden niet in het bezit behoeven te zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf (art. 19, eerste lid, onder b, VV).

Vreemdelingen die tevens tot een andere, meer specifieke categorie behoren, vallen niet onder de werking van de onderwerpelijke bepaling. Zo zal een Finse werknemer, die geen m.v.v. behoeft, moeten worden behandeld volgens de aanwijzingen gegeven bij de categorie werknemers in artikel 19, eerste lid, onder d, VV. Studenten, die wetenschappelijk onderwijs aan een universiteit of hogeschool volgen of bursalen vallen onder toepassing van art. 19, eerste lid, onder g, resp. h, ook al behoeven zij geen m.v.v. Dit is mede van belang voor de letteraanduiding van de categorie, waartoe de vreemdeling behoort, op de H-2a formulieren.

Pleegkinderen zijn uitgezonderd bij artikel 19, lid 3, VV.

Zie Deel G, onder 7 van deze circulaire.

Onder de omschrijving van de onderwerpelijke bepaling vallen onder meer vreemdelingen die in Nederland wonen, doch elders werkzaam zijn, studeren of een opleiding volgen, alsmede gepensioneerden.

Met name valt hier te denken aan onderdanen van de Bondsrepubliek Duitsland die hier te lande een huis kopen, terwijl zij hun werkkring in Duitsland behouden; aan onderdanen van de Bondsrepubliek die in eigen land studeren, doch in het Nederlandse grensgebied een kamer huren; aan religieuzen (voor zover zij niet vallen onder t en geen m.v.v. behoeven); aan hier te lande studerende personen, voorzover zij geen overheidsbeurs of toelage van een internationaal orgaan ontvangen dan wel geen wetenschappelijk onderwijs volgen.

- Het -

Het hoofd van plaatselijke politie kan ook aan gezinsleden van tot deze groep behorende vreemdelingen een vergunning tot verblijf verlenen, gezien de ruime omschrijving van deze categorie. Dit geldt slechts voor zover deze gezinsleden zelf geen m.v.v. behoeven. Voorts dienen de bestaansmiddelen toereikend te zijn voor het levensonderhoud van deze personen, terwijl er deugdelijke woonruimte aanwezig moet zijn.

Betreft het een student, behorende tot de onderverpelijke categorie, dan dient steeds vastgesteld te worden dat de betrokkene is toegelaten tot de instelling voor dagonderwijs zijner keuze en dat zijn financiële middelen voldoende zijn voor de kosten van studie en levensonderhoud. Zijn de eigen middelen onvoldoende, dan kan eventueel gecasegen worden genomen met garantstelling door een hier te lands wonende solvabele referent. In dat geval zal aan de vergunning tot verblijf een voorschrift dienen te worden verbonden tot het deponeren van een garantverklaring. Voorts dient aan de vergunning een voorschrift te worden verbonden strekkende tot de verplichting voldoende verzekerd te zijn tegen ziektekosten, met inbegrip van de kosten verbonden aan opname en verpleging in een sanatorium of psychiatrisch ziekenhuis. Ten aanzien van minderjarigen beneden de leeftijd van 18 jaar dient te zijn voorzien in opvang en begeleiding. De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperking: "voor studie (of opleiding) aan(naam der onderwijsinstelling)".

Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel dat er termen aanwezig zijn om een vergunning tot verblijf te verlenen aan een student die niet aan een inrichting voor dagonderwijs zijn studie of opleiding volgt dan ware terzake een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te vragen. Zodanige aanwijzing dient ook te worden verzocht indien betwijfeld wordt of de vreemdeling voor langere tijd in de kosten van zijn levensonderhoud kan voorzien, of indien het personen betreft die zich als zelfstandige in Nederland willen vestigen.

- Houders -

houders m.v.v. Houders van een machtiging tot voorlopig verblijf (art. 19, eerste lid, onder c, VV). Voor het begrip "Machtiging tot voorlopig verblijf": zie art. 1 Vb, Hoofdstuk VIa van Deel C en Deel H, onder 3, punt 6 van deze circulaire.

In hoofdstuk VIa van Deel C van de circulaire staat aangegeven welke procedure wordt gevolgd met betrekking tot aanvragen om een machtiging tot voorlopig verblijf. Na aankomst hier te lande zal de houder van een machtiging tot voorlopig verblijf alsnog bij het hoofd van plaatselijke politie het vereiste verzoek om een vergunning tot verblijf moeten indienen. Bij verlening van de vergunning tot verblijf dient aandacht te worden geschonken aan de voorwaarden gesteld voor afgifte van de m.v.v. en dienen de bij de verlening van de m.v.v. aan de vreemdeling kenbaar gemaakte beperkingen en voorschriften aan de vergunning te worden verbonden. In geval de Minister van Justitie het hoofd van de Visadienst adviseerde omtrent de aanvraag om een m.v.v. dan zullen door tussenkomst van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het Ministerie van Justitie de nodige aanwijzingen aan het hoofd van plaatselijke politie worden verstrekt omtrent deze voorwaarden, beperkingen en voorschriften.

Meldt de houder van een machtiging tot voorlopig verblijf zich in een andere gemeente aan dan de gemeente welke is aangewezen in de m.v.v. dan stelt het hoofd van plaatselijke politie zich eerst in verbinding met zijn ambtgenoot van die gemeente. Blijkt van bezwaren tegen de verlening van een vergunning tot verblijf in een andere gemeente (bv. in verband met de huisvesting), dan vraagt het hoofd van plaatselijke politie van die gemeente een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie. De aanvraag om een vergunning tot verblijf wordt eveneens aan de Minister van Justitie voorgelegd in geval het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat de omstandigheden sedert het tijdstip, waarop gunstig werd beslist op de aanvraag om een m.v.v. zodanig zijn gewijzigd dat er aanleiding bestaat het door de vreemdeling ingediende verzoek om een vergunning tot verblijf af te wijzen (art. 20, derde lid, aanhef en onder b, VV).

- Vreemdelingen -

werknemers en
hun gezins-
leden

Vreemdelingen die hier te lande werkzaamheden in loondienst verrichten of willen verrichten, alsmede hun gezins- en familieleden (art. 19, eerste lid, onder d, VV).

Het tweede lid van artikel 19 VV geeft nader aan welke personen tot de gezins- en familieleden worden gerekend. (zie hieromtrent nader bij onderzoek van aanvragen om een m.v.v. onder dit hoofdje).

Vreemdelingen die voor tewerkstelling of voor gezinshereniging naar ons land komen, zullen in de meeste gevallen in het bezit moeten zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf. Het hoofd van plaatselijke politie is dan reeds op grond van het bepaalde in art. 19, eerste lid, aanhef en onder c, VV bevoegd een vergunning tot verblijf te verlenen. In dit geval behoort op het H2-a formulier de letteraanduiding c te worden gebezigd. Het is niet de bedoeling dat van de onderwerpelijke bepaling gebruik wordt gemaakt om het verblijf te regelen van vreemdelingen, die voor tewerkstelling of voor gezinshereniging naar ons land komen zonder dat zij in het bezit zijn van de voor hen vereiste machtiging tot voorlopig verblijf. Aan deze personen dient immers reeds aan de grens de toegang tot ons land te worden geweigerd. Voor zover zij er in slagen ons land binnen te komen, dienen zij te worden uitgezet.

Op deze regel kunnen uitzonderingen worden gemaakt. Deze uitzonderingen zijn limitatief opgesomd onder het hoofdje "Bijzondere categorieën" (bldz 24 en 25) van dit deel van de circulaire en in Deel G-4, Hoofdstuk II, punt 4, onder A en B. Voor wat Surinamers betreft zie Deel G-9 van deze circulaire. Het bepaalde in art. 19, eerste lid, onder d, VV zal, voor wat de vergunning tot verblijf betreft, in de praktijk derhalve in hoofdzaak toepassing vinden op werknemers uit niet-E.E.G.-landen, die voor een verblijf van langer dan drie maanden geen m.v.v. behoeven, zomede hun gezins- en familieleden. Daarnaast is deze bepaling, voor wat de behandeling van aanvragen om een machtiging tot voorlopig verblijf betreft, van grote betekenis ten aanzien van werknemers uit andere landen die een m.v.v. behoeven alsmede hun gezinsleden.

- De -

De onderwerpelijke bepaling is ook van toepassing op het burgerpersoneel dat, in dienst zijnde bij een der strijdkrachten van een lid-staat van de N.A.V.O. verbonden is aan een hier te lande gevestigd N.A.V.O.-hoofdkwartier; het burgerpersoneel dat in dienst is van zodanig hoofdkwartier, voor zover het is aangewezen als te behoren tot de "civiele dienst" en het burgerpersoneel in dienst van een lid-staat van de N.A.V.O. dat de krijgsmacht van die staat vergezelt, voor zover deze personen geen E.E.G.-onderdanen zijn. In het uitzonderingsgeval dat een lid van het burgerpersoneel wel een m.v.v. behoeft, doch zonder in het bezit daarvan ons land is binnengekomen, kan het hoofd van plaatselijke politie aan hen en hun gezins- en familieleden eveneens een vergunning tot verblijf verlenen.

Bij het in behandeling nemen van de aanvraag om een vergunning tot verblijf dient te worden onderzocht of er uit een oogpunt van vreemdelingenbeleid al dan niet bezwaar tegen het verlenen van de vergunning bestaat. In dit verband valt onder meer te denken aan criminele antecedenten (signalering), afkeuring bij het onderzoek op tuberculose van de ademhalingsorganen zomede onvoldoende huisvesting bij gezinsvestiging. Indien er grond bestaat tot weigering van de vergunning wordt daarvan mede bericht gezonden aan het Gewestelijk Arbeidsbureau. In het tegenovergestelde geval wordt de vergunning verstrekt nadat is vastgesteld dat aan de verzoeker de vereiste arbeidsvergunning is verleend. Vrouwelijke werknemers - al dan niet gehuwd of gehuwd geweest zijnde - die minderjarige kinderen tot hun last hebben komen in beginsel niet voor een vergunning tot verblijf in aanmerking indien zij zich als alleenstaande of slechts vergezeld van die kinderen in ons land willen vestigen.

Aan vergunningen tot verblijf, te verlenen aan buitenlandse werknemers die niet verplicht verzekerd zijn krachtens de ziekenfondsvet en aan hun gezinsleden, dient een voorschrift te worden verbonden inzake het voldoende verzekerd zijn tegen ziektekosten, met inbegrip van de kosten verbonden aan opname en verpleging in een sanatorium of psychiatrisch ziekenhuis. Een aanzien van stagiaires zij nog het volgende vermeld.

- Overeenkomsten -

Overeenkomsten inzake de uitwisseling van stagiaires zijn door Nederland gesloten met België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Noorwegen, Oostenrijk, Zweden en Zwitserland. Onderdanen van deze landen behoeven voor binnenkomst in Nederland niet in het bezit te zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf. Evenmin behoeven stagiaires die onderdaan zijn van deze landen in het bezit te zijn van een arbeidvergunning (zie Deel G-1 en bijlage H 6-b van deze circulaire).

De hoofden van plaatselijke politie kunnen stagiaires als vorenbedeld, die op legale wijze zijn binnengekomen, aanstonds een vergunning tot verblijf verlenen onder de beperking "voor stage" en overigens met inachtneming van het bepaalde in art. 24 VV. Aan de vergunning tot verblijf worden geen voorschriften tot het stellen van zekerheid verbonden.

- NE: 1) De duur van een stage krachtens de gesloten overeenkomsten bedraagt in de regel één jaar. Eventueel kan deze termijn met ten hoogste zes maanden worden verlengd. Stagiaires mogen na het einde van de stageperiode niet in Nederland blijven met het oogmerk arbeid te verrichten.
- 2) Stagiaires uit andere landen dan hierboven genoemd worden op dezelfde voet behandeld als buitenlandse werknemers. In voorkomend geval dient steeds bij het Gewestelijk Arbeidsbureau te worden geïnformeerd of de betrokkene als stagiaire is aanvaard.

Onderzoek om aanvragen om een machtiging tot voorlopig verblijf.

Ontvangt het hoofd van plaatselijke politie een aanvraag om een m.v.v. waarover hij namens de Minister van Justitie kan ziveren, dan onderzoekt hij eerst of er op gronden aan het vreemdelingenbeleid ontleend bezwaren bestaan tegen de afgifte van de m.v.v. Bezwaren kunnen ondermeer verband houden met criminele antecedenten van de vreemdeling (signalering), of met onvoldoende huisvesting. Ten aanzien van minderjarige werknemers kan het van belang zijn, na te gaan of in voldoende mate voorzien is in hun opvang en begeleiding. Is er grond tot weigering

- van -

van de m.v.v. dan wordt het Gewestelijk Arbeidsbureau daaromtrent ingelicht. Is van bezwaren niet gebleken dat gaat het hoofd van plaatselijke politie na of aanvrager voor een arbeidsvergunning in aanmerking komt.

Met gebruikmaking van het formulier, waarvan het model is vastgesteld bij bijlage C 15 van deze circulaire en onder bijvoeging van de m.v.v.-aanvraag in tweevoud, vraagt hij het betrokken G.A.B. of een arbeidsvergunning aan de vreemdeling zal worden verleend. Van een beslissing omtrent de arbeidsvergunning zal het G.A.B. het betrokken hoofd van plaatselijke politie informeren. Wordt van het G.A.B. bericht ontvangen dat de werkgever (die daartoe uitdrukkelijk zal worden uitgenodigd) geen aanvraag om een arbeidsvergunning heeft ingediend, dan bestaat er uit dien hoofde grond afwijzend te adviseren omtrent afgifte van een m.v.v. Ook in dat geval wordt daarvan kennis gegeven aan het G.A.B.

NB: Indonesiërs, behalve zij die voor 1 oktober 1975 hoofdverblijf in Nederland hadden, alsmede Surinamers, behoeven eveneens een arbeidsvergunning.

In geval de Minister van Justitie zelf adviseert omtrent de m.v.v.-aanvraag, t.w. indien de vreemdeling behoort tot een der categorieën genoemd in art. 19, vierde lid, VV zal het hoofd van plaatselijke politie aan wie de aanvraag om inlichtingen en advies is gezonden bij zijn vooronderzoek eveneens nagaan of een arbeidsvergunning zal worden verleend. Ook in dat geval zal hij van het formulier overeenkomstig model C 15 gebruik maken.

Bij m.v.v.-aanvragen afkomstig van gezins- en familieleden van hier te lande woonachtige buitenlandse werknemers dient steeds te worden nagegaan of wordt voldaan aan de voorwaarden voor partiële of gehele gezinshereniging zoals omschreven in Deel C-4 van deze circulaire (bldz. C-4-12 e.v.). Behalve de echtgenote en de tot het gezin behorende kinderen beneden de leeftijd van 21 jaar kunnen als gezinsleden worden aangemerkt niet uit het huwelijk geboren minderjarige kinderen (bv. voor-kinderen van één der ouders of pleegkinderen), mits zij reeds in het buitenland feitelijk tot het gezin van de werknemer behoren en voor zover

- één -

één der ouders met het wettig gezag is bekleed. Ook andere gezins- en familieleden kunnen voor afgifte van een m.v.v. in aanmerking komen indien wordt voldaan aan de in Deel G-4 omschreven voorwaarden voor verruimde gezinshereniging. Vallen zij onder de omschrijving van art. 19, tweede lid, onder b, VV, dan is het hoofd van plaatselijke politie bevoegd te adviseren. In de overige gevallen (bv. indien het gaat om een neefje of nichtje) is de Minister van Justitie bevoegd. Voor wat gezinshereniging van Surinamers betreft zij verwezen naar Deel G-9 van deze circulaire. Bij de advisering omtrent m.v.v.-aanvragen van gezinsleden ware bijzondere aandacht te besteden aan het (eventueel) aankruisen van de hokjes d, g, j, k, m, en o op het formulier, opgenomen in bijlage C 13.

Voor de uitoefening van bepaalde beroepen (arts, tandarts, schooltandarts, psychiater, vroedvrouw, fysiotherapeut, apotheker) is naast een arbeidsvergunning nog een afzonderlijke toelating tot de uitoefening van dat beroep vereist. Aan een vreemdeling die deze toelating niet bij beschikking heeft verkregen, mag geen m.v.v. (en uiteraard evenmin een vergunning tot verblijf) worden verstrekt. In geval aanvrager de toelatingsbeschikking niet bij de aanvraag heeft medegezonden, waren inlichtingen terzake in te winnen bij de bevoegde regionale Inspecteur van het Staatstoezicht op Volksgezondheid, zo het een arts, tandarts, vroedvrouw of fysiotherapeut betreft. Betreft het een psychiater dan is de regionale Inspecteur van het Staatstoezicht op de Geestelijke Volksgezondheid competent. Heeft de aanvraag betrekking op een apotheker dan is de regionale Inspecteur voor de geneesmiddelen van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid bevoegd. De ambtsgebieden van bedoelde regionale Inspecteurs zijn opgenomen in bijlage C 16 bij deze circulaire. Vanwege deze inspecties zal het hoofd van plaatselijke politie worden geïnformeerd omtrent de beslissing op het verzoek om toelating tot uitoefening van zodanig beroep. Betreft het een m.v.v. aanvraag van een buitenlandse arts, behorende tot een der in art. 19, vierde lid, VV, genoemde categorieën, welke om

- inlichtingen -

inlichtingen en advies aan het hoofd van plaatselijke politie is gezonden dan gaat laatstbedoelde autoriteit eveneens na of de toe stieg tot de uitoefening van het beroep is verkregen. In gevallen waarin afwijzend wordt geadviseerd omtrent de aanvraag om een m.v.v. of de vergunning tot verblijf wordt geweigerd, wordt daarvan -onder vermelding van de weigeringsgrond- mededeling gedaan aan het betreffende G.A.B.

RE: Voor de te volgen gedragslijn indien het betreft een vreemdeling die behoort tot een der in art. 19, vierde lid, VV, genoemde categorieën, zie de toelichting op deze bepaling aan het slot van dit hoofdstuk.

Surinaamse
zelfstandigen

Surinamers die hier te lande werkzaamheden als zelfstandige verrichten of willen verrichten, alsmede hun gezins- en familieleden (art. 19, eerste lid, onder g, VV).

De aandacht wordt er op gevestigd dat Surinamers die werkzaamheden als zelfstandige willen uitoefenen voor binnenkomst in Nederland over een m.v.v. moeten beschikken. Op zodanige aanvragen kunnen de hoofden van plaatselijke politie zelfstandig beslissen. Overigens zij voor deze categorie verwezen naar Deel G-9 van deze circulaire.

familiebezoek
max. 6 mnd

Vreemdelingen die familiebezoek van ten hoogste zes maanden hier te lande teogen (art. 19, eerste lid, onder f, VV). Deze bepaling stelt geen beperkingen ten aanzien van de nationaliteit van de vreemdeling. In geen geval mag van deze bepaling gebruik worden gemaakt om het verblijf te regelen van visumplichtige vreemdelingen, die met een visum voor kort verblijf zijn binnengekomen. Ook zal op verzoeken afkomstig van vreemdelingen, die niet in het bezit zijn van de voor hen vereiste m.v.v. in beginsel afwijzend moeten worden beslist omdat die personen illegaal het land zijn binnengekomen.

Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel dat er - ondanks het ontbreken van de m.v.v. - termen aanwezig zijn om de gevraagde vergunning te verlenen, dan dient hij een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te vragen. Het vragen van een bijzondere aanwijzing kan achterwege blijven indien het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat weigering op grond van het ontbreken van een m.v.v. een klaarblijkelijke hardheid

- zou -

zou betekenen terwijl er overigens niet getwijfeld behoeft te worden aan de bonafiditeit van het verzoek.

Alvorens een vergunning tot verblijf te verlenen aan personen die familiebezoek beogen dient vast te staan dat de bezoeker over voldoende middelen van bestaan beschikt voor de kosten van levensonderhoud gedurende de bezoekperiode zomede over middelen (c.q. reisbiljetten) benodigd voor de terugreis.

Zijn de financiële middelen ontoereikend dan mag het verblijf alleen geregeld worden in geval een hier te lande wonende solvabele referent zich garant heeft gesteld voor de kosten van levensonderhoud. De vergunning tot verblijf dient steeds te worden verleend onder de beperking "voor familiebezoek". Indien een garantverklaring is afgegeven dient aan de vergunning tot verblijf een voorschrift tot het deponeren van een garantverklaring te worden verbonden. Voorts dient een voorschrift strekkende tot het voldoende verzekerd te zijn tegen ziektekosten, met inbegrip van opname in een sanatorium of psychiatrisch ziekenhuis, aan de vergunning te worden verbonden.

Onderzoek van aanvragen om een m.v.v.

Deze aanvragen kunnen in behandeling worden genomen ongeacht de nationaliteit van de aanvrager.

Bij het onderzoek dat wordt ingesteld naar aanleiding van een aanvraag om een m.v.v. ter fine van familiebezoek dient onder meer te worden nagegaan of de financiële middelen van aanvrager toereikend zijn voor de beoogde bezoekperiode, dan wel of een solvabele referent zich garant kan stellen voor de kosten van levensonderhoud.

Voorts dient in elk afzonderlijk geval vast te staan dat het reisdocument van aanvrager terugkeer naar het land van herkomst mogelijk maakt na afloop van de bezoekperiode.

Eveneens dient onderzocht te worden of er in feite geen langer verblijf dan maximaal zes maanden of verblijf voor een ander doel wordt beoogd. Blijkt zulks na onderzoek dan kan om die reden afwijzend worden geadviseerd omtrent de aanvraag. Ook kan bij gelijktijdige aanvragen, afkomstig van meer familieleden die hier te

- lande -

lande bij dezelfde familie willen komen, rekening worden gehouden met mogelijk vestigingsgevaar door te adviseren slechts aan een enkel familielid een m.v.v. te verstrekken en zulks aan de anderen te weigeren.

Wordt gunstig omtrent de m.v.v.-aanvraag geadviseerd dan kan ter meerdere zekerheid eventueel opzending van een retourpassagebiljet worden verlangd, in welk geval op het formulier van het model C 13 hokje a dient te worden aangekruist. Bij het verbinden van voorschriften aan de vergunning tot verblijf dient aandacht te worden geschonken aan de hokjes j en k op bedoeld formulier.

studenten wetenschappelijk onderwijs.

Buitenlandse studenten die hier te lande wetenschappelijk onderwijs aan een Nederlandse universiteit of hogeschool volgen of willen volgen (art. 19, eerste lid, onder g, VV).

Deze bepaling heeft uitsluitend betrekking op studies, waarvoor een toelating tot de examens is vereist, welke toelating vanwege het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen bij beschikking wordt verleend. Zo zal bv. een student aan een akademie voor beeldende kunsten niet onder de werking van deze bepaling vallen.

Indien een student die wetenschappelijk onderwijs volgt op een officiële overheidsbeurs studeert valt hij tevens onder de omschrijving als bedoeld in art. 19, eerste lid, onder h, VV. In dat geval dient tevens rekening gehouden te worden met de onder die rubriek gegeven aanwijzingen. Op de H-2a formulieren dient alsdan de letteraanduiding h te worden aangebracht.

Het is niet de bedoeling om van de onderwerpelijke bepaling gebruik te maken om het verblijf te regelen van studenten, die niet in het bezit zijn van de voor hen vereiste m.v.v. Op dergelijke verzoeken zal in beginsel afwijzend moeten worden beslist omdat die vreemdelingen illegaal het land zijn binnengekomen.

Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel dat er - ondanks het ontbreken van de m.v.v. - termen aanwezig zijn de gevraagde vergunning te verlenen dan dient hij een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te vragen. Het vragen van een bijzondere aanwijzing kan achterwege blijven indien op het tijdstip van de aanvraag om een vergunning tot verblijf wordt aangetoond dat de vreemdeling aan alle voorwaarden voor het volgen van de studie voldoet.

- Alvorens -

Alvorens een vergunning tot verblijf aan buitenlandse studenten te verlenen dient vast te staan dat de financiële middelen toereikend zijn voor de beoogde studie-duur. Zo nodig dient te worden aangetoond dat de studie vanuit het buitenland (bv. een wetenschappelijk instituut, de werkgever die de vreemdeling heeft uitgezonden of de ouders) gefinancierd kan worden. In bepaalde gevallen, waarin de ouders de studie betalen, dient aangetoond te worden dat de staatsbank van het betreffende land middels deviezenbeschikking deviezen beschikbaar stelt, zoals t.a.v. Egyptische, Turkse of Israelische studenten. Ook kan een hier te lande wonende solvabele referent zich eventueel garant stellen voor levensonderhoud en studie.

Voorts dient vast te staan dat een plaats in de beoogde studierichting beschikbaar is (numerus fixus) en dat het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen toelating tot de examens in de beoogde studierichting heeft verleend. Verzoeker dient dit aan de hand van bescheiden aan te tonen. Is nog geen toelating verleend tot de examens dan kunnen inlichtingen terzake worden ingewonnen bij het Directoraat-Generaal voor het Wetenschappelijk Onderwijs, Directie Onderwijsbeleid, Afdeling Algemene Studiezaken, sectie Toelatingsbeleid van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen, postadres Nieuwe Uitleg 1 te 's-Gravenhage.

Tenslotte dient verzoeker om een vergunning tot verblijf een zgn. studieverklaring te hebben ondertekend waarin hij mededeelt er mede bekend te zijn dat hem uitsluitend voor studie verblijf werd toegestaan en dat hij ons land dient te verlaten na afloop van de studie c.q. bij tussentijdse beëindiging. Het model van deze verklaring is opgenomen in bijlage C 17 van deze circulaire. De vergunning tot verblijf dient steeds te worden verleend onder de beperking "voor studie aan(naam universiteit of hogeschool)". Indien een garantverklaring is afgegeven dient aan de vergunning een desbetreffend voorschrift te worden verbonden. Voorts dient steeds een voorschrift betreffende het voldoende verzekerd te zijn tegen ziektekosten, met inbegrip van

- de -

de kosten verbonden aan opname in een sanatorium of psychiatrisch ziekenhuis aan de vergunning tot verblijf te worden verbonden.

Onderzoek van aanvragen om m.v.v.

Alvorens te adviseren op de m.v.v.-aanvraag van een buitenlands student, die een wetenschappelijke studie hier te lande wil volgen, dient vast te staan:

- a. dat de financiële middelen voor de beoogde studieduur en levensonderhoud toereikend zijn, c.q. er een deugdelijke garantie is voor levensonderhoud en studie blijkt een door een solvabel referent afgegeven garantverklaring;
- b. dat er een plaats beschikbaar is in de beoogde studierichting alsmede een toelating tot de examens in de beoogde studierichting, blijkt een door de Minister van Onderwijs afgegeven beschikking;
- c. een door aanvrager ondertekende studieverklaring is afgegeven overeenkomstig het model C 17;
- d. er overigens geen bezwaren tegen aanvrager bestaan (bv. antecedenten);
- e. het reisdocument van aanvrager de gelegenheid biedt dat deze zich na afloop van de studie weer naar het land van herkomst kan begeven.

NB: voor wat Indonesische studenten betreft dient te worden onderzocht of de Indonesische autoriteiten een verklaring hebben afgegeven waaruit blijkt dat geen bezwaar tegen de studie in het buitenland bestaat.

Blijkt bij het onderzoek dat aanvrager nog geen plaatsing in de beoogde studierichting heeft of nog geen toelating tot de examens heeft verzocht aan het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen, dan zal het hoofd van plaatselijke politie aanvrager uitnodigen de vereiste verklaringen over te leggen. Daartoe wordt gebruik gemaakt van het formulier, waarvan het model is opgenomen in bijlage C 14 bij deze circulaire. De advisering op de aanvraag m.v.v. wordt dan voorlopig aangehouden.

- Voor -

dienen de middelen mede toereikend te zijn voor die gezinsleden en hun retourpassage, terwijl deugdelijke woonruimte aanwezig moet zijn. Staat een en ander naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie niet voldoende vast, dan dient een bijzondere aanwijzing terzake aan de Minister van Justitie te worden gevraagd.

Aan de vergunning tot verblijf ware een beperking te verbinden "voor studie (of opleiding) aan (naam instelling)".

Aan de vergunning tot verblijf van de echtgenote ware de beperking te verbinden "verblijf bij echtgenoot". Voorkomen dient immers te worden dat de bursaal na beëindiging van zijn studie of opleiding niet naar zijn land kan terugkeren omdat zijn echtgenote hier is gaan werken of een studie heeft aangevangen, die niet is voltooid. Verzoekt de echtgenote van een bursaal een m.v.v. dan ware bij de advisering op het formulier overeenkomstig model C 13, in elk geval hokje c aan te kruisen.

Bij het verlenen van toestemming aan bursalen (en hun eventuele echtgenoten) zullen voorschriften m.b.t. het voldoende verzekerd zijn tegen ziektekosten aan de vergunning tot verblijf dienen te worden verbonden.

Bij de advisering omtrent m.v.v. aanvragen dient met het verlenende staande rekening te worden gehouden, onder meer door het aankruisen van de hokjes h en k op het formulier overeenkomstig model C 13.

verblijf bij hier
te lande wonende
echtgenote

De echtgenoot van een hier telande wonende Nederlandse vrouw of een buitenlandse vrouwelijke werknemer. (art. 19, eerste lid, onder 1, Vv).

Ingevolge deze bepaling is het mogelijk om het verblijf te regelen van vreemdelingen die een Nederlandse vrouw huwen zomede van vreemdelingen die een hier te lande wonende buitenlandse vrouwelijke werknemer huwen. Komen zodanige vreemdelingen ons land binnen zonder de voor hen vereiste machtiging tot voorlopig verblijf dan zal het hoofd van plaatselijke politie eerst nagaan of er bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die grond opleveren om van uitzetting af te zien.

- Bij -

Voor wat is zgn. studieverklaring model C 17 betreft zij opgemerkt dat het hoofd van plaatselijke politie deze verklaring in tweevoud meezendt bij het formulier C 13 waarbij hij het hoofd van de Visadienst adviseert een m.v.v. te verstrekken. Indien een hokje b van het formulier, model C 13 is aangekruist zal de Nederlandse vertegenwoordiger één exemplaar aan aanvrager ter hand stellen en het andere exemplaar door aanvrager doen ondertekenen en vervolgens opzenden aan het hoofd van plaatselijke politie door tussenkomst van de Visadienst. De aan de vergunning tot verblijf te verbinden voorschriften dienen eveneens op dat formulier te worden aangekruist (hokjes h, j en k).

bursalen.

Niet-visumplichtige vreemdelingen aan wie voor studie of opleiding hier te lande van overheidswege of door een internationaal orgaan een studiebeurs of een geldelijke toelage is toegekend, alsmede hun niet-visumplichtige echtgenoten en minderjarige kinderen (art. 19, eerste lid, onder h, VV).

De studiebeurs of de geldelijke toelage kan in de hier bedoelde gevallen - behalve door supra- en internationale organen - verleend zijn door of vanwege de regering van het land, waarvan de vreemdeling onderdaan is dan wel door of vanwege de Nederlandse regering.

In geval de bursaal als hier bedoeld wetenschappelijk onderwijs hier te lande wil volgen zal hij tevens onder de omschrijving van art. 19, eerste lid, onder g, VV vallen. In een dergelijk geval dient tevens rekening te worden gehouden met de aanwijzingen verstrekt in de toelichting op laatstgenoemde bepaling. Voor de letteraanduiding op de M-2a formulieren dient de vreemdeling echter onder de onderwerpelijke rubriek h te worden geboekt. Bij het verlenen van een vergunning tot verblijf aan bursalen als hier bedoeld dient er steeds op te worden gelet of de studiebeurs c.q. de geldelijke toelage toereikend zijn om te voorzien in de kosten van opleiding en levensonderhoud gedurende de beoogde verblijfsperiode. Voorts moet voldoende zekerheid bestaan omtrent de betaling van de kosten van retourpassage naar het land van herkomst. Indien de bursaal vergezeld is van gezinsleden dan

- dienen -

Bij de toelating van vreemdelingen gehuwd met Nederlandse vrouwen dient vast te staan dat het een reëel huwelijk betreft. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt een huwelijk als niet reëel aangemerkt, indien het is gesloten met de kennelijke bedoeling om langs die weg in Nederland te kunnen blijven. Dit laatste zal in het algemeen kunnen worden aangenomen, indien de sluiting van het huwelijk plaats vond op een tijdstip, waarop het de betrokkenen redelijkerwijs bekend kon zijn dat de man voor verwijdering uit ons land in aanmerking kwam (bv. omdat hij illegaal in ons land verbleef). Blijft echter dat de relatie tussen betrokkenen reeds enige tijd bestond vóór de (illegale) binnenkomst van de man in ons land, dan kan dit een aanwijzing vormen dat er - ondanks het feit dat het huwelijk werd gesloten op een tijdstip waarop de man met verwijdering werd bedreigd - toch sprake is van een reëel huwelijk.

Het niet beschikken over voldoende inkomsten om in het levensonderhoud van het gezin te voorzien zal in het algemeen niet voldoende grond opleveren om het verblijf te weigeren van de vreemdeling, die met een Nederlandse vrouw is gehuwd. Een uitzondering op deze regel kan bestaan indien het kennelijk aan de betrokkenen zelf is te wijten dat zij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikken, met name indien de man of de vrouw bij herhaling geweigerd hebben passend werk te aanvaarden. Indien er sprake is van criminele antecedenten en het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat er nochtans om humanitaire redenen grond bestaat het verblijf te aanvaarden, dient deze steeds een bijzondere aanwijzing terzake aan de Minister van Justitie te vragen. Uit het ambtsbericht dient zo mogelijk te blijken of er vóór binnenkomst in ons land reeds sprake was van crimineel gedrag dan wel dat de strafbare gedraging eerst tijdens de aanwezigheid van de betrokkene hier te lande heeft plaatsgevonden. Eveneens ware aandacht te besteden aan de vraag of al dan niet redelijkerwijs te verwachten valt dat de vreemdeling zich in de toekomst wederom aan strafbare feiten zal schuldig maken. Tevens dient nagegaan te worden of de vrouw bij eventuele niet-toelating van de man deze redelijkerwijs al dan niet zal kunnen volgen

- naar -

naar het land waarheen deze zich zal begeven. Voorts waren zo mogelijk gegevens te verstrekken omtrent de gezinsonstaanigheden en de duurzaamheid van de huwelijksrelatie.

Aan de vergunning tot verblijf, te verlenen aan een vreemdeling die met een Nederlandse vrouw is gehuwd, behoeven geen beperkingen te worden verbonden.

Indien naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie grond tot weigering van de vergunning tot verblijf bestaat, dient het verzoek ingevolge artikel 20, derde lid, aanhef en onder g, VV te worden voorgelegd aan de Minister van Justitie.

Daartoe zendt het hoofd van plaatselijke politie een gemotiveerd voorstel in tweevoud, vergezeld van het verzoek, toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd, Directeur van Politie; deze doet één exemplaar van het voorstel met bijlagen, voorzien van zijn advies toekomen aan de Minister van Justitie.

Bij de toelating van vreemdelingen gehuwd met hier te lande wonende buitenlandse vrouwelijke werknemers dient te zijn voldaan aan de voorwaarden voor omgekeerde gezinshereniging. Deze voorwaarden zijn nader omschreven in Deel G-4, bldz. G-4-16 en G-4-17 van deze circulaire.

Onderzoek van aanvragen om m.v.v.

Bij het onderzoek van aanvragen om een m.v.v. afkomstig van vreemdelingen als vorenbedoeld dient het hoofd van plaatselijke politie na te gaan of aanvrager op grond van het vorenstaande voor een vergunning tot verblijf in aanmerking komt. Is dat het geval dan zal hij adviseren tot afgifte van een m.v.v.

De echtgenote van een hier te lande wonende Nederlander, alsmede haar kinderen beneden de 21 jaar (art. 19, eerste lid, onder j, VV).

Door huwelijk met een Nederlander verkrijgt een vreemdelinge niet automatisch het Nederlanderschap; zij dient daartoe een kennisgeving te doen (art. 8, juncto art. 12a, Wet op het Nederlanderschap en ingezetenschap). Maakt zij van deze gelegenheid geen gebruik, dan zijn de bepalingen van de Vreemdelingenwet derhalve op haar van toepassing. Als zij zich, komende uit het buitenland, bij haar man vestigt, zal haar verblijf door middel van het verlenen

- van -

echtgenote en kinderen van een hier te lande wonende Nederlander

van een vergunning tot verblijf geregeld moeten worden. Zulk een vergunning behoeft dan niet onder beperkingen te worden verleend, noch dient daaraan een voorschrift tot het stellen van zekerheid te worden verbonden. De bevoegdheid van het hoofd van plaatselijke politie tot het verlenen van een vergunning tot verblijf strekt zich mede uit tot haar vóór het huwelijk geboren kinderen beneden de leeftijd van 21 jaar, voor zover zij met het gezag over die kinderen is bekleed. In geval van twijfel of aan laatstbedoelde voorwaarde wordt voldaan, ware steeds een bijzondere aanwijzing terzake aan de Minister van Justitie te vragen. In de onderwerpelijke gevallen zal het zowel aan de vrouw als aan haar kinderen beneden 21 jaar, nadat zij één jaar houder van een vergunning tot verblijf zijn geweest, in de regel krachtens art. 10, tweede lid, Vw zijn toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie art. 47, eerste lid, Vb en Deel C, Hoofdstuk XXXIV van deze circulaire).

van oorsprong
Nederlandse
vrouwen, gehuwd
met een vreemde-
ling

Vrouwen die in verband met hun huwelijk met een vreemdeling het Nederlandschap verliezen (art. 19, eerste lid, onder k, VV). Hierbij valt te denken aan in Nederland wonende vrouwen, die met een vreemdeling trouwen en die na haar huwelijk door haar wil het Nederlandschap verliezen. Dit kan geschieden doordat zij door naturalisatie, optie of registratie de nationaliteit van haar echtgenoot verkrijgen of doordat zij, na van rechtswegs de nationaliteit van haar echtgenoot te hebben verkregen afstand van het Nederlandschap doen (zie de artt. 7, onder 1° en 3°, en 8a van de Wet op het Nederlandschap en ingezetenschap). Het Nederlandschap gaat dus niet verloren door het automatisch verkrijgen van een vreemde nationaliteit bij huwelijk. Opgemerkt zij nog dat van oorsprong Nederlandse vrouwen, die gehuwd zijn met de houder van een vergunning tot vestiging en die feitelijk tot diens gezin behoren, onmiddellijk op de dag van hun huwelijk de status verkrijgen van een vreemdeling aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie art. 24a, eerste lid, aanhef en onder a, VV).

- Niet -

ex-Nederlandse vrouwen en hun minderjarige kinderen.

Niet-visumplichtige vrouwen die door of in verband met huwelijk het Nederlandschap verloren hebben en wier huwelijk nadien is ontbonden, alsmede haar kinderen beneden 21 jaar (art. 19, eerste lid, onder l, VV).

Het betreft hier niet-visumplichtige vrouwen die door of in verband met hun huwelijk het Nederlandschap hebben verloren en die na ontbinding van het huwelijk naar Nederland terugkeren. Indien dergelijke vrouwen vergezeld zijn van hun minderjarige kinderen dan dient ten aanzien van die kinderen vast te staan dat de moeder met het gezag over hen is bekleed.

vreemdelingen op wie het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw niet langer van toepassing is.

Vreemdelingen die hebben onderhouden te behoren tot een categorie waarop het bepaalde krachtens artikel 10, tweede lid, van de Wet van toepassing is (art. 19, eerste lid, onder m, VV).

In dit verband valt in het bijzonder te denken aan kinderen, behorende tot het gezin van een Nederlander of van een houder van een vergunning tot vestiging, die de leeftijd van 21 jaar bereiken of wier samenwoning in gezinsverband met het hoofd van het gezin op een eerder tijdstip beëindigd wordt. Ook op de - niet de Nederlandse nationaliteit bezittende - weduwe of gescheiden vrouw van een Nederlander c.q. van de houder van een vergunning tot vestiging kan deze bepaling toepassing vinden. De vergunningen tot verblijf behoeven in deze gevallen niet onder beperkingen te worden verleend noch dient daaraan een voorschrift te worden verbonden. Overigens zij verwezen naar de artt. 47 Vb en 24a, VV, alsmede naar Deel C, Hoofdstuk XXXIV, van deze circulaire.

kinderen geboren uit het huwelijk van ouders van een vergunning tot verblijf enz.

Kinderen geboren uit het huwelijk van ouders van een vergunning tot verblijf enz. (art. 19, eerste lid, onder n, VV).

Opgemerkt zij dat geen afzonderlijke vergunning tot verblijf behoeft te worden verleend aan kinderen die in het gezin geboren worden, indien reeds in de eerder aan een der ouders verleende vergunning tot verblijf is aangetekend, dat deze tevens voor diens inwonende kinderen beneden 15 jaar geldt. Is zulk een aantekening nog niet in de vergunning tot verblijf van een der ouders gesteld, dan kan bij het verlenen van de vergunning aan het kind worden volstaan met het alsnog plaatsen van deze aantekening in de

- vergunning -

vergunning tot verblijf van de ouder, die het desbetreffende verzoek heeft ingediend (bijlage 4, model g, VV).

Het behoeft hier niet uitsluitend in Nederland geboren kinderen te betreffen. De bepaling vindt bv. ook toepassing indien een in Nederland wonende gehuwde vreemdelinge, die houder is van een vergunning tot verblijf, met het oog op haar bevalling tijdelijk naar haar vaderland vertrekt en zich kort na de geboorte van het kind weer - met dat kind - bij haar echtgenoot hier te lande voegt. Uiteraard heeft de onderwerpelijke bepaling niet betrekking op buitenlandse pleegkinderen (zie hiervoor Deel C, onder 7, van deze circulaire).

Is het kind hier te lande geboren en behoort het feitelijk tot het gezin van een in Nederland wonende houder van een vergunning tot vestiging, dan verkrijgt het aanstonds de status van vreemdeling, aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie art. 24a, eerste lid, aanhef en onder b, VV).

kinderen die de 15-jarige leeftijd bereiken.

Kinderen, die de leeftijd van vijftien jaar bereiken en aan wie voordien verblijf was toegestaan (art. 19, eerste lid, onder a, VV).

Kinderen die waren begrepen in de aan een der ouders verleende vergunning tot verblijf, zullen bij het bereiken van de 15-jarige leeftijd zelfstandig in het bezit van zulk een vergunning moeten worden gesteld.

kinderen beneden 21 jaar van een gehuwd geweest zijnde vrouw.

Kinderen beneden 21 jaar van een gehuwd geweest zijnde vrouw (art. 19, eerste lid, onder p, VV).

Indien een vrouw - na de ontbinding van haar huwelijk - met haar niet-Nederlandse minderjarige kinderen, over wie zij het gezag uitoefent, blijft samenwonen zal aan die kinderen, voor zover zij niet reeds zelfstandig houder van een vergunning tot verblijf of in de vergunning tot verblijf, verleend aan de moeder, zijn begrepen, alsnog zulk een vergunning dienen te worden verleend. Is de moeder Nederlandse of houder van een vergunning tot vestiging dan zullen de kinderen, na een jaar houder van een vergunning tot verblijf geweest te zijn, in de hier bedoelde gevallen gaan behoren

- tot -

tot de categorie van vreemdelingen aan wie krachtens art. 10, tweede lid, Vw verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland is toegestaan (zie art. 47, eerste lid, Vb juncto art. 24a, tweede lid, VV), in gevallen, waarin de moeder niet het gezag over de kinderen heeft, dient omtrent het verlenen van een vergunning tot verblijf aan die kinderen steeds een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te worden gevraagd.

Niet-visum-
plichtige ex-
Nederlanders en
hun niet-visum-
plichtige echt-
genote en
kinderen beneden
21 jaar.

Niet-visumplichtige ex-Nederlanders en hun niet-visumplichtige echtgenote en kinderen beneden 21 jaar (art. 19, eerste lid, onder g, VV).

Bij deze categorie moet in het bijzonder worden gedacht aan de zgn. "spijtemigranten" uit landen als Amerika, Australië, Canada, Nieuw Zeeland en Zuid-Afrika. Het verkrijgen van de vreemde nationaliteit moet plaats gehad hebben sedert de vestiging in het buitenland. Bovendien is de bepaling niet van toepassing op hen die eerst het Nederlanderschap verloren wegens het zich zonder verlof begeven in vreemde krijgs- of staatsdienst (art. 7, 4°, Wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap) en nadien een vreemde nationaliteit verwierven. De bevoegdheid van het hoofd van plaatselijke politie tot het verlenen van een vergunning tot verblijf strekt zich mede uit tot de niet-visumplichtige echtgenote en hun kinderen beneden 21 jaar, ook al hebben deze nimmer het Nederlanderschap bezeten. Indien de echtgenote en/of kinderen visumplichtig zijn, dient het hoofd van plaatselijke politie omtrent het verlenen van een vergunning tot verblijf aan de niet-visumplichtige gezinsleden een bijzondere aanwijzing te vragen. Zulk een aanwijzing moet ook worden gevraagd indien twijfel bestaat of over voldoende middelen van bestaan hier te lande kan worden beschikt, of voldoende woonruimte beschikbaar is, of indien sprake is van criminele of ongunstige politieke antecedenten van de betrokkene(n).

N.A.V.O.-
militairen, als-
mede gezins- en
familieleden

N.A.V.O.-militairen, alsmede hun gezins- en familieleden (art. 19, eerste lid, onder f en g, VV).

Voor vreemdelingen die behoren tot een N.A.V.O.-krijgsmacht of

- verboden -

verbonden zijn aan een N.A.V.O.-hoofdkwartier, alsmede hun gezins- en familieleden zij verwezen naar Deel G, onder 3, punt 5 onder 2, van deze circulaire.

Aan gezinsleden van de N.A.V.O.-militairen die in België of in de Duitse Bondsrepubliek gelegerd zijn, mag niet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie een vergunning tot verblijf worden verleend, indien niet vaststaat, dat voor het gezin over passende woonruimte wordt beschikt. Artikel 19, tweede lid, VV geeft aan wie in de hier bedoelde gevallen tot de gezins- en familieleden worden gerekend.

Opgemerkt zij dat het burgerpersoneel dat in dienst zijnde bij één der strijdkrachten van een lid-staat, verbonden is aan een hier te lande gevestigde N.A.V.O.-hoofdkwartier, zomede het burgerpersoneel dat in dienst is van zodanig hoofdkwartier, voorzover het is aangewezen als te behoren tot de "civiele dienst" en het burgerpersoneel in dienst van een lid-staat van de N.A.V.O. dat de krijgsmacht van die staat vergezelt, alsmede de gezins- en familieleden van dat personeel valt onder toepassing van artikel 19, eerste lid, resp. onder a en d, VV.

Religieuzen

Religieuzen (art. 19, eerste lid, onder t, VV).

De onderwerpelijke bepaling heeft betrekking op religieuzen die - na hun vestiging in het buitenland - het Nederlanderschap hebben verloren en die in Nederland geboren zijn. Deze categorie van ex-Nederlanders omvat visumplichtige zowel als niet-visumplichtige vreemdelingen. Het bepaalde onder t gaat voor het hoofd van plaatselijke politie de mogelijkheid ook zelfstandig een vergunning tot verblijf te verlenen indien de daar bedoelde vreemdeling zonder in het bezit te zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf in ons land is binnengekomen (bv. indien het gaat om een in Nederland geboren, oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit bezeten hebbende Indonesische vader, die met een reisvisum voor bezoek in ons land verblijft en die alsnog besluit zijn verdere leven hier door te brengen). Aan de te verlenen vergunning tot verblijf dienen voorschriften tot het deponeren van een garantverklaring en inzake het voldoende verzekerd te zijn tegen ziektekosten (met inbegrip van de kosten verbonden aan opname en

- verzorging -

verpleging in een sanatorium of psychiatrisch ziekenhuis) te worden verbonden.

personen die medische behandeling ondergaan.

Vreemdelingen die medische behandeling willen ondergaan (art. 19, eerste lid, onder u, Vv).

Het is niet de bedoeling vergunningen tot verblijf te verlenen aan vreemdelingen als hier bedoeld, die zonder de voor hen vereiste machtiging tot voorlopig verblijf naar Nederland zijn gekomen. Nochtans zal in die gevallen, gelet op de gezondheids-toestand van de vreemdeling, aanleiding kunnen bestaan om voorshands van uitzetting af te zien (zie art. 25 Vw).

Alvorens een vergunning tot verblijf te verlenen dient onderzocht te worden of de vreemdeling over voldoende middelen beschikt om te voorzien in de kosten van zijn levensonderhoud en medische behandeling. In bepaalde gevallen zal in de kosten van medische behandeling kunnen worden voorzien door een afgesloten ziekte-kostenverzekering dan wel (bij gezinsleden van een buitenlandse werknemer) door een ziekenfonds. In zodanige gevallen ware een verklaring te vragen van de verzekeringsinstelling dan wel van het fonds dat zij deze kosten dragen. In laatste instantie kan eventueel een garantverklaring door een solvabel geacht natuurlijk persoon of rechtspersoon genoeg worden genomen. In dit op-zicht ware voorzichtigheid te betrachten omdat de kosten van een medische behandeling zeer aanzienlijk kunnen zijn. Aan de ver-gunning tot verblijf ware in dat geval een voorschrift betreffende garantstelling te verbinden. In het algemeen ware ook een ver-klaring te vragen van de arts die de hulp gaat verlenen.

De vergunning tot verblijf ware steeds te verlenen onder de beperking "voor medische behandeling". De geldigheidsduur van de vergunning ware zoveel mogelijk af te stemmen op de duur van de behandeling, met name wanneer de behandelingsduur korter is dan één jaar.

Bij onderzoek van aanvragen om m.v.v. afkomstig van vreemdelingen behorende tot deze categorie dient aan het voorestaande aandacht te worden geschonken. De bepaling kan worden toegepast op alle vreemdelingen, ongeacht hun nationaliteit. Met name geldt voor

- deze -

deze categorie niet de uitzondering van art. 19, vierde lid, VV. Mede met het oog hierop dient vast te staan dat het reisdocument van aanvrager gelegenheid biedt om na afloop van de behandeling terug te keren naar het land van herkomst. Eveneens dient zoveel mogelijk te worden nagegaan of Nederland wel het meest aangewezen land is voor de medische behandeling. Rijst twijfel of Nederland wel het meest aangewezen land is dan kan een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie worden gevraagd. In veel gevallen zal immers in het eigen land van aanvrager de mogelijkheid bestaan om een medische behandeling te ondergaan. Indien aannemelijk is dat langdurig verblijf voor een ander doel dan medische behandeling wordt beoogd bestaat er grond om afwijkend te adviseren omtrent de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf.

voorschriften in
het belang der
openbare orde
enz.

Voorschriften in het belang der openbare orde enz.

Indien het hoofd van plaatselijk politie van oordeel is dat er termen aanwezig zijn tot het verbinden van een zodanig voorschrift aan de vergunning tot verblijf, dan ware terzake een bijzondere aanwijzing te vragen aan de Minister van Justitie.

artikel 19,
vierde lid, VV.

Artikel 19, vierde lid, VV.

De hoofden van plaatselijke politie zijn niet bevoegd om aan de in deze bepaling bedoelde vreemdslingen een vergunning tot verblijf te verlenen. Die bevoegdheid beruht bij de Minister van Justitie, evenals de bevoegdheid tot advisering omtrent aanvragen om een machtiging tot voorlopig verblijf afkomstig van zodanige vreemdeling. Aanvragen om een m.v.v. worden in de regel voorgelegd aan het hoofd van plaatselijke politie om van inlichtingen en advies te dienen. Daartoe wordt het formulier overeenkomstig model C 12 gebezigd. Het hoofd van plaatselijke politie hoort bij zijn onderzoek de referenten en gaat na of een arbeidsvergunning zal worden verleend. Vervolgens brengt hij advies uit aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het Ministerie van Justitie met gebruikmaking van de inlichtingenstaat model C 4. Niet door Nederland erkende regeringen of staten als bedoeld onder c van deze bepaling zijn de Republiek China (Formosa),

de onwettige Regering van Rhodesië, Noord-Korea en de Regeringen in ballingschap van Estland, Letland, Litauen, Polen en Republiek Spanje.

De uitzondering onder d is niet van toepassing op vreemdelingen van Chinese landaard, die houder zijn van een Brits paspoort en die in Groot-Brittannië een "right of abode" hebben. Deze personen vallen aan te merken als begunstigde E.E.G.-onderdanen in de zin van artikel 19, eerste lid, onder a, VV. Verzoeken om een vergunning tot verblijf afkomstig van vreemdelingen van Chinese landaard, die houder zijn van een Brits paspoort zonder dat zij een "right of abode" in Groot-Brittannië hebben, dienen overeenkomstig het bepaalde in Deel G-5 van deze circulaire te worden behandeld.

het al dan
niet verlenen
van toestemming
om de besliss-
ing op het
verzoek in
Nederland te
mogen afwachten

Hoofdstuk X Gedragslijn indien niet aanstonds op het verzoek
om een vergunning tot verblijf kan worden beslist

Kan niet aanstonds een beslissing op een ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf worden genomen, met name omdat het een geval betreft waarin de beslissing tot het verlenen der vergunning bij de Minister van Justitie berust of omdat het hoof-
vram plaatselijke politie een nader onderzoek nodig acht alvo-
rens op het verzoek te beslissen, dan wel terzake een bijzon-
dere aanwijzing aan de Minister van Justitie heeft gevraagd,
dan moet worden beslist of het de vreemdeling zal worden toe-
gestaan om de beslissing op zijn verzoek in Nederland af te
wachten. In deze gevallen zal de krachtens art. 8 Vw aan de
vreemdeling toegestane termijn van zogeheten vrij verblijf in
de regel verstrijken voordat de beslissing op zijn verzoek kan
worden genomen. Aangezien het hier immers steeds vreem-
delingen zal betreffen die een verblijf van langer dan drie
maanden in ons land beogen, eindigt hun vrije termijn in elk
geval binnen acht dagen na de indiening van het verzoek (zie

in dit verband art. 46, eerste lid, aanhef en onder e, en twee-
de lid, Vb). Ingevolge art. 22 Vw kan de vreemdeling dan wor-
den uitgezet.

gevallen waar-
in de toestem-
ming niet mag
worden verleend

Toestemming om, hangende de beslissing op het door hen in-
gediende verzoek, in Nederland te verblijven dient in de regel
te worden geweigerd aan:

- a. niet-visumplichtige vreemdelingen, voor zover het hoofd
van plaatselijke politie van oordeel is, dat er kernelijk
gronden tot weigering der gevraagde vergunning aanwe-
zig zijn (met name indien te verwachten valt dat de ver-
gunning zal worden geweigerd wegens het niet beschikken
over voldoende middelen van bestaan of wegens gevaar
voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale
veiligheid);
- b. vreemdelingen die op grond van een document voor grens-
overschrijding, voorzien van een reis- of transitvisum, toe-
gang tot Nederland verkregen hebben of wier document voor
grensoverschrijding slechts geldig was voor doorreis, dan
wel voor een ander doel dan waarvoor de vergunning tot
verblijf is aangevraagd (bijv. zeelieden, houders van een
uitsluitend voor toeristische doeleinden afgegeven pas-
poort - zie bijlage C1 bij deze circulaire);

- c. houders van buitenlandse reisdocumenten voor vluchtelingen of van buitenlandse vreemdelingenpaspoorten, welke niet zijn voorzien van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf in Nederland;
- d. vreemdelingen van Chinese landaard in de gevallen omschreven in bijlage G, onder 5, bij deze circulaire;
- e. vreemdelingen ten aanzien van wie het gevaar bestaat dat de mogelijkheid tot hun terugkeer naar het land van herkomst of van hun toelating tot een derde land verloren zou gaan, bijvoorbeeld doordat hun paspoort of daarin voorkomende buitenlandse visa nog slechts voor korte tijd geldig zijn.

vreemdelingen
aan wie de
toestemming
moet worden
verleend

Daarentegen zal het aan vreemdelingen, behorende tot een der in art. 20, tweede lid, VV aangeduide categorieën moeten worden toegestaan om de beslissing op een door hen ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf hier te lande af te wachten, zolang de Minister van Justitie niet te hunnen aanzien een last tot uitzetting heeft gegeven (zie in dit verband art. 23, eerste lid, Vw, juncto art. 47, tweede lid, onder a, VV). In spoedeisende gevallen kan de beslissing van de Minister van Justitie telefonisch worden gevraagd, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

aantekening
in of bij
het paspoort

In gevallen waarin aan een vreemdeling een toestemming, als vorenbedoeld wordt verleend, wordt in het paspoort van de vreemdeling de in art. 39, tweede lid, VV bedoelde aantekening gesteld, met dien verstande dat deze aantekening in de gevallen, omschreven in art. 39, vijfde lid, VV op een afzonderlijk inlegblad wordt gesteld (zie hiervoor nader Deel D van deze circulaire).

Hoofdstuk XI Het verlenen van de vergunning tot verblijf door het hoofd van plaatselijke politie

antecedenten
verklaring

Alvorens een vergunning tot verblijf te verlenen aan een vreemdeling, behorende tot een der in art. 19, eerste lid, onder a-e, k ~~1~~ ¹ VV aangeduide categorieën, legt het hoofd van plaatselijke politie aan de vreemdeling ter ondertekening een verklaring voor van de volgende inhoud:
"De ondergetekende
verklaart:

1. nimmer terzake van enig strafbaar feit tot een vrijheidsstraf te zijn veroordeeld;
2. momenteel niet aan een strafvervolgung te zijn onderworpen en

Het is hem bekend dat hij zich aan onmiddellijke verwijdering uit Nederland blootstelt indien blijkt dat de vorenvermelde verklaring niet naar waarheid is afgelegd".

.....(plaats).....(datum)

In daartoe naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie in aanmerking komende gevallen kan een verklaring als vorenbedoeld mede ter ondertekening worden voorgelegd aan een vreemdeling, behorende tot de in art. 19, eerste lid, onder g, VV aangeduide categorieën. (Daarnaast wordt een antecedentenverklaring ter ondertekening voorgelegd aan vreemdelingen van achttien jaar of ouder, in de gevallen waarin de Minister van Justitie bevoegd is op het door hun ingediende verzoek om een vergunning tot verblijf te beslissen; zie Deel C, Hoofdstuk XVI, van deze circulaire). De verklaring behoort voor zoveel mogelijk in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal aan deze te worden voorgelegd. Met het oog hierop zijn in de arabische, duitse, engelse, franse, griekse, italiaanse, spaanse en turkse taal gestelde teksten van deze verklaring als bijlage C6 bij deze circulaire gevoegd.

De verklaring dient na de ondertekening in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie te worden bewaard. Weigert de vreemdeling de verklaring te ondertekenen of verklaart hij zulks niet te kunnen doen omdat hij ongunstige politieke of criminele antecedenten heeft, dan kan dit voor het hoofd van plaatselijke politie aanleiding vormen de vergunning aanstonds te weigeren, in de gevallen waarin hij daartoe krachtens art. 20 VV bevoegd is. Meent het hoofd van plaatselijke politie dat er nochtans termen aanwezig zijn tot het verlenen der vergunning, dan dient hij terzake een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie te vragen (zie Deel C, Hoofdstuk IX, van deze circulaire). Een schriftelijke verklaring als hiervoor bedoeld behoeft niet te worden gevraagd voor Belgen en Luxemburgers,

voor zover zij eigener beweging een bewijs van goed zedelijk gedrag overleggen; zie Deel G, onder 1, van deze circulaire.

Ten aanzien van buitenlandse werknemers dient bovendien in de gevallen bedoeld in Deel H, onder 5, van deze circulaire op de aldaar bepaalde wijze een voorafgaand onderzoek op tuberculose te worden ingesteld.

onderzoek
in het
belang van
de volksge-
zondheid

wijze waarop
aan de vreem-
deling kennis
omtrent het
verlenen der
vergunning
wordt
gegeven

Indien het hoofd van plaatselijke politie de gevraagde vergunning verleent, geeft hij daarvan aan de vreemdeling kennis op de wijze, voorgeschreven in art. 53 Vb, juncto art. 29 VV. Is de vergunning verleend in overeenstemming met het door de vreemdeling ingediende verzoek, dan wordt volstaan met het stellen van de in art. 41, tweede lid, VV voorgeschreven aantekening omtrent de vergunning in het paspoort van de vreemdeling, dan wel met uitreiking of toezending aan de vreemdeling van een document van het als bijlage 5d c.q. bijlage 5e bij het VV gevoegde model. Uitreiking of toezending van een zodanig document vindt plaats indien het een vreemdeling betreft die behoort tot een der in art. 31, eerste resp. tweede lid, VV aangeduide categorieën (zie ook art. 29, derde lid, VV en Deel D, Hoofdstuk III, onder C, van deze circulaire). Het document van het als bijlage 5e bij het VV gevoegde model wordt in bepaalde gevallen uitgereikt aan begunstigde E.E.G.-onderdanen. Voor deze gevallen, zomede die waarin de vergunning tot verblijf in het paspoort van de begunstigde E.E.G.-onderdaan wordt aangetekend: zie Deel G, onder 1, van deze circulaire, Hoofdstuk III, onder B. Bij voorkeur moet het document aan de vreemdeling zelf worden uitgereikt; zulks tegen afgifte van een ontvangstbewijs. Behoort de vreemdeling niet tot een der in art. 31, eerste of tweede lid, VV omschreven categorieën, dan wordt de vergunning steeds in zijn paspoort aangetekend (zie art. 29, eerste lid, VV).

gedrag
indien het
verzoek ge-
deeltelijk
is ingewil-
ligd

Verleent het hoofd van plaatselijke politie een vergunning tot verblijf met een kortere geldigheidsduur dan de gevraagde, of verleent hij de vergunning onder een van de aanvraag afwijkende beperking, dan wordt niet alleen overeenkomstig het bovenstaande hetzij een aantekening omtrent de vergunning in het paspoort van de vreemdeling gesteld, hetzij aan deze een afzonderlijk document uitgereikt, doch dient de vreemdeling tevens een schriftelijke beschikking te worden uitgereikt of toegezonden, waarbij wordt gemotiveerd waarom van de aanvraag is afgeweken, en waarbij de vreemdeling wordt gewezen op de mogelijkheid tot

- het -

het indienen van een verzoek om herziening der beschikking overeenkomstig de artt. 29 en 30 Vw (zie in dit verband ook art. 16, eerste lid, aanhef en onder b, Vw; de artt. 53, eerste en derde lid, en 107 Vb, alsmede art. 29, tweede en vierde lid, VV).

In de bijlage C7 van deze circulaire zijn, onderscheidenlijk onder a en b, modellen opgenomen van beschikkingen waarbij een vergunning tot verblijf verleend wordt voor een kortere duur dan de gevraagde, onderscheidenlijk onder een van de aanvraag afwijkende beperking (zie ook Deel F van deze circulaire).

De datum en de wijze waarop de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht moeten steeds nauwkeurig worden vastgelegd in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

Hoofdstuk XII Geldigheidsduur der vergunning tot verblijf
Ingevolge art. 24, eerste lid, VV wordt een vergunning tot verblijf voor de duur van ten hoogste één jaar verleend. Een uitzondering op deze regel bestaat ingevolge art. 94 Vb voor begunstigde E. E. G. -onderdanen (zie ook Deel G, onder 1, van deze circulaire).

In de gevallen ~~waarin~~ de vergunning in een paspoort moet worden aangetekend, dient de geldigheidsduur der vergunning bovendien steeds ten minste één maand korter te zijn dan de termijn waarbinnen de vreemdeling op grond van het paspoort naar het land van herkomst kan terugkeren (art. 24, derde lid, VV). Betreft het dus bijvoorbeeld een buitenlands vreemdelingenpaspoort, waarin een visum voor terugkeer is gesteld, dan moet de vergunning voor een zodanige duur worden afgegeven, dat er steeds een tijdvak van ten minste één maand ligt tussen het tijdstip waarop de geldigheidsduur der vergunning eindigt en het tijdstip waarop de geldigheid van het visum voor terugkeer verstrijkt.

Voorts worden vergunningen tot verblijf, waaraan de beperking is verbonden dat deze voor tewerkstelling van de houder hier te lande zijn verleend, niet voor langere duur afgegeven dan de termijn, gedurende welke de vreemdeling geacht kan worden over voldoende inkomsten uit ar-

beid te beschikken. Overigens moet bij de bepaling van de duur, waarvoor de vergunning wordt afgegeven, steeds rekening worden gehouden met het doel van het verblijf van de vreemdeling hier te lande.

Hoofdstuk XIII Het verlenen van een vergunning tot verblijf onder beperkingen

Ingevolge art. 11, tweede lid, eerste volzin, Vw kunnen vergunningen tot verblijf onder beperkingen worden verleend. Deze beperkingen mogen uitsluitend verband houden met het doel, waarvoor het verblijf is toegestaan. Zoals reeds in Deel C, Hoofdstuk VIII, van deze circulaire werd vermeld dient de vreemdeling in de regel in zijn verzoek om het verlenen van een vergunning tot verblijf nauwkeurig het doel van zijn verblijf in Nederland aan te geven. Wordt aan de vreemdeling verblijf in Nederland toegestaan voor een bepaald doel, dan dient zulks bij de vergunning te worden aangetekend (zie in dit verband art. 41, tweede lid, VV, en de desbetreffende noot bij die bepaling). Het verbinden van een zodanige beperking aan de vergunning kan derhalve achterwege blijven, indien geen rechtstreeks verband bestaat tussen het verlenen der vergunning en het doel van het verblijf van de vreemdeling hier te lande (bijvoorbeeld indien het betreft vreemdelingen, behorende tot een der in art. 19, eerste lid, onder e-j, ^{c. 6} VV aangeduide categorieën).

Een vergunning tot verblijf kan in de regel eveneens zonder beperking worden verleend aan vreemdelingen, behorende tot het gezin van de houder van een vergunning tot verblijf, ook al werd aan de vergunning van het hoofd van het gezin een beperking verbonden. In dit verband valt ondermeer te denken aan de echtgenote en de kinderen van een buitenlandse werknemer, die voor gezinshereniging worden toegelaten. Betreft het daarentegen de met een buitenlandse werknemer gehuwde vrouw (zonder kinderen) die hier te lande zelf eveneens arbeid in loondienst verricht, dan zal in de regel aan de haar te verlenen vergunning tot verblijf de beperking "voor het verrichten van arbeid" moeten worden verbonden.

Voorts kan het verbinden van een beperking aan een ver-

X
gunning achterwege blijven, indien het betreft vreemdelingen, die speciale banden met Nederland hebben, zoals emigranten die door naturalisatie elders hun Nederlanderschap verloren hebben en die definitief naar Nederland terugkeren; jeugdige vreemdelingen die in het gezin van een in Nederland wonende, met een Nederlander gehuwde moeder en stiefvader worden opgenomen en hier te lande geboren en getogen vreemdelingen, die - bijvoorbeeld voor studiebeleinden - geruime tijd buitenslands vertoefd hebben en naar ons land terugkeren.

voorschriften
verband houdende
met de openbare
rust, de openbare
orde of de
nationale veiligheid

Hoofdstuk XIV Het verbinden van voorschriften aan de vergunning

Art. 11, tweede lid, tweede volzin, Vw schept de mogelijkheid tot het verbinden van voorschriften aan een vergunning tot verblijf, zulks in het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid. Te denken valt in dit verband ondermeer aan het opleggen van een voorschrift, zich te onthouden van ongewenste politieke activiteit.

Is het hoofd van plaatselijke politie van mening dat er aanleiding bestaat tot het verbinden van een dergelijk voorschrift aan een vergunning tot verblijf, dan vraagt hij een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie.

Opgemerkt zij nog dat een aan een vergunning verbonden voorschrift niet zal mogen strekken tot het beperken van de vrijheid van beweging van een vreemdeling (in dit geval vindt immers art. 18 Vw toepassing), noch tot het opleggen van een verplichting tot periodieke aanmelding (hiervoor gelden de bepalingen van art. 11 tweede lid, aanhef en onder b, en derde lid, Vw, juncto art. 70 Vb). Voor de te volgen gedragslijst, indien een voorschrift als hier bedoeld aan een vergunning tot verblijf wordt verbonden zie Deel B, Hoofdstuk III, onder C, punt d, van deze circulaire.

voorschriften
strekken tot
het stellen van
zekerheid

Art. 11, derde lid, Vw, bepaalt dat de aan een vergunning tot verblijf verbonden voorschriften mede kunnen strekken tot het stellen van

- zekerheid -

zekerheid voor kosten die voor de overheid kunnen voortvloeien uit het verblijf of uit de reis uit Nederland van de vreemdeling. Gecombineerde wetsbepaling is nader uitgevoerd bij de artt. 48-51 Vb en de artt. 25-27 Vw. Art. 48 Vb bepaalt, welke vormen van zekerheidsstelling als voorschrift aan een vergunning tot verblijf kunnen worden verbonden.

waarborgsommen

Wat het deponeren van waarborgsommen betreft dient onderscheid te worden gemaakt tussen gevallen waarin een waarborgsom wordt gedist, zonder dat er sprake is van het verlenen van een vergunning tot verblijf, of voorafgaande aan het verlenen van een zodanige vergunning, en de gevallen waarin de verplichting tot het deponeren van een waarborgsom wordt verbonden als voorschrift aan een vergunning, welke aan de vreemdeling wordt verleend. In de eerstbedoelde gevallen moet met name worden gedacht aan vreemdelingen die voor familiebezoek of voor toeristische doeleinden naar ons land komen en die niet in het bezit zijn van een biljet, geldig voor een reis naar een plaats buiten Nederland waar hun toelating is gewaarborgd, alsmede aan zeelieden, die na binnenkomst of na afmonstering hier te lande toestemming krijgen tot het zoeken van werk aan boord van een (ander) schip. (Zie in dit verband mede Deel IV C, van de Benelux Verzameling Voorschriften). In deze gevallen wordt de waarborgsom gevraagd teneinde de vreemdeling in staat te stellen, aan te tonen, dat hij voldoet aan de bij art. 8, eerste lid, aanhef en onder b, Vw gestelde voorwaarde van het beschikken over voldoende middelen om te voorzien in de kosten van zijn reis naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating is gewaarborgd. Weigert de vreemdeling om aan het verzoek tot het tijdelijk deponeren van het tot dekking van deze kosten benodigde bedrag te voldoen, dan zal hem voor het beoogde doel geen verblijf op de voet van art. 8 Vw zijn toegestaan, zodat hij op grond van art. 22, eerste lid, Vw voor uitzetting in aanmerking komt (zie ook art. 23, eerste lid, Vw juncto art. 47 VV). In de gevallen waarin overeenkomstig het vorenstaande waarborgsommen door vreemdelingen worden gedeponeerd, behoort aan de betrokkene steeds een ontvangstbewijs te worden afgegeven.

gedragelijs
indien aan de
vreemdeling
(nog) geen
vergunning
tot verblijf
wordt
verleend

- Daarbij -

Daarbij mag geen gebruik worden gemaakt van de "verklaringen van ontvangst" van het in art. 25, eerste lid, VV opgenomen model, aangezien de procedure van de artt. 48-50 Vb, juncto de artt. 25-27 VV immers (nog) niet van toepassing is. Ook overmaking van de gedeponeerde gelden op de postrekening van het ministerie van Justitie (zie art. 27 VV mag derhalve in dit stadium nog niet plaats vinden. Wordt aan de vreemdeling nadien een vergunning tot verblijf verleend (bijv. indien hij anders dan als zeeman werk gevonden heeft) dan moet hem het gedeponeerde bedrag worden terugbetaald, tenzij de verplichting tot het deponeren van de waarborgsom als voorschrift aan de hem verleende vergunning w. verbonden. Is dit laatste het geval, dan moet gehandeld worden overeenkomstig de hieronder gegeven aanwijzingen. Zowel bij teruggave van de voorlopig gedeponeerde waarborgsom als bij de oplegging van de verplichting tot het deponeren van het bedrag als voorschrift aan de vergunning tot verblijf, dient het oorspronkelijke ontvangstbewijs te worden ingenomen. Bij teruggave wordt geen rente vergoed overeenkomstig het bepaalde in art. 25a VV. In het laatstbedoelde geval wordt dan een nieuw ontvangstbewijs verstrekt van het model als bedoeld in art. 25, eerste lid, VV.

Opgemerkt zij nog dat het, in gevallen als vorenbedoeld, ook mogelijk is dat een waarborgsom ten behoeve van een vreemdeling voorlopig door een derde, bijvoorbeeld een werkgever, wordt gedeponneerd. In dit geval zal het (eerste) ontvangstbewijs ten name van deze derde afgegeven kunnen worden. Ontvangstbewijzen terzake van waarborgsommen, welke ingevolge een aan de vergunning tot verblijf verbonden voorschrift worden gedeponneerd, worden echter steeds op naam van de vreemdeling gesteld.

verplichting
tot het deponeren van een waarborgsom, krachtens een voorschrift, verbonden aan een vergunning
tot verblijf

De in de artt. 48, eerste lid, aanhef en onder a, 49 en 50 Vb, juncto de artt. 25-27 VV neergelegde regeling heeft uitsluitende betrekking op de gevallen, waarin het deponeren van een waarborgsom plaats vindt ingevolge een aan de vergunning tot verblijf verbonden voorschrift. Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd een zodanig voorschrift aan de vergunning te verbinden indien daartoe, gelet op de solvabiliteit van de vreemdeling, naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie gegronde reden bestaat, doch in zodanig geval uitsluitend met toestemming van

de Minister van Justitie (het hoofd van plaatselijke politie dient dan dus een bijzondere aanwijzing hieromtrent aan de Minister van Justitie te vragen - zie Deel C, Hoofdstuk IX, van deze circulaire. In dit verband wordt mede de aandacht gevestigd op hetgeen in Deel C, Hoofdstuk XXVIII, van deze circulaire is voorgeschreven met betrekking tot vóór het 1934 stip van het in werking treden van de Wet gedeponeerde waarborgsommen.

Daarnaast kan de Minister van Justitie uiteraard zelf een voorschrift, als hier bedoeld, verbinden aan een door hem verleende vergunning tot verblijf, in de gevallen waarin hi zich de bevoegdheid tot het verlenen van zodanige vergunning heeft voorbehouden (het betreft hier dan dus vreemdelingen, niet behorende tot een der in art. 13, eerste lid, VV genoemde categorieën). Opgemerkt zij nog dat geen voorschriften strekkende tot het stellen van zekerheid mogen worden verbonden aan vergunningen tot verblijf, verleend aan begunstigde E.E.G.-onderdanen.

-Indien-

wijze van kennis-
geving aan de
vreemdeling

Indien het hoofd van plaatselijke politie overeenkomstig de vorenomschreven richtlijnen aan een vreemdeling een vergunning tot verblijf verleent, waaraan een voorschrift, inhoudende de verplichting tot het deponeren van een waarborgsom is verbonden, behoort daarvan aan de vreemdeling kennis te worden gegeven op de wijze, voorgeschreven bij art. 53, eerste en derde lid, Vb, te weten door uittreiking of toezending van een schriftelijke en gemotiveerde beschikking, waarbij tevens gewezen wordt op de mogelijkheid tot het vragen van herziening der beschikking ingevolge art. 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vv (zie ook art. 107 Vb). Voor het model van een zodanige beschikking zie bijlage C 7, onder c, van deze circulaire. De datum en de wijze waarop de beschikking ter kennis van de vreemdeling wordt gebracht dient nauwkeurig te worden vastgelegd in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie. Daarnaast wordt omtrent de verleende vergunning de in art. 41, tweede lid, VV voorgeschreven aantekening gesteld in het paspoort van de vreemdeling, dan wel aan deze een afzonderlijk document uitgereikt van het als bijlage 5^d bij het VV gevoegde model, een en ander overeenkomstig het bepaalde in art. 29, tweede en vierde lid, VV.

het doen deponeren van een passagiebiljet

Het vorenstaande is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het doen deponeren van een passagiebiljet in plaats van een waarborgsom (zie art. 48, tweede lid, Vb).

in ontvangstname en beheer van waarborgsommen

Omtrent de in ontvangstname en het beheer der gedeponeerde waarborgsommen zij verwezen naar het bepaalde in art. 49 Vb juncto de artt. 25 en 27 VV. De in het eerste lid van art. 25 VV bedoelde verklaringen van ontvangst worden van rijkswege aangemaakt en zijn verkrijgbaar bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Behoudens in het hierboven omschreven geval, waarin een waarborgsom wordt gedeponoord anders dan ingevolge een aan een vergunning tot verblijf verbonden voorschrift, mogen geen andere verklaringen van ontvangst worden afgegeven, dan die welke van rijkswege zijn verstrekt.

Zoals uit art. 27 VV blijkt worden in de loop van een kalendermaand gedeponeerde gelden in het begin van de daaropvolgende maand overgemaakt op de postrekening van het ministerie van Justitie. Dit houdt dus in, dat de ontvangen gelden gedurende enige tijd - in afwachting van de overmaking daarvan - door of vanwege het hoofd van plaatselijke politie moeten worden bewaard. De bewaring van deze gelden dient op zodanige wijze te geschieden dat daarop te allen tijde controle kan worden uitgeoefend en dat daarvan steeds verantwoording kan worden afgelegd. Waar mogelijk zal het de voorkeur verdienen dat de gelden dagelijks in bewaring gegeven worden aan de gemeente-ontvanger. In geen geval is bijvoorbeeld toelaatbaar dat een ambtenaar de gelden op een te zijnen name gesteld spaarbankboekje laat bijschrijven. Het vorenstaande geldt uiteraard mede voor de bewaring van gelden die anders dan uit hoofde van een aan een vergunning tot verblijf verbonden voorschrift zijn gedeponoord (zie hierboven onder "gedragelijk indien aan de vreemdeling - nog - geen vergunning tot verblijf wordt verleend").

Voor de teruggave van waarborgsommen zie: art. 50 Vb juncto de artt. 26 en 27 VV, alsmede Deel C, Hoofdstuk XXVII, van deze circulaire.

vergoeding van
rente

x)

Ingaande 1 juli 1973 wordt over de overeenkomstig art.48, eerste lid, aanhef en onder a, Vb. gedeponeerde waarborgsommen een enkelvoudige rente vergoed van 4% per jaar. Over de voorlopig gedeponeerde waarborgsommen en over de vóór 1 januari 1967 gedeponeerde waarborgsommen, die niet overeenkomstig art.48, eerste lid, aanhef, en onder a, Vb. werden gedeponiseerd, wordt geen rente vergoed (zie hiervoor het gestelde op blz.C-33 van deze circulaire).

berekening ter-
min waarover
rente wordt ver-
goed

De rente wordt slechts over hele jaren vergoed. Ingevolge art. 25a, tweede lid, VV, wordt bij de berekening van de termijn waarover rente wordt vergoed het jaar waarin de waarborgsom wordt terugbetaald als vol jaar medegerekend en wordt over het jaar waarin de waarborgsom is gedeponiseerd geen rente vergoed. Aangezien deze regeling sedert 1 juli 1973 van kracht is, is het eerste jaar waarover rente kan worden vergoed op waarborgsommen, die vóór 1 januari 1973 werden gedeponiseerd, het jaar 1973. Is de waarborgsom evenwel in de loop van 1973 gedeponiseerd en wordt deze ook in 1973 terugbetaald, dan wordt in het geheel geen rente vergoed. Dit is steeds het geval als in het jaar van deponering de waarborgsom wordt terugbetaald. Voor na 1 januari 1973 gedeponeerde waarborgsommen dient als uitgangsdatum voor de berekening van het tijdstip van deponering te worden aangehouden de datum, voorkomende op de verklaring van ontvangst, bedoeld in art.25, eerste lid, VV. Deze na 1 januari 1973 (in 1973) gedeponeerde waarborgsommen worden eerst in 1974 rentedragend. Voor in gedeelten gedeponeerde waarborgsommen geldt als uitgangsdatum, de datum waarop de waarborgsom volledig was gedeponiseerd.

Enkele voorbeelden:

- a. gedeponiseerd vóór 1 januari 1973, b.v. 2 januari 1967 of 8 april '69 terugbetaald 24 april 1973: één jaar rente. De regeling werkt immers terug tot 1 januari 1973 (art.25a, vierde lid, V.V.) en het jaar van terugbetaling geldt als vol jaar (art.25a, tweede lid, VV), terwijl het jaar van deponering en terugbetaling niet hetzelfde jaar zijn.
- b. gedeponiseerd na 1 januari 1973, b.v. 17 mei 1973 terugbetaald 18 augustus 1973: geen rente (art.25a, tweede lid, VV), jaar van deponering geen rente; jaar van deponering en terugbetaling zijn hetzelfde.
- c. gedeponiseerd na 1 januari 1973, bv 18 augustus 1973 terugbetaald 4 januari 1974: één jaar rente. Jaar van deponering telt niet mede (art.25a, tweede lid, VV). Het jaar 1974 (jaar van terugbetaling) geldt als vol jaar (eveneens art.25a, tweede lid, VV). Bovendien zijn jaar van deponering en jaar van terugbetaling niet hetzelfde jaar.
- d. gedeponiseerd na 1 januari 1973, b.v. 3 januari 1973

x)

terugbetaald 2 januari 1975: twee jaar rente	
1973 telt niet mede, jaar van deponering	
(art. 25a, tweede lid, VV)	
1974 vol jaar	1 jaar rente
1975 jaar van terugbetaling (art. 25a, tweede lid, VV)	1 jaar rente
totaal	2 jaar rente

berekening
van het rente-
bedrag

Voor het berekenen van het rentebedrag worden de waarborgsommen afgerond op hele bedragen in veelvouden van f. 50.-.

De bedragen waarvan de tientallen en de eenheden liggen tussen 0 en 25 en tussen 50 en 75 worden naar beneden en de bedragen waarvan de tientallen en de eenheden liggen tussen 24 en 50 en tussen 74 en 100 worden naar boven afgerond.

Enkele voorbeelden:

210 wordt afgerond op 200 (10 ligt tussen 0 en 25, dus naar beneden)
357 wordt afgerond op 350 (57 ligt tussen 50 en 75, dus naar beneden)
474 wordt afgerond op 450 (74 ligt tussen 50 en 75, dus naar beneden)
975 wordt afgerond op 1000 (75 ligt tussen 74 en 100, dus naar boven)
832 wordt afgerond op 850 (32 ligt tussen 24 en 50, dus naar boven)
750 wordt niet afgerond. (is reeds een veelvoud van 50).

Voor de afronding van de bedragen van de gedeponeerde waarborgsommen, het afrondingsbedrag waarover de rente dient te worden berekend en het uit te betalen bedrag aan rente over 1 tot en met 5 jaar, gebaseerd op een rente van 4% per jaar, is een tabel vastgesteld, die als bijlage C-10 bij deze circulaire is gevoegd.

verantwoording:
kasstaat

Ingevolge het bepaalde bij artikel 27 VV worden de terrake van gedeponeerde waarborgsommen ontvangen en terugbetaalde gelden, alsmede de uitbetaalde renten, op een kasstaat verantwoord. Deze kasstaat behoort zo te zijn ingericht dat daarop voorkomen de naam, de voornamen en de geboortedatum van de vreemdeling, (bij ontvangst): het nummer van de verklaring van ontvangst en het ontvangen bedrag en (bij terugbetaling) het nummer en de gemeente van deponering, voorkomende op de ingenomen verklaring van ontvangst, het bij voorschot terugbetaalde bedrag en het bedrag van de uitbetaalde rente. Een afschrift van de kasstaat dient, tegelijk met het overmaken van het saldo, aan het begin van de maand, volgende op die waarop de kasstaat betrekking heeft, te worden toegezonden aan de afdeling comptabiliteit (hoofdboekhouding) van het ministerie van Justitie, Plein 2b te 's-Gravenhage. Een model van zulk een kasstaat, die niet van Rijkswegs wordt verstrekt, is als bijlage C-11 bij deze circulaire gevoegd.

- Ingevolge-

garantverklaringen

Ingevolge art.48, eerste lid, aanhef en onder b, Vb. kan een aan de vergunning tot verblijf verbonden voorschrift tot het stellen van zekerheid ook bestaan uit een verplichting voor de houder der vergunning ervoor te zorgen dat een in het voorschrift aangewezen derde zich schriftelijk garant stelt voor de kosten, voortvloeiende uit het verblijf en de verwijdering van de vreemdeling. Ook wat garantverklaringen betreft moet onderscheid worden gemaakt tussen gevallen, waarin aan derde zich bereid verklaart om zich garant te stellen voor uit verblijf en eventuele verwijdering van een vreemdeling voortvloeiende kosten, zonder dat er

- sprake-

sprake is van het verlenen van een vergunning tot verblijf, en gevallen waarin de garantverklaring wordt afgegeven ten behoeve van een vreemdeling, aan wie een vergunning tot verblijf met een tervake daaraan verbonden voorschrift wordt verleend. Voor wat de eerstbedoelde gevallen betreft moet het name worden gedacht aan rederijen of cargadoors die zich garant wensen te stellen ten behoeve van afgemonsterde zeelieden aan wie het wordt toegestaan hier te lande gedurende enige tijd een ander schip te zoeken of ten behoeve van zeelieden die gedurende korte tijd ter verpleging in een ziekenhuis moeten worden opgenomen.

bevoegdheid tot het verbinden van voorschriften betreffende een garantverklaring aan een vergunning tot verblijf

Het hoofd van plaatselijke politie mag in daarvoor in aanmerking komende gevallen vergunningen tot verblijf verlenen, waaraan een voorschrift betreffende een schriftelijke garantstelling is verbonden, met name indien het een vreemdeling betreft behorende tot de in art. 19, eerste lid, onder a of b, VV genoemde categorieën (studenten wetenschappelijk onderwijs, religieuzen), dan wel studerenden, die behoren tot de in art. 19, eerste lid, onder b, VV genoemde categorie. Daarnaast kunnen uiteraard door de Minister van Justitie voorschriften als vorenbedoeld worden verbonden aan door hem verleende vergunningen tot verblijf (bijvoorbeeld indien het betreft buitenlandse pleegkinderen).

modellen

Voor het model van een beschikking van het hoofd van plaatselijke politie tot het verbinden van een voorschrift betreffende een garantverklaring aan een vergunning tot verblijf, zie bijlage C7, onder a, van deze circulaire. Voor wat betreft de wijze van kennisgeving der beschikking aan de vreemdeling, zie art. 53, eerste en derde lid, Vb. Ook in deze gevallen dient uiteraard van de datum en de wijze waarop de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, aantekening te worden gehouden in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie. Een model van een garantverklaring is opgenomen in bijlage C 8 bij deze circulaire. De afgegeven garantverklaringen dienen zorgvuldig in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie te worden bewaard.

- Anders -

andere zekerheid-
stellingen

Andere vormen van zekerheidstelling, welke kunnen worden geëist als voorschrift, te verbinden aan een vergunning tot verblijf zijn een verplichting om voldoende verzekerd te zijn tegen ziektekosten en zakelijke zekerheidstelling (art. 48, eerste lid, onder c, en derde lid, Vb). Daartoe strekkende voorschriften zullen - met uitzondering van de verplichting tot het sluiten van een ziektekostenverzekering - voorshands slechts mogen worden verbonden aan vergunningen tot verblijf, welke door de Minister van Justitie worden verleend. Het zal in de praktijk vaak aanbeveling verdienen om vergunningen, waaraan voorschriften tot het stellen van zekerheid worden verbonden, niet te verlenen alvorens de vreemdeling heeft aangetoond, dat hij in staat is om aan de bij het voorschrift gestelde verplichting te voldoen. Dit betekent dus dat het hoofd van plaatselijke politie de desbetreffende vergunning in de regel verleent bij het deponeren van de waarborgsom door de vreemdeling of bij het overleggen van een door een derde ten behoeve van de vreemdeling afgegeven schriftelijke garantverklaring.

tijdstip van af-
gifte der ver-
gunning, waaraan
een voorschrift
is verbonden

Hoofdstuk XV. Het weigeren van een vergunning tot verblijf door het hoofd van plaatselijke politie.

gronden

Een vergunning tot verblijf kan worden geweigerd op gronden aan het algemeen belang ontleend (art. 11, vijfde lid, Vw). Zodanige gronden kunnen steeds aanwezig zijn indien het betreft een vreemdeling, die niet voldoet aan de bij art. 8 Vw gestelde vereisten, doch ook indien de vreemdeling op legale wijze Nederland is binnengekomen, over voldoende middelen van bestaan beschikt en geen gevaar oplevert voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid, kunnen er andere aan het algemeen belang ontleende gronden tot weigering der vergunning bestaan, zoals het niet beschikken over voldoende woonruimte (zie o.a. voor gezinsleden van buitenlandse werknemers: Deel G, onder 4, van deze circulaire).

bevoegdheid

De bevoegdheid tot het weigeren van een vergunning tot verblijf berust ingevolge art. 20 VV in de regel bij het hoofd van plaatselijke politie, zij het dat deze ingevolge art. 23 VV bij het

- uitoefenen -

uitoefenen van die bevoegdheid de algemene en bijzondere aanwijzingen van de Minister van Justitie in acht behoort te nemen. Het derde lid van art. 20 VV noemt een aantal categorieën van vreemdelingen ten aanzien van wie de Minister van Justitie zich de bevoegdheid tot het weigeren van een vergunning tot verblijf heeft voorbehouden.

Is het hoofd van plaatselijke politie derhalve van oordeel dat er gronden aanwezig zijn tot weigering van de vergunning aan een zodanige vreemdeling, dan legt hij het door deze vreemdeling ingediende verzoek om het verlenen van de vergunning, voorzien van een gemotiveerd afwijzend

- advies -

beschikking
tot weigering

advies, op de hieronder in Hoofdstuk XVI nader aangegeven wijze aan de Minister van Justitie voor.

Neemt het hoofd van plaatselijke politie krachtens de hem verleende bevoegdheid een beslissing tot weigering van een vergunning tot verblijf, dan behoort daarvan ingevolge art. 53, eerste en derde lid, Vb aan de vreemdeling een schriftelijke en gemotiveerde kennisgeving te worden gedaan, waarbij tevens schriftelijk moet worden gewezen op de mogelijkheid tot het vragen van herziening der beschikking overeenkomstig de artt. 29 en 30 Vw (zie art. 107 Vb). Voor het model van een zodanige beschikking zie bijlage C 7, onder d, van deze circulaire (in dit verband is mede van belang hetgeen met betrekking tot de motivering van beschikkingen in het algemeen is vermeld in Deel F van deze circulaire). De uitreiking van het stuk behoort, indien mogelijk, in persoon te geschieden. Bestaat geen gelegenheid tot uitreiking in persoon, dan wordt de beschikking per aangetekend schrijven gezonden naar het laatst bekende adres van de vreemdeling. De datum en de wijze waarop de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht dienen steeds nauwkeurig te worden vastgelegd in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie. Is de vreemdeling inmiddels naar het buitenland teruggekeerd en is zijn adres aldaar bekend, dan ware de beschikking - via het Ministerie van Buitenlandse Zaken (bureau Vreemdelingenzaken) - ter uitreiking of toezending aan de belanghebbende toe te sturen aan de desbetreffende diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van Nederland in het buitenland, met verzoek om bericht, op welke datum de uitreiking of toezending heeft plaats gevonden.

het doorhalen
van aantekeningen in het
paspoort

Werd in het paspoort van de vreemdeling de aantekening gesteld: "verzoek ingediend om een vergunning tot verblijf" dan dient deze aantekening, indien het verzoek wordt afgewezen, te worden doorgehaald (zie art. 39, tweede lid, VV), welke doorhaling moet worden gedateerd en geparafeerd (art. 38, derde lid, VV). Overigens behoort de aantekening omtrent het indienen van het verzoek om de vergunning tot verblijf ingevolge het bepaalde in art. 39, vijfde lid, onder c, VV op een aan de vreemdeling te verstrekken afzonderlijk inlegblad te worden gesteld, indien het hoofd van plaatselijke politie reeds van oordeel was, dat er termen aanwezig waren tot weigering van de gevraagde vergunning. Bij afwijzing van het verzoek dient het inlegblad zoveel mogelijk te worden ingenomen.

Eerste wijziging

- Hoofdstuk XVI -

Hoofdstuk XVI Gedragslijn indien de beslissing tot het verlenen of weigeren der vergunning tot verblijf bij de Minister van Justitie berust

voorstel tot
het verlenen
of tot het
weigeren der
vergunning

In de gevallen waarin de bevoegdheid tot het verlenen der vergunning tot verblijf niet aan het hoofd van plaatselijke politie is toegekend en deze geen gronden aanwezig acht tot weigering der vergunning, legt hij het door de vreemdeling ingediende verzoek ter beslissing aan de Minister van Justitie voor. Hetzelfde geldt indien het betreft een vreemdeling op wiens verzoek naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie afwijzend dient te worden beslist, doch die behoort tot een der categorieën van vreemdelingen ten aanzien van wie de Minister van Justitie zich de beslissing tot weigering der vergunning heeft voorbehouden (zie art. 20, tweede lid, VV). In het eerste geval doet het hoofd van plaatselijke politie een voorstel tot het verlenen der vergunning en in het tweede geval zal hij een voorstel tot het weigeren der vergunning moeten indienen. Voor het doen van zodanige voorstellen wordt gebruik gemaakt van een formulier van het als bijlage C 3 bij deze circulaire gevoegde model. Van dit formulier behoeft evenwel geen gebruik te worden gemaakt, indien het voorstel uitsluitend betrekking heeft op een verzoek van de houder van een vergunning tot verblijf om die vergunning tevens geldig te verklaren voor zijn inwonende kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar (bijlage 4, model g, VV). In zodanig geval zal in de regel kunnen worden volstaan met een kort ambtsbericht waarin, behalve de vereiste gegevens omtrent de personalia van de kinderen en de eventueel zelfstandig in hun bezit zijnde reisdocumenten, in het bijzonder moet worden vermeld tot welke datum de aan de verzoeker verleende vergunning tot verblijf geldig is, onder welke omstandigheden het gezin hier te lande verblijft en hoe het gezin is gehuisvest.

Overigens zullen verzoeken als bedoeld in bijlage 4, onder g, VV veelal worden gedaan, indien de echtgenote en de kinderen van een reeds hier te lande verblijvende vreemdeling, aan wie een vergunning tot verblijf werd verleend, zich bij het hoofd van het gezin willen voegen. In dat geval kan het desbetreffende verzoek door het hoofd van het gezin of door diens echtgenote worden ingediend. Indiening van het verzoek door de moeder van de kinderen kan o. a. de voorkeur hebben, indien deze kinderen wel in haar reis papier, doch niet in dat van de vader staan bijgeschreven. De echtgenote behoort ten behoeve van haarzelf dan tevens een verzoek in te dienen van het in bijlage 4, onder a, VV voorgeschreven model. Wordt ten aanzien van de echtgenote een voorstel tot het verlenen van

een vergunning tot verblijf ingediend (zulks met gebruikmaking van het als bijlage C3 bij de circulaire gevoegde model) dan kunnen, indien het verzoek tot opnemng van de kinderen beneden vijftien jaar in de vergunning tot verblijf van de vader is uitgegaan, deze kinderen worden vermeld op het inlegblad, behorende bij het ten aanzien van de moeder ingediende voorstel. Op dit inlegblad wordt dan de zinsnede "In het verzoek zijn mede begrepen de hieronder vermelde tot het gezin van de aanvrager behorende kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar" vervangen door: Het door de echtgenoot ingediende verzoek (bijlage 4, onder g, VV) heeft betrekking op de hier nader vermelde, tot het gezin behorende kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar.

Alvorens een voorstel tot het verlenen van een vergunning tot verblijf in te dienen, overtuigt het hoofd van plaatselijke politie zich er zoveel mogelijk van of de door de vreemdeling gedane opgaven omtrent het doel en de duur van diens voorgenomen verblijf hier te lande betrouwbaar zijn te achten en met de feitelijke situatie overeenstemmen. Daarbij moet mede worden gelet op hetgeen de vreemdeling verklaart omtrent de reden van zijn vertrek uit het buitenland. Bij de voorstellen moeten worden overgelegd:

- a. het door de vreemdeling ingediende verzoek om een vergunning tot verblijf;
- b. - voor zover de verzoeker achttien jaar of ouder is - een door deze ondertekende antecedentenverklaring van het als bijlage C6 bij deze circulaire gevoegde model (zie in dit verband ook Deel C, Hoofdstuk XI, van deze circulaire).

Heeft de verzoeker bezwaren aangevoerd tegen het ondertekenen van de verklaring, dan dient het hoofd van plaatselijke politie in het voorstel een omschrijving van deze bezwaren te geven. De voorstellen worden zo spoedig mogelijk in tweevoud toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie:

- a. indien het betreft buitenlandse pleegkinderen, in de gevallen omschreven in bijlage G, onder 7, van deze circulaire, dan wel minderjarigen, die zelfstandig hier te lande verblijven;

indiening van
de voorstellen

- b. indien het gewenst is, met betrekking tot het ingediende verzoek een nader onderzoek te doen instellen in een andere gemeente (ligt deze gemeente in een ander ressort, dan worden de stukken toch toegezonden aan de procureur-generaal, onder wie het hoofd van plaatselijke politie, die het voorstel ingediend heeft, ressorteert);
- c. indien het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is, dat er termen aanwezig zijn, in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid een voorschrift aan de vergunning te verbinden;
- d. indien het hoofd van plaatselijke politie meent dat het verzoek behoort te worden geweigerd omdat gebleken is, of ernstige redenen bestaan om te veronderstellen, dat de vreemdeling ongewenste politieke activiteit bedrijven zal of heeft bedreven (zie Deel H, onder 4, punt 7, van deze circulaire).

De procureur-generaal, fgd. directeur van politie, doet een exemplaar van het voorstel, met bijlagen, voorzien van zijn advies toekomen aan de Minister van Justitie.

In de overige gevallen zendt het hoofd van plaatselijke politie de voorstellen zo spoedig mogelijk (in enkelvoud) toe aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. De beslissing van de Minister van Justitie op het door de vreemdeling ingediende verzoek wordt zo spoedig mogelijk ter kennis gebracht van het hoofd van plaatselijke politie. In de gevallen waarin de procureur-generaal, fgd. directeur van politie omtrent het verzoek heeft geadviseerd, wordt deze mede van de genomen beslissing op de hoogte gesteld. In zeer spoedeisende gevallen kan het hoofd van plaatselijke politie zich voor het verkrijgen van een beslissing op een door een vreemdeling ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire telefonisch in verbinding stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Het kan zich voordoen dat een vreemdeling, ten aanzien van wie aan de Minister van Justitie een voorstel tot het verlenen (of weigeren) van een vergunning tot verblijf is gedaan, vóórdat de Minister van Justitie een beslissing terzake heeft genomen, naar een andere gemeente in Nederland verhuist (zie

in dit verband ook Deel D, Hoofdstuk V, van deze circulaire). In zodanig geval behoeft de vreemdeling bij het hoofd van plaatselijke politie van zijn nieuwe woon-of verblijfplaats niet opnieuw een verzoek tot het verlenen van een vergunning tot verblijf in te dienen, doch kan de zaak verder worden behandeld op basis van het eerder ingediende verzoek. Wel dient het hoofd van plaatselijke politie van de nieuwe gemeente dan - eventueel onder toezending van het duplicaat van het formulier, waarvan het model is opgenomen in bijlage D2 bij deze circulaire - aanstonds aan de Minister van Justitie te berichten of en, in bevestigend geval, in welk opzicht de verandering van de woon-of verblijfplaats van de vreemdeling aanleiding geeft om wijziging te brengen in het door het hoofd van plaatselijke politie van de oude gemeente ingediende voorstel. De Minister van Justitie brengt dan de beslissing op het verzoek ter kennis van het hoofd van plaatselijke politie van de nieuwe gemeente (eventueel met toezending van een afschrift van het ambtsbericht aan het hoofd van plaatselijke politie van de oude gemeente en aan de procureur-generaal, fgd. directeur van politie). Wordt de vergunning verleend met een daaraan verbonden voorschrift betreffende het stellen van zekerheid in de vorm van een waarborgsom, waarvan het bedrag reeds voorlopig bij het hoofd van plaatselijke politie van de oude gemeente werd gedeponneerd (zie Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire), dan draagt het hoofd van plaatselijke politie van de nieuwe gemeente, in overleg met zijn ambtgenoot van de oude gemeente, zorg voor de overmaking der gelden op de postrekening van het ministerie van Justitie, een en ander op de wijze, aangegeven in art. 27 VV.

Op verzoeken om een vergunning tot verblijf, ingediend door een zich in het buitenland bevindende vreemdeling, wordt steeds door de Minister van Justitie beslist. In zodanige gevallen zal de Minister van Justitie, alvorens op het verzoek te beslissen, in de regel het advies van het hoofd van plaatselijke politie inwinnen. Ten aanzien van het uitbrengen van dat advies handelt het hoofd van plaatselijke politie op overeenkomstige wijze als met betrekking tot de inzending van voorstellen, ingediend naar aanleiding van door vreemdelin-

kennisgeving
aan de vreemde-
ling van de be-
slissing op
diens verzoek

gen hier te lande gedane verzoeken om een vergunning tot verblijf, waarop door de Minister van Justitie moet worden beslist. Indien het verzoek geheel of gedeeltelijk wordt ingewilligd, wordt de in art. 29, zesde en zevende lid, VV voorgeschreven procedure gevolgd.

Overigens wordt in alle gevallen, waarin de Minister van Justitie een vergunning tot verblijf heeft verleend in overeenstemming met een door de vreemdeling ingediend verzoek, daarvan door het hoofd van plaatselijke politie aan de vreemdeling kennis gegeven op de in art. 29, eerste of derde lid, VV aangegeven wijze. Het stellen van de aantekening in het paspoort van de vreemdeling, of het aan deze uitreiken van een afzonderlijk document, moet steeds geschieden met inachtneming van de door de Minister van Justitie gegeven aanwijzingen, met name voor wat betreft de geldigheidsduur der vergunning, de vermelding van het doel van het verblijf van de vreemdeling hier te lande en het al dan niet opnemen van de clause dat de vergunning tevens voor de inwonende kinderen beneden vijftien jaar van de houder geldt. Heeft de Minister van Justitie zich de bevoegdheid tot het verlengen van de geldigheidsduur der vergunning voorbehouden (zie Deel C, Hoofdstuk XVIII, van deze circulaire) dan worden bij de aantekening der vergunning in het paspoort, dan wel in het uit te reiken document, de letters H v P doorgehaald. In de overige gevallen vindt steeds doorhaling van de letters M v J plaats. Bij gedeeltelijke inwilliging van het verzoek worden het hoofd van plaatselijke politie in de regel tevens drie exemplaren toegezonden van de desbetreffende beschikking. Eén exemplaar dient dan op de voorgeschreven wijze aan de vreemdeling te worden uitgereikt (of toegezonden). Het tweede exemplaar is bestemd voor de administratie van het hoofd van plaatselijke politie. Het derde exemplaar wordt, nadat daarop is aangetekend op welke datum en op welke wijze de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, zo spoedig mogelijk aan de Minister van Justitie teruggezonden. Betreft het zaken, waarin de procureur-generaal, fgd. directeur van politie, heeft geadviseerd dan zendt de Minister van Justitie tevens een vierde exemplaar van de beschikking ter informatie aan de procureur-generaal toe.

De vorenvermelde procedure wordt eveneens gevolgd, indien aan de vergunning een voorschrift is verbonden of indien de vergunning is geweigerd. Indien het voorschrift in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid is gegeven, wordt aan de vreemdeling steeds een afzonderlijk identiteitspapier uitgereikt, overeenkomstig het als bijlage 5d bij het VV gevoegde model (zie art. 31, eerste lid, aanhef en onder d, VV). In het paspoort van de vreemdeling wordt dan tevens een door het hoofd van plaatselijke politie gedagtekende en ondertekende aantekening gesteld, luidende:

"identiteitspapier uitgereikt".

Uitreiking van een afzonderlijk document vindt derhalve niet plaats, indien het voorschrift betrekking heeft op het storten van een waarborgsom of zekerheidstelling in een andere vorm. De vreemdeling ten aanzien van wie een beschikking is gegeven tot weigering van een vergunning tot verblijf zal - tenzij de Minister van Justitie anders heeft bepaald - ons land moeten verlaten (zie in dit verband, mede met het oog op de eventueel te geven last tot uitzetting, Deel E van deze circulaire).

Tenzij de Minister van Justitie anders heeft bepaald, zal de vreemdeling wiens verzoek is afgewezen, ons land moeten verlaten. Voor de in deze te volgen gedragslijn, mede met het oog op de door de Minister van Justitie gegeven, of door het hoofd van plaatselijke politie te geven last tot uitzetting: zie Deel E van deze circulaire.

Hoofdstuk XVII Het indienen van een verzoek om het verlengen van de geldigheidsduur van een verleende vergunning tot verblijf

Voor het indienen van een verzoek om het verlengen van de geldigheidsduur van een verleende vergunning tot verblijf moet gebruik worden gemaakt van het in bijlage 4 VV als model b aangeduide formulier. Ingevolge art. 52 Vb moet dit verzoek door de vreemdeling worden ondertekend en door hem worden ingediend bij het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar hij zijn woon- of verblijfplaats heeft. Wordt het verzoek gedaan door de wettelijke vertegenwoordiger van de vreemdeling, dan moet gebruik worden gemaakt van het in bijlage 4 VV als model h aangeduide formulier. De verzoeken moeten in tweevoud worden ingediend. Beide exemplaren van het formulier worden door of vanwege

- het -

het hoofd van plaatselijke politie, nadat daarop de datum van ontvangst is aangetekend, voorzien van een dienststempel en ondertekend, waar een exemplaar aan de indiener van het verzoek wordt teruggegeven. Het andere exemplaar wordt bewaard in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie, of, in de gevallen waarin de bevoegdheid tot het nemen der beslissing op het verzoek bij de Minister van Justitie berust door het hoofd van plaatselijke politie overgelegd bij diens daaromtrek in de dienen voorstel.

De vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger moet in elk geval in de gelegenheid worden gesteld om een schriftelijk verzoek om verlenging in te dienen:

- a. indien hij uitdrukkelijk de wens daartoe te kennen geeft;
- b. indien niet aanstonds omtrent de verlenging kan worden beslist, met name omdat de Minister van Justitie zich de bevoegdheid tot verlenging heeft voorbehouden of omdat het hoofd van plaatselijke politie terzake een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie doet te vragen, dan wel omdat een nader onderzoek omtrent de vraag om verlening kan plaats vinden, nodig wordt geacht;
- c. indien de beslissing wel aanstonds kan worden genomen, doch daar bij wordt afgeweken van hetgeen de vreemdeling beoogt, met name omdat er aanleiding bestaat de verlenging te weigeren, dan wel de geldigheidsduur der vergunning voor een kortere tijd te verlengen dan de door de vreemdeling verlangde tijdsduur.

Het spreekt vanzelf dat het doen indienen van een schriftelijk verzoek om verlenging alleen dan achterwege gelaten mag worden, indien dit slechts een zinloze formaliteit zou zijn en dat zulks nimmer ten gunste mag hebben dat de vreemdeling daardoor zou worden belemmerd in het aanwenden van de bij de Wet voorziene rechtsmiddelen.

Hoofdstuk XVIII Bevoegdheid tot het verlengen

Ingevolge art. 21 VV berust de bevoegdheid tot het verlengen van de geldigheidsduur van vergunningen tot verblijf in de regel bij het hoofd van plaatselijke politie. Slechts indien de Minister van Justitie zich deze bevoegdheid bij het verlenen, of bij eerdere verlenging van de geldigheidsduur, der vergunning uitdrukkelijk heeft voorbehouden of bij verlenging alsnog in het belang van de openbare rust, de openbare of de nationale veiligheid, een voorschrift aan de vergunning dient te worden verbonden, kan het hoofd van plaatselijke politie de geldigheidsduur der vergunning niet zelf verlengen.

Van het maken van een voorbehoud, als vorenbedoeld, zal de Minister van Justitie bij het verlenen, of bij het verlengen van de geldigheidsduur, der vergunning schriftelijk mededeling doen aan het hoofd van plaatselijke politie. Overigens moet de Minister van Justitie geacht worden zich eveneens de bevoegdheid te hebben voorbehouden tot het verlenen van de geldigheidsduur van de - ingevolge art. 46, eerste lid, Vw van rechtswege verleende - vergunning tot verblijf van een vreemdeling, wiens verblijf door hem vóór 1 januari 1967 voor een bepaalde tijdsduur werd aanvaard.

Hoofdstuk XIX Verlenging door het hoofd van plaatselijke politie

Indien het hoofd van plaatselijke politie twijfelt of de gevraagde verlenging al dan niet kan worden toegestaan - zulks bijvoorbeeld met het oog op sedert het verlenen der vergunning gewijzigde omstandigheden of in verband met inmiddels bekend geworden gegevens ten nadele van de vreemdeling - kan hij daaromtrent een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie vragen, zulks met vermelding van alle terzake dienende feiten en omstandigheden. Het desbetreffende rapport zendt het hoofd van plaatselijke politie dan - onder bijvoeging van het ingediende verzoek om verlenging - in tweevoud toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, die één exemplaar daarvan, met bijlage (n), voorzien van zijn advies, doorzendt aan de Minister van Justitie. In spoedeisende gevallen kan het hoofd van plaatselijke politie op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire, telefonisch contact opnemen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Wordt gunstig op het verzoek beslist, dan wordt de verlenging op de in art. 41, derde lid, VV voorgeschreven wijze aangetekend in het paspoort van de vreemdeling, dan wel op de daarvoor bestemde plaats in het aan de vreemdeling uitgereikte document, als bedoeld in bijlage 5d, VV (zie ook art. 29, eerste en derde lid, VV).

Bij gedeeltelijke inwilliging van het verzoek - met name indien de geldigheidsduur der vergunning met een kortere termijn wordt verlengd dan de door de vreemdeling gevraagde duur - behoort, naast het stellen van de aantekening omtrent de verlenging op de vorenomschreven wijze, aan de vreemdeling een schriftelijke en gemotiveerde beschikking te worden uitgereikt of toegezonden, waarbij hem tevens wordt gewezen op de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om herziening der beschikking overeenkomstig de artt. 29 en 30 Vw (zie in dit verband

ook art. 16, eerste lid, onder b, Vw; de artt. 53, eerste en derde lid, en 107 Vb, alsmede art. 29, tweede en vierde lid, VV).

Voor het model van een zodanige beschikking: zie bijlage C 7, onder a, van deze circulaire. De datum en de wijze waarop de beschikking ter kennis van de vreemdeling wordt gebracht moeten steeds nauwkeurig worden vastgelegd in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

Hoofdstuk XX Duur waarvoor de vergunning tot verblijf kan worden verlengd

Voor de duur waarvoor een vergunning tot verblijf kan worden verlengd: zie art. 24, tweede en derde lid, VV (voor begunstigde E.E.G.-onderdanen geldt echter art. 94 Vb). Overigens dient bij de vaststelling van de duur waarvoor de verlenging plaats vindt rekening te worden gehouden met het doel van het verblijf van de vreemdeling in Nederland. Is aan de vergunning tot verblijf de beperking verbonden dat deze is verleend voor tewerkstelling van de houder hier te lande, dan dient het hoofd van plaatselijke politie, alvorens tot verlenging van de geldigheidsduur daarvan over te gaan, zich ervan te overtuigen dat de vreemdeling (nog) in het bezit is van vereiste tewerkstellingsvergunning. Zie met betrekking tot buitenlandse werknemers verder Deel G, onder 4, en Deel H, onder 6, van deze circulaire.

In tegenstelling tot de arbeidsvergunning, welke in de regel voor de duur van een jaar werd verleend, is de tewerkstellingsvergunning in de regel niet aan een bepaalde tijdsduur gebonden. Hierop zijn evenwel uitzonderingen mogelijk, welke in de tewerkstellingsvergunning worden vermeld (art. 6 Wet arbeid buitenlandse werknemers). Bij het vragen van een bijzondere aanwijzing, het indienen van een voorstel met betrekking tot het verlenen of weigeren van een vergunning tot verblijf, of bij de behandeling van een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf, ware bij het invullen van de formulieren model C2, C3, respectievelijk C4, volgens de dienovereenkomstige bijlagen bij dit Deel van de Vreemdelingen-circulaire, met deze mogelijkheid rekening te houden.

Zoals uit art. 24, tweede lid, laatste volzin, VV blijkt, wordt voor de beoordeling van de vraag of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, gesteld voor het verlengen van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf met vijf jaar, rekening gehouden met onmiddellijk vóór 1 januari 1967 in Nederland doorgebracht verblijf, mits dit verblijf door het bevoegde gezag voor onbepaalde tijd werd aanvaard. Indien twijfel bestaat omtrent de vraag of van verblijfsaanvaarding voor onbepaalde tijd sprake was, ware terzake een bijzondere aanwijzing van de Minister van justitie te vragen.

- Hoofdstuk XXI -

Hoofdstuk XXI Het weigeren van verlenging door het hoofd van plaatselijke politie

Het weigeren van het verlengen van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf kan - evenals het weigeren van de vergunning zelf - geschieden op gronden aan het algemeen belang ontleend (art. 11, vijfde lid, Vw). Zie voor het begrip "algemeen belang" Deel C, Hoofdstuk XV, van deze circulaire. Ingevolge art. 22 VV berust de bevoegdheid tot het weigeren der verlenging in de regel bij het hoofd van plaatselijke politie, zij het dat in de hieronder nader omschreven gevallen bij voorgenomen weigering een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie behoort te worden gevraagd. Slechts indien de vreemdeling behoort tot een der in het tweede lid van dat artikel aangeduide categorieën, dient de beslissing tot weigering door de Minister van Justitie te worden genomen.

Ten aanzien van vreemdelingen op wie de bepalingen van het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand van toepassing zijn, zij er de aandacht op gevestigd dat uitsluitend het niet hebben van middelen van bestaan geen grond kan opleveren voor hun verwijdering. Hiermede dient uiteraard rekening te worden gehouden niet alleen bij de overweging van de vraag, of een aan zodanige vreemdelingen verleende vergunning tot verblijf moet worden ingetrokken, doch ook bij de behandeling door het hoofd van plaatselijke politie van een door hen ingediend verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van een hun verleende vergunning tot verblijf. Terzake zij verwezen naar Deel C, Hoofdstuk XXV, en bijlage C 9 bij deze circulaire. In de gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie tot weigering bevoegd is, neemt hij een daartoe strekkende beslissing niet dan ingevolge een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie, indien hij van oordeel is dat er aanleiding tot weigering bestaat op andere aan het algemeen belang ontleende gronden dan die welke grond kunnen opleveren tot intrekking van een vergunning tot verblijf (zie art. 12 Vw) of indien het een vreemdeling betreft die zich naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie aan ongewenste politieke gedragingen heeft schuldig gemaakt. Het eerstbedoelde geval kan zich bijvoorbeeld voordoen, indien bij de behandeling van het verzoek om verlenging blijkt dat niet langer voldaan wordt aan de eisen van het beschikken over passende woonruimte (zie hiervoor ondermeer Deel G, onderdeel 4, van deze circulaire). Daarentegen heeft een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie

- niet -

niet te worden gevraagd, indien het bijvoorbeeld betreft gezinsleden van een buitenlandse werknemer aan welke een vergunning tot verblijf werd verleend met de beperking "voor familiebezoek" (zie art. 19, eerste lid, aanhef en onder g, VV), doch ten aanzien van wie bij de behandeling van het verzoek om verlenging blijkt, dat zij verblijf hier te lande beogen in het kader van gezinshereniging, zonder dat aan de terzake gestelde eisen wordt voldaan (zie hiervoor eveneens Deel G, onder 4, van deze circulaire). In dit laatste geval zou er immers ook aanleiding geweest zijn tot intrekking van de vergunning op de in art. 12, onder d, Vw genoemde grond. Voor de te volgen gedragslijn indien het betreft vreemdelingen die ongewenste politieke activiteit hebben bedreven: zie Deel H, onder 4, punt 7, van deze circulaire. Het desbetreffende ambtsbericht, waarin het hoofd van plaatselijke politie uitvoerig dient weer te geven om welke reden de bijzondere aanwijzing wordt gevraagd, wordt in tweevoud toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, die één exemplaar daarvan, voorzien van zijn advies, doorzendt aan de Minister van Justitie.

Overigens zal verlenging uiteraard moeten worden geweigerd, wanneer feiten of omstandigheden bekend geworden zijn die grond zouden opleveren tot intrekking der vergunning, indien de geldigheidsduur daarvan nog niet was verstreken (zie art. 12 Vw).

Van een beslissing tot weigering wordt, ingevolge art. 53, eerste en derde lid, Vb aan de vreemdeling een schriftelijke en gemotiveerde kennisgeving gedaan, waarbij hij tevens schriftelijk wordt gewezen op de mogelijkheid tot het vragen van herziening der beschikking, overeenkomstig de artt. 29 en 30 Vw (zie ook art. 107 Vb). Voor het model van een zodanige beschikking zie bijlage C7, onder d, van deze circulaire (zie in dit verband ook hetgeen met betrekking tot de motivering is vermeld in Deel F van deze circulaire).

De uitreiking van het stuk moet zo mogelijk in persoon geschieden. De datum en de wijze waarop de beschikking ter kennis van de vreemdeling is gebracht dienen steeds nauw-

keurig in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie te worden vastgelegd. Heeft de vreemdeling niet de toestemming gekregen om de beslissing op zijn verzoek om verlenging hier te lande af te wachten, dan ware de beschikking - via het ministerie van Buitenlandse Zaken (bureau Vreemdelingenzaken) - ter uitreiking of toezending aan de belanghebbende toe te sturen aan de desbetreffende diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van Nederland in het buitenland, met verzoek om bericht, op welke datum de uitreiking of toezending heeft plaatsgevonden. Verdere behandeling van een ingediend verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf zal slechts achterwege mogen blijven, indien de vreemdeling, zonder beslissing op dat verzoek af te wachten en zonder achterlating van zijn adres in het buitenland, Nederland heeft verlaten, zodat mag worden aangenomen dat hij kennelijk van dat verzoek heeft afgezien.

Mocht in het paspoort of ander identiteitspapier van de vreemdeling de aantekening zijn gesteld "verlenging geldigheidsduur aangevraagd", dan dient deze aantekening te worden doorgehaald, welke doorhaling moet worden gedagtekend en geparafeerd (zie de artt. 38, derde lid, en 43, eerste lid, VV). Was de vreemdeling in het bezit van een afzonderlijk document als bedoeld in bijlage 5d VV, dan wordt dit document zo mogelijk ingehouden. De vreemdeling, wiens verzoek is afgewezen, zal in de regel ons land moeten verlaten (zie hiervoor nader Deel E van deze circulaire).

Hoofdstuk XXII Gedragslijn indien niet aanstonds door het hoofd van plaatselijke politie op het verzoek om verlenging kan worden beslist

gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie niet, of niet aanstonds, kan beslissen

Het hoofd van plaatselijke politie zal niet, of niet aanstonds, een beslissing kunnen nemen op een ingediend verzoek om het verlengen van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf in de volgende gevallen:

- a. terzake wordt een nader onderzoek nodig geacht;
- b. omtrent de beslissing op het verzoek dient een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie te worden gevraagd;
- c. de bevoegdheid tot het nemen van een beslissing op het verzoek berust bij de Minister van Justitie.

gevallen waar-
in het de vreem-
deling moet of
kan worden
toegestaan de
beslissing
hier te lande
af te wachten

Indien niet vóór het verstrijken van de geldigheidsduur der vergunning een beslissing op het verzoek om verlenging kan worden genomen, moet worden bepaald of het de vreemdeling is toegestaan om de beslissing op het verzoek hier te lande af te wachten.

Ingevolge art. 79 Vb zal dit laatste steeds het geval zijn, indien de vreemdeling zijn verzoek om verlenging ten minste één maand voor het verstrijken van de geldigheidsduur der vergunning heeft ingediend (voor begunstigde EEG-onderdanen, vreemdelingen op wie het Europees Vestigingsverdrag van toepassing is, alsmede verdragsvluchtelingen en staatlozen: zie de artt. 97, 103 en 104 Vb, alsmede Deel G, onderscheidenlijk onder 1, 3 en 2 van deze circulaire).

||| Doch ook in andere gevallen kan er aanleiding bestaan om de vreemdeling toe te staan om, hangende de beslissing op het verzoek, hier te

- lande -

gevallen waar-
in de vreemde-
ling de be-
slissing niet
hier te lande
mag afwachten

lande te verblijven, zelfs al is de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf inmiddels verstreken. Indien deze toestemming wordt verleend, wordt in het paspoort van de vreemdeling, of in het aan hem uitgereikte identiteitspapier als bedoeld in bijlage 5d VV, de in art. 43, eerste lid, VV bedoelde aantekening gesteld. Toestemming tot verblijf in Nederland, in afwachting van de beslissing op het verzoek om verlenging, zal, nadat de geldigheidsduur der vergunning verstreken is, in het algemeen niet kunnen worden verleend in de volgende gevallen:

- a. indien gevaar bestaat dat bij uitstel van vertrek de mogelijkheid tot terugkeer van de vreemdeling naar diens land van herkomst, of van diens toelating tot een derde land, verloren zou gaan (een en ander gelet op de geldigheidsduur van zijn paspoort of van daarin voorkomende visa);
- b. indien naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie redelijkerwijs te verwachten valt, dat afwijzend op het verzoek zal worden beslist;
- c. indien de vreemdeling geen redelijk motief kan aanvoeren voor het ~~X~~ niet tijdig indienen van zijn verzoek om verlenging.

In twijfelgevallen ware steeds, eventueel op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire terzake de beslissing van de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking) te vragen.

Overigens dient een beslissing op een ingediend verzoek om het verlengen van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf steeds zo spoedig mogelijk te worden genomen.

Hoofdstuk XXIII Gedragslijn, indien de beslissing op het verzoek om verlenging bij de Minister van Justitie berust

voorlegging van
het verzoek aan
de Minister van
Justitie

In de gevallen waarin de Minister van Justitie zich de bevoegdheid tot het verlengen van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf heeft voorbehouden (of waarin deze geacht moet worden zich deze bevoegdheid te hebben voorbehouden - zie het slot van Deel C, Hoofdstuk XVIII, van deze circulaire), legt het hoofd van plaatselijke politie, tenzij hij termen aanwezig acht de verlenging aanstonds krachtens de hem verleende bevoegdheid te weigeren, het terzake door de vreemdeling ingediende verzoek, voorzien van zijn gemotiveerd advies, ter beslissing aan de Minister van Justitie voor.

Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel, dat bij de verlenging van de geldigheidsduur der vergunning daaraan in het belang van de

openbare orde, de openbare rust of de nationale veiligheid een afschrift behoort te worden verbonden (zie art. 21, tweede lid, onder b, VV) dan zendt hij het desbetreffende ambtsbericht - eveneens onder bijvoeging van het door de vreemdeling ingediende verzoek om verlen-
ging - in tweevoud toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. direc-
teur van politie, die één exemplaar daarvan, met de bijlage(n), voor-
zien van zijn advies doorzendt aan de minister van Justitie (hoofdafde-
ling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking).

Acht het hoofd van plaatselijke politie termen aanwezig tot weigering
van een verzoek om verlenging, ingediend door een vreemdeling die
behoort tot een categorie ten aanzien van welke de Minister van Justitie
zich de bevoegdheid tot weigering heeft voorbehouden (zie art. 22, twee-
de lid, VV), dan doet het hoofd van plaatselijke politie zijn advies ter-
zake, onder bijvoeging van het desbetreffende verzoek, spoedshalve
rechtstreeks toekomen aan het ministerie van Justitie (hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking) en zendt hij een afschrift daar-
van ter kennisneming toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd.
directeur van politie. Voor het uitbrengen van het advies moet in dit
geval gebruik worden gemaakt van een formulier van het als bijlage C 5
bij deze circulaire gevoegde model. De op dat formulier vermelde aan-
wijzingen, o. a. voor wat betreft het opmaken van een rapport van ver-
hoor van de vreemdeling, dienen nauwgezet te worden opgevolgd. Betreft
het een vreemdeling ten aanzien van wie gebleken is, of ernstige rede-
nen zijn te veronderstellen, dat deze ongewenste politieke activiteit
heeft bedreven of zal bedrijven, dan behoort het voorstel tot weigering
van het verzoek om verlenging (in tweevoud) door tussenkomst van de
bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, aan de Minis-
ter van Justitie te worden ingezonden (zie Deel H, onder 4, punt 7, van
deze circulaire).

De beslissing van de Minister van Justitie op het door de vreemdeling
ingediende verzoek om verlenging wordt zo spoedig mogelijk ter kennis
gebracht van het hoofd van plaatselijke politie alsmede van de procu-
reur-generaal, fgd. directeur van politie.

Is de geldigheidsduur der vergunning door de Minister van Justitie in
overeenstemming met het door de vreemdeling ingediende verzoek ver-
lengd, dan geeft het hoofd van plaatselijke politie daarvan kennis aan de
vreemdeling op de in art. 29, eerste of derde lid, juncto art. 41, derde
lid, VV voorgeschreven wijze. Het stellen van de desbetreffende aan-

gedragslijn in-
de Minis-
an Justi-
tie op het
verzoek heeft
beslist

verlenging in
overeenstemming
met verzoek

gedeeltelijke
inwilliging van
het verzoek

weigering van
verlenging

het doorhalen
van een aantekening
in het paspoort;
inhouding van een
identiteitspapier

Eerste wijziging

tekening in het paspoort van de vreemdeling of in het aan deze uitgegeven document, als bedoeld in bijlage 5d VV, moet steeds geschieden inachtneming van de daaromtrent door de Minister van Justitie gegeven aanwijzingen, met name voor wat betreft de duur der verlenging en eventuele daarbij gestelde beperkingen. Heeft de Minister van Justitie zich de bevoegdheid tot verdere verlenging voorbehouden dan wordt de aantekening der verlenging in het paspoort, dan wel in het aan de vreemdeling uitgereikte document, de letters H v P doorgehaald.

Bij gedeeltelijke inwilliging van het verzoek worden het hoofd van plaatselijke politie tevens drie exemplaren toegezonden van de beschikking. Het hoofd van plaatselijke politie stelt dan op de voorschreven wijze een aantekening omtrent de verlenging in het paspoort van de vreemdeling, of in het aan deze afgegeven document, en reikt één exemplaar van de beschikking op de voorgeschreven wijze aan de vreemdeling uit. Het tweede exemplaar der beschikking wordt door het hoofd van plaatselijke politie in diens administratie bewaard en het derde exemplaar zendt hij, nadat daarop is aangetekend op welke datum op welke wijze de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, zo spoedig mogelijk terug aan de Minister van Justitie.

Een vierde exemplaar van de beschikking zendt de Minister van Justitie ter informatie toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, indien het gevallen betreft waarin deze terzake aan de Minister van Justitie advies heeft uitgebracht.

Is de gevraagde verlenging door de Minister van Justitie geweigerd, dan wordt de beschikking eveneens in drievoud aan het hoofd van plaatselijke politie toegezonden, teneinde één exemplaar van de beschikking de vreemdeling uit te reiken. Het tweede exemplaar wordt door het hoofd van plaatselijke politie in diens administratie bewaard en het derde exemplaar zendt hij, nadat daarop is aangetekend op welke datum op welke wijze de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, zo spoedig mogelijk terug aan de Minister van Justitie. Een vierde exemplaar zendt de Minister van Justitie ter informatie toe aan de procureur-generaal, fgd. directeur van politie, die terzake advies heeft uitgebracht.

Indien in het paspoort van de vreemdeling de aantekening werd geantekend "verlenging geldigheidsduur aangevraagd" wordt deze aantekening geantekend en geparafeerd (zie de artt. 38, derde lid, en 43, eerste lid, VV). Is de vreemdeling in het bezit van een afzonderlijk document

- als -

tekening in het paspoort, in de vreemdeling of in het aan deze uitgereikte document, als bedoeld in de bijlagen 5d of 5e VV, moet steeds geschieden met toestemming van de daaromtrent door de Minister van Justitie gegeven bewijzen, met name voor wat betreft de duur der verlenging en verplee daarbij gestelde beperkingen. Heeft de Minister van Justitie niet de bevoegdheid een verdere verlenging voorbehouden, dan wordt bij de aantekening der verlenging in het paspoort, dat wel niet aan de vreemdeling uitgereikt document, de letters van de verlenging.

gedeeltelijke
inwilliging
van het ver-
zoek

Bij gedeeltelijke inwilliging van het verzoek worden het hoofd van plaatselijke politie tevens drie exemplaren toegerond van de desbetreffende beschikking. Het hoofd van plaatselijke politie stelt dan op de vorenomschreven wijze een aantekening omtrent de verlenging in het paspoort van de vreemdeling, of in het aan deze afgegeven document, en reikt één exemplaar van de beschikking, op de voorgeschreven wijze aan de vreemdeling uit. Het tweede exemplaar der beschikking wordt door het hoofd van plaatselijke politie in diens administratie bewaard en het derde exemplaar zendt hij, nadat daarop is aangekend op welke datum en op welke wijze de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, zo spoedig mogelijk terug aan de Minister van Justitie.

Een vierde exemplaar van de beschikking zendt de Minister van Justitie ter informatie toe aan de bevoegde procureur-generaal, f.d. directeur van politie, in de gevallen betreft waarin deze terzake aan de Minister van Justitie advies heeft uitgebracht.

weigering van
verlenging

Is de gevraagde verlenging door de Minister van Justitie geweigerd aan een zich nog hier te lande bevindende vreemdeling, dan wordt de desbetreffende beschikking overeens in drievoud aan het hoofd van plaatselijke politie toegerond, teneinde één exemplaar van de beschikking aan de vreemdeling uit te reiken. Het tweede exemplaar wordt door het hoofd van plaatselijke politie in diens administratie bewaard en het derde exemplaar zendt hij, nadat daarop is aangekend op welke datum en op welke wijze de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, zo spoedig mogelijk terug aan de Minister van Justitie. Een vierde exemplaar zendt de Minister van Justitie ter informatie toe aan de procureur-generaal, f.d. directeur van politie, die terzake advies heeft uitgebracht.

- Indien -

de wijziging Vc

als bedoeld in bijlage 5d, VV, dan wordt dit document zo mogelijk ingehouden.

Tenzij de Minister van Justitie anders heeft bepaald zal de vreemdeling, wiens verzoek is afgewezen, ons land moeten verlaten. Voor de in deze te volgen gedragslijn, mede met het oog op de door de Minister van Justitie gegeven of door het hoofd van plaatselijke politie te geven last tot uitzetting zie Deel E van deze circulaire.

Hoofdstuk XXIV Wijziging van beperkingen of voorschriften

Onder wijziging van een beperking, waaronder een vergunning tot verblijf is verleend, dan wel een aan zodanige vergunning verbonden voorschrift, wordt opheffing van de beperking of het voorschrift mede begrepen.

Voor het indienen van een verzoek om wijziging van een beperking, onderscheidenlijk wijziging van een voorschrift, moet gebruik worden gemaakt van het in bijlage 4 VV onderscheidenlijk als model c en model d aangeduide formulier (zie ook art. 52 Vb en art. 28, eerste lid, VV). De verzoeken moeten in tweevoud worden ingediend bij het hoofd van plaatselijke politie van de woon- of verblijfplaats van de vreemdeling. Beide formulieren worden, nadat daarop de datum van ontvangst is aangegetekend, door of vanwege het hoofd van plaatselijke politie voorzien van een dienststempel en ondertekend, waarna één exemplaar aan de indiener van het verzoek wordt teruggegeven.

Het kan voorkomen, dat bij de indiening van een verzoek om wijziging van een beperking blijkt dat de houder der vergunning inmiddels reeds voor een ander doel hier te lande verblijft, dan dat waarvoor het verblijf oorspronkelijk werd toegestaan. In dat geval kan er aanleiding bestaan tot intrekking der vergunning op de grond, vermeld in art. 12, onder d, Vw (zie hiervoor nader Deel C, Hoofdstuk XXV, van deze circulaire).

Wordt de vergunning inderdaad ingetrokken, dan kan het ingediende verzoek om wijziging der beperking buiten verdere behandeling blijven, omdat de grondslag aan dat verzoek is komen te ontvallen. Daarvan dient dan bij de kennisgeving omtrent de beschikking tot intrekking der vergunning tevens mededeling aan de vreemdeling te worden gedaan.

Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel, dat er termen aanwezig zijn tot inwilliging van het verzoek om wijziging der beperking, dan kan hij op dat verzoek beslissen, in de gevallen waarin hij - gelet op de categorie waartoe de vreemdeling behoort en het in het verzoek ver-

- vermelde -

indiening
verzoek

gevallen waar-
in aanleiding
kan bestaan
tot intrekking
der vergunning

bevoegdheid tot
het beslissen
op het verzoek

Eerste wijziging

het doorhalen
van een aantekening
in het paspoort;
inhouding van een
identiteitspapier

Indien in het paspoort van de vreemdeling de aantekening werd gesteld: "verlenging geldigheidsduur aangevraagd" wordt deze aantekening bij weigering van de verlenging doorgehaald, welke doorhaling moet worden godagtekend en geparafeerd (zie de artt. 38, derde lid, en 43, eerste lid, VV). Is de vreemdeling in het bezit van een afzonderlijk document als bedoeld in de bijlagen 5d of 5e VV, dan wordt dit document zo mogelijk ingehouden.

Tenzij de Minister van Justitie anders heeft bepaald zal de vreemdeling, wiens verzoek is afgewezen, ons land moeten verlaten. Voor de in deze te volgen gedragslijn, mede met het oog op de door de Minister van Justitie gegeven of door het hoofd van plaatselijke politie te geven last tot uitzetting zie Deel E van deze circulaire.

Hoofdstuk XXIV Wijziging van beperkingen of voorschriften

Onder wijziging van een beperking, waaronder een vergunning tot verblijf is verleend, dan wel een aan zodanige vergunning verbonden voorschrift, wordt opheffing van de beperking of het voorschrift mede begrepen.

indiening
verzoek

Voor het indienen van een verzoek om wijziging van een beperking, onderscheidenlijk wijziging van een voorschrift, moet gebruik worden gemaakt van het in bijlage 4 VV onderscheidenlijk als model c en model d aangeduide formulier (zie ook art. 52 Vb en art. 28, eerste lid, VV). De verzoeken moeten in tweevoud worden ingediend bij het hoofd van plaatselijke politie van de woon- of verblijfplaats van de vreemdeling. Beide formulieren worden, nadat daarop de datum van ontvangst is aangetekend, door of vanwege het hoofd van plaatselijke politie voorzien van een dienststempel en ondertekend, waarna één exemplaar aan de indiener van het verzoek wordt teruggegeven.

gevallen waar-
in aanleiding
kan bestaan
tot intrekking
der vergunning

Het kan voorkomen, dat bij de indiening van een verzoek om wijziging van een beperking blijkt dat de houder der vergunning inmiddels reeds voor een ander doel hier te lande verblijft, dan dat waarvoor het verblijf oorspronkelijk werd toegestaan. In dat geval kan er aanleiding bestaan tot intrekking der vergunning op de grond, vermeld in art. 12, onder d, Vw (zie hiervoor nader Deel C, Hoofdstuk XXV, van deze circulaire).

33e wijziging Vc

- Wordt -

melde doel van diens verblijf hier te lande - bevoegd zou zijn om de vergunning tot verblijf te verlenen, indien het een eerste verzoek om het verlenen van zodanige vergunning betreft. Wordt de beperking gewijzigd, dan wordt omtrent die wijziging een aantekening gesteld in het identiteitspapier van de vreemdeling, zulks onder doorhaling van de eerder daarin terzake gestelde aantekening (art. 42 VV).

Werd bijvoorbeeld door de Minister van Justitie aan een visumplichtige bursaal een vergunning tot verblijf verleend met de beperking, dat het verblijf voor studie was toegestaan, en vraagt de vreemdeling vervolgens wijziging van deze beperking omdat hij verder voor het verrichten van arbeid hier te lande wil verblijven, dan kan het hoofd van plaatselijke politie een beslissing op dat verzoek nemen uit hoofde van art. 19, eerste lid, aanhef en onder d, VV, indien de vreemdeling niet behoort tot de in art. 19, vierde lid, VV genoemde categorieën.

In alle overige gevallen beslist de Minister van Justitie op een verzoek om wijziging van een beperking. Verzoeken om wijziging van een in het belang van de openbare orde, de openbare rust of de nationale veiligheid aan een vergunning verbonden voorschrift waren aan de Minister van Justitie voor te leggen aangezien zodanig voorschrift niet dan krachtens een bijzondere aanwijzing aan de vergunning mag worden verbonden. Ingevolge art. 21, tweede lid, onder b, VV is het hoofd van plaatselijke politie niet bevoegd zodanig voorschrift bij verlenging aan de vergunning te binden.

Betreft het verzoek wijziging van een aan een vergunning tot verblijf verbonden voorschrift, strekkende tot het stellen van zekerheid (zie art. 11, derde lid, Vw, juncto art. 48 Vb), dan kan het hoofd van plaatselijke politie daarop beslissen in geval hij - gelet op de categorie waartoe de vreemdeling behoort - bevoegd zou zijn om de vergunning tot verblijf te verlenen, indien het een eerste verzoek om het verlenen van zodanige vergunning betreft. In geval het betreft de wijziging van

- een -

Wordt de vergunning inderdaad ingetrokken, dan kan het ingediende verzoek om wijziging der beperking buiten verdere behandeling blijven, omdat de grondslag aan dat verzoek is komen te ontvallen. Daarvan dient dan bij de kennisgeving omtrent de beschikking tot intrekking der vergunning tevens mededeling aan de vreemdeling te worden gedaan.

bevoegdheid tot Het hoofd van plaatselijke politie kan op verzoek van de vreemdeling
het beslissen de beperking waaronder de vergunning tot verblijf was verleend wij-
op het verzoek zigen, indien de vreemdeling voldoet aan de vereisten voor toe-
lating voor het nieuw-beoogde doel, behalve in de hieronder genoemde
gevallen:

Uitsluitend de Minister van Justitie is bevoegd om de beperking, waaronder de vergunning tot verblijf was verleend te wijzigen, indien het betreft:

- (eventueel)
- a. pleegkinderen;
 - b. vreemdelingen die hier te lande voortgezet of hoger, niet-wetenschappelijk onderwijs willen volgen en hun gezinsleden, in dit geval is echter het hoofd van plaatselijke politie wel bevoegd, wanneer
 - (andere)
 - het betreft bursalen, de echtgenoot of echtgenote van deze laatsten en de uit hun huwelijk geboren minderjarige kinderen, - die feitelijk tot het gezin behoren;
 - c. vreemdelingen die in Nederland willen verblijven als zelfstandig beoefenaar van een beroep of bedrijf, tenzij het begunstigde EEG-onderdanen betreft;
 - d. onderdanen van Albanië, Buiten-Mongolië, Bulgarije, de Chinese Volksrepubliek, Cuba, de Duitse Democratische Republiek, Hongarije, Noord-Korea, Polen, Roemenië, Tsjecho-Slowakije, de U.S.S.R. en Vietnam;
 - e. houders van vreemdelingen- en vluchtelingenpaspoorten;
 - f. houders van paspoorten, afgegeven door een regering of staat welke niet door Nederland is erkend;
 - g. vreemdelingen afkomstig uit de Kroon-kolonie Hong Kong, Macao, de Federatie van Maleisië of de Republiek Singapore.

33e wijziging Vc

- Wordt -

17 SEP. 1981

Wordt de beperking gewijzigd, dan wordt omtrent die wijziging een aantekening gesteld in het identiteitspapier van de vreemdeling, zulks onder doorhaling van de eerder daarin terzake gestelde aantekening (art. 42 VV). Verzoeken om wijziging van een in het belang van de openbare orde, de openbare rust of de nationale veiligheid aan een vergunning verbonden voorschrift waren aan de Minister van Justitie voor te leggen aangezien zodanig voorschrift niet dan krachtens een bijzondere aanwijzing aan de vergunning mag worden verbonden. Ingevolge art. 21, tweede lid, onder b, VV is het hoofd van plaatselijke politie niet bevoegd zodanig voorschrift bij verlenging aan de vergunning te binden.

Betreft het verzoek wijziging van een aan een vergunning tot verblijf verbonden voorschrift, strekkende tot het stellen van zekerheid (zie art. 11, derde lid, Vw, juncto art. 48 Vb), dan kan het hoofd van plaatselijke politie daarop beslissen, tenzij de vergunning tot verblijf, waaraan het voorschrift is verbonden, in eerste instantie werd verleend door de Minister van Justitie.

In geval het betreft de wijziging van een voorschrift, waarbij zakelijke zekerheid is gesteld overeenkomstig art. 48, derde lid, Vb ware een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te vragen.

Hoofdstuk XXV Gronden voor intrekking van een vergunning tot verblijf. De gronden, waarop een vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken, zijn opgesomd in art. 12 Vw.

het verstrekken
van onjuiste
gegevens

Ten aanzien van de onder a vermelde grond zij opgemerkt dat het verstrekken van onjuiste gegevens met het oog op het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf tevens strafbaar kan zijn ingevolge art. 58, eerste of tweede lid, Vb.

het niet be-
schikken over
voldoende mid-
delen van be-
staan (Europees
Verdrag betref-
fende sociale en
medische bij-
stand)

Wat betreft de onder b vermelde grond zij mede verwezen naar het op 11 december 1953 te Parijs tussen leden van de Raad van Europa gesloten Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand. Vreemdelingen op wie dit verdrag van toepassing is, kunnen, met name indien zij gedurende een periode van vijf - in sommige gevallen tien - jaar in Nederland verblijf hebben gehouden, niet meer worden

33e wijziging Vc

- uitgezet -

uitgezet om de enkele reden dat zij bijstand behoeven (art. 6 en 7 van het verdrag). Aan deze vreemdelingen zal derhalve verlenging van de geldigheidsduur van hun vergunning tot verblijf niet op de hier vermelde grond kunnen worden geweigerd, noch zal hun vergunning op die grond kunnen worden ingetrokken.

Ook vreemdelingen-onderdanen van bij het verdrag aangesloten staten die nog geen vijf jaar in Nederland verblijf houden mogen in bepaalde, in het verdrag genoemde gevallen, niet uitsluitend op de grond dat zij bijstand behoeven worden verwijderd (art. 7 van het verdrag). Teneinde een juiste toepassing van het verdrag te verzekeren dienen de hoofden van plaatselijke politie, indien zij van oordeel zijn dat er - uitsluitend wegens het niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan - termen aanwezig zijn tot weigering van de verlenging van de geldigheidsduur, dan wel tot intrekking van een vergunning tot verblijf, verleend aan een nog niet vijf (resp. tien) jaar in Nederland verblijvende vreemdeling, die onderdaan is van een der bij het verdrag aangesloten staten, terzake een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie (Directie Vreemdelingenzaken) te vragen. Het desbetreffende ambtsbericht dient op de gebruikelijke wijze in tweevoud

- aan -

33e wijziging Vc

17 SEP 1991

een voorschrift, waarbij zakelijke zekerheid is gesteld overeenkomstig art. 48, derde lid, Vb ware een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te vragen.

Hoofdstuk XXV Gronden voor intrekking van een vergunning tot verblijf
De gronden, waarop een vergunning tot verblijf kan worden intrekken, zijn opgesomd in art. 12 Tw.

het verstrekken van onjuiste gegevens Ten aanzien van de onder a vermelde grond zij opgemerkt dat het verstrekken van onjuiste gegevens met het oog op het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf tevens strafbaar kan zijn ingevolge art. 58, eerste of tweede lid, Vb.

niet beschikbaar over voldoende middelen van bestaan (Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand) Wat betreft de onder b vermelde grond zij mede verwezen naar het op 11 december 1953 te Parijs tussen leden van de Raad van Europa gesloten Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand. Vreemdelingen op wie dit verdrag van toepassing is, kunnen, met name indien zij gedurende een periode van vijf - in sommige gevallen tien - jaar in Nederland verblijf hebben gehouden, niet meer worden uitgezet om de enkele reden dat zij bijstand behoeven (art. 6 en 7 van het verdrag). Aan deze vreemdelingen zal derhalve verlenging van de geldigheidsduur van hun vergunning tot verblijf niet op de hier vermelde grond kunnen worden geweigerd, noch zal hun vergunning op die grond kunnen worden ingetrokken.

Ook vreemdelingen-onderdanen van bij het verdrag aangesloten staten die nog geen vijf jaar in Nederland verblijf houden mogen in bepaalde, in het verdrag genoemde gevallen, niet uitsluitend op de grond dat zij bijstand behoeven worden verwijderd (art. 7 van het verdrag). Teneinde een juiste toepassing van het verdrag te verzekeren dienen de hoofden van plaatselijke politie, indien zij van oordeel zijn dat er - uitsluitend wegens het niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan - termen aanverig zijn tot weigering van de verlenging van de geldigheidsduur, dan wel tot intrekking van een vergunning tot verblijf, verleend aan een nog niet vijf (resp. tien) jaar in Nederland verblijvende vreemdeling, die onderdaan is van een der bij het verdrag aangesloten staten, terzake een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking) te vragen. Het desbetreffende ambtsbericht dient op de gebruikelijke wijze in tweevoud aan

*verplichte
aanwijzing*

Algemene Bij-
standswet en
Rijksbijdrage-
regeling Vreem-
delingen

inbreuk op open-
bare rust, open-
bare orde of ge-
vaar voor natio-
nale veiligheid

Eerste wijziging

aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, worden ingezonden; daarin moeten alle terzake dienende omstandigheden, zoals de staat van gezondheid waarin de betrokken vreemdeling verkeert, en de familie- en andere banden welke hij met Nederland verbindt, zomede andere in overweging te nemen aspecten van humanitaire uitvoering worden weergegeven.

Genoemd verdrag verbiedt niet slechts uitzetting van de vreemdeling op wie het van toepassing is, het legt de staten ook de verplichting op te waarborgen dat deze vreemdeling gelijkelijk en onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen recht kan doen gelden op sociale en medische bijstand, zoals deze geregeld is door de geldende wetgeving. In Nederland geschiedt deze regeling door de Algemene Bijstandswet. Deze kan, ingevolge art. 84, mede worden toegepast op vreemdelingen hiertoe ontvangen de gemeenten, die met de uitvoering van de wet last zijn, van het Rijk een tegemoetkoming ingevolge de Rijksbijdrage-regeling Vreemdelingen. De omstandigheid dat ingevolge deze regeling ook niet-verdragsvreemdelingen voor bijstand in aanmerking kunnen worden gebracht, mag uiteraard niet leiden tot de misvatting dat de vreemdelingen, gelet op de bijstand welke zij ontvangen, beschouwd moeten worden als te beschikken over voldoende middelen van bestaan in de zin van de Vreemdelingenwet, zodat er dus geen reden zou zijn voor intrekking van hun vergunning tot verblijf in overweging te nemen. In hun geval immers dient de regeling, althans aanvankelijk, slechts een overbrugging van de periode gedurende welke hun aanwezigheid in Nederland, hoewel zij niet beschikken over voldoende middelen van bestaan, niettemin geduld wordt totdat over hun verder verblijf, of hun eventuele uitzetting, zal zijn beslist.

In bijlage C9 bij deze circulaire zijn de voornaamste hier van belang zijnde bepalingen van het Europees Verdrag betreffende sociale rechten, de Algemene Bijstandswet en van de Algemene Bijstandswet opgenomen, tevens met de tekst van de Rijksbijdrage-regeling Vreemdelingen; de daarin behorende toelichting vermeldt de staten tussen welke het verdrag van kracht is.

Voor intrekking van een vergunning tot verblijf op de in art. 12, c, Vw aangeduide grond is vereist dat er sprake moet zijn van een inbreuk op de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid krachtens art. 8 Vw toegestane termijn van vrij verblijf eindigt indien de vreemdeling gevaar oplevert voor de openbare rust,

- openbare

openbare orde of de nationale veiligheid (zie art. 8, eerste lid, aanhef en onder c, Vw).

Een vreemdeling zal bijvoorbeeld gevaar kunnen opleveren voor de openbare orde, indien blijkt dat hij in het buitenland terzake van misdrijf werd veroordeeld zonder dat hij hier te lande met de strafrechter in aanraking is geweest. In zodanig geval kan echter in het algemeen niet gesproken worden van inbreuk maken op de openbare orde in de zin van art. 12, onder c, Vw; heeft de vreemdeling evenwel bij het aanvragen van zijn vergunning tot verblijf in strijd met de waarheid verklaard dat hij geen veroordelingen in het buitenland te zijnen laste heeft, dan zal zulks aanleiding kunnen vormen tot intrekking der vergunning op de in art. 12, onder a, Vw aangegeven grond. In bepaalde omstandigheden zal evenwel ook indien sprake is van in het buitenland gepleegde strafbare feiten, zonder dat de Nederlandse strafwet van toepassing is, inbreuk op de openbare orde aanwezig kunnen worden geacht. Dit zal ondermeer het geval zijn, indien het betreft een in Nederland verblijvende vreemdeling die vanuit ons land misdrijven in het buitenland pleegt (in zodanige gevallen is het uiteraard ook mogelijk dat door de bevoegde buitenlandse autoriteiten een verzoek om uitlevering wordt gedaan).

Voor de begrippen openbare rust, openbare orde en nationale veiligheid: zie Deel C, Hoofdstuk II, van deze circulaire.

intrekking in-
gevolge beper-
king of we-
gens overtre-
ding voor-
schrift

Intrekking van een vergunning tot verblijf op de in art. 12, onder d, Vw aangegeven grond kan bijvoorbeeld geschieden indien blijkt dat een vreemdeling, aan wie een vergunning tot verblijf werd verleend met de beperking "voor studie", inmiddels arbeid hier te lande is gaan verrichten of indien de vreemdeling niet of niet langer voldoet aan een als voorschrift aan zijn vergunning verbonden verplichting tot het stellen van zekerheid.

vertrek naar
het buitenland

Indien de houder van een vergunning tot verblijf zich wederom in het buitenland vestigt heeft zulks - anders dan bij een vergunning tot vestiging (zie art. 14, tweede lid, Vw) - niet tot gevolg dat de vergunning van rechtswege vervalt. De vergunning tot verblijf zal in dat geval meestal kunnen worden ingetrokken op de grond, genoemd in art. 12, onder b, Vw. Werd de vergunning echter onder een - met het doel van het verblijf verband houdende - beperking verleend, dan is intrekking eveneens mogelijk op de in art. 12, onder d, Vw aangegeven grond. In de regel zal het aanbeveling verdienen de vergunning in zodanig geval in te trekken, in het bijzonder indien het ontslagen buitenlandse arbeidskrachten betreft, die geen aanspraak (meer) op wachtgeld-of werkloos-

heidsuitkering kunnen doen gelden (zie hiervoor nader Deel G, onder van deze circulaire). Wordt de vergunning niet onder een beperking verleend, dan zal, mits aannemelijk is dat de vreemdeling niet binnen de termijn, gedurende welke die vergunning nog geldig is, naar ons land zal terugkeren, veelal kunnen worden volstaan met aantekening in de vreemdelingenadministratie van het hoofd van plaatselijke politie om tusschen het vertrek van de vreemdeling naar het buitenland en opgave van deze mutatie aan het ministerie van Justitie op de in Deel H, onder van deze circulaire voorgeschreven wijze (zie ook bijlage H2-b bij deze circulaire).

Aangezien de vergunning in dat geval niet is ingetrokken, mag uiters zelden annulering of inkorting daarvan plaats vinden. In dit verband zal nog gewezen op het bepaalde in art. 57, eerste lid, aanhef en onder en vierde lid, aanhef en onder b, Vb (kennisgeving van vertrek naar buitenland).

De gronden, waarop een vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken, zijn beperkter dan die, waarop zodanige vergunning, of de verlenging van de geldigheidsduur daarvan, kan worden geweigerd (vgl. art. 11, vijfde lid, Vw). Verwezen zij onder meer naar hetgeen hieromtrent werd vermeld in Deel C, Hoofdstuk XV en XXI, van deze circulaire. Voor de te volgen gedragslijn, indien een vergunning tot verblijf is ingetrokken van een vreemdeling, die naar het buitenland is vertrokken, zonder dat hem de desbetreffende beschikking hier te lande kon worden uitgereikt: zie Deel C, Hoofdstuk XXVI, van deze circulaire.

begunstigde
E. E. G. -onderdanen
vluchtelingen en
staatlozen

Voor de gronden tot intrekking van een vergunning tot verblijf, verleend aan een begunstigde E. E. G. -onderdaan: zie de artt. 95, leden 2-4, 96, eerste lid, aanhef en onder c, Vb, alsmede Deel G, onder 1, van deze circulaire.

Voor de gronden tot intrekking van een vergunning tot verblijf, verleend aan een verdragsvluchteling of een staatloze: zie art. 104, vierde en vijfde lid, Vb, alsmede Deel G, onder 2, van deze circulaire.

Hoofdstuk XXVI Bevoegdheid tot het intrekken van vergunningen tot verblijf

Ingevolge art. 22 VV berust de bevoegdheid tot het intrekken van een vergunning tot verblijf in de regel bij het hoofd van plaatselijke politie. Behoort de vreemdeling echter tot een der in het tweede lid van dat artikel aangeduide categorieën, dan behoort de beslissing tot intrekking genomen te worden door de Minister van Justitie.

intrekking door
het hoofd van
plaatselijke
politie

Van een beslissing tot intrekking wordt overeenkomstig het bepaalde in art. 53, eerste en derde lid, Vb aan de vreemdeling een schriftelijke en gemotiveerde kennisgeving gedaan, waarbij hij tevens wordt gewezen op de mogelijkheid tot het vragen van herziening der beschikking, overeenkomstig de artt. 29 en 30 Vw (zie ook art. 107 Vb). Voor het model van een zodanige beschikking zie bijlage C 7, onder e, van deze circulaire (in dit verband is mede van betekenis hetgeen omtrent de eis van motivering is vermeld in Deel F van deze circulaire).

Ten aanzien van begunstigde E. E. G. -onderdanen dient een afwijkende procedure te worden gevolgd (zie Deel G, onder 1, van deze circulaire). Voor verdragsvluchtelingen en staatlozen zij verwezen naar Deel G, onder 2, van deze circulaire.

Voor vreemdelingen op wie het Europees Vestigingsverdrag van toepassing is: zie Deel G, onder 8 van deze circulaire.

De uitreiking van het stuk moet zo mogelijk in persoon geschieden. De datum en de wijze waarop de beschikking ter kennis van de vreemdeling is gebracht, dienen steeds nauwkeurig in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie te worden vastgelegd.

Meent het hoofd van plaatselijke politie, dat er aanleiding bestaat tot intrekking van een vergunning tot verblijf wegens het bedrijven van ongewenste politieke activiteit door de vreemdeling, dan dient de procedure te worden gevolgd, aangegeven in Deel H, onder 4, punt 8, van deze circulaire.

Is de vergunning tot verblijf ingetrokken, dan wordt, indien deze vergunning in het paspoort van de vreemdeling was aangetekend, in dat paspoort de in art. 44 VV omschreven aantekening gesteld en wordt de aantekening betreffende de verlening, of de verlenging van de geldigheidsduur, der vergunning doorgehaald. De doorhaling wordt gedateerd en geparafeerd (zie art. 38, derde lid, VV). Was de vreemdeling in het bezit van een afzonderlijk document als bedoeld in bijlage 5d dan wordt dit document zo mogelijk ingehouden.

De vreemdeling, wiens vergunning is ingetrokken, zal in de regel ons land moeten verlaten (zie hiervoor nader Deel E van deze circulaire).

Voorstellen tot intrekking van een vergunning tot verblijf van een vreemdeling, behorende tot een der in art. 22, tweede lid, VV aangeduide categorieën worden door het hoofd van plaatselijke politie rechtstreeks toegezonden aan het ministerie van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking) met gebruikmaking van een formulier van het als bijlage C5 bij deze circulaire gevoegde model. De op dat formulier vermelde aanwijzingen, o.a. voor wat betreft het opnemen van een rapport van verhoor van de vreemdeling, dienen nauwgezet te worden

gedragsslijn
indien de
Minister van
Justitie be-
voegd tot in-
trekking is

te Wijz. Vc.

opgevolgd. Een afschrift van het voorstel zendt het hoofd van plaatselijke politie ter kennisneming toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Voor de indiening van voorstellen tot intrekking van een vergunning verblijf, gegronde op het bedrijven van ongewenste politieke activiteiten door een vreemdeling, geldt een afwijkende procedure: zie Deel H, o 4, punt 8, van deze circulaire.

De beslissing van de Minister van Justitie op het desbetreffende voorstel wordt zo spoedig mogelijk ter kennis gebracht van de bevoegde procureur-generaal, alsmede van het hoofd van plaatselijke politie. Is de vergunning tot verblijf ingetrokken, dan worden van de desbetreffende beschikking tevens drie exemplaren toegezonden aan het hoofd van plaatselijke politie. Eén exemplaar wordt door deze ten spoedigste aan de vreemdeling uitgereikt (of toegezonden). Het tweede exemplaar is bestemd voor de administratie van het hoofd van plaatselijke politie. Het derde exemplaar wordt, nadat daarop is aangegetekend op welke datum op welke wijze de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, door het hoofd van plaatselijke politie zo spoedig mogelijk aan de Minister van Justitie teruggezonden. Ook in dit geval wordt in het paspoort van de vreemdeling de bij art. 44 VV voorgeschreven aantekening gesteld, zulks onder doorhaling van 3; daarin voorkomende aantekening betreffende de verlening, of de verlenging van de geldigheidsduur, der vergunning. Indien de vreemdeling in het bezit was van een afzonderlijk document als bedoeld in de bijlagen 5d en 5e VV, wordt dit document zo mogelijk ingehouden.

Tenzij de Minister van Justitie anders heeft bepaald zal de vreemdeling wiens verzoek is afgewezen, ons land moeten verlaten. Voor de intrekking te volgen gedragslijn, mede met het oog op te geven of te geven tot uitzetting, zie Deel E van deze circulaire.

gedragslijn
indien de
vreemdeling
reeds naar
het buitenland
is vertrokken;
signalering
"v.t.v.in-
getr."

Heeft de vreemdeling ons land reeds eigener beweging verlaten, althans hem de beschikking tot intrekking van de vergunning tot verblijf kon worden uitgereikt, dan zal de beschikking zo mogelijk alsnog aan het buitenland te zijner kennis moeten worden gebracht. Wordt de desbetreffende beschikking gegeven door het hoofd van plaatselijke politie, dan dient deze, indien het adres van de vreemdeling in het buitenland bekend is of kan worden nagegaan, de beschikking - via het ministerie van Buitenlandse Zaken (bureau Vreemdelingenzaken) - ter uitreiking of toezending aan de belanghebbende toe te sturen aan de desbetreffende diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van Nederland in het

- buitenland

buitenland, met verzoek en bericht op welke datum de uitreiking of de toezending heeft plaatsgevonden. Tevens zal er aanleiding kunnen bestaan om ten aanzien van een vreemdeling als vorenbedoeld in het opsporingsregister de signalering te doen opnemen "v.t.v.ingetr." (zie Deel C, Hoofdstuk II, voorlaatste alinea, van deze circulaire). In het aan het ministerie van Justitie in te zenden bericht omtrent het vertrek van de vreemdeling (zie bijlage E 10 van deze circulaire) ware dan mede een advies omtrent zodanige signalering op te nemen, waarbij ware te vermelden of de beschikking tot intrekking al dan niet, ter uitreiking of toezending aan de belanghebbende, aan de betreffende Nederlandse vertegenwoordiger in het buitenland kon worden toegezonden.

gevallen
waarin terug-
gave moet
plaatsvinden

Hoofdstuk XXVII Teruggave van waarborgsommen

Art. 50, eerste lid, Vb vermeldt de gevallen, waarin een door een vreemdeling gedeponeerde waarborgsom teruggegeven dient te worden. Ingevolge art. 26, eerste lid, VV moet de teruggave plaatsvinden, zodra een der daartoe in art. 50, eerste lid, Vb aangeduide gronden aanwezig is. (Voor het vergoeden van rente op gedeponeerde waarborgsommen: zie Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire). Het ligt voor de hand dat een waarborgsom moet worden teruggegeven, indien de vergunning, waaraan het voorschrift tot het deponeren van een zodanige som was verbonden, haar geldigheid verloren heeft, hetzij door intrekking, hetzij door tijdsverloop (art. 50, eerste lid, onder a, Vb). Wordt het de vreemdeling echter toegestaan om, hangende de beslissing op een door hem ingediend verzoek om verlenging van de geldigheidsduur der vergunning, in Nederland te verblijven, dan heeft het uiteraard weinig zin om tot terugbetaling der gedeponeerde som over te gaan, indien de beslissing op het verzoek niet vóór het verstrijken van de geldigheidsduur der vergunning kan worden genomen. Wordt immers alsnog tot verlenging besloten, dan zou het inmiddels teruggegeven bedrag opnieuw door de vreemdeling moeten worden gedeponneerd, omdat door deze beslissing ook het aan de vergunning verbonden voorschrift wederom van kracht geworden is. In verband hiermee zal het derhalve aanbeveling verdienen om in zodanig geval eerst tot teruggave der waarborgsom over te gaan, indien afwachtend op het verzoek om verlenging is beslist of indien bij de verlenging het aan de vergunning verbonden voorschrift tot het deponeren der waarborgsom is ingetrokken. Overigens dient ernaar te worden gestreefd de beslissing op het verzoek om verlenging steeds vóór het verstrijken van de geldigheidsduur der vergunning te nemen.

- Teruggave -

Teruggave op de in art. 50, eerste lid, onder g, Vb, genoemde grond vindt plaats indien aan de vreemdeling een vergunning tot vestiging wordt verleend, indien hij als vluchteling is toegelaten of indien hij is gaan behoren tot een der categorieën, genoemd in art. 47, eerste lid Vb, juncto art. 24a VV.

Krachtens het eerste lid van art. 26 VV door vreemdelingen ingediende verzoeken om teruggave van een waarborgsom worden door het hoofd van plaatselijke politie zo spoedig mogelijk, voorzien van diens advies doorgezonden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. In spoedeisende gevallen, bijvoorbeeld indien de vreemdeling verklaart naar het buitenland terug te willen gaan zonder dat aanstands tot intrekking van zijn vergunning kan worden overgegaan (zie Deel C, Hoofdstuk XXVI, van deze circulairs) kan de beslissing op het verzoek telefonisch worden gevraagd op de wijze, voorgeschreven in Deel K, onder 1, van deze circulaire. Indien in dat geval gunstig op het verzoek wordt beslist, wordt aan de bij art. 26, derde lid, TV voorgeschreven aantekening omtrent terugbetaling van de waarborgsom toegevoegd: "wegens vertrek naar het buitenland".

wijze waarop
de teruggave
moet geschieden

De teruggave moet geschieden met inachtneming van het bepaalde in art. 26, tweede en derde lid, VV. Terugbetaling van waarborgsommen aan vreemdelingen die inmiddels naar het buitenland zijn vertrokken vindt steeds plaats vanwege het ministerie van Justitie. Is het hoofd van plaatselijke politie derhalve van oordeel dat er gronden tot terugbetaling aan een zodanige vreemdeling aanwezig zijn, dan ware daar omtrent te rapporteren aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie. De in het tweede lid van art. 26 VV bedoelde kwitanties worden van rijkswege aangemaakt en zijn verkrijgbaar bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking. Er mogen geen andere kwitanties worden afgegeven dan die, welke van rijkswege worden verstrekt.

(Dit laatste geldt evenwel niet bij de terugbetaling van waarborgsommen welke werden gedeponneerd anders dan ingevolge een aan een vergunning tot verblijf verbonden voorschrift; zie Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire. In dat geval behoort de vreemdeling wel terzake van de terugbetaling een kwitantie af te geven, doch mag geen gebruik worden gemaakt van de van rijkswege verstrekte formulieren, omdat hier immers geen sprake was van een "overeenkomstig art. 48, eerste lid, aanhef en onder g, Vb gedeponneerde" waarborgsom). In deze gevallen wordt ook geen rente vergoed, bedoeld in art. 25a, eerste lid, VV. Indien een vreemdeling, aan wie een waarborgsom terugbetaald dient

te worden, verklaart de bij het deponeren der som aan hem afgegeven verklaring van ontvangst niet te kunnen inleveren, mag de terugbetaling nimmer plaats vinden zonder vooraf verkregen machtiging van het ministerie van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking). In spoedeisende gevallen kan deze machtiging gevraagd worden op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder I, van deze circulaire. Ingevolge art. 50, tweede lid, Vb vindt teruggave van een waarborgsom wegens het intrekken, of het verstrijken van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf plaats met uitbetaling van rente (zie hiervoor Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire) en na aftrek van de door de overheid gemaakte of te maken kosten, welke verbonden zijn aan de reis van de vreemdeling naar zijn plaats van bestemming. Onder deze kosten kunnen niet alleen begrepen zijn de kosten van het vervoer van de vreemdeling, doch ook die van diens noodzakelijke begeleiding naar een plaats van vertrek uit Nederland of naar een plaats buiten Nederland (vgl. art. 89, tweede lid, Vb, alsmede hetgeen terzake is vermeld in Deel E van deze circulaire).

Indien de verwijdering van een vreemdeling, na intrekking van diens vergunning, niet plaats vindt naar een land, waar zijn toelating is ge-waarborgd, doch er naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie om bijzondere redenen aanleiding bestaat, hem in de gelegenheid te stellen om naar een derde land te vertrekken, bijvoorbeeld teneinde te trachten aldaar werk te vinden, kan het aanbeveling verdienen om, met gebruikmaking van de bij art. 50, tweede lid, Vb voorziene mogelijkheid, van het aan de vreemdeling terug te betalen bedrag voorlopig diens reiskosten naar zijn land van herkomst af te houden. Wordt hem dan niet de toelating verleend tot het derde land, waarheen de vreemdeling zich wenst te begeven, dan kan, indien Nederland verplicht is hem wederom terug te nemen, het ingehouden bedrag alsnog worden besteed voor de betaling van diens repatriëringskosten. Toent de vreemdeling echter aan, dat hij wel in een derde land is toegelaten, of blijkt dat hij inmiddels naar zijn vaderland is teruggekeerd, dan zal het ingehouden bedrag uiteraard, indien mogelijk, en verhoogd met de toekomstige rente, alsnog aan hem behoren te worden teruggegeven. Meent het hoofd van plaatselijke politie dat er aanleiding is, in een geval als vo-orenbedoeld, een bedrag aan reiskosten te reserveren, kan ware door deze een bijzondere aanvraag terzake aan de minister van Justitie te vragen.

Vindt aftrek van kosten plaats dan dient niettemin voor het volle bedrag van de waarborgsom te worden gekwiteerd (zie de noot, behorende

bij art.26, tweede lid, VV). In zodanig geval dient de vreemdeling op diens verzoek een schriftelijke specificatie te worden gegeven van de op het bedrag der waarborgsom in mindering gebrachte kosten. De rente wordt echter berekend van het volle bedrag van de waarborgsom.

het stellen
van een aan-
tekening om-
trent terug-
betaling
in het iden-
titeitspapier

De in art. 26, derde lid, VV bedoelde aantekening behoeft uiteraard niet in het identiteitspapier van de vreemdeling te worden gesteld, indien deze houder was van een afzonderlijk document als bedoeld in bijlage 5d, VV en dit document door het hoofd van plaatselijke politie bij de intrekking der vergunning, of bij het verstrijken van de geldigheidsduur daarvan, werd ingehouden. De strekking van deze aantekening is, zoveel mogelijk te voorkomen dat een vreemdeling aan wie een waarborgsom terugbetaald is, erin zou slagen om elders andermaal terugbetaling te verkrijgen.

verantwoor-
ding

Art. 27, VV bepaalt, op welke wijze de verantwoording van de terugbetaalde gelden dient te geschieden.

Voor de inrichting van de aan het ministerie van Justitie, afd. comptabiliteit (hoofdboekhouding) in te zenden kasstaat betreffende de terzake van gedeponeerde waarborgsommen ontvangen en terugbetaalde gelden, zie Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire, onder "verantwoording; kasstaat".

inzending van
kwitanties
aan het mi-
nisterie
van Jus-
titie

De bij art. 26, vierde lid, VV voorgeschreven inzending door het hoofd van plaatselijke politie van terzake van terugbetaling van waarborgsommen en uitbetaalde renten ontvangen kwitanties aan de afdeling comptabiliteit van het ministerie van Justitie vindt in de regel plaats aan het begin van de kalendermaand, volgende op die waarop zij werden afgegeven. Indien het hoofd van plaatselijke politie echter op korte termijn wederom moet kunnen beschikken over de krachtens art.26, tweede lid, VV bij voorschot door hem uitbetaalde gelden, kan hij de kwitanties ook op een eerder tijdstip aan de afdeling comptabiliteit doen toekomen, een en ander met verzoek om onmiddellijke overmaking der voorgeschoten bedragen. In spoedeisende gevallen kan het hoofd van plaatselijke politie zich ook telefonisch in verbinding stellen met de afdeling comptabiliteit, met het verzoek om onverwijld overmaking van een gedeponeerde waarborgsom en de uit te betalen rente, teneinde deze bedragen nog vóór het vertrek van de vreemdeling te kunnen uitbetalen. In zodanig geval behoort op de nadien aan de afdeling comptabiliteit toe te zenden kwitantie te worden aangetekend, dat de teruggave anders dan bij wijze van voorschot heeft plaatsgevonden. Onverminderd het bepaalde in de artt. 50 Vb en 26 en 27 VV dient het hoofd van plaatselijke politie van elke terugbetaling van een waarborgsom melding te maken op de gestbetreffende mutatiestaat, bedoeld in

Deel H, onder 2, van deze circulaire, zulks onder vermelding van de grond waarop de terugbetaling berust. Teneinde mogelijk misverstand te voorkomen zij nog vermeld dat het vorenstaande uitsluitend betrekking heeft op terugbetaling van waarborgsommen, die worden gedeponeerd ingevolge een aan een vergunning tot verblijf verbonden voorschrift, en derhalve niet op waarborgsommen, welke uit anderen hoofde werden gedeponeerd door vreemdelingen aan wie het werd toegestaan binnen de termijn, bedoeld in art. 8 Vw arbeid te zoeken (zie hiervoor Deel C, Hoofdstuk XIV, van deze circulaire).

Hoofdstuk XXVIII Vreemdelingen die krachtens overgangsbepaling van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf zijn

rechtspositie

Art. 46, eerste lid, Vw bepaalt dat vreemdelingen die op het tijdstip van het inwerking treden der Wet houder zijn van een nog geldige verblijfsvergunning, afgegeven krachtens de bepalingen van het Vreemdelingenreglement en het Verblijfsvoorschrift, voor het tijdvak, gedurende welke de vergunning nog geldig is, van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf in de zin van de nieuwe wet zijn. Gedurende dit tijdvak zijn dan dus de bepalingen van de Wet die voor houders van een vergunning tot verblijf gelden, op hen van toepassing. Hetzelfde geldt uiteraard voor de bepalingen omtrent verlenging van de geldigheidsduur en intrekking van een vergunning tot verblijf.

Art. 50 VV geeft voorschriften omtrent de vervanging van in het paspoort gestelde aantekeningen betreffende verleende verblijfsvergunningen en van verblijfsvergunningformulieren door respectievelijk aantekeningen omtrent een vergunning tot verblijf en documenten, voorgeschreven krachtens de Wet. Terzake is bevoegd het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft (zie art. 52 VV). Zie in dit verband nader: Deel D, Hoofdstuk II, van deze circulaire.

waarborgsommen
en garant-
verklaringen

Opgemerkt zij dat vóór het tijdstip van de inwerkingtreding van de Wet door of ten behoeve van houders van verblijfsvergunningen gedeponeerde waarborgsommen of te hunnen behoeve door derden afgegeven garantverklaringen niet geacht kunnen worden van rechtswege ingevolge een aan de vergunning tot verblijf verbonden voorschrift, als bedoeld in art. 11, derde lid, Vw, te zijn verstrekt. Voor zover er aanleiding bestaat de zekerheidstelling te handhaven, zal het aanbeveling verdienen als nog een verplichting tot het deponeren van een waarborgsom van overeenkomstige grootte, dan wel tot het overleggen van een schriftelijke

Eerste wijziging

- garantverklaring -

garantverklaring van een derde, als voorschift aan de - krachtens art. 46, eerste lid, Vw van rechtswege verleende - vergunning tot verblijf te verbinden. In het algemeen zal dit kunnen geschieden bij de verlenging van de geldigheidsduur der vergunning (c.q. op het tijdstip waarop art. 50 VV toepassing vindt) en kunnen de gedeponeerde gelden tot aan dat tijdstip onder het beheer van het hoofd van plaatselijke politie blijven. Van een daartoe strekkende beschikking, welke ingevolge art. 53, derde lid, Vb met redenen dient te worden omkleed, kan de vreemdeling dan herziening vragen aan de Minister van Justitie (art. 29, eerste lid, Vw).

In gevallen, waarin er naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie, gelet op de solvabiliteit van de betrokken vreemdeling, aanleiding bestaat er vóór 1 januari 1967 gestelde zekerheid alsnog om te zetten in een terzake aan de vergunning tot verblijf te verbinden voorschift, ware een bijzondere aanwijzing hieromtrent aan de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking) te vragen.

Voor zover er geen grond bestaat tot het gedeponeerd houden van vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet door of ten behoeve van houders van verblijfsvergunningen gestorte waarborgsommen, zullen deze - eventueel met aftrek van de kosten van verwijdering - aan de rechthebbende moeten worden terugbetaald:

a. op diens daartoe strekkend verzoek;

b. uiterlijk op het tijdstip waarop art. 50 VV toepassing vindt. Indien door of ten behoeve van een vreemdeling, die krachtens art. 46, eerste lid, Vw van rechtswege houder is geworden van een vergunning tot verblijf, vóór 1 januari 1967 geen zekerheid werd gesteld, mogen in beginsel noch tussentijds, noch bij het verlengen van de geldigheidsduur der vergunning, alsnog voorschriften tot het stellen van zekerheid aan de vergunning worden verbonden. Is het hoofd van plaatselijke politie niettemin van oordeel dat in een geval als hier bedoeld bijzondere omstandigheden aanleiding geven tot het verbinden van een zodanig voorschift aan de vergunning, dan dient hij terzake een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie te vragen.

- Hoofdstuk XXIX -

Hoofdstuk XXIX Karakter der vergunning tot vestiging

Voor een vergunning tot vestiging komen in aanmerking vreemdelingen die reeds gedurende een zeker aantal jaren op legale wijze in ons land hebben gewoond (zie art. 13, derde en vierde lid, Vw), (zie echter voor Belgen en Luxemburgers art. 96, tweede lid, Vb). Aan de houder van zodanige vergunning is het toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven; (art. 10, eerste lid, aanhef en onder a, Vw). De vergunningen worden derhalve - anders dan vergunningen tot verblijf - niet voor een bepaalde tijdsduur verleend, zodat ook van verlenging van de geldigheidsduur van vergunningen tot vestiging geen sprake is. Vergunningen tot vestiging kunnen - eveneens in tegenstelling tot vergunningen tot verblijf - niet onder beperkingen worden verleend, noch kunnen daaraan voorschriften worden verbonden (art. 13, tweede lid, Vw). Maatregelen van toezicht, als bedoeld in art. 17, tweede lid, en art. 18 Vw kunnen te zighen aanzien niet worden getroffen. In-trekking van een vergunning tot vestiging is slechts mogelijk op bepaalde, in de Wet genoemde ernstige gronden (art. 14 Vw).

Aangezien de vergunning slechts verleend kan worden aan vreemdelingen, die - gedurende een zeker aantal jaren - hun hoofdverblijf in Nederland hebben, bepaalt de Wet dat een vergunning tot vestiging van rechtswege vervalt, zodra de houder ervan zijn hoofdverblijf buiten Nederland vestigt (art. 14, tweede lid, Vw). Zoals reeds eerder werd opgemerkt (zie Deel C, Hoofdstuk XXV van deze circulaire) kent de Wet niet de mogelijkheid van verval van rechtswege van een vergunning tot verblijf.

Hoofdstuk XXX Het verlenen of weigeren van een vergunning tot vestiging

bevoegdheid tot
het verlenen en
weigeren

Ingevolge artikel 13, eerste lid, Vw is de Minister van Justitie bevoegd tot het verlenen van vergunningen tot vestiging. De hoofden van plaatselijke politie zijn hierbij gemachtigd om namens de Minister vergunningen tot vestiging te verlenen, dan wel zodanige vergunningen te weigeren in geval één der in art. 13,

- derde -

derde lid, Vw genoemde omstandigheden zich voordoet.

Vergunningen tot vestiging worden uitsluitend verleend aan vreemdelingen die een daartoe strekkend schriftelijk verzoek hebben ingediend.

Op zodanige verzoeken hebben betrekking de artt. 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, 52 Vb en 28, juncto bijlage 4, VV.

vereisten waaraan
een verzoek om
een vergunning
moet voldoen

Art. 52 Vb bepaalt dat een verzoek om het verlenen van een vergunning tot vestiging steeds moet worden gedaan door het indienende van een ingevuld en door de vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger ondertekend formulier bij het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft. Door anderen dan de vreemdeling zelf of diens wettelijke vertegenwoordiger ingediende verzoeken zijn derhalve niet ontvankelijk. Het model van het te gebruiken formulier is vastgesteld bij art. 28, juncto bijlage 4, onder g, VV. De verzoeken moeten in tweevoud worden ingediend. Anders dan bij verzoeken om een vergunning tot verblijf kan het door de vreemdeling ingediende verzoek niet mede betrekking hebben op diens inwonende kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar. Ingevolge art. 13, vijfde lid, Vw immers, komen vreemdelingen niet vóór het bereiken van de eenentwintigjarige leeftijd in aanmerking voor een vergunning tot vestiging.

Is de vergunning tot vestiging aan het hoofd van het gezin verleend dan is het ingevolge art. 47, eerste lid, Vb juncto art. 24a Vw aan diens kinderen beneden de eenentwintig jaar, die feitelijk tot zijn gezin behoren, op de voet van art. 10, tweede lid, Vw toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven. In de regel zullen deze kinderen dan echter reeds tenminste één jaar als houder van een geldige vergunning tot verblijf in Nederland gewoond moeten hebben (zie hierover nader Deel C, Hoofdstuk XXXI van deze circulaire). Hetzelfde geldt - meestal onder dezelfde voorwaarde - voor de echtgenote van de houder van een vergunning tot vestiging. Deze echtgenote zal er dan in de regel geen belang bij hebben om zelfstandig een verzoek om een vergunning tot vestiging in te dienen. Maakt zodanige vreemdelinge echter van

- voor -

administratieve
behandeling van
het verzoek

voor haar bestaande wettelijke mogelijkheid tot het indienen van een afzonderlijk verzoek om een vergunning tot vestiging gebruik, dan dient dat verzoek uiteraard wel in behandeling te worden genomen. Art. 13, Vw sluit immers gehuwde vrouwen niet van het verkrijgen van een aanspraak op een vergunning tot vestiging uit.

Een exemplaar van het door de vreemdeling ingediende formulier, houdende het verzoek om het verlenen van een vergunning tot vestiging wordt door of vanwege het hoofd van plaatselijke politie, nadat daarop de datum van ontvangst is aangekruist, voorzien van een dienststempel en ondertekend aan de indiener van het verzoek teruggeven. Het andere exemplaar blijft in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

aantekening in
identiteitspapier

wordt het de vreemdeling toegestaan om ook na het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf, hangende de beslissing op zijn verzoek om het verlenen van een vergunning tot vestiging in Nederland te verblijven, dan wordt in dits identiteitspapier de in art. 43, eerste lid, VV bedoelde aantekening gesteld.

het weigeren van
een vergunning
tot vestiging

Ingevolge art. 13, derde lid, Vw kan een vergunning tot vestiging slechts op een tweetal het name genoemde gronden worden geweigerd aan een vreemdeling die gedurende een tijdvak van vijf jaar zijn hoofdverblijf in Nederland heeft gehad.

Heeft de verzoeker gedurende de tijd, onmiddellijk voorafgaande aan de datum van indiening van zijn verzoek en sedert het bereiken van de zestienjarige leeftijd nog geen vijf jaar onafgebroken hoofdverblijf in ons land gehad, dan dient de vergunning op die grond te worden geweigerd. De voorwaarden van het gedurende vijf jaar hoofdverblijf in ons land gehad hebben geldt niet voor Belgen en Luxemburgers (zie art. 96, tweede lid, Vw). Of een vreemdeling hoofdverblijf in Nederland heeft gehad zal aan de hand van feitelijke omstandigheden moeten worden beoordeeld.

begrip hoofdver-
blijf

Een vreemdeling die hier te lande in het bevolkingsregister is ingeschreven en een adres heeft, waar hij ook geregeld kan worden aangetroffen, heeft zijn hoofdverblijf in ons land. Illegaal verblijf in Nederland zal geen aanspraak op het verkrijgen van een

- vergunning -

vergunning tot vestiging doen ontstaan, aangezien in dit geval sprake is van ernstige inbreuk op de openbare orde, zodat de vergunning geweigerd kan worden op de in art. 13, derde lid, onder b, Vw aangeduide grond.

art. 13, derde lid, onder a, Vw

Indien niet redelijkerwijs is gewaarborgd dat de vreemdeling duurzaam zal kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan

✕ Kan het verzoek om een vergunning tot vestiging voor weigering in aanmerking komen (art. 13, derde lid, onder a, Vw).

Hierbij kunnen onder meer de volgende gevallen worden onderscheiden:

✕ a. ten aanzien van een buitenlandse werknemer is gebleken van een onregelmatig arbeidspatroon. Als zodanig kan worden aangemerkt het feit, dat hij in de vijf aan het verzoek voorafgaande jaren veelvuldig - als maatstaf kan gelden: meer dan zeven maal - van werkgever is veranderd. Voorts zullen de inkomsten niet redelijkerwijs gewaarborgd zijn indien de vreemdeling gedurende

langere tijd of meermaals ten laste van de openbare kas is gekomen, met name indien hij de laatste vijf jaar langer dan zes maanden of ten minste driemaal een uitkering krachtens

de Algemene Bijstandswet heeft genoten. Uitkeringen krachtens de Werkloosheidswet, dan wel krachtens de Wet Werkloosheids-

voorziening wegens onvrijwillige werkloosheid, dienen hierbij echter buiten beschouwing te blijven (met dien verstande dat op de hieronder sub b genoemde grond aanleiding tot weigering

der vergunning zal bestaan, indien de vreemdeling op het tijdstip van het aanvragen der vergunning werkloos is en geen uitzicht op tewerkstelling binnen redelijke termijn bestaat;

✕ b. de duurzaamheid van de inkomsten is niet verzekerd. Zulks zal het geval zijn indien niet vaststaat dat voor de werknemer uitzicht bestaat op werkgelegenheid voor nog ten minste één jaar of indien de verzoeker korter dan één jaar bij zijn huidige werkgever in dienst is.

Ten aanzien van deze laatste categorie zij opgemerkt dat de betrokkene vreemdeling na het verstruiken van dat jaar eventueel wel voor een vergunning tot vestiging in aanmerking zal kunnen komen;

- C. 22 -

n. er wordt niet beschikt over volgende middelen van bestaan. Vreemdelingen die in het genot zijn van uitkeringen krachtens één der sociale verzekeringswetten (met name de Ziektewet of de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering) zullen in het algemeen geacht kunnen worden om, voor de toepassing van deze regeling, over voldoende middelen van bestaan te beschikken. Is de uitkering op grond van de Wet Arbeidsongeschiktheidsverzekering echter gebaseerd op een arbeidsongeschiktheidspercentage van lager dan 55% dan zal in de regel niet gesproken kunnen worden van voldoende middelen van bestaan. Ook is het mogelijk dat de gevraagde vergunning bij uitkeringen als hier bedoeld geweigerd zal moeten worden op de onder b genoemde grond. Heeft de verzoeker gedurende een tijdvak van tien jaren zijn hoofdverblijf in Nederland gehad, dan kan de vergunning tot vestiging niet meer worden geweigerd op de in artikel 13, derde lid, onder a, Vw genoemde grond (art. 13, 4e lid, Vw).

art. 13, derde
lid, onder b, Vw

Indien de vreemdeling ernstig inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust of de openbare orde, dan wel een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid kan de vergunning tot vestiging eveneens worden geweigerd (art. 13, derde lid, onder b, Vw). Van ernstige inbreuk op de openbare orde kan sprake zijn indien de verzoeker in de vijf voorgaande jaren is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van één maand of langer dan wel meerdere malen is veroordeeld tot vrijheidsstraffen waarvan de gezamenlijke duur één maand of meer bedraagt. Het herhaaldelijk in strijd gehandeld hebben met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet kan eveneens op deze grond tot weigering der vergunning tot vestiging leiden. Indien twijfel bestaat met betrekking tot de vraag of een vreemdeling voldoet aan de criteria om voor een vergunning tot vestiging in aanmerking te komen, met name t.a.v. de vraag of een verzoeker die als zelfstandige een bedrijf uitoefent wel geacht moet worden duurzaam te kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan, kan een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie worden gevraagd.

het vragen van
een bijzondere
aanwijzing

- Ingeval -

wijze van kennis-
geving aan de
vreemdeling

Ingeval van verlening van de vergunning tot vestiging geeft het hoofd van plaatselijke politie daarvan aan de vreemdeling kennis door uitreiking van een document, overeenkomstig het als bijlage 5a bij het VV gevoegde model (zie art. 29, vijfde lid, VV).

Bij uitreiking van dat document wordt tevens een inlegvel verstrekt, waarin gewezen wordt op bepaalde verplichtingen met name die van kennisgeving van adresverandering als bedoeld in art. 57, Vb. De tekst van dit inlegvel is opgenomen in bijlage C 18 bij de Vreemdelingencirculaire. De uitreiking van het document overeenkomstig bijlage 5a bij het VV gevoegde model geschiedt tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

Aan de gezinsleden van vijftien jaar of ouder van de vreemdeling, die ingevolge art. 47, eerste lid, Vb en art. 24a VV, zijn gaan behoren tot de categorie van vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vv is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, dient dan tevens een document van het als bijlage 5c bij het VV gevoegde model te worden uitgereikt (zie art. 33, derde lid, VV).

Het verlenen van een vergunning tot vestiging heeft niet tot gevolg dat de geldigheidsduur van een nog in het bezit van de vreemdeling zijnde vergunning tot verblijf verstrijkt; evenmin kan een vergunning tot verblijf uit dien hoofde worden ingetrokken. Er dient derhalve geen wijziging te worden gebracht in de in het paspoort van de vreemdeling gestelde aantekening omtrent de vergunning tot verblijf of in het eventueel eerder aan deze uitgereikte afzonderlijk document van het als de bijlagen 5d of 5e bij het VV gevoegde model. Wel dient in dat document te worden aangetekend: "Is tevens houder van een vergunning tot vestiging". Deze aantekening dient te worden gewaarmerkt en gedagtekend.

In geval het hoofd van plaatselijke politie afwijzend op het verzoek om het verlenen van een vergunning tot vestiging heeft beslist, wordt één exemplaar van de desbetreffende beschikking, welke ingevolge art. 53, derde lid, Vb met redenen moet zijn omkleed, aan de vreemdeling uitgereikt (zie ook art. 53, eerste

lid, Vb). Het andere exemplaar wordt in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie opgelegd.

Werd in het identiteitspapier van de vreemdeling de in art. 43, eerste lid, VV bedoelde aantekening gesteld, dan wordt deze aantekening doorgehaald, welke doorhaling ingevolge art. 58, derde lid, VV moet worden gedateerd en van een paragraaf voorzien.

bevoegdheid tot
intrekking

gronden voor
intrekking

Hoofdstuk XXXI Het intrekken van een vergunning tot vestiging
Ingevolge art. 13, eerste lid, Vw berust de bevoegdheid tot het intrekken van een vergunning tot vestiging uitsluitend bij de Minister van Justitie. Intrekking is slechts mogelijk op de in art. 14, eerste lid, Vw aangegeven gronden. Deze gronden zijn beperkt tot die, waarop een vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken (vgl. art. 12 Vw). Een vergunning tot vestiging kan niet worden ingetrokken wegens het niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan. Ook veroordeling wegens het begaan van strafbare feiten van minder ernstige aard levert niet voldoende grond voor het intrekken van een vergunning tot vestiging op. Tevens moet het gevaar dat de vreemdeling voor de nationale veiligheid vormt van ernstige aard zijn, wil van intrekking van zijn vergunning tot vestiging sprake kunnen zijn.

voorstel tot
intrekking

Indien het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat er gronden aanwezig zijn tot intrekking van een vergunning tot vestiging, doet hij daaromtrent aan de Minister van Justitie een voorstel, met gebruikmaking van een formulier van het als bijlage C 5 bij deze circulaire gevoegde model. Bij het voorstel moet een afzonderlijk rapport worden overgelegd, houdende het verhoor van de houder der vergunning omtrent de feiten, op grond waarvan het voorstel wordt gedaan. Aan de vreemdeling moet bij dit verhoor de gelegenheid worden gegeven om feiten of omstandigheden te noemen, welke naar zijn mening bij de beslissing op het voorstel in aanmerking moeten worden genomen. Deze feiten en omstandigheden moeten in het rapport worden vermeld. Tevens moet uit het rapport blijken

of, en in bevestigend geval, welke bezwaren hij tegen intrekking der vergunning heeft aan te voeren. Door de vreemdeling genoemde personen die volgens zijn verklaring iets te zijnen gunste kunnen aanvoeren waren tevens zoveel mogelijk te doen horen; hun verklaringen behoren mede in het rapport te worden opgenomen. Wordt het voorstel gedaan wegens een der in art. 14, eerste lid, onder b of c, Vw genoemde gronden, dan dient zo mogelijk tevens een gewaarmerkt afschrift van het terzake van de door de vreemdeling begane

- strafbare -

strafbare feiten opgemaakte proces-verbaal o.q. rapport bij de stukken te worden overgelegd. Het voorstel wordt rechtstreeks toegezonden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. Een afschrift van het voorstel en van de daarbij behorende bijlagen, zendt het hoofd van plaatselijke politie toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie. (Is het voorstel tot intrekking der vergunning gegrond op het bedrijven van ongewenste politieke activiteit door de vreemdeling, dan behoort dat voorstel - in tweevoud - door tussenkomst van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, aan de Minister van Justitie te worden ingezonden: zie Deel H, onder 4, punt 9, van deze circulaire).

wijze waarop
de beslissing
op het voorstel
ter kennis
wordt gebracht

De beslissing op het voorstel zal zo spoedig mogelijk ter kennis worden gebracht van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie en van het hoofd van plaatselijke politie. Is de vergunning tot vestiging ingetrokken, dan wordt van de desbetreffende beschikking tevens een exemplaar, ter uitreiking aan de belanghebbende, toegezonden aan het hoofd van plaatselijke politie. Op een derde aan hem toegezonden exemplaar tekent het hoofd van plaatselijke politie aan op welke datum en op welke wijze de beschikking ter kennis van de vreemdeling werd gebracht, waarna dit exemplaar zo spoedig mogelijk aan de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking) wordt teruggezonden (zie in dit verband ook art. 53, eerste lid, Vb). Het aan de vreemdeling uitgereikte document als bedoeld in bijlage 5a VV, wordt zo mogelijk ingehouden.

inhouding van
identiteits-
papieren

Hetzelfde geldt met betrekking tot de aan de gezinsleden van de vreemdeling verstrekte documenten als bedoeld in bijlage 5c VV, voor zover deze gezinsleden door het intrekken van de vergunning tot vestiging hun status van vreemdeling, aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw was toegestaan om in Nederland te verblijven, hebben verloren (zie de artt. 47, eerste lid, Vb en 24a VV, alsmede Deel C, Hoofdstuk XXXIV, van deze circulaire).

Hoofdstuk XXXII Het vervallen van een vergunning tot vestiging

Ingevolge art. 14, tweede lid, Vw vervalt een vergunning tot vestiging van rechtswege, zodra de houder daarvan zijn hoofdverblijf buiten Nederland vestigt.

De vraag of de vreemdeling zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd zal naar feitelijke omstandigheden beoordeeld moeten worden. Laat de vreemdeling zich bijvoorbeeld uitschrijven uit het bevolkings-

register wegens vertrek naar het buitenland, ontruimt hij zijn woning of appartement en laat hij zijn inboedel over de grens brengen, dan heeft hij klaarblijkelijk zijn hoofdverblijf hier te lande opgegeven. Van belang in dit opzicht is uiteraard mede hetgeen de vreemdeling zelf omtrent het doel van zijn vertrek naar het buitenland verklaart. In alle gevallen waarin twijfel kan bestaan omtrent de vraag of een vreemdeling aan wie een vergunning tot vestiging is verleend al dan niet zijn hoofdverblijf buiten Nederland vestigt of heeft gevestigd, dient het hoofd van plaatselijke politie daaromtrent het oordeel te vragen van de Minister van Justitie, zulks onder vermelding van alle gegevens, welke voor de beoordeling van deze vraag nodig zijn.

Bij verval der vergunning dient het aan de vreemdeling uitgereikte document als bedoeld in bijlage 5a VV zoveel mogelijk te worden ingehouden.

Van de omstandigheid dat de vergunning is vervallen moet melding worden gemaakt op de ingevolge het bepaalde in Deel H, onder 2, van deze circulaire aan het ministerie van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking) in te zenden opgave.

Het vervallen van een vergunning tot vestiging heeft tot gevolg dat ook de in art. 47, eerste lid, Vb en art. 24a VV genoemde gezinsleden van de vreemdeling hun status verliezen van vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven. Voor zover aan hen een document was uitgereikt als bedoeld in bijlage 5c VV dient dit document derhalve zo mogelijk te worden ingehouden.

Hoofdstuk XXXIII Vreemdelingen die krachtens overgangsbepaling van rechtswege houder van een vergunning tot vestiging zijn

Art. 46, tweede lid, Vw bepaalt dat vreemdelingen die na het bereiken van de eenentwintigjarige leeftijd gedurende een tijdvak van vijf jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip waarop de Wet in werking treedt, hun geoorloofd hoofdverblijf in Nederland hebben, van rechtswege houder van een vergunning tot vestiging in de zin van de Wet zijn. Deze bepaling kan derhalve geen toepassing vinden op vreemdelingen die de leeftijd van zesentwintig jaar nog niet hebben bereikt. Zodanige vreemdelingen kunnen uiteraard krachtens art. 46, eerste lid, Vw wel van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf zijn (zie Deel C, Hoofdstuk XXVIII, van deze circulaire). De vreemdelingen die krachtens art. 46, tweede lid, Vw van rechtswege houder van een vergunning

tot vestiging zijn, genieten uiteraard dezelfde rechtsbescherming als vreemdelingen aan wie onder de werking van de nieuwe wet op hun verzoek een zodanige vergunning is verleend; met name zijn ook op hen de artt. 10, eerste lid, aanhef en onder a, en 14 Vw van toepassing. Aangezien aan een vergunning tot vestiging geen voorschriften kunnen worden verbonden dienen eventueel nog onder de berusting van het hoofd van plaatselijke politie zijnde waarborgsommen, welke zijn gedeponneerd door of ten behoeve van vreemdelingen op wie art. 46, tweede lid, Vw van toepassing is aan de rechthebbenden te worden teruggegeven. Na-koming van ten behoeve van zodanige vreemdelingen gegeven garantverklaringen kan niet meer worden gevorderd.

Voor het begrip hoofdverblijf zie Deel C, Hoofdstuk XXX van deze circulaire.

In het algemeen mag worden aangenomen dat vreemdelingen die onmiddellijk vóór de datum van inwerkingtreding van de Wet gedurende vijf achtereenvolgende jaren houder van een verblijfsvergunning zijn geweest, in dit tijdvak ook hun hoofdverblijf in Nederland hebben gehad. In twijfelgevallen ware de beslissing hieromtrent van de Minister van Justitie te vragen.

De artt. 51, eerste lid, en 52 VV hebben betrekking op de afgifte van documenten, overeenkomstig het als bijlage 5a bij het VV gevoegde model, aan vreemdelingen, behorende tot de onderwerpelijke categorie (zie hiervoor nader Deel D, Hoofdstuk III, onder F, van deze circulaire).

Hoofdstuk XXXIV Vreemdelingen aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven

Ingevolge art. 10, tweede lid, Vw kan het bij of krachtens algemene maatregel van bestuur ook aan andere vreemdelingen dan houders van een vergunning tot vestiging en toegelaten vluchtelingen worden toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven. De desbetreffende bepaling is uitgevoerd bij de artt. 47 Vb en 24a VV. Voor alle - hieronder nader aangeduide - categorieën van vreemdelingen op wie het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is geldt, dat zij als echtgenote of als kind beneden de leeftijd van eenentwintig jaar feitelijk tot het gezin moeten behoren van hetzij een Nederlander, hetzij de houder van een vergunning tot vestiging. De bepaling is derhalve ondermeer niet van toepassing op gehuwde vrouwen die gescheiden van hun man leven of op kinderen die zelfstandig in hun onderhoud voorzien en elders in Nederland wonen. Bij twijfel omtrent de vraag of aan de voorwaarde

uitvoering van
art. 10,
tweede lid, Vw

de - niet de
Nederlandse
nationaliteit
bezittende -
echtgenote
van een
Nederlander

van het feitelijk tot het gezin behoren wordt voldaan, ware de beslissing van de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking) daaromtrent te vragen.

Indien een vreemdelinge met een Nederlander huwt verkrijgt zij door dat huwelijk niet automatisch het Nederlandschap, doch dient zij daartoe een kennisgeving te doen (art. 8, juncto art. 12a, Wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap).

Heeft zij van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt, dan verkrijgt zij ingevolge art. 47, eerste lid, Vb de status van vreemdelinge aan wie het op de voet van art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a. haar Nederlandse echtgenoot moet in Nederland wonen;
- b. zij moet feitelijk tot diens gezin behoren (dus niet gescheiden van hem wonen);
- c. zij moet eder: haar huwelijk tenminste één jaar in Nederland wonen en gedurende die tijd houder van een geldige vergunning tot verblijf zijn geweest (zie art. 47, eerste lid, aanhef en onder a, Vb). Op een uit het buitenland gekomen vreemdelinge, die op 1 juli 1967 met een Nederlander is gehuwd, wordt het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw dus eerst van toepassing, indien zij een jaar - als gehuwde vreemdelinge - houder van een vergunning tot verblijf is geweest, dus niet vóór 1 juli 1968.

Betreft het een vrouw, wier verblijf vóór 1 januari 1967 reeds voor onbepaalde tijd door het bevoegde gezag was aanvaard en die op genoemde datum krachtens art. 46, eerste lid, Vw van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf werd, (zie hiervoor Deel C, Hoofdstuk XXVIII, van deze circulaire), dan wordt voor de berekening van de onder c bedoelde termijn van één jaar, het onmiddellijk vóór 1 januari 1967 in Nederland doorgebrachte verblijf mede in aanmerking genomen (zie art. 24a, derde lid, VV). Dit betekent dus dat aan een vreemdelinge, die bijvoorbeeld op 1 november 1965 met een Nederlander huwde en wier verblijf voor onbepaalde tijd werd aanvaard, reeds aanstonds sedert 1 januari 1967 krachtens art. 10, tweede lid, Vw verblijf voor onbepaalde duur in Nederland is toegestaan (een en ander indien en zolang tevens aan de hierboven onder a en b genoemde voorwaarden wordt voldaan). Vond het huwelijk plaats op 1 augustus 1966, dan wordt de hier bedoelde status verkregen op 1 augustus 1967. Bij twijfel omtrent de vraag of - vóór 1 januari 1967 - van verblijfsaanvaarding voor onbepaal-

de tijd sprake was, ware terzake een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie te vragen.

Betreft het een - met een Nederlander gehuwde en feitelijk tot diens gezin behorende - vrouw die krachtens art. 46, tweede lid, Vw op 1 januari 1967 van rechtswege houder van een vergunning tot vestiging werd (zie hiervoor Deel C, Hoofdstuk XXXIII, van deze circulaire), dan is haar sedert genoemde datum tevens krachtens art. 10, tweede lid, Vw verblijf voor onbepaalde duur in Nederland toegestaan (zie art. 24a, eerste lid, aanhef en onder a, VV). Treedt een vrouw, die hetzij van rechtswege, hetzij overeenkomstig een daartoe door haar gedaan verzoek, houder van een vergunning tot vestiging is, met een Nederlander in het huwelijk, zonder dat zij de Nederlandse nationaliteit verkrijgt, dan wordt op haar - mits zij hier te lande met haar man samenwoont - onmiddellijk op de dag van haar huwelijk het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing (zie art. 47, eerste lid, aanhef en onder b, Vb). Hetzelfde geldt voor een vrouw die op het tijdstip van haar huwelijk de status van toegelaten vluchteling (art. 10, eerste lid, aanhef en onder b, Vw) bezit.

Betreft het een - niet de Nederlandse nationaliteit bezittende - echtgenote van de houder van een vergunning tot vestiging, die feitelijk tot diens gezin behoort, dan kunnen zich de volgende gevallen voordoen:

- a. de vrouw bezat vóór haar huwelijk de Nederlandse nationaliteit, doch zij heeft deze nationaliteit in verband met haar huwelijk verloren (zie hiervoor Deel C, Hoofdstuk IX van deze circulaire onder "van oorsprong Nederlandse vrouwen die met een vreemdeling zijn gehuwd"). In dat geval verkrijgt de vrouw onmiddellijk op de dag van haar huwelijk (of op de dag waarop zij nadien het Nederlanderschap verliest) de status van vreemdelinge aan wie krachtens art. 10, tweede lid, Vw verblijf voor onbepaalde tijd in ons land is toegestaan (art. 24a, eerste lid, aanhef en onder a, VV). Vond het huwelijk reeds vóór 1 januari 1967 plaats, dan bezit zij deze status sedert genoemde datum.
- b. de vrouw bezat vóór haar huwelijk niet de Nederlandse nationaliteit en is op het tijdstip van haar huwelijk zelf ook reeds houder van een vergunning tot vestiging. Het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw wordt dan onmiddellijk op de dag van haar huwelijk op haar van toepassing. Is zij op 1 januari 1967 ingevolge art. 46, tweede lid, Vw van rechtswege houder van een vergunning tot vestiging geworden,

- dan -

de - niet de
Nederlandse
nationaliteit
bezittende -
echtgenote
van de houder
van een ver-
gunning tot
vestiging

dan is haar vanaf genoemde datum tevens verblijf krachtens art. 10, tweede lid, Vw toegestaan (artt. 47, eerste lid, aanhef en onder b, Vb en 24a, eerste lid, aanhef en onder a, VV).

- c. de vrouw bezat vóór haar huwelijk niet de Nederlandse nationaliteit en is op het tijdstip van haar huwelijk reeds houder van een geldige vergunning tot verblijf. In dit geval geldt dezelfde regeling, welke van toepassing is op met Nederlanders gehuwde vrouwen, die hun vreemde nationaliteit behouden (zie hierboven). Dit betekent dus dat zij de status van vreemdelinge aan wie krachtens art. 10, tweede lid, Vw verblijf is toegestaan, eerst verkrijgt indien zij sedert haar huwelijk ten minste één jaar samen met haar echtgenoot in Nederland heeft gewoond en zij gedurende die tijd houder van een geldige vergunning tot verblijf is geweest (art. 47, eerste lid, aanhef en onder a, Vb). Ook in dit geval echter dient, voor de berekening van de termijn van één jaar, onmiddellijk vóór 1 januari 1967 in Nederland doorgebracht verblijf te worden medegeteld, mits dit verblijf door het bevoegde gezag voor onbepaalde tijd was aanvaard (art. 24a, derde lid, VV).

Voorbeeld: Van een in augustus 1964 gehuwd echtpaar, had de man op 1 januari 1967 reeds (na het bereiken van de 21-jarige leeftijd) vijf jaar geoorloofd hoofdverblijf in Nederland. Hij werd dus op 1 januari 1967 van rechtswege houder van een vergunning tot vestiging (art. 46, tweede lid, Vw). De vrouw verbleef echter pas sedert haar huwelijk in Nederland en haar verblijf was door het bevoegde gezag voor onbepaalde tijd aanvaard. Zij werd derhalve op 1 januari 1967 van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf (art. 46, eerste lid, Vw). In dit geval heeft zij dan op laatstgenoemde datum tevens de status verkregen van vreemdeling aan wie krachtens art. 10, tweede lid, Vw verblijf voor onbepaalde duur is toegestaan. Vonden in het hiervoren omschreven geval de overeenkomst van de vrouw naar Nederland en het huwelijk in november 1966 plaats, dan wordt het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw eerst in november 1967 op de vrouw van toepassing.

- d. de vrouw komt uit het buitenland aan en trouwt hier te lande met de houder van een vergunning tot vestiging. Indien haar een vergunning tot verblijf wordt verleend, verkrijgt zij de status van vreemdelinge op wie het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is eerst nadat zij één jaar samen met haar echtgenoot in Nederland heeft gewoond en zij gedurende die tijd ook in het bezit van een geldige vergunning tot verblijf is geweest (art. 47, eerste lid, aan-

tot het gezin
behorende
minderjarige
kinderen

hef en onder a, Vb).

Voor wat betreft de tot het gezin behorende kinderen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar moet met name worden gedacht aan:

- a. vóór het huwelijk geboren kinderen van een vreemdelinge, die met een Nederlander of met de houder van een vergunning tot vestiging huwt;
- b. in het gezin opgenomen buitenlandse pleegkinderen;
- c. uit het huwelijk van een vreemdelinge met de houder van een vergunning tot vestiging geboren kinderen;
- d. kinderen van een gehuwd geweest zijnde vrouw, die Nederlandse is en in Nederland woont, of die houder is van een vergunning tot vestiging.

Ter nadere toelichting volgen hieronder, bij wijze van voorbeeld, enkele in de praktijk veel voorkomende gevallen- waarin ten aanzien van kinderen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is (of wordt).

1. Een in het buitenland wonende vreemdelinge, die kinderen uit een vroeger huwelijk heeft, trouwt met een Nederlander of met de houder van een vergunning tot vestiging en komt met de kinderen, die in het gezin worden opgenomen, naar Nederland. De kinderen (en uiteraard ook de vrouw, voor zover zij geen Nederlandse wordt) zullen dan in het bezit dienen te worden gesteld van een vergunning tot verblijf. Wordt deze vergunning verleend, dan wordt op de kinderen na één jaar verblijf in het gezin het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing (art. 47, eerste lid, aanhef en onder a, Vb).

2. Een buitenlands pleegkind wordt in een Nederlands gezin opgenomen. Aan het kind wordt een vergunning tot verblijf verleend. Na één jaar verblijf in het gezin zal op het kind het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing worden (art. 47, eerste lid, aanhef en onder a, Vb).

3. Een buitenlands gezin woont reeds sedert 1954 met toestemming van het bevoegde gezag in Nederland. Tot het gezin behoren kinderen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar. Op 1 januari 1967 zullen de ouders van rechtswege houder van een vergunning tot vestiging geworden zijn (art. 46, tweede lid, Vw). De kinderen kunnen geacht worden van rechtswege houder van een vergunning tot verblijf geworden te zijn, welke geldig is tot aan de datum waarop de geldigheid van de aan hen of aan hun ouders krachtens het Vreemdelingenreglement verleende verblijfsvergunning

verstrikt (art. 46, eerste lid, Vw). Krachtens het bepaalde in art. 24a, derde lid, VV zal het de kinderen nu tevens vanaf 1 januari 1967 zijn toegestaan om op de voet van art. 10, tweede lid, Vw in Nederland te verblijven. Ook de kinderen die na 1 januari 1967 in het gezin geboren worden, vallen aanstonds onder de toepassing van art. 10, tweede lid, Vw, zulks ingevolge het bepaalde in art. 24a, eerste lid, aanhef en onder b, VV.

4. Aan een met zijn gezin in Nederland wonende vreemdeling wordt - op grond van een door deze daartoe ingediend verzoek - een vergunning tot vestiging verleend. Vanaf de dag waarop deze vergunning is verleend zal het ingevolge het bepaalde in art. 24a, eerste lid, aanhef en onder b, VV aan de inwonende kinderen beneden eenentwintig jaar, die in Nederland geboren werden, zijn toegestaan op de voet van art. 10, tweede lid, Vw in Nederland te verblijven (Het is dus niet vereist, dat de geboorte moet hebben plaats gehad op een tijdstip, waarop de vader reeds houder van een vergunning tot vestiging was).

5. Na de ontbinding van het huwelijk van een vreemdeling met een van oorsprong Nederlandse vrouw, verkrijgt de vrouw het Nederlanderschap terug en blijft zij hier te lande met de kinderen, die in haar gezin opgenomen zijn, achter of vestigt zij zich met de kinderen in Nederland. Nadat de kinderen één jaar als houder van een geldige vergunning tot verblijf feitelijk tot het gezin van de moeder behoord hebben, zal het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw op hen van toepassing worden (art. 24a, tweede lid, VV). Indien de ontbinding van het huwelijk in een geval als vorenbedoeld vóór 1 januari 1967 plaats vond, is het mogelijk dat de minderjarige kinderen reeds aanstonds vanaf die datum onder de werking van art. 10, tweede lid, Vw zijn komen te vallen. Dit is met name het geval, indien het verblijf van deze kinderen vóór 1 januari 1967 voor onbepaalde tijd door het bevoegde gezag werd aanvaard en zij op deze datum reeds tenminste één jaar bij de moeder verbleven (art. 24a, derde lid, VV).

rechtspositie

Vreemdelingen op wie een der bepalingen van de artt. 47, eerste lid, Vb en 24a VV van toepassing is, bezitten van rechtswege de status van vreemdeling aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven. Het verkrijgen van deze status is dus niet afhankelijk van het indienen van een daarop gericht verzoek. Zolang deze vreemdelingen onder de werking van artikel 10, tweede lid, Vw, juncto de artt. 47, eerste lid, Vb en 24a

VV vallen, kunnen zij niet uit Nederland worden verwijderd en kunnen aan hen geen andere verplichtingen worden opgelegd dan die, bedoeld in art. 17, eerste en derde lid, Vw (zie de artt. 54-58, Vb). Voor de te volgen gedragslijn indien vreemdelingen, als vorenbedoeld, zich aan ongewenste politieke activiteit hebben schuldig gemaakt: zie Deel H, onder 4, punt 10, van deze circulaire. Het verkrijgen van de hoedanigheid van vreemdeling aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven heeft overigens geen invloed op de geldigheid van een reeds verleende vergunning tot verblijf of tot vestiging en maakt evenmin inbreuk op een reeds plaats gehad hebbende toelating als vluchteling in de zin van de Wet, zodat de vreemdeling in zodanige gevallen een verblijfsrecht kan ontlenen aan zowel art. 9, onderscheidenlijk art. 10, eerste lid, als aan art. 10, tweede lid, Vw.

beëindiging van
de krachtens
art. 10, twee-
de lid, Vw
toegesende
status

De hoedanigheid van vreemdeling aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, kan op een der volgende wijzen - ook in deze gevallen wederom automatisch - beëindigd worden:

- a. zodra het hoofd van het gezin, van wie het verblijfsrecht afhankelijk is, komt te overlijden, zich buiten Nederland vestigt of het Nederlandschap verliest, dan wel indien diens vergunning tot vestiging wordt ingetrokken;
- b. indien het huwelijk van de vreemdelinge, op wie art. 47, eerste lid, Vb of art. 24a VV van toepassing was, wordt ontbonden of het gezinsverband wordt verbroken;
- c. indien een kind, dat onder de toepassing van art. 47, eerste lid, Vb of art. 24a VV viel, niet langer in gezinsverband samenwoont met het hoofd van het gezin, dan wel de eenentwintigjarige leeftijd bereikt.

In verband met het onder c vermelde zij nog opgemerkt dat de samenwoning in gezinsverband in het algemeen niet geacht wordt te zijn verbroken door tijdelijke afwezigheid uit het gezin, welke niet langer dan 360 achtereenvolgende dagen voortduurt, tenzij de minderjarige zelfstandig in zijn onderhoud voorziet.

uitbreiding

Vreemdelingen aan wie het niet langer krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, kunnen slechts worden uitgezet, indien de Minister van Justitie een last daartoe gegeven heeft (art. 23, vierde lid, Vw). Van de beschikking, strekkende tot uitzetting, kunnen zij bovendien herziening vragen aan de Minister van Justitie.

Eerste wijziging

- Justitie -

tie; hangende de beslissing op dat verzoek dient hun uitzetting achterwege te blijven (zie in dit verband ondermeer art. 29, eerste lid, aanhef en onder f, Vw, juncto art. 81, Vb en art. 32, eerste lid, Vw, alsmede Deel E van deze circulaire). Zij worden derhalve ook na het beëindigen van deze status nog in sterke mate door de Wet beschermd. Overigens zullen vreemdelingen op wie het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is geweest veelal uit eigen hooft aanspraak kunnen maken op een vergunning tot vestiging.

uitreiking
identiteits-
pas

Aan vreemdelingen die de hoedanigheid verkrijgen van vreemdeling aan wie het krachtens art. 10, tweede lid, Vw is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, dient - voor zover zij de leeftijd van vijftien jaar hebben bereikt - een document te worden uitgereikt van het als bijlage 5c bij het VV gevoegde model (zie art. 33, derde lid, VV). In daarvoor in aanmerking komende gevallen kan ook aan kinderen beneden de vijftien jaar een zodanig document worden afgegeven (zie art. 33, vierde lid, VV).

Zoals reeds eerder werd opgemerkt heeft het verkrijgen van de hoedanigheid van vreemdeling aan wie het krachtens art. 10, tweede lid Vw is toegestaan in Nederland te verblijven niet tot gevolg dat de geldigheidsduur van een reeds aan de betrokkene verleende vergunning tot verblijf of tot vestiging komt te vervallen en wordt daardoor evenmin inbreuk gemaakt op een reeds verleende toelating als vluchteling. Aan vreemdelingen op wie het bepaalde in art. 10, tweede lid, Vw juncto art. 47, eerste lid, Vb en art. 24a VV van toepassing wordt, en die reeds houder zijn van een geldige vergunning tot vestiging of van een toelating als vluchteling, behoeft geen afzonderlijk document als bedoeld in bijlage 5c VV te worden uitgereikt; te hunnen aanzien kan worden volstaan met het stellen in de voor "aantekeningen" bestemde ruimte van het in hun bezit zijnde document, als bedoeld in bijlage 5a, of 5b van het VV, van de aantekening:

"tevens verblijf toegestaan krachtens art. 10,
tweede lid, Vreemdelingenwet als

<u>echtgenote</u>	1)	<u>Nederlander</u>	1)
<u>minderjarig kind</u>	van de	<u>houder van een vergunning tot vestiging</u>	

------(naam en voorletters)"

1) doorhalen wat niet van toepassing is

(zie in dit verband tevens Deel D, Hoofdstuk III, onder F, van deze circulaire). Bij het beëindigen van de krachtens art. 10, tweede lid, Vw juncto de artt. 47, eerste lid Vb en 24 a VV toegekende status dient het aan de vreemdeling uitgereikte document als bedoeld in bijlage 5c VV te worden ingehouden.

Voor zover zulke vreemdelingen inmiddels een verzoek hebben ingediend om een vergunning tot verblijf, om een vergunning tot vestiging of om toelating als vluchteling en zij niet reeds in het bezit zijn van een voor het hebben van toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding zijn zij, zolang op het ingediende verzoek nog niet is beslist, ingevolge art. 32, aanhef en onder f, VV vrijgesteld van de identificatieplicht, bedoeld in art. 54, eerste lid, Vb.

De Minister van Justitie,

Samkalden.

Bijlage C 1 bij de Vreemdelingen-circulaire

Bijzonderheden omtrent documenten voor grensoverschrijding

**Turkse
paspoorten**

De Turkse overheid geeft speciale paspoorten af aan Turkse onderdanen die voorgaven het land - anders dan om elders werkzaamheden te verrichten - te willen verlaten.

In deze zogeheten toeristenpassen wordt als beroep ingevuld: "toerist", terwijl meestal op blz. 5 een aantekening voorkomt in de Turkse, Franse, Engelse en Duitse taal van de volgende strekking:

"Dit paspoort is slechts geldig voor toeristische reizen.

Daarmede mag men in het buitenland geen werk aanvaarden".

Aan houders van deze paspoorten mag uitsluitend toegang tot Nederland worden verleend, indien aannemelijk is dat zij zich voor andere doeleinden dan voor het zoeken of het aanvaarden van arbeid herwaarts begeven en nadat is vastgesteld dat zij in het bezit zijn van voldoende middelen als omschreven in art. 8, eerste lid, onder b, Vw. In twijfelgevallen, met name ook in geval van bonafide toerisme, of verblijf voor gezondheidsherstel, van langer dan drie maanden ware, op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire, contact op te nemen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

In beginsel is aan houders van bovenbedoelde paspoorten, die op legale wijze Nederland zijn binnengekomen, slechts verblijf toegestaan gedurende de zogeheten vrije termijn (zie art. 8 Vw, juncto art. 45 Vb), uiteraard voor zover zij ook overigens aan de terzake gestelde vereisten voldoen. Met name mag aan hen geen verblijf worden toegestaan voor het zoeken of het verrichten van arbeid. Een uitzondering op deze regel kan slechts worden gemaakt indien het betreft de - op legale wijze binnengekomen - houder van een toeristenpas, wiens paspoort door de Turkse overheid nadier geldig is gemaakt voor verblijf anders dan uitsluitend voor toeristische doeleinden.

**Zuid-
Rhodesische
paspoorten**

Onderdanen van de niet door de Nederlandse Regering erkende staat Zuid-Rhodesië, die in het bezit zijn van door de regering van die staat op of na 11 november 1965 afgegeven of verlengde paspoorten - welke niet als geldig reisdocument worden erkend - dienen als visumplichtig voor binnenkomst in Nederland te worden beschouwd.

In spoedeisende gevallen dient, voor wat afgifte van een visumverklaring aan de grens betreft, machtiging te worden gevraagd

- aan -

aan de Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, overeenkomstig de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

Onderdanen van genoemde staat, die nog in het bezit zijn van geldige paspoorten, afgegeven vóór genoemde datum, waarin de nationaliteit van de houder is aangegeven als "British Subject" of "British Protected Person", behoeven voorshands voor binnenkomst in Nederland niet in het bezit te zijn van een visum. In geval een paspoort als vorenbedoeld zodanige korte geldigheidsduur heeft dat verwacht mag worden dat de houder daarvan tijdens het voorgenomen verblijf in ons land om verlenging van deze geldigheidsduur moet vragen, ware overeenkomstig het bepaalde in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact op te nemen met de Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

T.T.D.

Ten behoeve van Duitse onderdanen van de niet door Nederland erkende Duitse Democratische Republiek wordt door de geallieerde militaire autoriteiten (Allied Travel Office) te Berlijn als reis papier een T.T.D. (temporary travel document) verstrekt. Vreemdelingen, als vorenbedoeld, die in het bezit zijn van een geldig T.T.D. hebben toegang tot Nederland, mits dit document na 13 augustus 1961 door het Allied Travel Office is afgegeven en voorzien is van een geldig visum of van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Behalve als document voor grensoverschrijding, geldt dit document tevens als identiteitspapier in de zin van art. 54 Vb, waarin de krachtens de Wet voorgeschreven aantekeningen dienen te worden gesteld.

Kinderaus-
weise

Duitse, Oostenrijkse of Zwitserse Kinderausweise worden gelijkgesteld met paspoorten en kunnen derhalve dienen om daarin de krachtens de Wet voorgeschreven aantekeningen te stellen.

Amerikaanse
paspoorten

Ingevolge nieuwe wettelijke bepalingen, die seitert 26 augustus 1968 van kracht zijn, bedraagt de geldigheidsduur van Amerikaanse paspoorten vijf jaar. Ook vóór genoemde datum afgegeven paspoorten, waarvan de geldigheidsduur minder dan vijf jaar bedraagt, zijn thans gedurende vijf jaar, te rekenen van de datum van afgifte, geldig. Een uitzondering geldt slechts voor paspoorten waarin uitdrukkelijk is aangetekend dat de geldigheidsduur daarvan beperkt is, zoals paspoorten uitsluitend afgegeven voor de terugreis naar de Verenigde Staten.

Poolse
paspoorten

Medio 1969 zijn door de Poolse Regering nieuwe modellen paspoorten uitgegeven. Het betreft:

- a. gewone individuele paspoorten (Serie PA) en gewone collectieve paspoorten (Serie ZA), voorzien van een blauwe (petrol) omslag met daarop in goudkleurige letters "PASZPORT" (gewoon paspoort) respectievelijk "PASZPORT ZBIOROWY" (collectief paspoort);

- b. dienstpaspoorten (Serie SA) en ministeriële paspoorten (Serie MA), voorzien van een groene omslag met daarop in goudkleurige letters "PASZPORT STUZBOWY" (dienstpaspoort), respectievelijk "PASZPORT MINISTERIALNY".

Aangetekend zij dat door de Poolse Regering afgegeven collectieve paspoorten niet als geldig grensoverschrijdingsdocument zijn aanvaard (zie Deel IV-B, onder II (blz. IV-3) van de Benelux Verzameling Voorschriften).

Zweedse visa Het komt veelvuldig voor dat naast het buiten Zweden afgegeven Zweedse visum een stempel met de volgende tekst is geplaatst: Passinnehavaren här skriftligen förbundit sig att lämna Sverige före viseringstidens utgång.
De Nederlandse vertaling daarvan luidt:
De houder van dit paspoort heeft zich schriftelijk verplicht Zweden te verlaten vóór de datum waarop de geldigheidsduur van het visum afloopt.

Duitse vreemdelingenpaspoorten De aandacht moge er nogmaals op worden gevestigd dat de houder van een Duits vreemdelingenpaspoort (Fremdenpass) die in het bezit is van een geldige Duitse verblijfsvergunning (Inhalts-erlaubnis) gedurende de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning te allen tijde in de Duitse Bondsrepubliek wordt toegelaten. Hij behoeft derhalve niet in het bezit te zijn van een Duits terugkeervisum.

Oost-Duitse paspoorten Sedert 1 juli 1968 wordt aan onderdanen van de zgn. Duitse Democratische Republiek op grond van hun Oost-Duitse paspoort zonder meer de toegang tot de Bondsrepubliek Duitsland verleend. Te onderscheiden zijn:

- a. Oost-Duitse dienstpaspoorten, bevattende 52 bladzijden, afgegeven door het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de D.D.R. De aanduiding "dienstpaspoort" ontbreekt;
- b. Oost-Duitse toeristenpaspoorten, bevattende 24 bladzijden, afgegeven door de Volkspolitie in het ambtsgebied waar de houder woonachtig is. De kleur van beide paspoorten is korenblauw; de afmetingen zijn $14\frac{1}{2} \times 10\frac{1}{2}$ cm. De tekst is gesteld in de Duitse, Russische, Engelse en Franse taal.

Alhoewel de Regering van de D.D.R. zich op het standpunt stelt dat deze paspoorten geldig zijn voor alle landen ter wereld, zij er met nadruk op gewezen dat het Oost-Duitse paspoort niet geldig is voor de Beneluxlanden. In de meeste gevallen wordt echter aan de houder van een Oost-Duits paspoort die zich naar het Beneluxgebied wil begeven, door de West-Duitse autoriteiten een "Reiseausweis als Passiersatz" verstrekt. Dit laatste document dient als geldig document voor grensoverschrijding te worden aanvaard (zie Bijlage 1, IV, onder Duitsland - Bondsrepubliek en West-Berlijn-). Een visum is niet vereist.

Bijlage C 2 bij de Vreemdelingencirculaire

HOOFD VAN PLAATSELIJKE POLITIE
te

model C 2

No.

Bijlage :

Betreft: het vragen van een bijzondere
aanwijzing met betrekking tot
het bijgaande verzoek om een
vergunning tot verblijf voor
de duur van:

.....
met het doel:
.....

Aan het ministerie van Justitie,
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en
Grensbewaking,
Raamweg 47,
te 's-Gravenhage.

in tweevoud in te zenden aan
de Heer Procureur-Generaal,
fgd. Directeur van Politie,
te

GEGEVENS BETREFFENDE INWONENDE KINDEREN BENEDEN DE LEEFTIJD VAN VIJFTIEN
JAAR OP INLEGBLAD VERMELDEN.

1. a. Familiennaam	a.
b. Voornamen	b.
c. -van gehuwde of gehuwd geweest zijnde vrouwen - Naam van de echtgenoot of vroegere echtgenoot.	c.
2. a. Geboorteplaats	a.
b. Geboorteland	b.
c. Gedeelte van het land, waarin de geboorteplaats is gelegen.	c.
3. Geboortedatum	
4. Nationaliteit (of vroegere nationaliteit	
5. a. Geslacht	a.
b. Burgerlijke staat	b.
- hierbij te vermelden plaats en datum van eventueel huwe- lijk c.q. echtscheiding en het aantal kinderen -	
c. Voornamen van de vader	c.
d. Familiennaam en voornamen van de moeder	d.

Eerste wijziging

6. a. Beroep of andere middelen van bestaan

1. in Nederland a. 1
2. in het buitenland onmiddellijk a. 2
voor de komst naar Nederland

b. 1. Omschrijving van de inkomsten in Nederland

2. Netto week inkomen b. 2 fl.
Bruto maand
3. waarborgsom groot b. 3 fl.
gedeponeerd voor de vlieg/
boot/treinreis naar

c. VOOR WERKNEMERS

1. naam van de werkgever c. 1
2. arbeidsvergunning verleend tot c. 2
(bekendheid met deze datum is
noodzakelijk ter vaststelling
van de duur van de verlenen
vergunning tot verblijf)

d. VOOR WERKNEMERS EN
GEZINSLEDEN

1. uitslag geneeskundig onder- d. 1 goedgekeurd
zoek op tuberculose der adem- niet gekeurd, omdat
halingsorganen afgekeurd en opgenomen
in
voor rekening van
2. verzekerd tegen ziektekos- d. 2 ja
ten met inbegrip van lang- neer, omdat
durige ziekenhuis - en
sanatoriumverpleging

7. Datum en plaats van laatste binnenkomst in Nederland (voor de aanmelding)

8. a. Adres binnen de gemeente a.
b. Aard van de huisvesting (pension, b.
kamers, zelfstandig, e. d.)
c. Vergunning tot ingebruikneming c.
van de woonruimte verleend?

9. a. Datum van aanmelding b. Plaats van herkomst	a. b.
10. a. Omschrijving van het paspoort of ander document voor grens- overschrijding 1. soort 2. geldig tot b. Voor vreemdelingen, die niet woonachtig zijn in het land, waar- van zij de nationaliteit bezitten of die voor terugkeer naar hun eigen land een visum nodig hebben 1. datum, tot welke terugkeer naar het land van herkomst- eventueel toelating tot een derde land - mogelijk is 2. land(en), waar de terugkeer of toelating is gewaarborgd 3. omschrijving van visa(e. d.), op grond waarvan terugkeer mogelijk is c. Voorzien van een Benelux- reisvisum	a. 1. a. 2. b. 1. b. 2. b. 3. c. nummer afgegeven door te op voor de duur van maanden/ dagen vanaf /de datum van eer- ste binnenkomst voor <u>één reis</u> meerdere reizen (Ingeval geldig voor meerdere reizen: Duur ononderbroken verblijf maanden/dagen).

11. a. Woonplaatsen en adressen (gedurende tenminste 5 voorafgaande jaren met vermelding der perioden en provincie, departement, bondsstaat e.d.) b. Indien gehuwd en niet vergezeld van b. gezinsleden, verblijfplaats gezin	a. b.
12. Is een antecedentenverklaring ondertekend? Zo neen, om welke reden is dit niet geschied?	
13. Duur van een eventueel eerder verblijf in Nederland, gemeente(n) waarin dat verblijf werd gehouden en de reden van vertrek naar het buitenland	
14. a. Namen en adressen van familieleden of andere relaties in Nederland. b. Namen van gezinsleden die zelfstandig om een vergunning tot verblijf verzoeken	a. b.
15. Redenen, waarom de bijzondere aanwijzing wordt gevraagd (uitvoerig weergegeven)	

.....
(plaats en datum)

Eerste wijziging

het hoofd van plaatselijke politie

Advies van de procureur-generaal,
fgd.directeur van politie.

HOOFD VAN PLAATSELIJKE POLITIE
te

Behoort bij het verzoek van een bijzondere aanwijzing
dd. nr. met betrekking
tot een vergunning tot verblijf voor
.....

In het verzoek zijn mede begrepen de hieronder vermelde
tot het gezin van de aanvrager behorende kinderen beneden
de leeftijd van vijftien jaren

familienaam *) en nationaliteit *) *) indien afwijkend van die van de verzoeker.	voornamen	Geslacht	geboorte- plaats en -datum	indien zelfstandig in het bezit van een pas- poort of een ander document voor grens- overschrijding: omschrijving en geldig- heidsduur.

Bijlage C 3 bij de Vreemdelingencirculaire

HOOFD VAN PLAATSELIJKE POLITIE model C3

te
in enkelvoud in te zenden ¹⁾

No.

Bijlage : Aan het ministerie van Justitie,
Hoofddeling Vreemdelingen zaken
en Grensbewaking,
Raamweg 47,
's-Gravenhage.

Betreft: Voorstel tot het verlenen of het
weigeren van een vergunning tot
verblijf, aangevraagd voor de duur
van:
met het doel:

GEGEVENS BETREFFENDE INWONENDE KINDEREN BENEDEN
DE LEEFTIJD VAN VIJFTIEN JAAR OP INLEGBLAD VERMELDEN.

1. a. Familienaam	a.
b. Voornamen	b.
c. -van gehuwde of gehuwd ge- weest zijnde vrouwen- Naam van de echtgenoot of vroegere echtgenoot.	c.
2. a. Geboorteplaats	a.
b. Geboorteland	b.
c. Gedeelte van het land, waarin de geboorteplaats is gelegen	c.
3. Geboortedatum	
4. Nationaliteit (of vroegere nationaliteit)	
5. a. Geslacht	a.
b. Burgerlijke staat	b.
- hierbij te vermelden plaats en datum van eventueel huwelijk	
c. q. echtscheiding- en het aantal kinderen	
c. Voornamen van de vader	c.
d. Familienaam en voornamen van de moeder	d.

1) in de gevallen, aangeduid in Deel C, Hoofdstuk XVI, van de
Vreemdelingen circulaire dient het voorstel in tweevoud en door
tussenkoms van de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur
van politie aan het ministerie van Justitie te worden ingezonden.

6. a. Beroep of andere middelen van bestaan	
1. in Nederland	a. 1
2. in het buitenland onmiddellijk voor de komst naar Nederland	a. 2
b. 1. Omschrijving van de inkomsten in Nederland	
2. <u>Netto week</u> inkomen	b. 2 fl.
<u>Bruto maand</u>	
3. waarborgsom groot gedeponneerd voor de vlieg/ boot/treinreis naar	b. 3 fl.
c. VOOR WERKNEMERS	
1. naam van de werkgever	c. 1
2. arbeidsvergunning verleend tot (bekendheid met deze datum is noodzakelijk ter vaststelling van de duur van de te verlenen vergunning tot verblijf)	c. 2
d. VOOR WERKNEMERS EN GEZINSLEDEN	
1. uitslag geneeskundig onderzoek op tuberculose der ademhalingsorganen	d. 1 <u>goedgekeurd</u> niet gekeurd, omdat afgekeurd en opgenomen in voor rekening van
2. verzekerd tegen ziektekosten met inbegrip van langdurige ziekenhuis - en sanatorium-verpleging	d. 2 <u>ja</u> neen, omdat
7. Datum en plaats van laatste binnenkomst in Nederland (voor de aanmelding)	
8. a. Adres binnen de gemeente	
b. Aard van de huisvesting (pension. kamers, zelfstandig, e. d.)	b.
c. Vergunning tot ingebruikneming van de woonruimte verleend?	c.

9. a. Datum van aanmelding	a.
b. Plaats van herkomst	b.
10. a. Omschrijving van het paspoort of ander document voor grens- overschrijding	
1. soort	a. 1
2. geldig tot	a. 2
b. Voor vreemdelingen, die niet woonachtig zijn in het land, waar- van zij de nationaliteit bezitten of die voor terugkeer naar hun eigen land een visum nodig heb- ben	
1. datum, tot welke terugkeer naar het land van herkomst- eventueel toelating tot een derde land - mogelijk is	b. 1
2. land(en), waar de terugkeer of toelating is gewaarborgd	b. 2
3. omschrijving van visa (e. d.), op grond waarvan terugkeer mogelijk is	b. 3
c. Voorzien van een Benelux- reisvisum	c. nummer afgegeven door te op voor de duur van maanden/ dagen vanaf /de datum van eer- ste binnenkomst voor <u>één reis</u> meerdere reizen (In geval geldig voor meerdere reizen: Duur ononderbroken verblijf maanden/dagen).

Eerste wijziging

11. a. Woonplaatsen en adressen (gedurende tenminste 5 voorafgaande jaren met vermelding der perioden en provincie, departement, bondsstaat o.d.) b. Indien gehuwd en niet vergezeld van gezinsleden, verblijfplaats gezin.	a. b.
12. Is een antecedenentenverklaring ondertekend? Zo neen, om welke reden is dit nog niet geschied?	
13. Duur van een eventueel eerder verblijf in Nederland, gemeente(n) waarin dat verblijf werd gehouden en de reden van vertrek naar het buitenland	
14. a. Namen en adressen van familieleden of andere relaties in Nederland b. Namen van gezinsleden die zelfstandig om een vergunning tot verblijf verzoeken	a. b.
15. Alleen in te vullen, indien het verzoek strekt tot verlening van een vergunning tot verblijf aan de echtgenote en/of de kinderen van een reeds hier te lande verblijvende buitenlandse werknemer a. Gegevens omtrent het hoofd van het gezin 1. hij beschikt nog over een feitelijk aanbod van werk voor 2. hij is hier te lande werkzaam sedert 3. hij is houder van een vergunning tot verblijf, geldig tot¹⁾	a. 1. maanden a. 2. a. 3.
16. Advies: - indien wordt geadviseerd tot afwijzing of gedeeltelijke inwilliging van het verzoek, dienen hierbij de gronden waarop dat advies berust uitvoerig te worden weergegeven -	

.....
(plaats en datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

1) er dient op te worden gelet dat de echtgenote en/of de kinderen een verzoek om een vergunning tot verblijf indient(en) voor een duur, die in overeenstemming is met de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf van het hoofd van het gezin.

STAAT VAN INLICHTINGEN ¹⁾²⁾ in verband met een aanvraag
om een machtiging tot voorlopig verblijf.

(blz. 1)

Hoofd van plaatselijke politie

datum :

te :

kenmerk :

bijlage(n) :

AAN de Staatssecretaris van Justitie,

datum en kenmerk (kant/brief
ministerie van Justitie,
c.q. volgnummer:

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grenswaking

Raanweg 17.

's-Gravenhage.

Met betrekking tot de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf ten
behoefte van de vreemdeling (e) :

naam :

meisjesnaam :

voornamen :

(voor gehuwde vrouwen)

geboren te :

(land):

op :

nationaliteit :

Reisdocument :

nr.:

geldig tot:

deel ik u het volgende mede.

1. alleen beantwoorden in geval van
gezinshereniging

GEGEVENS ONTRENT HET HOOFD VAN HET

GEZIN

a. naam (eventueel alias)

a.

b. voornamen

b.

c. geboorteplaats en -datum

c.

d. nationaliteit

d.

e. aard en geldigheidsduur van het
reisdocument

e.

f. houder van een vergunning tot
verblijf

f. sedert

thans geldig tot

g. houder van een vergunning tot
vestiging

g. sedert

h. hier te lande werkzaam

h. sedert

i. beschikt nog over een feitelijk
aanbod van werk

i. tot

1) in ENKELVOUD bij toezending rechtstreeks aan het ministerie.

in TWEEVOUD bij toezending door tussenkomst van de Procureur-Generaal,
fgd. Directeur van Politie.

2) NIET GEBRUIKEN voor buitenlandse pleegkinderen (zieel G-7 Vc) en asielaan-
vragen.

j. arbeidsvergunning geldig

j. tot

GEGEVENS OMTRENT DE KINDEREN, VOOR WIE

MEDE TOELATING WORDT GEVRAAGD

a. naam	a.
b. voornamen	b.
c. geboorteplaats en -datum	c.
d. nationaliteit	d.
e. gegevens reisdocument	e.

2. VERDERE GEGEVENS BETREFFENDE DE
VREEMDELING(E), OP WIE DE AAN-
VRAAG BETREKKING HEEFT

a. v o l l e d i g adres in het
buitenland	a.
b. welke Nederlandse Vertegenvoor-
diging in het buitenland moet
omtrent de beslissing op de aan-
vraag worden ingelicht	b.
c. is de woonruimte, mede voor het
gezin, voldoende	c.
d. is de eventueel vereiste woon-
ruimtevergunning verleend	d.

3. INLICHTINGEN VAN REFERENTEN

a. achten referenten de komst van
de vreemdeling(e) van belang;
zo ja, op grond waarvan	a.
b. wat is de aard van de relatie;
hoe kwam deze tot stand	b.
c. zijn opgegeven doel en duur van
het verblijf juist;
zo neen, hoe behoort de opgaaf
dan te luiden	c.

4. ARBEIDSOVEREENKOMST

a. is deze reeds aangegaan
zo neen, wanneer zal deze worden
gesloten	a.
b. voor welke duur wordt tewerk-
stelling beoogd	b.

c. is een arbeidsvergunning aangevraagd c.q. verleend	c. vergunning geldig tot
d. arbeidsinkomen van aanvrager in Nederland	d.

5. VEREISTEN VOOR DE UITOEFENING

VAN EEN BEROEP (zelfstandigen, medische beroepen e.d.)

a. is de voorgeschreven vergunning, ontheffing c.q. toelating verleend; zo ja,	a.
b. door welke instantie	b.
c. datum beschikking	c.
d. aan een termijn gebonden	d.geldig tot

6. GARANTSTELLING

a. is een ondertekende garantverklaring -model C-8 Vc.-gedeponeerd; zo ja, svp. <u>bijvoegen</u>	a.
b. wordt de garantsteller in staat geacht zijn verplichtingen uit dien hoofde na te komen	b.

7. AANVULLENDE GEGEVENS TEN AAN-
ZIEN VAN VREEMDELINGEN VAN
CHINESE LANDAARD (deel G-5 Vc)

a. gaat aanvrager in loondienst in de horeca-sector werken	a.
b. betreft het een nieuw te openen restaurant	b.
c. betreft het <u>uitbreiding</u> van het personeelsbestand in een bestaand restaurant	c.
d. betreft het <u>vervanging</u> van een naar elders vertrokken personeelslid; zo ja,	d.
- wie wordt vervangen,
- wanneer en naar welk restaurant (adres) is deze werknemer vertrokken

(blz.4)

=====

e. acht u de toelating en tewerkstelling van aanvrager in Nederland, gezien de huidige personeelsbezetting, alsmede de ontwikkeling in het personeelsbestand, het bezoek aan en de verdere exploitatie van het restaurant in de afgelopen 2 jaren, een wezenlijk Nederlands economisch belang te dienen	e.
---	----

8. BIJZONDERHEDEN

8.

(o.a. eventuele antecedenten ten nadele van aanvrager of de referenten)

9. Advies en motivering daarvan

9.

Het hoofd van plaatselijke politie,

Bijlage C 5 bij de Vreemdelingencirculaire

HOOFD VAN PLAATSELIJKE POLITIE

Model C 5

te

IN BEWARING 1)
NIET IN BEWARING

No.

Bijlage: 2)

Aan het Ministerie van Justitie,
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en
Grensbewaking,
Raamweg 47,
te 's-Gravenhage.

in afschrift aan
de Heer Procureur-Generaal,
fgd. Directeur van Politie,
te

Betroft:

voorstel tot intrekking van de vergunning tot verblijf/vestiging 1)
weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van de
vergunning tot verblijf.

Indien in het voorstel mede zijn begrepen tot het gezin behorende kinderen,
die de leeftijd van vijftien jaren nog niet hebben bereikt, hun gegevens te
vermelden op een inlegblad.

Ten aanzien van de echtgenote en de kinderen van vijftien jaren en ouder moet
een afzonderlijk voorstel worden ingediend.

1. Familiennaam:

Voornamen

2. Datum en plaats van geboorte

3. Woonplaats en adres in Nederland

Beroep

5. Nationaliteit

Omschrijving paspoort of ander
document voor grensoverschrijding.
Tot welke datum geldig voor toela-
ting in het land waarheen de vreem-
deling bij uitzetting wenst te
vertrekken?

- 1) doorhalen hetgeen niet van toepassing is
2) eventueel met name vermelden, b.v. rapport verhoor betrokkene, inlegvel,
1 afschrift proces-verbaal, 1 afschrift rapport.

Indien staatloos of niet in het bezit van een nationaal paspoort of ander document, (oorspronkelijke) nationaliteit vermelden, alsmede de feiten omschrijven, waardoor het verlies van de nationaliteit heeft plaats gehad en de datum waarop dit geschiedde, o.g. de reden aangeven voor verbreking van de relatie met de nationale overheid. Bij bezit van andere nationaliteit(en) dan de hierbovengenoemde, tevens vermelden welke en hoe deze werd(en) verkregen.	
6. Is betrokkene gehuwd, gescheiden, weduw(e)-naar? Hoe is de gezinssamenstelling? Indien gehuwd wanneer, waar, met wie? nationaliteit van de echtgenote vóór en sedert het huwelijk. Indien gescheiden, wanneer, waar, van wie, nationaliteit gewezen echtgen(o)ot(e) vóór en sedert de scheiding. Indien weduw(e)naar, datum van overlijden en nationaliteit van de echtgeno(o)t(e).	
7. Sedert wanneer verblijft de vreemdeling in Nederland? Gekomen van?	
8. Houder van een vergunning tot verblijf sedert: geldig tot:	
9. Houder van een vergunning tot vestiging sedert:	
10. Woonplaatsen gedurende de laatste 5 jaren	
11. Bestaansmiddelen	
12. Indien in bewaring gesteld, wanneer? Op wiens last? Op welke plaats?	

13. Heeft de vreemdeling hier te lande woonachtige ouders of meerderjarige kinderen?

Zo ja, namen

adressen

nationaliteit

14. Indien de kosten van verwijdering niet door de vreemdeling zelf kunnen worden betaald, en daarin niet op andere wijze kan worden voorzien (b.v. door deze uit een gestelde zekerheid te bestrijden), op welk bedrag worden de dan voor rekening van het Ministerie van Justitie te brengen kosten van transport tot het eerste station in het land van bestemming per goedkoopste middel van vervoer door U geraamd, met inbegrip van eventuele bijkomende kosten?

15. Uitvoerige omschrijving van de reden waarom het voorstel wordt gedaan. Indien het voorstel gegrond is op een gepleegd strafbaar feit/ op gepleegde strafbare feiten, een gewaarmerkt afschrift proces-verbaal medezenden, e.q. afschrift van eventuele rapporten betreffende andere misdragingen.

Eventuele ongunstige criminele of politieke antecedenten vermelden. Verdere bijzonderheden welke van belang kunnen zijn voor de beoordeling van het voorstel, waarbij uiteraard eventueel ook feiten behoren te worden vermeld, welke ten gunste van betrokkene kunnen worden aangemerkt. In elk geval moet een afzonderlijk rapport bij deze staat worden overgelegd betreffende het verhoor van de vreemdeling door een ambtenaar van politie omtrent de feiten, op grond waarvan het voorstel wordt gedaan, terwijl aan die vreemdeling bij dit verhoor de gelegenheid moet worden gegeven om feiten of omstandigheden naar voren te brengen en in het rapport te doen vermelden, welke volgens hem bij de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

16. Zijn er omstandigheden welke zich tegen het geven van een eventuele last tot uitzetting verzetten?

.....
(plaats en datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

HOOFD VAN PLAATSELIJKE POLITIE

te

Behoort bij het voorstel dd. nr,

tot intrekking van de vergunning tot verblijf/vestiging 1)
weigering van de verlenging van de geldigheidsduur

van

In het voorstel zijn mede begrepen ondervermelde tot het gezin van aanvrager behorende kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaren.

familienaam x) en nationaliteit x) x) (indien afwijkend van die van de betrokkene.	voornamen	geslacht	geboorteplaats en - datum	indien zij dig in het van een pe poort of ander docu voor grens schrijding schrijving geldigheid

De ondergetekende	Der Unterzeichnete	The undersigned	Je soussigné
verklaart: 1. nimmer ter zake van enig strafbaar feit tot een vrijheidsstraf te zijn veroordeeld; 2. momenteel niet aan een strafvervolgung te zijn onderworpen. Het is hem bekend dat hij zich aan onmiddellijke verwijdering uit Nederland blootstelt indien blijkt dat de voorsz. verklaring niet naar waarheid is afgelegd. (place) (date) ondertekening	erklärt, dass 1. er niemals wegen irgendeiner Straftat zu einer Freiheitsstrafe verurteilt worden sei; 2. zur Zeit gegen ihn - wegen irgendeiner Straftat - keine Strafverfolgung eingeleitet sei. Es ist ihm bekannt, dass er - wenn die von ihm in dieser Erklärung gemachten Angaben sich als falsch erweisen sollten - mit der Möglichkeit seiner sofortigen Ausweisung aus den Niederlanden rechnen muss. (Ort) (Datum) Unterschrift	hereby certifies: 1. that he has never been sentenced to a term of imprisonment for any punishable offence; 2. that he is not involved in any criminal proceedings at the moment. He knows that he is liable to immediate expulsion from the Netherlands if any of the above statements should be found to be untrue. Signed this _____ day of _____ 19__ at _____ (place) signature	déclare: 1. ne jamais avoir été condamné à une peine privative de liberté pour quelque fait punissable que ce soit; 2. ne pas faire actuellement l'objet de poursuites pénales. Je soussigné déclare savoir que je m'expose à une expulsion immédiate des Pays-Bas s'il appert que la déclaration ci-dessus n'est pas conforme à la vérité. (lieu) (date) signature

II edictum	O'edictum	El que escribe	Ena edicta
edictum. 1. di non omne stato mal condamato a una pena di detenzione in seguito a un reato; 2. di non essere presenta- mento oggetto a un proce- dimento legale. Gli è noto che egli si espone ad un immediato allentam- ento dall'Onore se non che lo predica di altri- menti non corrispondono alla verità.	1. O'edictum malum de condempnacione de morte a pena de rebi- tacione, de morte non pudendo; 2. di non essere presenta- mento oggetto a un proce- dimento legale. Avendo di se predica mal de, de morte non pudendo, de morte non pudendo, de morte non pudendo.	certifica: 1. que no ha sido condena- do a muerte a pena de rebi- tacion por algun acto deli- cioso; 2. que no está sometido so- lamente a ninguna penan- cia judicial penal. A él le es conocido que se expone a la expulsión in- mediata de Holanda en caso de revelar que no ha atendido la declaración anterior en conformidad con la verdad.	1. big lip namu omu murebaki big namu murebaki, biguam namu kim chadigim; 2. mal barada, all baribet akada chadigim, una malin bigim gila yubarda yubak boramane daga omadig valinda dardal amu baris edimot no eboboyet vevonatz.

(arabisch)

لشهر انما الموضع اسبلة انني لم يسهف لي ان
حكمة. واشهر كذلك ان صيرني حسنة وسوء
اختبر على هذه السيرة خلفا وخلفا واعترب فيما
اذا كان ما فلتة مخالبا للخفيضة انني متعثر
للحجر من هولندا

سور من ربحه داني من

التوقيع

簽名人 _____ 謹聲明:

- (1) 本人在過去任何時地, 從未違犯法律, 因而遭受判罪或監禁入獄.
- (2) 本人現在也不是正接受任何法律裁制或即將接受任何法律裁制之人.

本人並承認如上述兩項聲明經查有任何不實之處, 本人將接受立刻從荷蘭遞解出境之處分.

簽名日期 _____

簽名地點 _____

本人簽名 _____

Alulirott

kijelenti hogy ;

1./ soha semmiféle büntető cselekményt nem követet
el, ellene soha büntető-eljárás folyamatban nem volt, s így szabadságvesztésre
soha életében elítélve nem volt,

2./ hogy ebben a pillanatban sincs ellene semmiféle
büntető eljárás folyamatban,

3./ általában elismerten jó erkölcsi és társadalmi
viselkedése és hite,

tudatában van annak, hogy a fentebb említett kijelenté-
sei mellyeket aláírásával is bizonyított, -ha nem felelnek meg a valóságnak a
maga teljességében, - Hollandiából való azonnali kitoloncolását vonja maga után.

.....
a város

.....
dátum

Aláírás
.....

(hongaars)

Dole potpisani-na

izjavljuje:

1. da nikada nije kažnjava-na odnosno osuđjivan-na zatvorom;
2. da trenutno nije pod istragom;

Potpisanom-oj je poznato da će momentalno morati da napusti Nizozemsku ako se utvrdi da gore dati podaci ne odgovaraju istini.

.....
(mesto)

.....
(datum)

Potpis

(servo-kroatisch)

Bijlage C 7-a bij de Vreemdelingencirculaire

Model voor een beschikking tot het verlenen, of het verlengen
van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf voor
een kortere duur dan de gevraagde

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - - ,

Gezien het op - - - - - 1) door - - - - - 2)
ingediende verzoek om het verlenen/het verlengen van de
geldigheidsduur³⁾ van een vergunning tot verblijf;

Gelet op artikel 11 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40)
en de artikelen 19 en 21 van het Voorschrift Vreemdelingen
(Stort. 1966, 188);

Overwegende dat de vergunning tot verblijf niet kan worden
verleend/verlengd³⁾ voor de door verzoeker gevraagde termijn
van - - - - - 4), omdat - - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

besluit:

de vergunning tot verblijf te verlenen/verlengen voor de duur
van - - - - - 5)

- - - - - , - - - - - 6)

Het hoofd van plaatselijke politie,
- - - - -

-
- 1) Datum waarop de aanvraag is gedaan
 - 2) Naam en voornamen van de aanvrager
 - 3) Doorhalen wat niet van toepassing is
 - 4) De in het verzoek vermelde termijn
 - 5) De toegestane termijn
 - 6) Plaats en datum

Van deze beschikking kan herziening worden gevraagd aan de Minister van Justitie. Daartoe kan door de belanghebbende die in de beschikking is genoemd, of diens wettelijke vertegenwoordiger, een aan die Minister gericht verzoek om herziening worden gezonden aan het adres Raamweg 47, 's-Gravenhage.

Een - bij voorkeur duidelijk gemotiveerd - schriftelijk verzoek om herziening kan worden ingediend binnen een maand na de dag waarop de beschikking ter kennis van de belanghebbende is gekomen. Het verdient aanbeveling om de beschikking of een gewaarmerkt afschrift daarvan bij het verzoek om herziening mede te zenden.

Bij indiening van een verzoek om herziening ware daarvan tevens mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

Bijlage C 7-b bij de Vreemdelingencirculaire

Model voor een beschikking tot het verlenen van een vergunning tot verblijf voor een ander doel dan het gevraagde

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - -

Gezien het op - - - - - 1) door - - - - - 2)
ingediende verzoek om het verlenen van een vergunning tot verblijf;

Gelet op artikel 11 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40) en
artikel 19 van het Voorschrift Vreemdelingen (Stcrt. 1966, 188);

Overwegende dat de vergunning tot verblijf niet kan worden ver-
leend voor het door betrokkene in zijn bovengenoemd verzoek
vermelde doel (- - - - -) 3)
omdat - - - - -
- - - - -
- - - - -

besluit:

de vergunning tot verblijf te verlenen, met een geldigheids-
duur van - - - - - 4), onder de beperking dat het ver-
blijf is toegestaan voor het hierna omschreven doel: - - - - -
- - - - - 5)

- - - - - 6)

Het hoofd van plaatselijke politie,
- - - - -

- 1) Datum waarop de aanvraag is gedaan
- 2) Naam en voornamen van de aanvrager
- 3) Het door aanvrager vermelde doel van het verblijf
- 4) De toegestane termijn
- 5) Doel waarvoor het verblijf is toegestaan
- 6) Plaats en datum

Van deze beschikking kan herziening worden gevraagd aan de Minister van Justitie. Daartoe kan door de belanghebbende die in de beschikking is genoemd, of diens wettelijke vertegenwoordiger, een aan die Minister gericht verzoek om herziening worden gezonden aan het adres Raamweg 47, 's-Gravenhage.

Een - bij voorkeur duidelijk gemotiveerd - schriftelijk verzoek om herziening kan worden ingediend binnen een maand na de dag waarop de beschikking ter kennis van de belanghebbende is gekomen. Het verdient aanbeveling om de beschikking of een gewaarmerkt afschrift daarvan bij het verzoek om herziening mede te zenden.

Bij indiening van een verzoek om herziening ware daarvan tevens mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

Bijslage C 7-c bij de Vreemdelingencirculaire

Model van een beschikking tot het verlenen van een vergunning tot verblijf, waaraan een voorschrift tot het stellen van zekerheid is verbonden

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - -

Gezien het op - - - - - 1), door - - - - - 2)
ingediende verzoek om het verlenen van een vergunning tot
verblijf;

Gelet op artikel 11 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40);
artikel 48 van het Vreemdelingenbesluit (Stb. 1966, 387) en
artikel 19 van het Voorschrift Vreemdelingen (Stcrt. 1966, 188);

Overwegende dat het gewenst is op de grondslag van artikel 48
van het Vreemdelingenbesluit zoveel mogelijk buiten twijfel te
stellen dat de kosten, die voortvloeien uit het verblijf van de
verzoeker, dan wel uit diens reis naar een plaats buiten
Nederland waar zijn toelating gewaarborgd is, niet ten laste
van de Staat of andere openbare lichamen komen of blijven;

besluit:

1. de vergunning tot verblijf te verlenen met ingang van de
datum, welke onder de vergunning is vermeld achter de woor-
den: "zekerheid gesteld op - - - - - ", en de geldig-
heidsduur van de vergunning te bepalen op - - - - - 3)
2. aan de vergunning het voorschrift te verbinden dat
a. - - - - - 2)
een waarborgsom ter grootte van f - - - - - (zegge
- - - - - 4) deponseert; 5)

-
- 1) Datum waarop de aanvraag is gedaan
 - 2) Naam en voornamen van de aanvrager
 - 3) De toegestane termijn
 - 4) Bedrag van de waarborgsom
 - 5) Doorhalen indien niet van toepassing

- b. ----- 2)
 ten genoegen van het hoofd van plaatselijke politie
 een passagebiljet deponeert; ⁵⁾
- c. ----- 2)
 ervoor zorg draagt dat door ----- 6)
 ten genoegen van het hoofd van plaatselijke politie een
 garantverklaring wordt afgegeven; ⁵⁾
- d. ----- 2)
 ten genoegen van het hoofd van plaatselijke politie
 aantoot, voldoende verzekerd te zijn tegen ziekte-
 kosten, met inbegrip van de kosten verbonden aan opname
 en verpleging in een sanatorium. ⁵⁾

----- 7)

Het hoofd van plaatselijke politie,
 Zekerheid gesteld op ----- (datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

Van deze beschikking kan herziening worden gevraagd aan de
 Minister van Justitie. Daartoe kan door de belanghebbende die
 in de beschikking is genoemd, of diens wettelijke vertegen-
 woordiger, een aan die Minister gericht verzoek om herziening
 worden gezonden aan het adres Raamweg 47, 's-Gravenhage.
 Een - bij voorkeur duidelijk gemotiveerd - schriftelijk ver-
 zoek om herziening kan worden ingediend binnen een maand na de
 dag waarop de beschikking ter kennis van de belanghebbende is
 gekomen. Het verdient aanbeveling om de beschikking of een ge-
 waarmerkt afschrift daarvan bij het verzoek om herziening mede
 te zenden.

Bij indiening van een verzoek om herziening ware daarvan tevens
 mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

-
- 2) Naam en voornamen van de aanvrager
 5) Doorhalen indien niet van toepassing
 6) Persoon of instelling van welke de garantverklaring wordt
 verlangd
 7) Plaats en datum

Eerste wijziging

Bijlage C 7-d bij de Vreemdelingencirculaire

Model voor een beschikking tot het weigeren van het verlenen,
of van het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning
tot verblijf

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - -

Gezien het op - - - - - 1), door - - - - - 2)
ingediende verzoek om het verlenen/verlengen van de geldig-
heidsduur³⁾ van een vergunning tot verblijf;

Gelet op artikel 11 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40)
en de artikelen 20 en 22 van het Voorschrift Vreemdelingen
(Stert. 1966, 188);

Overwegende dat het verlenen van een vergunning tot verblijf
het verlengen van de geldigheidsduur van de

aan verzoeker 3) in strijd zou
aan verzoeker verleende vergunning tot verblijf zijn met het

algemeen belang omdat - - - - -
- - - - -
- - - - -

besluit:

bovengenoemd verzoek af te wijzen.

- - - - - , - - - - - 4)

Het hoofd van plaatselijke politie,

-
- 1) Datum waarop de aanvraag is gedaan
 - 2) Naam en voornamen van de aanvrager
 - 3) Doorhalen wat niet van toepassing is
 - 4) Plaats en datum

Van deze beschikking kan herziening worden gevraagd aan de Minister van Justitie. Daartoe kan door de belanghebbende die in de beschikking is genoemd, of diens wettelijke vertegenwoordiger, een aan die Minister gericht verzoek om herziening worden gezonden aan het adres Raamweg 47, 's-Gravenhage.

Een - bij voorkeur' duidelijk gemotiveerd - schriftelijk verzoek om herziening kan worden ingediend binnen een maand na de dag waarop de beschikking ter kennis van de belanghebbende is gekomen. Het verdient aanbeveling om de beschikking of een gewaarmerkt afschrift daarvan bij het verzoek om herziening mede te zenden.

Bij indiening van een verzoek om herziening ware daarvan tevens mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

lage C 7-e bij de Vreemdelingencirculaire

Model van een beschikking tot intrekking van een vergunning
tot verblijf

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - -

Gelet op de artikelen 11 en 12 van de Vreemdelingenwet
(Stb. 1965, 40) en artikel 22 van het Voorschrift Vreemdelingen
(Stert. 1966, 188);

Overwegende dat - - - - - 1)
niet in het bezit kan worden gelaten van de hem verleende
vergunning tot verblijf omdat - - - - -
- - - - -
- - - - -

besluit:

de vergunning tot verblijf in te trekken.

- - - - -, - - - - - 2)
Het hoofd van plaatselijke politie,

-
- 1) Naam en voornamen van de houder van de vergunning
tot verblijf
2) Plaats en datum

Van deze beschikking kan herziening worden gevraagd aan de Minister van Justitie. Daartoe kan door de belanghebbende die in de beschikking is genoemd, of diens wettelijke vertegenwoordiger, een aan die Minister gericht verzoek om herziening worden gezonden aan het adres Raamweg 47, 's-Gravenhage.

Een - bij voorkeur duidelijk gemotiveerd - schriftelijk verzoek om herziening kan worden ingediend binnen een maand na de dag waarop de beschikking ter kennis van de belanghebbende is gekomen. Het verdient aanbeveling om de beschikking of een gewaarmerkt afschrift daarvan bij het verzoek om herziening mede te zenden.

Bij indiening van een verzoek om herziening ware daarvan tevens mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie.

Bijlage C 8 bij de Vreemdelingencirculaire

garantverklaring

Ondergetekende - - - - -
wonende te - - - - -
adres - - - - -

stelt zich garant voor de kosten die voor de Staat en voor
andere openbare lichamen kunnen voortvloeien uit het verblijf
in Nederland van

de vreemdeling(e) - - - - - (naam en voornamen)
geboren te - - - - -, op - - - - -
wonende te - - - - - adres - - - - -

alsmede voor de kosten van de reis van deze vreemdeling(e) naar
een plaats buiten Nederland waar zijn (haar) toelating gewaar-
borgd is.

Te - - - - -, - - - - - 19--

(ondertekening)

Bijlage C 9 bij de Vreemdelingen-circulaireBijstand aan vreemdelingenA. De Algemene Bijstandwet van 13 juni 1963 (Stb. 284)Artikel 1

1. Aan iedere Nederlander, die hier te lande in zodanige omstandigheden verkeert of dreigt te geraken, dat hij niet over de middelen beschikt om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, wordt bijstand verleend door burgemeester en wethouders.
2. De bijstand wordt afgestemd op de omstandigheden en mogelijkheden van persoon en gezin, alsmede op het betoonde besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Hij is erop gericht de persoon zo mogelijk in staat te stellen zelfstandig in zijn bestaan te voorzien.
3. Wij bepalen bij algemene maatregel van bestuur tot welk bedrag ten minste moet zijn voorzien in bepaalde noodzakelijke kosten van het bestaan.

Toelichting: De wet beoogt allereerst te voorzien in de noodzakelijke bijstand aan hier te lande verblijvende Nederlanders. Ingevolge art. 82 kan bijstand worden verleend aan Nederlanders, die zich buitenslands bevinden en, ingevolge art. 84 aan vreemdelingen die zich in Nederland bevinden.

De Algemene Maatregel van Bestuur ter uitvoering van artikel 1, derde lid, is vervat in het Besluit van 21 december 1964, nr. 16 (Stb. nr. 552).

Artikel 5

1. Aan echtelieden, aan echtelieden met hun minderjarige kinderen, aan een man met zijn minderjarige kinderen of aan een vrouw met haar minderjarige kinderen, wordt de bijstand als gezinsbijstand verleend.
2. Met minderjarige kinderen van de echtelieden worden gelijkgesteld die van één van hen.
3. Bij het verlenen van gezinsbijstand wordt rekening gehouden met de wettelijke aanspraken op onderhoud of vruchtgenot bestaande tussen de betrokken personen.

toelichting: De wet maakt onderscheid tussen bijstand aan een persoon en gezinsbijstand.

Artikel 14.

Bijstand aan een persoon wordt verleend door burgemeester en wethouders van de gemeente waar hij zich bevindt.

toelichting: Dit artikel bepaalt het "domicilie van bijstand", in de gevallen waarin deze aan een persoon wordt verleend.

Artikel 15.

Gezinsbijstand wordt verleend door burgemeester en wethouders van de gemeente, waar de man of vader zich bevindt. Ontbreekt hij of heeft de gezinsbijstand niet mede op hem betrekking, dan wordt de bijstand verleend door burgemeester en wethouders van de gemeente waar de moeder zich bevindt.

toelichting: Dit artikel bepaalt het "domicilie van bijstand" in de gevallen waarin van gezinsbijstand sprake is.

Artikel 84.

1. Aan een vreemdeling, die zich in Nederland bevindt, kan bijstand worden verleend op dezelfde voet, als ware hij een Nederlander.

2. De voorzieningen van hoofdstuk III staan echter slechts open voor vreemdelingen, aan wie zij bij verdrag zijn toegekend. Wordt aan een andere vreemdeling bijstand geweigerd in strijd met een in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur, dan kunnen Wij beslissen, dat hem bijstand moet worden verleend.

toelichting: Het slot van het eerste lid heeft uiteraard slechts betrekking op de te verlenen bijstand en impliceert niet dat aan de vreemdeling die gedurende zijn verblijf in Nederland bijstand behoeft, het verdere verblijf niet zou kunnen worden ontzegd op grond van het niet beschikken over middelen van bestaan. In het tweede lid maakt de wet onderscheid tussen verdragsvreemdelingen en andere vreemdelingen. Aan

eerstgenoemden, met name onderdanen van een van de staten welke zijn aangesloten bij het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand, zijn de "voorzieningen van hoofdstuk III" toegekend; dit zijn de voorzieningen welke openstaan tegen de beschikking op het verzoek om bijstand, of tegen de wijze van uitvoering van het besluit van burgemeester en wethouders (t.w. een bij hen in te dienen bezwaarschrift), en voorts schriftelijk beroep bij gedeputeerde staten van de beschikking van burgemeester en wethouders op het bezwaarschrift. Zowel deze laatsten als de indiener van het bezwaarschrift kunnen van de uitspraak van gedeputeerde staten in beroep gaan bij de Kroon. Ingeval bijstand onverwijld moet worden verleend kan de voorzitter van gedeputeerde staten desgevraagd bij wijze van voorlopige voorziening beslissen dat bijstand moet worden verleend. Met de toekenning van deze voorzieningen zijn derhalve de aanspraken van verdragsvreemdelingen, als waren zij Nederlanders, erkend.

Ten aanzien van andere vreemdelingen draagt de verlening van bijstand een facultatief karakter, doch de Kroon kan de beslissing waarbij hen bijstand wordt geweigerd, teniet doen.

B. De Rijksbijdrageregeling Vreemdelingen (Ned. Stort. 1965 nr.130)

samenwerking
tussen vreem-
delingendienst
en de gemeen-
telijke soci-
ale dienst

De tekst van deze regeling, alsmede van de daarbij behorende toelichting, is hieronder opgenomen.

Ter nadere toelichting zij er nog de aandacht op gevestigd dat de gemeenten, ingevolge art. 6 van de regeling, verplicht zijn aan de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk een staat van inlichtingen te zenden ter verkrijging van een Rijksbijdrage in de kosten van de aan vreemdelingen te verlenen bijstand. Vraag 10 van deze Staat, luidende: "Is het verblijf van de aanvrager naar het oordeel van de vreemdelingenpolitie door het bevoegde gezag aanvaard?" zal voor de gemeente aanleiding zijn terzake inlichtingen in te winnen bij het hoofd van plaatselijke politie. Deze dient de gemeente desgevraagd nauwkeurig in te lichten omtrent het karakter van het verblijf van de vreemdeling in kwestie. Indien het bijvoorbeeld de vreemdeling slechts is toegestaan in Nederland te verblijven, hangende de beslissing op een verzoek om verlening, of om verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, dan wel in afwachting van de mogelijkheid van zijn uitzetting, dient ook hiervan mededeling te worden gedaan aan de gemeente.

Anderzijds kan het voorkomen dat het hoofd van plaatselijke politie eerst door een verzoek van de gemeente om inlichtingen omtrent het verblijf van een vreemdeling die een verzoek om bijstand heeft ingediend, op de hoogte komt van het feit dat deze vreemdeling zonder voldoende middelen van bestaan in zijn gemeente verblijft. Hij zal dan de mogelijkheid dienen te overwegen van een beëindiging van het verblijf van deze vreemdeling op grond van art. 12, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet. Het verdient aanbeveling dat het hoofd van plaatselijke politie, bekend met het verzoek tot trek uit ons land van een vreemdeling die bijstand genoot, daarvan mededeling doet aan de gemeente, die de bijstand verleende, zulks teneinde frauduleuze inning door volmachthebbers te voorkomen.

tekst Rijks-
bijdrageregeling Vreemdelingen (beschikking
Staatssecretaris G.R.M.
van 9 juli
1965)

Par. I. Algemene bepalingen.

Artikel 1.

Voor de toepassing van deze regeling wordt verstaan onder:

- a. de Minister : de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk;
- b. de vreemdeling : degene, die niet de Nederlandse nationaliteit bezit met uitzondering van:

1. de staatloze, die voorheen de Nederlandse nationaliteit heeft bezeten;
 2. de vreemdeling tevens woonwagenebowner;
- c. de vluchteling : de vreemdeling, die door de Minister van Justitie als vluchteling is toegelaten;
- d. bijstand : bijstand op grond van de Algemene Bijstandswet, met uitzondering van bijstand verleend volgens een rijksgruppsregeling als bedoeld in artikel 11 dier wet.

Par. II. De bijdrage.

Artikel 2.

1. In de kosten van bijstand aan vreemdelingen kan aan de gemeenten een bijdrage worden verstrekt.
2. Hebben de in het vorige lid bedoelde kosten betrekking op een gezin, waarvan een of meer gezinsleden de Nederlandse nationaliteit bezitten, dan kan slechts een bijdrage worden verstrekt in dat deel der kosten dat aan de niet-Nederlandse gezinsleden ten goede is gekomen.

Artikel 3.

1. De bijdrage bedoeld in artikel 2 kan worden verstrekt voor de duur van ten hoogste vijf jaren, te rekenen van de datum van aankomst in Nederland.
2. De in het vorige lid bedoelde termijn bedraagt ten hoogste tien jaren, indien het betreft een vreemdeling die in Nederland is gekomen na het bereiken van de leeftijd van vijf en vijftig jaar of indien het betreft een vluchteling.

Artikel 4.

De bijdrage in de kosten van bijstand bedraagt, indien het betreft:

- a. een vreemdeling 75%
- b. een vluchteling 100% gedurende de eerste vijf jaren en 75% gedurende de daarop volgende vijf jaren.

Artikel 5.

1. De bijdrage kan worden verstrekt, indien

- a. de bijstand betrekking heeft op een vreemdeling die krachtens een verdrag met andere landen hier te lande aanspraak kan doen gelden op bijstand;
- b. de bijstand betrekking heeft op een vreemdeling niet vallende onder a, ten aanzien van wie gebleken is dat hij geen of niet in voldoende mate hulp ontvangt vanwege zijn land en tegen zijn repatriëring uit humanitaire overwegingen bezwaren bestaan;
- c. de bijstand betrekking heeft op kosten van repatriëring welke heeft plaatsgehad in overeenstemming met de vreemdelingenpolitie. Heeft de repatriëring betrekking op een vreemdeling, die verpleging of verzorging in een inrichting behoeft, dan dient daartoe vooraf de instemming van de Minister te zijn verkregen.

2. De bijdrage in de bijstand, bedoeld in het vorige lid, wordt slechts verleend indien de bestaande garantieverklaringen met betrekking tot de kosten van het bestaan zijn geëffectueerd, dan wel pogingen daartoe zijn gedaan.

Par. III. Voorwaarden tot het verkrijgen van een bijdrage.

Artikel 6.

Ter verkrijging van een bijdrage is de gemeente verplicht

- a. aan de Minister een staat van inlichtingen in drievoud te zenden overeenkomstig het model opgenomen in de bijlage van deze regeling,*) zodra voor de eerste maal besloten is bijstand te verlenen en vervolgens bij voortduring van de bijstand éénmaal per kalenderjaar;
- b. aan de daartoe door of namens de Minister aangewezen ambtenaren alle gevraagde bescheiden te tonen en inlichtingen te verstrekken, welke dezen voor een juiste toepassing van de regeling nodig achten.

Artikel 7.

In de kosten van bijstand verleend in de vorm van een éénmalige

*) niet opgenomen

uitkering, die een bedrag van f 500,-- te boven gaat, kan de bijdrage slechts worden verstrekt, indien en voor zover de Minister zich vooraf daartoe bereid heeft verklaard, of de bijstand in beroep door de Kroon is verleend.

Artikel 8.

In de kosten van bijstand aan een vreemdeling wiens verblijf door het bevoegde gezag niet of niet langer is aanvaard, kan slechts een bijdrage worden verstrekt na voorafgaande goedkeuring van de Minister.

Artikel 9.

De gemeente is verplicht de ontvangsten verkregen door toepassing van hoofdstuk IV, paragraaf 3, van de Algemene Bijstandswet, dan wel uit hoofde van garantieverklaringen of geldleningen, naar evenredigheid van de reeds verstrekte bijdrage, met het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk te verrekenen.

Par. IV. Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 10.

Indien bijzondere omstandigheden hiertoe aanleiding geven, kan de Minister van deze regeling afwijken.

Artikel 11.

De circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 augustus 1938, nr. 8809, Afd. "A", betreffende ondersteuning en uitlevering van behoeftige vreemdelingen en de circulaires van de Minister van 28 december 1957, nr. 45420 en van 9 januari 1959, nr. U 59259, afd. B.M.Z./D, betreffende de nazorg aan Hongaarse vluchtelingen, worden ^{en} ingetrokken, met dien verstande dat de reeds verleende machtiging tot declareren tot uiterlijk 1 januari 1970 blijven gehandhaafd.

Artikel 12.

1. Deze regeling kan worden aangehaald als Rijksbijdrageregeling Vreemdelingen.
2. Zij treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van de Nederlandse Staatscourant, waarin zij zal worden geplaatst en werkt terug tot 1 januari 1969.

toelichting
Rijksbijdrage-
regeling
Vreemdelingen

Algemeen

De R.V.B. vervangt de circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 augustus 1938, nr. 8809, Afd. "A".

Voor de toepassing van de Algemene Bijstandswet (art. 84) kunnen de hier te lande verblijvende vreemdelingen worden onderscheiden in:

- a. hen, die tevens onderdaan zijn van één der landen waarmede Nederland een verdrag inzake bijstand heeft gesloten, alsmede de vluchtelingen;
- b. de overige vreemdelingen.

Ad a. Verkeren de onder a. bedoelde personen in behoeftige omstandigheden dan kunnen zij voor het verkrijgen van bijstand met Nederlanders worden gelijkgesteld. Van de bestaande verdragen op dit terrein en op het terrein van de sociale zekerheid is het Europees Verdrag betreffende sociale- en medische bijstand van 11 december 1953 (Trb. 1954, nr. 200) wel het voornaamste.

De hierbij aangesloten landen, die het verdrag hebben geratificeerd zijn: België, Berlijn (Land), Denemarken, Duitsland (Bondsrepubliek), Frankrijk, Griekenland, Groot Brittannië, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Saargebied, IJsland en Zweden.

Ad b. Wat de overige vreemdelingen betreft, voor zover zij een nationaliteit hebben, zal, zoals in de Memorie van Toelichting op de Algemene Bijstandswet wordt medegedeeld, het verlenen van bijstand meer op de weg liggen van hun Consul.

Deze vreemdelingen behoren derhalve in eerste aanleg te worden verwezen naar de hier te lande gevestigde Vertegenwoordiger van hun land, indien althans onverwijlde bijstandverlening niet noodzakelijk is. Deze is immers de aangewezen autoriteit om de belangen te behartigen van de onderdanen van het land, dat door hem wordt vertegenwoordigd. Blijft hij in gebreke, dan zullen Burgemeester en Wethouders dienen te beoordelen of uit humanitaire overwegingen aan de behoeftige vreemdeling bijstand moet worden verleend.

Wordt in deze gevallen tot het verlenen van bijstand overgegaan, dan is het uiteraard gewenst om in overleg met de plaatselijke vreemdelingenpolitie en zo nodig met het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk na te gaan, of repatriëring van de betrokkene ware te bevorderen.

Zoals bekend, kunnen aan de toelating van vreemdelingen in Nederland ten aanzien van de voorziening in de kosten van het bestaan door de Minister van Justitie voorwaarden worden gesteld, o.a. dat een hier te lande gevestigde persoon of instelling zich tegenover de overheid garant stelt voor alle kosten welke uit het verblijf van de vreemdeling in Nederland voortvloeien. Het vreemdelingenbeleid en wat hiermede samenhangt is op de eerste plaats een aangelegenheid van de Rijksoverheid.

De gemeenten zijn echter in vele gevallen, wanneer de hier te lande verblijvende vreemdelingen bijstand behoeven, gehouden de nodige bijstand te verlenen en de hieraan verbonden kosten te dragen. Het is daarom billijk dat van rijkswege terzake een financiële tegemoetkoming aan de gemeenten wordt verstrekt, althans gedurende de eerste jaren van het verblijf van de vreemdeling in Nederland.

Het lijkt echter niet noodzakelijk het verstrekken van een rijksbijdrage in de kosten van bijstand aan vreemdelingen gedurende een onbeperkt aantal jaren te laten voortduren.

Niet uit het oog mag worden verloren, dat de groep vreemdelingen die thans hier te lande verblijft een ander karakter vertoont dan die welke vóór de oorlog in Nederland vertoefde. In verband met het tekort aan arbeidskrachten is en wordt nog steeds in toenemende mate een beroep op buitenlandse werknemers gedaan.

Deze personen kunnen gelijkelijk als de Nederlanders aanspraak maken op uitkeringen ingevolge de sociale zekerheid van ni-
grerende werknemers. Van deze personen, die een positieve bij-
drage leveren aan het produktieproces, mag na een verblijf van
enige jaren in Nederland worden aangenomen, dat zij voldoende
aan de Nederlandse samenleving zijn aangepast en derhalve met
Nederlanders kunnen worden gelijkgesteld.

Volledigheidshalve zij hierbij nog opgemerkt, dat krachtens het
bepaalde bij bovenbedoeld Europees Verdrag, een vreemdeling
slechts binnen een tijdvak van 5 jaar kan worden gerepatriëerd.

Art. 1, b 2. Ten aanzien van de vreemdeling, tevens woonwagenbewoner zijnde,
kan in de kosten van bijstand uitsluitend een bijdrage worden
verstrekt overeenkomstig de Rijksbijdrageregeling voor Woon-
wagenbewoners.

Art. 2 Onder kosten van bijstand zijn mede begrepen de noodzakelijke
uitgaven voor betaling van repatriëring van bijstandbehoevende
vreemdelingen voor wie het uit sociale of medische overwegingen
gewenst wordt geacht dat zij terugkeren. Het declareren van de
bijdrage en de verrekening van de in artikel 9 bedoelde gelden
dient te geschieden overeenkomstig de door de Minister op grond
van artikel 50 van de Algemene Bijstandswet gestelde regelen.

Art. 4 Volledigheidshalve zij vermeld, dat bij toepassing van sociale
regelingen waarvan de uitgaven voor een deel bij het Rijk sub-
sidiabel zijn, in de resterende kosten geen bijdrage op grond
van deze regeling kan worden verstrekt.

Art. 5, a. Voor beantwoording van de vraag, of een bepaalde vreemdeling
aanspraken kan doen gelden op bijstand, kan zo nodig de tussen-
komst van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappe-
lijk Werk worden ingeroepen.

Art. 5, c.

Repatriëring van een vreemdeling die zonder bestaansmiddelen is, zal in het algemeen slechts mogelijk zijn, indien betrokkene nog geen vijf resp. tien jaar, in Nederland verblijf heeft gehad en humanitaire overwegingen zich hiertegen niet verzetten. Betreft het een vreemdeling, die als patiënt verzorging behoeft in een inrichting, dan zal repatriëring slechts mogelijk zijn indien tegen het ondernemen van de reis, al dan niet onder geleide van voorplegend personeel, geen bezwaar bestaat van medische zijde.

Met het oog op de verdere medische verzorging in zijn land is het uiteraard gewenst dat de autoriteiten van dat land door tussenkomst van de Minister tijdig met een en ander in kennis worden gesteld voor het nemen van de nodige maatregelen. Hiervoor zijn door een aantal landen formulieren "Kennisgeving van repatriëring" vastgesteld (zie bijlage). Het overleggen van een medisch rapport is hierbij noodzakelijk.

Art. 5, 2.

De plaatselijke vreemdelingen-politie en de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie kunnen gegevens verstrekken omtrent het al dan niet aanwezig zijn van garantieverklaringen. Wellicht ten overvloede zij hierbij vermeld, dat de Minister van Justitie in overleg met de Minister van Maatschappelijk Werk, tijdens de behandeling van het ontwerp-Vreemdelingenwet in de Tweede Kamer der Staten-Generaal op 24 juni 1964 heeft verklaard, dat het in zijn voornemen ligt met ingang van 1 januari 1965 alle door particuliere organisaties tot hulp aan vluchtelingen vóór 1 januari 1960 afgegeven garanties te doen vervallen. Bovendien zal in de toekomst aan die organisaties slechts om garanties worden gevraagd voor een periode van niet langer dan vijf jaar. Andere garantstellers, die menen niet langer in staat te zijn de tegenover de overheid aangegane verplichtingen na te komen, kunnen bij de Minister van Justitie een verzoek indienen om gehele of gedeeltelijke ontheffing daarvan. Op deze verzoeken zal eerst worden beslist nadat door de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk met betrekking tot de financiële draagkracht van de garantsteller advies is uitgebracht.

Art. 7.

Onder deze uitkering wordt niet verstaan hetgeen valt onder de periodieke uitkeringen voor de noodzakelijke kosten van het bestaan. In de praktijk kunnen dergelijke uitkeringen o.m. betrekking hebben op uitgaven in verband met de noodzakelijke inrichting van een woning, indien voor de eerste maal zelfstandige woonruimte is toegewezen, kosten van repatriëring, e.d. Ter voorkoming van misverstand zij erop gewezen, dat het in dit artikel opgenomen woord "vooraf" uitsluitend betrekking heeft op de bereidverklaring van de Minister een bijdrage te verstrekken in de kosten van bijstand, voor zover de gemeente deze heeft gemaakt of voornemens is ze te maken. De voorwaarden van de bereidverklaring heeft derhalve geen betrekking op het verlenen van de bijstand zelf.

Art. 8.

Met het oog op het door de Minister van Justitie te voeren vreemdelingenbeleid is het noodzakelijk dat bij het verlenen van bijstand aan een vreemdeling als bedoeld in dit artikel, vooraf overleg wordt gepleegd met de vreemdelingenpolitie. Op de staat van inlichtingen, bedoeld in artikel 6, onder a, welk stuk voor deze gevallen tevens kan dienen voor het aanvragen van een bijdrage, dient een aantekening te worden geplaatst van het oordeel van de vreemdelingenpolitie over het al dan niet rechtmatig verblijf van de vreemdeling in Nederland.

Art. 9.

Bij het Europees Verdrag van 1953 hebben de aangesloten landen zich verbonden om, voor zover hun wetten en regelingen zulks toelaten, elkander bij te staan teneinde zoveel mogelijk verhaal van de volledige kosten van bijstand te verkrijgen op derden, die financiële verplichtingen hebben jegens de persoon die bijstand heeft genoten, of personen, die verplicht zijn bij te dragen in de kosten van levensonderhoud van de betrokken persoon.

Ten aanzien van de mogelijke restitutie door het land van herkomst van repatriëringskosten van vreemdelingen, indien deze kosten een bedrag van f 100,-- te boven gaan, kan de gemeente de bemiddeling van het Ministerie inroepen.

Art. 10. Indien een gemeente van oordeel is dat afwijking van deze
 regeling, gelet op doel en aard daarvan gerechtvaardigd is,
 kan zij, onder overlegging van een staat van inlichtingen als
 bedoeld in artikel 6, onder a, zich tot de Minister wenden.

C. Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Ieder der Verdragsluitende Partijen verbindt zich te waarborgen, dat onderdanen van de andere Verdragsluitende Partijen, die rechtmatig verblijf houden in enig deel van haar grondgebied, waarop dit Verdrag van toepassing is, en niet beschikken over voldoende middelen, gelijkelijk en onder dezelfde voorwaarden als haar eigen onderdanen recht kunnen doen gelden op sociale en medische bijstand (hierna aangeduid als "bijstand"), zoals deze is geregeld door de geldende wetgeving in dat deel van haar grondgebied.

Toelichting: Voor het begrip "rechtmatig verblijf houden" zie de artikelen 11 en 12 van dit verdrag en de daar gegeven toelichting.

De Verdragsluitende partijen worden vermeld in de Toelichting behorende bij de Rijks Bijdrageregeling Vreemdelingen. (Zie hierboven onder B)

In bepaalde gevallen is het verdrag evenwel ook van toepassing op staatlozen; zie hiervoor art. 2 onder (ii) van het Verdrag.

Artikel 2

(a) Voor de toepassing van dit Verdrag hebben de woorden "bijstand", "onderdanen", "grondgebied" en "land van herkomst" de volgende betekenis:

(i) "Bijstand" betekent met betrekking tot iedere Verdragsluitende Partij iedere bijstand, verleend krachtens de in enig deel van haar grondgebied geldende wetten en regelingen, op grond waarvan middelen van bestaan en de voor hun toestand noodzakelijke verzorging worden verschaft aan personen zonder voldoende middelen, met uitzondering van premievrije pensioenen en uitkeringen aan slachtoffers van oorlog of bezetting;

(ii) De termen "onderdanen" en "grondgebied" van een Verdragsluitende Partij hebben de betekenis, welke die Partij

- daaraan -

daaraan heeft toegekend in een tot de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte verklaring, die daarvan mededeling doet aan alle overige Verdragsluitende Partijen, met dien verstande dat een persoon, die zijn nationaliteit heeft verloren zonder hiervan vervallen te zijn verklaard en daardoor staatloos is geworden, als onderdaan behandeld zal blijven worden, totdat hij een andere nationaliteit heeft verworven;

- (iii) "Land van herkomst" betekent het land, waarvan een persoon, die onder de bepalingen van dit Verdrag valt, onderdaan is.
- (b) De wetten en regelingen, welke op het grondgebied van de Verdragsluitende Partijen van kracht zijn en waarop dit Verdrag van toepassing is, alsmede de door de Verdragsluitende Partijen gemaakte voorbehouden, zijn onderscheidenlijk opgenomen in de Bijlagen I en II.

Toelichting: De bijlagen I en II, inhoudende een overzicht van de wetgevingsmaatregelen betreffende bijstand als bedoeld in art. 1 van het verdrag, resp. een opgave van door de verdragsluitende partijen gemaakte voorbehouden, zijn niet opgenomen.

Aan de vereisten van dit verdrag wordt door Nederland voldaan door toepassing van het hiervoren aangehaalde artikel 84 van de Algemene Bijstandwet; zie ook de daarbij gegeven toelichting.

Wat bijlage II betreft kan worden vermeld dat van Nederlandse zijde geen voorbehouden zijn gemaakt.

Artikel 3

Het bewijs van de nationaliteit van de betrokken persoon wordt geleverd volgens de wettelijke voorschriften, welke in het land van herkomst van kracht zijn.

Toelichting: In het algemeen zal kunnen worden afgegaan op het document voor grensoverschrijding waarmede betrokkene toegang tot Nederland heeft.

Artikel 4

De kosten van bijstand aan een onderdaan van een der Verdragsluitende Partijen worden gedragen door de Verdragsluitende Partij, die de bijstand heeft verleend.

Artikel 5

De Verdragsluitende Partijen verbinden zich om, voorzover hun wetten en regelingen zulks toelaten, elkander bij te staan teneinde zo veel mogelijk verhaal van de volledige kosten van bijstand te verkrijgen op derden, die financiële verplichtingen hebben jegens de persoon die bijstand heeft genoten, of op personen, die verplicht zijn om bij te dragen in de kosten van levensonderhoud van de betrokken persoon.

TITEL II

RepatriëringArtikel 6

- (a) Een Verdragsluitende Partij, op wier grondgebied een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij rechtmatig verblijft, repatrieert die onderdaan niet om de enkele reden, dat hij bijstand behoeft.
- (b) Niets in dit Verdrag doet afbreuk aan het recht tot verwijdering om andere redenen dan de enkele reden, genoemd in het vorige lid.

Toelichting: Het artikel ziet slechts op de gevallen waarin ontzegging van het recht op verder verblijf is gegrond op het niet of niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan. Lid (b) stelt uitdrukkelijk dat het verdrag de verwijdering om andere redenen niet onmogelijk maakt. Derhalve kan de vergunning tot verblijf van verdragsvreemdelingen wel worden ingetrokken op de gronden, in art. 12 van de Vreemdelingenwet vermeld onder a, c of d.

Het artikel is algemeen gesteld, in overeenstemming met de oogmerken van het verdrag. Artikel 7 bepaalt

in welke gevallen de verplichting van art. 6 in haar algemeenheid niet geldt. Zie echter ook het in art. 7 onder (b) gestelde.

Artikel 7

- (a) Niettegenstaande het bepaalde in artikel 6 (a) kan een Verdragsluitende Partij, op wier grondgebied een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij verblijft, die onderdaan repatriëren om de enkele reden, genoemd in artikel 6 (a), indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- (i) de betrokken persoon heeft niet voortdurend gedurende ten minste vijf jaren verblijf gehouden op het grondgebied van die Verdragsluitende Partij ingeval hij dat grondgebied heeft betreden vóór het bereiken van de leeftijd van vijf en vijftig jaar, of gedurende ten minste tien jaren ingeval hij dat grondgebied heeft betreden na het bereiken van die leeftijd;
 - (ii) hij verkeert in een staat van gezondheid, die vervoer toelaat; en
 - (iii) hij heeft geen nauwe banden met het land waar hij verblijf houdt.
- (b) De Verdragsluitende Partijen komen overeen slechts met de grootste gematigdheid over te gaan tot repatriëring, en dan nog slechts wanneer er geen bezwaar op grond van humanitaire overwegingen bestaat.
- (c) In dezelfde geest komen de Verdragsluitende Partijen overeen om in geval van repatriëring van een persoon, die bijstand geniet, faciliteiten te verlenen aan zijn echtgenoot en kinderen om hem te vergezellen.

Toelichting: Voor het aanvangstijdstip van het tijdvak van verblijf, zomede voor de vraag, of het verblijf rechtmatig is, zie de artt. 11 en 12 en de daarbij gegeven toelichting.

Indien de betrokkene nog geen vijf, resp. tien jaar, volgens de in het art. gemaakte onderscheiding, in Nederland heeft verbleven, behoeft het verdrag niet

toepasselijk te worden beschouwd, indien ook aan de in lid (a) onder (ii) en (iii) gestelde voorwaarden is voldaan.

Indien evenwel de staat van gezondheid van de hierbedoelde vreemdeling in ernstige mate te wensen over laat, en eveneens indien betrokkene banden heeft met Nederland, zal de vraag, of het verblijf van de vreemdeling moet worden beëindigd, ter beoordeling moeten worden voorgelegd aan de Minister van Justitie, op de wijze als uiteengezet in hoofdstuk XXV van deel C van de Vreemdelingencirculaire.

Artikel 8

- (a) De Verdragsluitende Partij, die een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij repatrieert overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, draagt de kosten van de repatriëring tot de grens van het grondgebied, waarheen die onderdaan wordt gerepatrieerd.
- (b) Iedere Verdragsluitende Partij verbindt zich elk harer onderdanen, gerepatrieerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, op te nemen.
- (c) Iedere Verdragsluitende Partij verbindt zich de doorreis van personen, gerepatrieerd overeenkomstig artikel 7, over haar grondgebied te vergemakkelijken.

Artikel 9

Indien het land, waarvan de persoon, die bijstand heeft genoten, beweert een onderdaan te zijn, hem niet als zodanig erkent, worden de gronden voor deze afwijzing binnen dertig dagen of zo spoedig mogelijk nadien aan het land van verblijf medegedeeld.

Artikel 10

- (a) Wanneer tot repatriëring is besloten, worden de diplomatieke of consulaire autoriteiten van het land van herkomst (zo mogelijk drie weken van tevoren) verwittigd van het voornemen tot repatriëring van hun onderdaan.
- (b) De autoriteiten van het land van herkomst lichten de autoriteiten van het land of de landen van doorreis naar behoren in.

- (c) De plaatsen, waar dergelijke personen worden overgegeven, worden vastgesteld bij overeenkomsten tussen de bevoegde autoriteiten van het land van verblijf en van het land van herkomst.

TITEL III

Verblijf.

Artikel 11

- (a) Het verblijf van een vreemdeling op het grondgebied van een der Verdragsluitende Partijen wordt als rechtmatig in de zin van dit Verdrag beschouwd zolang te zijnen aanzien een verblijfs- of andere soortgelijke vergunning van kracht is, welke op grond van de wetten en regelingen van het betrokken land vereist is voor het verblijf in dat land. Verzuim om een dergelijke vergunning te doen verlengen brengt voor de betrokken persoon geen verval van het recht op bijstand teweeg, indien het verzuim uitsluitend aan zijn aachteloosheid te wijten is.
- (b) Rechtmatig verblijf wordt onrechtmatig op het ogenblik, waarop een bevel tot verwijdering tegen de betrokken persoon is uitgevaardigd, tenzij schorsing van de uitvoering wordt verleend.

Toelichting: Terwijl ingevolge art. 84 van de Algemene Bijstandwet bijstand kan worden verleend aan een vreemdeling die zich in Nederland bevindt, vereist het onderhavige verdrag van de vreemdeling dat hij rechtmatig verblijft.

In het algemeen zal de vreemdeling derhalve, om de bescherming van het verdrag te genieten, waaronder beperking van de mogelijkheid tot uitzetting, in het bezit moeten zijn van een vergunning tot verblijf.

Artikel 12

Behoudens bewijs van het tegendeel wordt het aanvangstijdstip van het tijdvak van verblijf, vermeld in artikel 7, vastgesteld aan de hand van bewijsmateriaal verkregen door officieel onderzoek of van de in Bijlage III vermelde bewijsstukken of van alle bewijsstukken,

die door de wetten en regelingen van het land worden erkend als bewijs van verblijf.

Toelichting: De bijlage III, bevattende een lijst van bewijstukken, erkend als bewijs voor verblijf en bedoeld in artikel 12 van het verdrag, is niet opgenomen. Voor Nederland gelden als zodanig de vergunning tot verblijf alsmede een bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister.

Artikel 13

- (a) De voortduring van het verblijf kan worden bewezen door overlegging van elk in het land van verblijf aanvaardbaar bewijstuk, zoals een bewijs van beroepswerkzaamheden of overlegging van huurkwitanties.
- (b)
 - (i) Het verblijf wordt als voortdurend beschouwd ondanks tijdvakken van afwezigheid van minder dan drie maanden, mits de afwezigheid niet wordt veroorzaakt door repatriëring of verwijdering.
 - (ii) Tijdvakken van afwezigheid van zes maanden of langer worden beschouwd de voortduring van het verblijf te onderbreken.
 - (iii) Teneinde te bepalen of een tijdvak van afwezigheid van meer dan drie en minder dan zes maanden de voortduring van het verblijf onderbreekt, wordt rekening gehouden met het voornemen van de betrokken persoon om naar het land van verblijf terug te keren en met de mate, waarin hij de banden met dat land heeft aangehouden gedurende het tijdvak zijner afwezigheid.
 - (iv) Het dienst doen op schepen, geregistreerd in het land van verblijf, wordt niet geacht de voortduring van het verblijf te onderbreken. Het dienst doen op andere schepen wordt behandeld in overeenstemming met de bepalingen van de alinea's (i) tot en met (iii) hierboven.

Artikel 14

Het tijdvak, gedurende hetwelk de betrokken persoon bijstand heeft genoten uit publieke fondsen ingevolge wettelijke maatregelen, genoemd in Bijlage I, blijft bij de berekening van de duur

van het verblijf buiten beschouwing, behalve ingeval van medische behandeling voor acute ziekten of medische behandeling van korte duur.

Toelichting: Vorige perioden waarin bijstand werd genoten tellen bij de berekening van de verblijfsduur niet mee.

- D. Overeenkomst, op 7 maart 1911 te Oslo gesloten tussen Nederland en Noorwegen, betreffende de aan schipbreukelingen te verlenen onderstand (bekend gemaakt bij K.B. van 31 mei 1911 Stb. 139).

Aangezien de Regeering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Noorwegen een regeling wenschen te maken ten aanzien van den onderstand in zekere gevallen aan hulpbehoevende zeelieden van de respectieve landen te verstrekken, zoo zijn de ondergeteekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, het volgende overeengekomen:

Wanneer een zeeman van een der contracteerende Staten, na geëindigd te hebben aan boord van een schip, behoorend tot den anderen Staat, ten gevolge van schipbreuk of om andere redenen zonder middelen van bestaan achtergebleven is in een derde land, in de koloniën van dat land, of op het grondgebied of in de koloniën van den Staat, welks vlag het schip voert, zal de Regeering van dien laatsten Staat gehouden zijn dien zeeman onderstand te verlenen, totdat hij wederom aangemonsterd wordt, eene andere betrekking vindt of tot aan zijne aankomst in zijn eigen land of tot zijn dood.

Het is echter verstaan dat de zeeman, die zich in den toestand bevindt, in de vorige paragraaf bedoeld, van de eerst voorkomende gelegenheid gebruik zal moeten maken om zich tegenover de bevoegde overheden van den Staat, die geroepen is hem onderstand te verlenen, te verantwoorden wegens zijne behoeftige omstandigheden en de oorzaken, die daartoe geleid hebben. Hij zal bovendien moeten bewijzen, dat zijn behoeftige toestand het natuurlijk gevolg is van het verlaten van het schip. Bij gebreke van dien zal de zeeman zijn recht op onderstand verliezen.

Hij zal dit recht eveneens verliezen in geval van desertie of wanneer hij van boord is gezonden wegens het plegen van een misdrijf of een misdrijf, of het schip verlaten heeft tengevolge van ongeschiktheid voor den dienst, veroorzaakt door ziekte of verwonding, te wijten aan eigen schuld.

In den onderstand zijn begrepen het onderhoud, de kleeding, de geneeskundige behandeling, de geneesmiddelen, de reiskosten en in geval van overlijden, de begrafenis-kosten.

Deze regeling zal in werking treden van af den datum der uitwisseling van de akten van bekrachtiging, en van kracht blijven totdat een der beide contracteerende Partijen, één jaar tevoren haar voornemen om er de gevolgen van te doen ophouden, zal hebben kenbaar gemaakt.

MINISTERIE VAN JUSTITIE

POSTADRES: PLEIN 2b - 'S-GRAVENHAGE

AAN de Procureurs-Generaal
fgd. Directeuren van Politie;
de Hoofden van plaatselijke Politie.

H.Afd.Vraemdelingenzaken en Grens-
Kenmerk: bewaking - Nr. AJZ 2168/E-1180-A 244

Onderwerp: intrekking Rijksbijdragerege- 's-Gravenhage, 17 maart 1971.
ling vreemdelingen.

Bij beschikking dd. 22 december 1970 heeft de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk de Rijksbijdrageregeling vreemdelingen in- getrokken.

Dit houdt verband met een nieuwe regeling van de wijze waarop het Rijk in het vervolg de gemeenten tegemoetkomt in de kosten van bijstandverlening.

Omdat de Rijksbijdrageregeling vreemdelingen enkele aanrakingspunten had met het vreemdelingenbeleid, werd zij destijds opgenomen in de Vreemdelingencircu- laire, bijlage C 9, onder B. Voor het vreemdelingenbeleid voornamelijk van be- lang waren:

- de bepaling van artikel 5, tweede lid, der regeling, welke de gemeentelijke sociale diensten op het eventuele bestaan van garantverklaringen attent maak- te;
- de bepaling van artikel 6 der regeling, welke de gemeenten verplichtte tot in- zending van de Staat van Inlichtingen terzake van bijstand, verleend aan vreemdelingen, en
- tenslotte de bepaling van artikel 8 der regeling, welke de gemeenten noopte na te gaan, of aan de vreemdeling die bijstandbehoefstig was, het verblijf in Nederland was toegestaan.

Op deze punten werden de gemeentelijke sociale diensten bovendien geattendeerd in de bij de Rijksbijdrageregeling vreemdelingen behorende toelichting.

Ter gelegenheid van de intrekking van deze regeling heeft de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, met het oog op het te voeren vreemdelingenbeleid, aan de Burgemeesters en Wethouders der gemeenten verzocht voortsnog de Staat van Inlichtingen te blijven inzenden, zulks in afwachting van een nadere regeling. Op grond van deze regeling zullen de gemeenten kunnen worden verplicht om terzake van de uitvoering van de Algemene Bijstandwet aan de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk van bericht te die- nen.

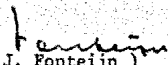
Ik heb de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk verzocht er de gemeenten op te wijzen, dat de intrekking van de Rijksbijdrageregeling vreemdelingen en van de bijbehorende toelichting geen verandering teweegbrengt in het vreemdelingenbeleid ten aanzien van gevallen van bijstandbehoefte en ten aanzien van gevallen waarin met het oog op het risico van het ontbreken van bestaansmiddelen een garantverklaring is afgegeven.

Ook voor het vervolg zal derhalve met het oog op de inzending van de Staat van Inlichtingen vanwege de gemeentelijke sociale diensten bij de hoofden van plaatselijke politie navraag kunnen worden gedaan naar bepaalde vreemdelingen ter beantwoording van de vraag, of het hun is toegestaan in Nederland te verblijven en zal de gemeentelijke sociale dienst in voorkomend geval door de hoofden van plaatselijke politie moeten worden geattendeerd op het bestaan van een garantverklaring, afgegeven ten behoeve van een bijstandbehoefte vreemdeling.

Tenslotte moge ik de hoofden van plaatselijke politie verzoeken in alle gevallen waarin blijkt dat aan een vreemdeling bijstand wordt verleend, in weerwil van een te zijnen behoeve afgegeven garantverklaring, dan wel zonder dat zij met het oog op de inzending van de Staat van Inlichtingen door de gemeentelijke sociale dienst werd benaderd, mij daarover rapport uit te brengen.

Bij het opschrift van gedeelte B van bijlage C 9 van de Vreemdelingencirculaire, ware een verwijzing naar dit rondschriven, aan te brengen.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister, „/„
De Secretaris - Generaal,

(A.J. Fonteyn) 1.S.G.

RENTETABEL

Attentie:

1. de rente wordt slechts berekend vanaf 1 januari 1973;
2. over het jaar van storting wordt geen rente vergoed;
het jaar van uitbetaling wordt als vol jaar berekend;
vallen jaar van storting en uitbetaling samen, dan
wordt geen rente vergoed;
3. vóór het berekenen van de rente worden de bedragen van de
waarborgsommen afgerond op veelvouden van f. 50.--.

Bijlage C-10 bij de Vreemdelingencirculaire blad 1.

bedrag waarborgsommen	afgerond op	1 jaar rente.	2 jaar rente	3 jaar rente	4 jaar rente	5 jaar rente
50.-- t/m 74.--	50.--	2.--	4.--	6.--	8.--	10.--
75.-- t/m 124.--	100.--	4.--	8.--	12.--	16.--	20.--
125.-- t/m 174.--	150.--	6.--	12.--	18.--	24.--	30.--
175.-- t/m 224.--	200.--	8.--	16.--	24.--	32.--	40.--
225.-- t/m 274.--	250.--	10.--	20.--	30.--	40.--	50.--
275.-- t/m 324.--	300.--	12.--	24.--	36.--	48.--	60.--
325.-- t/m 374.--	350.--	14.--	28.--	42.--	56.--	70.--
375.-- t/m 424.--	400.--	16.--	32.--	48.--	64.--	80.--
425.-- t/m 474.--	450.--	18.--	36.--	54.--	72.--	90.--
475.-- t/m 524.--	500.--	20.--	40.--	60.--	80.--	100.--
525.-- t/m 574.--	550.--	22.--	44.--	66.--	88.--	110.--
575.-- t/m 624.--	600.--	24.--	48.--	72.--	96.--	120.--
625.-- t/m 674.--	650.--	26.--	52.--	78.--	104.--	130.--
675.-- t/m 724.--	700.--	28.--	56.--	84.--	112.--	140.--
725.-- t/m 774.--	750.--	30.--	60.--	90.--	120.--	150.--
775.-- t/m 824.--	800.--	32.--	64.--	96.--	128.--	160.--
825.-- t/m 874.--	850.--	34.--	68.--	102.--	136.--	170.--
875.-- t/m 924.--	900.--	36.--	72.--	108.--	144.--	180.--
925.-- t/m 974.--	950.--	38.--	76.--	114.--	152.--	190.--
975.-- t/m 1024.--	1000.--	40.--	80.--	120.--	160.--	200.--
1025.-- t/m 1074.--	1050.--	42.--	84.--	126.--	168.--	210.--
1075.-- t/m 1124.--	1100.--	44.--	88.--	132.--	176.--	220.--
1125.-- t/m 1174.--	1150.--	46.--	92.--	138.--	184.--	230.--
1175.-- t/m 1224.--	1200.--	48.--	96.--	144.--	192.--	240.--
1225.-- t/m 1274.--	1250.--	50.--	100.--	150.--	200.--	250.--
1275.-- t/m 1324.--	1300.--	52.--	104.--	156.--	208.--	260.--
1325.-- t/m 1374.--	1350.--	54.--	108.--	162.--	216.--	270.--
1375.-- t/m 1424.--	1400.--	56.--	112.--	168.--	224.--	280.--
1425.-- t/m 1474.--	1450.--	58.--	116.--	174.--	232.--	290.--

Bijlage C-10 bij de Vreemdelingencirculaire blad 2.

bedrag waarborgsommen	afgerond op	1 jaar rente	2 jaar rente	3 jaar rente	4 jaar rente	5 jaar rente
1475.-- t/m 1524.--	1500.--	60.--	120.--	180.--	240.--	300.--
1525.-- t/m 1574.--	1550.--	62.--	124.--	186.--	248.--	310.--
1575.-- t/m 1624.--	1600.--	64.--	128.--	192.--	256.--	320.--
1625.-- t/m 1674.--	1650.--	66.--	132.--	198.--	264.--	330.--
1675.-- t/m 1724.--	1700.--	68.--	136.--	204.--	272.--	340.--
1725.-- t/m 1774.--	1750.--	70.--	140.--	210.--	280.--	350.--
1775.-- t/m 1824.--	1800.--	72.--	144.--	216.--	288.--	360.--
1825.-- t/m 1874.--	1850.--	74.--	148.--	222.--	296.--	370.--
1875.-- t/m 1924.--	1900.--	76.--	152.--	228.--	304.--	380.--
1925.-- t/m 1974.--	1950.--	78.--	156.--	234.--	312.--	390.--
1975.-- t/m 2024.--	2000.--	80.--	160.--	240.--	320.--	400.--
2025.-- t/m 2074.--	2050.--	82.--	164.--	246.--	328.--	410.--
2075.-- t/m 2124.--	2100.--	84.--	168.--	252.--	336.--	420.--
2125.-- t/m 2174.--	2150.--	86.--	172.--	258.--	344.--	430.--
2175.-- t/m 2224.--	2200.--	88.--	176.--	264.--	352.--	440.--
2225.-- t/m 2274.--	2250.--	90.--	180.--	270.--	360.--	450.--
2275.-- t/m 2324.--	2300.--	92.--	184.--	276.--	368.--	460.--
2325.-- t/m 2374.--	2350.--	94.--	188.--	282.--	376.--	470.--
2375.-- t/m 2424.--	2400.--	96.--	192.--	288.--	384.--	480.--
2425.-- t/m 2474.--	2450.--	98.--	196.--	294.--	392.--	490.--
2475.-- t/m 2524.--	2500.--	100.--	200.--	300.--	400.--	500.--
2525.-- t/m 2574.--	2550.--	102.--	204.--	306.--	408.--	510.--
2575.-- t/m 2624.--	2600.--	104.--	208.--	312.--	416.--	520.--
2625.-- t/m 2674.--	2650.--	106.--	212.--	318.--	424.--	530.--
2675.-- t/m 2724.--	2700.--	108.--	216.--	324.--	432.--	540.--
2725.-- t/m 2774.--	2750.--	110.--	220.--	330.--	440.--	550.--
2775.-- t/m 2824.--	2800.--	112.--	224.--	336.--	448.--	560.--
2825.-- t/m 2874.--	2850.--	114.--	228.--	342.--	456.--	570.--

bedrag waarborgsommen	afgerond op	1 jaar rente	2 jaar rente	3 jaar rente	4 jaar rente	5 jaar rente
2875.-- t/m 2924.--	2900.--	116.--	232.--	348.--	464.--	580.--
2925.-- t/m 2974.--	2950.--	118.--	236.--	354.--	472.--	590.--
2975.-- t/m 3024.--	3000.--	120.--	240.--	360.--	480.--	600.--
3025.-- t/m 3074.--	3050.--	122.--	244.--	366.--	488.--	610.--
3075.-- t/m 3124.--	3100.--	124.--	248.--	372.--	496.--	620.--
3125.-- t/m 3174.--	3150.--	126.--	252.--	378.--	504.--	630.--
3175.-- t/m 3224.--	3200.--	128.--	256.--	384.--	512.--	640.--
3225.-- t/m 3274.--	3250.--	130.--	260.--	390.--	520.--	650.--
3275.-- t/m 3324.--	3300.--	132.--	264.--	396.--	528.--	660.--
3325.-- t/m 3374.--	3350.--	134.--	268.--	402.--	536.--	670.--
3375.-- t/m 3424.--	3400.--	136.--	272.--	408.--	544.--	680.--
3425.-- t/m 3474.--	3450.--	138.--	276.--	414.--	552.--	690.--
3475.-- t/m 3524.--	3500.--	140.--	280.--	420.--	560.--	700.--
3525.-- t/m 3574.--	3550.--	142.--	284.--	426.--	568.--	710.--
3575.-- t/m 3624.--	3600.--	144.--	288.--	432.--	576.--	720.--
3625.-- t/m 3674.--	3650.--	146.--	292.--	438.--	584.--	730.--
3675.-- t/m 3724.--	3700.--	148.--	296.--	444.--	592.--	740.--
3725.-- t/m 3774.--	3750.--	150.--	300.--	450.--	600.--	750.--
3775.-- t/m 3824.--	3800.--	152.--	304.--	456.--	608.--	760.--
3825.-- t/m 3874.--	3850.--	154.--	308.--	462.--	616.--	770.--
3875.-- t/m 3924.--	3900.--	156.--	312.--	468.--	624.--	780.--
3925.-- t/m 3974.--	3950.--	158.--	316.--	474.--	632.--	790.--
3975.-- t/m 4024.--	4000.--	160.--	320.--	480.--	640.--	800.--
4025.-- t/m 4074.--	4050.--	162.--	324.--	486.--	648.--	810.--
4075.-- t/m 4124.--	4100.--	164.--	328.--	492.--	656.--	820.--
4125.-- t/m 4174.--	4150.--	166.--	332.--	498.--	664.--	830.--
4175.-- t/m 4224.--	4200.--	168.--	336.--	504.--	672.--	840.--
4225.-- t/m 4274.--	4250.--	170.--	340.--	510.--	680.--	850.--

Bijlage C-10 bij de Vreemdelingencirculaire blad 4.

bedrag waarborgsommen	afgerond op	1 jaar rente	2 jaar rente	3 jaar rente	4 jaar rente	5 jaar rente
4275.-- t/m 4324.--	4300.--	172.--	344.--	516.--	688.--	860.--
4325.-- t/m 4374.--	4350.--	174.--	348.--	522.--	696.--	870.--
4375.-- t/m 4424.--	4400.--	176.--	352.--	528.--	704.--	880.--
4425.-- t/m 4474.--	4450.--	178.--	356.--	534.--	712.--	890.--
4475.-- t/m 4524.--	4500.--	180.--	360.--	540.--	720.--	900.--
4525.-- t/m 4574.--	4550.--	182.--	364.--	546.--	728.--	910.--
4575.-- t/m 4624.--	4600.--	184.--	368.--	552.--	736.--	920.--
4625.-- t/m 4674.--	4650.--	186.--	372.--	558.--	744.--	930.--
4675.-- t/m 4724.--	4700.--	188.--	376.--	564.--	752.--	940.--
4725.-- t/m 4774.--	4750.--	190.--	380.--	570.--	760.--	950.--
4775.-- t/m 4824.--	4800.--	192.--	384.--	576.--	768.--	960.--
4825.-- t/m 4874.--	4850.--	194.--	388.--	582.--	776.--	970.--
4875.-- t/m 4924.--	4900.--	196.--	392.--	588.--	784.--	980.--
4925.-- t/m 4974.--	4950.--	198.--	396.--	594.--	792.--	990.--
4975.-- t/m 5024.--	5000.--	200.--	400.--	600.--	800.--	1000.--

Bijlage C-11 bij de Vreemdelingencirculaire

KASSTAAT WAARBORGSSOMMEN		bestemd voor het ministerie van justitie	
Hoofd van plaatselijke politie te	maand	datum van verzending	nummer

Bijslage(n):

Aan de afdeling comptabiliteit van het
ministerie van Justitie,

(Hoofdboekhouding)

Plein Zo

's-Gravenhage.

Kasstaat van ontvangen en terugbetaalde gelden terzake van waarborgsommen

[illegible]

Het hoofd van plaatselijke politie,

Het saldo ad f is op gestort op postrekening 552740 ten name van het ministerie van Justitie onder vermelding van het nummer van deze staat.

1) bij terugbetaling tevens de gemeente van deponering vermelden!

Bijlage C-11a bij de Vreemdelingencirculaire

Hoofd Visadienst
Raamweg 47
's-Gravenhage

Aan het Hoofd van Plaatselijke Politie
te

Volgnummer Visadienst:

Betreft : aanvraag machtiging
tot voorlopig verblijf/
aanvraag vergunning
tot verblijf uit
buitenland.

- ☐ Hierbij verzoek ik u mij te willen adviseren omtrent bijgaande aanvraag(n) met bijlage(n) om een machtiging tot voorlopig verblijf, middels het modelformulier C-13 of C-14. De betreffende Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland zal vervolgens door mij worden geïnstrueerd.
- ☐ Hierbij doe ik u nadere correspondentie toekomen betrekking hebbende op een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf bekend onder bovenstaand volgnummer, met verzoek daarmede rekening te willen houden bij uw advies dienaangaande.
- ☐ Hierbij doe ik u een aanvraag uit het buitenland om een vergunning tot verblijf ter beslissing toekomen. In geval van voorgenomen inwilliging gelieve u, met gebruikmaking van modelformulier C-13 gunstig te adviseren omtrent de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf. In geval van weigering gelieve u een voor beroep vatbare beschikking te geven en deze (in drievoud) in te zenden met gebruikmaking van modelformulier C-19. De betreffende Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland zal vervolgens door mij worden geïnstrueerd.

Het Hoofd van de Visadienst.

Datumstempel

Bijlage C-12 bij de Vreemdelingen-circulaire.

Ministerie van Justitie
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking.

Aan het Hoofd van Plaatselijke Politie
te

Volgnummer :
Dosiernummer:

Betreft : aanvraag machtiging tot
voorlopig verblijf.

Hierbij doe ik U toekomen (een) aanvraag(en) om
een machtiging tot voorlopig verblijf met verzoek
mij uiterlijk binnen één maand te willen dienen
van inlichtingen en advies.

Gaarne zie ik Uw inlichtingen en advies tegemoet
op het modelformulier C-4.

De Staatssecretaris van Justitie.

Datum of datumstempel.

=====

ATTENTIE!

Het gestelde achter de
niet aangekruiste vakjes
is niet van toepassing

=====

AAN: ^x)

Uw brief:

Betreffende:

Kenmerk

Nationaliteit:

.....(gemeente en
datum)

Adres:

Volgnummer Visadienst:

Naar aanleiding van uw bovenvermelde brief ----- deel ik u mede dat geen bezwaar
een hier ingekomen verzoek
bestaat tegen de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf aan de boven-
genoemde vreemdeling, mits

- a. ☐ - bij u door de betrokkene(n) een retourpassagebiljet met open datum
wordt gedeponeerd, voldoende voor de terugreis per vliegtuig naar ...
....., dat u mij -door tussenkomst van het hoofd van de
die
Visadienst- ten spoedigste gelieve toe te zenden.
- b. ☐ - de betrokkene(n) de in tweevoud medegezonden studieverklaring onderte-
kent(en). Een exemplaar van deze verklaring gelieve u mij -door tussen-
komst van het hoofd van de Visadienst- ten spoedigste toe te zenden. Het
andere exemplaar kan aan verzoeker ter hand worden gesteld.
- c. ☐ - de betrokkene schriftelijk verklaart er mede bekend te zijn dat zij in
Nederland geen arbeid mag verrichten noch een opleiding mag gaan volgen
aan een gesubsidieerde onderwijsinstelling. Deze verklaring gelieve u
mij -door tussenkomst van het hoofd van de Visadienst- ten spoedigste
toe te zenden.
- d. ☐ - de kinderen (van 18 jaar en ouder) schrifte-
lijk verklaren dat zij ongehuwd zijn en geen kinderen tot hun last
hebben.

Ik moge u verzoeken betrokkene(n) uitdrukkelijk te wijzen op het volgende:

- e. ☒ - hij (zij) dient (dienen) zich voor het indienen van een verzoek om een
vergunning tot verblijf, binnen acht dagen na binnenkomst in Nederland
aan te melden bij de plaatselijke politie te
- f. ☒ - de vergunning tot verblijf kan ingevolge de wettelijke bepalingen voor
ten hoogste één jaar worden verleend;

x) in te vullen het adres van de desbetreffende Nederlandse diplomatieke of con-
sulaire vertegenwoordiger in het buitenland;
op enveloppe echter vermelden: Hoofd Visadienst, Raamweg 47 te 's-Gravenhage.

- ☐ - de geldigheidsduur van de vergunning kan daarna in beginsel telkenmale met één jaar worden verlengd;
- ☐ - aan de te verlenen vergunning zal een beperking worden verbonden tot het doel
- ☐ - de te verlenen vergunning zal een voorschrift worden verbonden met betrekking tot:
 - ☐ - het deponeren van een retour-passage biljet, voor de terugreis per vliegtuig naar
 - ☐ - garantstelling door te die zich daartoe inmiddels bereid verklaarde;
 - ☐ - het voldoende verzekerd zijn tegen ziektekosten, met inbegrip van de kosten verbonden aan de opname en verpleging in een sanatorium of psychiatrisch ziekenhuis.

Tevens ware de betrokkene er op te wijzen dat, om voor de vergunning tot verblijf in aanmerking te komen, bij de aanmelding behoort te zijn of te worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

- l. ☐ - er dient een antecedentenverklaring te worden ondertekend;
- m. ☐ - een onderzoek op tuberculose van de ademhalingsorganen moet een gunstige uitslag hebben opgeleverd;
- n. ☐ - de betrokkene(n) mag/mogen niet vergezeld zijn door afhankelijke gezinsleden;
- o. ☐ - het aantal gezinsleden dat de betrokkene vergezelt mag niet meer danbedragen; te weten:

1.	4.	7.
2.	5.	8.
3.	6.	9.
- ☐ Bij de machtiging tot voorlopig verblijf ware aan te tekenen dat deze mede geldig is voor de ondertot.....genoemde minderjarige kinderen;
- p. ☐ - er dient beschikt te worden over woonruimte welke naar het oordeel van de bevoegde gemeentelijke overheid voldoet aan in redelijkheid daaraan te stellen eisen.

De Staatssecretaris van Justitie,
nsmens deze,
het hoofd van plaatselijke politie
te
.....

conform bovenstaand advies
het hoofd van de Visadienst van het
het Ministerie van Buitenlandse Zaken

Toelichting op formulier C 13

- ad a. Dit hokje ware aan te kruisen bv. bij familiebezoek voor een periode van korter dan één jaar ingeval enige zekerheid voor de kosten van terugreis wordt verlangd.
- ad b. Dit hokje ware aan te kruisen bij studies van wetenschappelijke aard.
- ad c. Dit hokje ware aan te kruisen bij overkomst van de echtgenote van een bursaal.
- ad d. Dit hokje ware aan te kruisen bij toestemming tot gezinshereniging ingeval daarin begrepen zijn minderjarige kinderen boven de 13 jaar.
- ad e. Dit hokje dient altijd aangekruist.
- ad f. idem
- ad g. Dit hokje mag niet worden aangekruist bij overkomst van gezinsleden van de houder van een vergunning tot vestiging. Deze gezinsleden zullen n.l. na één jaar verblijf een vergunning voor onbepaalde duur ontvangen. (art. 10, 2e lid Vw, jo. art. 47 Vb).
- ad h. Dit hokje ware aan te kruisen in geval een beperking aan de vergunning wordt verbonden.
- ad i. Dit hokje ware aan te kruisen ingeval hokje a. wordt aangekruist.
- ad j. Dit hokje ware aan te kruisen bij overkomst van studenten of bij overkomst van familieleden van gastarbeiders (bv. ouders) ingeval een dergelijke garantstelling aan de vergunning wordt verbonden.
- ad k. Dit hokje zal praktisch altijd worden aangekruist, steeds bij werknemers, zelfstandigen, gezins- en familieleden van deze personen en studenten.
- ad l. Dit hokje ware steeds aan te kruisen bij overkomst van vreemdelingen van achttien jaar en ouder.
- ad m. Dit hokje ware aan te kruisen bij overkomst van vreemdelingen die ingevolge Deel H-5 van de Vreemdelingencirculaire aan deze keuringsmaatregel worden onderworpen.
- ad n. Dit hokje wordt aangekruist indien de verzoekende vreemdeling geen toestemming verzocht voor overkomst van gezinsleden.
- ad o. Dit hokje wordt aangekruist bv. bij gezinshereniging, waarbij de echtgenote door een aantal minderjarige kinderen is vergezeld. De voornamen van de kinderen dienen ingevuld te worden. Reizen vrouw en kinderen op één paspoort, dan dient ook het tweede hokje te worden ingevuld.
- ad p. Dit hokje wordt slechts in bepaalde gevallen aangekruist, en wel wanneer geen voorafgaand onderzoek naar de woonruimte heeft plaatsgevonden, bv. bij overkomst van een alleenreizende werknemer of student.

Bijlage C-14 bij de Vreemdelingencirculaire

=====

ATTENTIE!

Het gestelde achter de
niet aangekruiste vakjes
is niet van toepassing

=====

AAN: ^x)

Uw brief:

Betreffende:

Nationaliteit:

Adres:

Volgnummer Visadienst:

Kenmerk:

.....(gemeente en
datum)

- ☐ Naar aanleiding van uw bovenvermelde brief deel ik u mede
een hier ingekomen verzoek dat bezwaar bestaat tegen afgifte van een machtiging tot voorlopig
verblijf aan de bovengenoemde vreemdeling(en), omdat

.....

Aanvrager ware er op te wijzen dat hij -indien hij meent daartoe
gegronde redenen te hebben- een vergunning tot verblijf kan aan-
vragen, bij afwijzing waarvan hij een ingevolge de Vreemdelingen-
wet voor beroep vatbare beslissing ontvangt.

- ☐ Naar aanleiding van de door bovengenoemde vreemdeling(en) gevraagde
machtiging tot voorlopig verblijf verzoek ik u nadere informatie te
willen verstrekken met betrekking tot het (de) volgende aspect(en)/
c.q. de volgende verklaring te doen overleggen:

.....

In afwachting van uw bericht(en) wordt de behandeling van de aanvraag
voorlopig aangehouden.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
het hoofd van plaatselijke politie
te

.....

conform bovenstaand advies
het hoofd van de Visadienst van het
Ministerie van Buitenlandse Zaken

x) in te vullen het adres van de desbetreffende Nederlandse diplomatieke of con-
sulaire vertegenwoordiger in het buitenland;
op enveloppe echter vermelden: Hoofd Visadienst, Raamweg 47 te 's-Gravenhage.

fd van de Plaatselijke Politie
.....

Bijlage C-15 bij de Vreemdelingscirculaire
.....(gem)(datum)

Aan de directeur van het
Gewestelijk Arbeidsbureau

te

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf - met bijlage(n) - met het verzoek mij mede te delen of aan betrokken vreemdeling al dan niet een arbeidsvergunning zal worden verleend.
Een exemplaar van deze aanvraag gelieve u met uw antwoord aan mij terug te zenden.

Het Hoofd van Plaatselijke Politie
te

an het Directoraat-Generaal voor
de Arbeidsvoorziening,
RIJSWIJK.

Hierbij doe ik u mijn advies op de betreffende aanvraag om arbeidsvergunning toekomen, alsmede een exemplaar van de daarop betrekking hebbende aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf.
Bij toezending van uw beslissing verzoek ik u dit schrijven aan mij terug te zenden.

De Directeur van het Gewestelijk
Arbeidsbureau te

Datum:

BESLISSING DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR
DE ARBEIDSVORZIEIING, RIJSWIJK.

Zie achterzijde aanvraagformulier.

Datum:

VAN GEWESTELIJK ARBEIDSBUREAU
te

Aan Hoofd van Plaatselijke Politie
te

1. Op de aanvraag om arbeidsvergunning werd gunstig beslist voor het tijdvak van
De arbeidsvergunning zal evenwel eerst worden uitgereikt nadat betrokkene zich met zijn machtiging tot voorlopig verblijf c.q. vergunning tot verblijf bij zijn bureau heeft gemeld.
Zodra de arbeidsvergunning is verleend zal ik u een afschrift hiervan doen toekomen.
2. Op de aanvraag om arbeidsvergunning werd op door mij afwijzend beslist.
Een afschrift van de weigering doe ik u hierbij toekomen.
- 3.

Een exemplaar van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf zend ik u hierbij terug.

De Directeur van het Gewestelijk Arbeidsbureau
te

Datum:

Bijlage C-16 bij de Vreemdelingencirculaire

Ambtsgebieden van de Inspecteurs van het
Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

Inspectie van de Volksgezondheid
van het Staatstoezicht op de Volks-
gezondheid:

1. Groningen en Drenthe,
Groningen, Engelse Kamp 4,
tel. 050 - 232829
2. Friesland,
Leeuwarden, Jacob Catsplein 3,
tel. 05100 - 23856
3. Overijssel, Oostelijk Flevoland en de Zuidelijke IJsselmeerpolders,
Zwolle, Hortensiastraat 119,
tel. 05200 - 11382
4. Gelderland,
Arnhem, Pels Rijkensstraat 1,
tel. 085 - 431021
5. Utrecht,
Zeist, Utrechtseweg 31,
tel. 03404 - 15891/16911
6. Noord-Holland,
Haarlem, Kenaupark 3,
tel. 023 - 326350
7. Zuid-Holland
's-Gravenhage, Beeklaan 397-399,
tel. 070 - 634965
8. Zeeland,
Middelburg, Haringplaats 1,
tel. 01180 - 27951
9. Noord-Brabant
's-Hertogenbosch,
Hinthamerstraat 215
tel. 073-125171
10. Limburg
Maastricht, Keizer Karel-
plein 12, tel. 043 -13551

Inspectie voor de Geestelijke Volks-
gezondheid van het Staatstoezicht
op de Volksgezondheid:

1. Groningen, Friesland, Drenthe,
Leeuwarden, Willemskade 23,
tel. 05100 - 50425
2. Overijssel, Gelderland, Oostelijk Flevoland en de Zuidelijke IJsselmeerpolders,
Arnhem, Pels Rijkensstraat 1,
tel. 085 - 431021
3. Utrecht en Noord-Holland,
Zeist, Utrechtseweg 31,
tel. 03404 - 19832
4. Zuid-Holland en Zeeland,
Leiden, Terweepark 4,
tel. 071 - 50526
5. Noord-Brabant en Limburg,
's-Hertogenbosch, Hinthamerstraat 215
tel. 073 - 125171

Inspectie voor de Geneesmiddelen van
het Staatstoezicht op de Volksgezondheid

1. Groningen, Friesland, Drenthe,
Overijssel, Oostelijk Flevoland en de
Zuidelijke IJsselmeerpolders,
Zwolle, Hortensiastraat 119,
tel. 05200 - 11382
2. Gelderland en Utrecht
Arnhem, Pels Rijkensstraat 1
tel. 085 - 431021
3. Noord-Holland,
Amsterdam, Herengracht 380
tel. 020 - 240981
4. Zuid-Holland en Zeeland
Voorburg, Kantoorflat Damsigt,
Nieuwe Havenstraat 6, tel. 070-209260
5. Noord-Brabant en Limburg
Tilburg, Heuvelring 69,
tel. 013 - 320865

Bijlage C-17 bij de Vreemdelingencirculaire.

VERKLARING

DECLARATION

STATEMENT

De ondergetekende,
Le (la) soussigné(e),
I, the undersigned,

van
de nationalité
of

nationaliteit,

nationality,

verklaart hierbij dat het hem/haar bekend is dat:
déclare qu'il/elle a été informé(e) que:
hereby declare that I am aware of the following:

A. -verblijf in Nederland slechts wordt toegestaan voor het doel:

- l'autorisation de séjour aux Pays-Bas n'est valable que pour l'objectif suivant:
- Permission to reside in the Netherlands is granted solely for the purpose of
- studie aan
études à
studying at

B. -het verblijf wordt toegestaan voor de duur van één jaar, na afloop van deze periode dient bij het hoofd van plaatselijke politie om verlenging van de geldigheidsduur te worden verzocht;

- l'autorisation de séjour est valable pour la durée d'un an; après expiration de ce délai, il convient de demander au chef de la police locale la prorogation de la validité de cette autorisation;
- Permission is granted to reside in this country for one year, after which an application for renewal must be made to the Chief of Police in my place of residence;

C. -bij voltooiing of tussentijdse beëindiging van de studie, dan wel indien onevenredig lange duur daarvan wijst op geringe studie-activiteit, kan de aan hem/haar verleende vergunning tot verblijf worden ingetrokken c.q. de geldigheidsduur daarvan niet worden verlengd;

- lorsque les études sont terminées ou interrompues, ou que leur durée est exagérément longue en raison d'un manque d'assiduité, l'autorisation de séjour accordée sera retirée, le cas échéant, la validité n'en sera pas prorogée.
- When my studies are completed or otherwise terminated, or if their undue prolongation were to indicate that unsatisfactory progress had been made, the residence permit issued to me will be cancelled or not renewed as the case may be;

D. -hij/zij alsdan Nederland zal dienen te verlaten.

- il/elle devra en conséquence quitter les Pays-Bas.
- I shall be required to leave the Netherlands at such time.

(plaats en datum
lieu et date
place and date)

(handtekening
signature)

Inlegvel bij een vergunning tot vestiging

U bent thans houder van een vergunning tot vestiging. Om die reden heeft de vreemdelingendienst voortaan geen regelmatig contact meer met u. Ik vestig er echter uw aandacht op dat ook houders van een vergunning tot vestiging de vreemdelingendienst kennis dienen te geven van:

- verandering van adres;
- duurzaam (definitief) vertrek naar het buitenland (ook van inwonende gezinsleden);
- het bereiken van de vijftienjarige leeftijd van één uwer in Nederland wonende kinderen; het kind dient zich dan zelf ook bij de vreemdelingendienst te melden;
- het bereiken van de eenentwintigjarige leeftijd van één uwer kinderen; het kind dient zich in dit geval eveneens in persoon bij de vreemdelingendienst te melden;
- verandering in de samenstelling van uw gezin.

Het hoofd van plaatselijke politie.

Bijlage C-19 bij de Vreemdelingenencirculaire

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken

t.a.v. ⁴⁾

Nr.

Onder verwijzing naar het schrijven van
d.d., nr.⁴⁾ betreffende de vreemde-
ling(en) vannationaliteit, genaamd:
.....geboren
doe ik u hierbij toekomen beschikking(en) in drievoud, strekkende
tot afwijzing van een verzoek om een vergunning tot verblijf.

Ik moge u verzoeken de grosse der beschikking aan de belanghebbende te
doen uitreiken, en een ander exemplaar, voorzien van een aantekening omtrent
de datum en wijze van uitreiking, aan mij - door tussenkomst van het hoofd
van de Visadienst - te retourneren.

Het derde exemplaar is bestemd voor uw administratie.

Het Hoofd van plaatselijke politie,

⁴⁾ in te vullen het adres van de desbetreffende Nederlandse diplomatieke of
consulaire vertegenwoordiger in het buitenland;
op enveloppe echter vermelden: Hoofd Visadienst, Raamweg 47 te 's-Gravenhage.

⁴⁴⁾ dit schrijven is afkomstig van de desbetreffende Nederlandse diplomatieke
of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland.

Ministerie van Justitie,
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking,

No. AJZ 1334/E-633-A256

Aan: de heren Hoofdcommissarissen en
Commissarissen van Politie,
hoofden van plaatselijke politie
i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie

Onderwerp: verlenen van
vergunning tot vestiging.

's-Gravenhage, 21 augustus 1972

Uit artikel 13 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de bevoegdheid tot het verlenen en intrekken van vergunningen tot vestiging aan de Minister van Justitie is voorbehouden. Deze wetsbepaling laat derhalve niet toe dat aan de hoofden van plaatselijke politie de bevoegdheid wordt toegekend tot het zelfstandig verlenen (en intrekken) van zulke vergunningen. De omstandigheid doet zich echter voor dat het aantal verzoeken om een vergunning tot vestiging dat de laatste tijd het departement bereikt, aanmerkelijk groter is dan destijds bij de totstandkoming van de huidige vreemdelingenvoorschriften kon worden voorzien. Deze ontwikkeling noopt ertoe, naar wegen te zoeken om - binnen het raam van de wettelijke mogelijkheden - tot een besparing van werk te komen. Op het onderhavige terrein kan deze doelstelling worden bereikt door hoofden van plaatselijke politie te machtigen namens mij (derhalve niet krachtens eigen bevoegdheid) - en met inachtneming van mijnerzijds te geven aanwijzingen - aan door mij aan te duiden categorieën van vreemdelingen vergunningen tot vestiging te verlenen. Op grond van het bovenstaande heb ik het volgende besloten.

De hoofden van plaatselijke politie die hoofdcommissaris of commissaris van politie zijn (vgl. art. 1, onder a, van de Vreemdelingenwet) worden hierbij gemachtigd namens mij vergunningen tot vestiging te verlenen aan de volgende categorieën vreemdelingen:

1. begunstigde EEG-onderdanen in de zin van artikel 91 van het Vreemdelingenbesluit;
2. vreemdelingen die hier te lande arbeid in loondienst verrichten;
3. vreemdelingen die na het bereiken van de zestienjarige leeftijd reeds tien jaar onafgebroken hun hoofdverblijf in Nederland hebben

Opgemerkt zij dat ook in deze gevallen de vreemdeling een verzoek in tweevoud overeenkomstig model a van bijlage 4 bij het Voorschrift Vreemdelingen behoort in te dienen. Eén exemplaar van het verzoek dient in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie te worden opgelegd.

De verstrekte machtiging heeft alleen betrekking op het verlenen en dus niet op het weigeren van vergunningen tot vestiging. Mocht u van oordeel zijn dat het verzoek om een vergunning tot vestiging voor weigering in aanmerking komt, dan dient dit, vergezeld van het in deel C, Hoofdstuk XXX (blz. C-72) van de Vreemdelingen-circulaire bedoelde ambtsbericht, aan het ministerie van Justitie te worden toegezonden waarna mijnerzijds tersake een beslissing zal worden genomen.

Een verzoek om een vergunning tot vestiging zal voor weigering in aanmerking komen indien ten aanzien van de vreemdeling de volgende feiten of omstandigheden bekend zijn:

- I. (alleen voor wat betreft de categorieën hierboven aangeduid onder 1 en 2) - er is niet redelijkerwijs gewaarborgd dat hij duurzaam zal kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan (art. 13, derde lid, onder a, Vw).

Hierbij kunnen de volgende gevallen worden onderscheiden:

- a. ten aanzien van de vreemdeling is gebleken van een onregelmatig arbeidspatroon. Als zodanig kan worden aangemerkt het feit dat hij in de vijf aan het verzoek voorafgaande jaren veelvuldig - als maatstaf kan gelden: meer dan zeven maal van werkgever is veranderd. Voorts zullen de inkomsten niet redelijkerwijs gewaarborgd zijn indien de vreemdeling gedurende de langere tijd of meermalen ten laste van de openbare kas is gekomen, met name indien hij de laatste vijf jaar langer dan zes maanden achtereen of ten minste driemaal een uitkering krachtens de Algemene Bijstandswet heeft genoten. Uitkeringen krachtens de Werkloosheidswet, dan wel krachtens de Wet Werkloosheidsvoorziening wegens onvrijwillige werkloosheid, dienen hierbij echter buiten beschouwing te blijven (met dien verstande dat op de hieronder sub b genoemde grond aanleiding tot weigering der vergunning zal bestaan, indien de vreemdeling

op het tijdstip van het aanvragen der vergunning werkloos is en geen uitzicht op tewerkstelling binnen redelijke termijn bestaat);

- b. de duurzaamheid van de inkomsten is niet verzekerd. Zulks zal het geval zijn indien niet vaststaat dat uitzicht bestaat op werkgelegenheid voor nog ten minste één jaar of indien de verzoeker korter dan één jaar bij zijn huidige werkgever in dienst is. Ten aanzien van deze laatste categorie zij opgemerkt dat de betrokken vreemdeling na het verstrijken van dat jaar eventueel wel voor een vergunning tot vestiging in aanmerking zal kunnen komen.
- c. er wordt niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Vreemdelingen die in het genot zijn van uitkeringen krachtens een der sociale verzekeringswetten (met name de Ziektewet, of de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering) zullen in het algemeen geacht kunnen worden om, voor de toepassing van deze regeling, over voldoende middelen van bestaan te beschikken. Het is echter mogelijk dat de gevraagde vergunning in dat geval geweigerd zal moeten worden op de onder b genoemde grond. Met het oog hierop waren alle gevallen waarin blijkt dat de aanvrager in het genot van zulk een uitkering is, ter beslissing aan het ministerie van Justitie voor te leggen.

II. de verzoeker heeft ernstig inbreuk gemaakt op de openbare orde (art. 13, derde lid, onder b, Vw) of vormt een ernstig gevaar voor de nationale veiligheid. Van ernstige inbreuk op de openbare orde kan sprake zijn indien de verzoeker in de vijf voorafgaande jaren is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van één maand of langer dan wel meerdere malen is veroordeeld tot vrijheidsstraffen waarvan de gezamenlijke duur één maand of meer bedraagt. Het herhaaldelijk in strijd gehandeld hebben met het bepaalde bij of krachtens de Vreemdelingenwet kan eveneens op deze grond tot weigering der vergunning tot vestiging leiden.

III. de verzoeker heeft gedurende de tijd, onmiddellijk voorafgaande aan de datum van indiening van het verzoek en sedert het bereiken

van de zestienjarige leeftijd, nog geen vijf (resp. tien) jaar onafgebroken hoofdverblijf in ons land gehad (art. 13, derde lid, aanhef, vierde en vijfde lid, Vw). Voor de interpretatie van het begrip hoofdverblijf zij verwezen naar deel C, Hoofdstuk XXX, (blz. C 72/C 73) Vc.

Indien twijfel bestaat met betrekking tot de vraag of een beemdeling voldoet aan de criteria om voor een vergunning tot vestiging in aanmerking te komen, dan ware het desbetreffend verzoek eveneens aan het ministerie van Justitie voor te leggen en wordt mijnerzijds op het verzoek beslist.

Ik moge u verzoeken van iedere verlening van een vergunning tot vestiging op grond van het bepaalde in deze circulaire, aan het ministerie van Justitie kennis te geven door middel van het inzenden van een mutatieformulier model H 2b. Naast de bekende gegevens dient in de rechterbovenhoek van dit formulier te worden vermeld: "Alg.macht. circ. 21-8-1972"

Op voorstellen tot het verlenen of weigeren van een vergunning tot vestiging die het hoofd van plaatselijke politie op het tijdstip van ontvangst van deze circulaire reeds aan het ministerie van Justitie heeft ingezonden zal mijnerzijds nog een beslissing worden genomen.

De Staatssecretaris van Justitie,

Grosheide

Nieuwe tekst

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking
nr. 1334/E-633 TVG - A 27G.

Opbergen achter Deel C, Vc

's-Gravenhage, 4 juli 1973

Aan: de heren hoofden van plaatselijke politie
(in gemeenten waar een (hoofd)commissaris of
(hoofd) inspecteur korpschef van politie is)
i.a.a. de heren Procureurs-Generaal, fgd.
Directeuren van Politie.

Onderwerp: verlening van verdergaande
bevoegdheden aan hoofden
van plaatselijke politie

1. Vervalt.

2. Visa.

Voorts verleen ik hierbij aan de onder 1 bedoelde hoofden van plaatselijke politie voorlopig de bevoegdheid om - eveneens met ingang van 1 augustus 1973 en zulks gedeeltelijk met afwijking van het bepaalde in Deel H, onder 3, punt 12 van de Vreemdelingen-circulaire - zelfstandig visa te verlengen van:

- a. onderdanen van Bulgarije, Cuba, Duitse Democratische Republiek (Oost-Duitsland), Hongarije, Polen, Roemenië, Tsjecho-Slowakije en de USSR (Rusland);
- b. onderdanen van Indonesië.

Visumverlenging op deze basis mag echter slechts plaatsvinden nadat het hoofd van plaatselijke politie zich er nauwkeurig van overtuigd heeft dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1. de vreemdeling moet kunnen aantonen dat hij er om bijzondere redenen belang bij heeft langer in het Beneluxgebied te verblijven dan de duur waarvoor het oorspronkelijke visum geldig was;
2. de duur van de visumverlenging en de duur waarvoor het oorspronkelijke visum voor verblijf geldig was mogen te samen niet meer dan drie maanden bedragen;
3. de terugkeer van de vreemdeling naar het land van herkomst moet zijn gewaarborgd, d.w.z.
 - a. er dient een reisbiljet voorhanden te zijn, geldig voor de terugreis (dit reisbiljet ware tot aan het vertrek van de vreemdeling in te houden);

- b. tussen de datum tot welke het visum verlengd wordt en de uiterste datum waarop de terugkeer van de vreemdeling naar het land van herkomst nog kan plaatsvinden dient een termijn van tenminste drie maanden te liggen. Bij de bepaling van deze termijn dient niet alleen gelet te worden op de geldigheidsduur van het paspoort, doch ook op die van de in dat reisdocument voorkomende terugkeervisum alsmede - zonodig - op het bezit van doorreisvisa voor derde landen.

Ingeval van twijfel of aan genoemde voorwaarden wordt voldaan dient de zaak op de in Deel H, onder 3, punt 12, van de Vreemdelingencirculaire borgescreven wijze aan het hoofd van de Visadienst te worden voorgelegd, waarna zijnerzijds een beslissing op het verzoek om visumverlening zal worden genomen. In de gevallen, waarin het hoofd van plaatselijke politie op grond van het bepaalde in deze circulaire de geldigheidsduur van een visum heeft verlengd, geeft hij daarvan aan de Visadienst kennis door inzending van een formulier, waarvan het model is opgenomen als bijlage H-3-e van de Vreemdelingencirculaire. In de rechterbovenhoek van dat formulier dient dan te worden vermeld: "Alg.macht. circ. d.d. 4 juli 1973, nr. 1334/E-633-TVG A 270".

N.B. De onderwerpelijke machtiging tot visumverlening heeft niet betrekking op:

- a. transitpassagiers van vliegtuigen of van zeeschepen, aan wie - met toepassing van artikel 17 of 18 VV - toestemming is verleend tot het verblijf buiten het vliegveld resp. tot het verlaten van het schip;
- b. houders van een aan de grens afgegeven visum;
- c. houders van door een buitenlandse post afgegeven visum, waarbij uitdrukkelijk is vermeld, dat het niet verlengbaar is.

In deze gevallen komt de vreemdeling in beginsel niet voor verlenging van de duur van het toegestane verblijf in aanmerking. Mocht er in een bepaald geval naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie een dringende reden aanwezig zijn, nochtans tot visumverlening over te gaan, dan mag dit niet geschieden zonder voorafgaande machtiging van het hoofd van de Visadienst.

3. Vervalt.

De Staatessecretaris van Justitie,

Glastra van Loon

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

nr. 3952/E-2535-A-292 TVG.

Opbergen achter Deel C, Vc
(na de aanschrijving van 20.2.1975)

AAN

de heren hoofden van plaatselijke politie.

i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie.

Onderwerp: visumplicht
Pakistan

Hierbij deel ik u mede dat met ingang van 1 april a.s. onderdanen van Pakistan voor de binnenkomst in de Benelux in het bezit dienen te zijn van een geldig visum. Bij de opzegging van de bestaande overeenkomst met Pakistan is overeengekomen dat een nieuwe overeenkomst zal worden gesloten inzake de wederzijdse afschaffing van de visumplicht, uitsluitend voor houders van diplomatieke en dienstpaspoorten. Hieruit volgt dat de wederinstelling van de visumplicht alleen geldt voor houders van een gewoon Pakistaans paspoort of van een Pakistaans zeemansboekje. Vooruitlopende op de inwerkingtreding van deze nieuwe overeenkomst, zullen houders van een Pakistaans diplomatiek of dienstpaspoort ongeacht de duur van het voorgenomen verblijf, visumvrij de Beneluxlanden kunnen blijven binnenkomen.

Overeengekomen is dat onderdanen van Pakistan, die houder zijn van een gewoon paspoort en die het Beneluxgebied zijn binnengekomen of zullen binnengaan vóór 1 april 1975, een verblijf van drie maanden zal zijn toegestaan vanaf de datum van binnenkomst, zonder te zijn onderworpen aan de visumplicht. Het betreft hier dan met name vreemdelingen die in ons land verblijven voor toeristische doeleinden, familie- of zakenbezoeken. Tijdens dit verblijf zal de vreemdeling moeten (blijven) voldoen aan de voorwaarden, genoemd in artikel 8 van de Vreemdelingenwet.

Te uwer informatie moge dienen dat onder een Pakistaans dienstpaspoort moet worden verstaan een gewoon paspoort, hetwelk op blz. 1 is voorzien van het woord "official", hetzij geschreven, hetzij in de vorm van een stempel.

Het Voorschrift Vreemdelingen zal zo spoedig mogelijk overeenkomstig het vorenstaande worden gewijzigd.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking,

Fraaij

MINISTERIE VAN JUSTITIE

afdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

's-Gravenhage, 1 maart 1975

Nr 1334/E 633 - TVG - A 287

AAN:

heren hoofden van plaatselijke politie.

i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie.

t: het heffen van
waarborgsommen

Ik moge uw aandacht vragen voor het volgende.

De sedert de invoering van de nieuwe vreemdelingenwetgeving opgedane ervaring met het heffen van waarborgsommen tot het stellen van zekerheid, heeft geleerd dat slechts in sporadische gevallen van deze waarborgsommen gebruik behoefde te worden gemaakt voor de betaling van de kosten van de verwijdering van vreemdelingen.

Het merendeel van de verwijderde vreemdelingen bleek zich illegaal in Nederland op te houden. Zij werden veelal op rijkskosten uitgeleid, omdat de reiskosten niet of niet geheel op hen of op derden verhaalbaar bleken te zijn.

De vele werkzaamheden, die aan het innen, administreren en beheren van de waarborgsommen -zowel voor de vreemdelingendiensten als voor het departement- zijn verbonden, hebben mij aanleiding gegeven te besluiten dat ingaande 1 april 1975 in beginsel geen waarborgsommen meer zullen worden geheven en dat de verplichting tot het storten daarvan niet meer als voorschrift aan een vergunning tot verblijf zal worden verbonden.

Het vorenstaande houdt evenwel niet in, dat het instituut "waarborgsommen" geheel zal verdwijnen. De wettelijke bepalingen op dit punt zullen in hun geheel worden gehandhaafd, zodat de mogelijkheid tot het doen stellen van zekerheid in deze vorm open zal blijven.

Zoals hierboven reeds is aangegeven zal hiervan na 1 april 1975 slechts nog in incidentele gevallen gebruik dienen te worden gemaakt.

Indien het hoofd van plaatselijke politie na de genoemde datum toch nog termen aanwezig acht voor het doen stellen van zekerheid, dan ware bij verblijven van korte duur (b.v. maximaal 1 jaar) te volstaan met het deponeren van een passagebiljet of het vragen van een garant-verklaring van een solvabele ingezetene van Nederland.

Nieuwe tekst

Opbergen achter Deel C, Vc.
(na de aanschrijving van 1 maart 1975)

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

Nr. AJZ 4012/E-2979-A-294

's-Gravenhage, 7 juli 1975

Onderwerp:
informatie omtrent
het vreemdelingenbeleid

Aan de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie;
de heren Hoofden van plaatselijke
politie;
de heer Commandant der
Koninklijke Marechaussee;
het Ministerie van Financiën
(afdeling Douane);
de heer Chef Rivierpolitie te
Rotterdam.

*Wook hier
achter is deel
C. Circ. v. 29-6-75
(4da)*

Hierbij worden te uwer kennis gebracht enkele richtlijnen betreffende het in bepaalde gevallen te voeren beleid inzake de toelating dan wel beëindiging van het verblijf van vreemdelingen.

Deze beleidslijnen worden reeds enige tijd ten departemente toegepast. Het is uiteraard van belang dat ook u daarvan op de hoogte is.

Het is niet denkbeeldig dat op grond van de in de praktijk opgedane ervaringen onderstaande wijzigingen dienen te worden verrijnd of anderszins gewijzigd. Met het oog daarop stel ik het op prijs uw reacties te vernemen indien U daartoe aanleiding ziet.

1. Vervalt.

2. Toelating van ongehuwde vreemdelingen die een hetero- of homofiele relatie hebben met een Nederlandse man of vrouw.

In deze gevallen gelden in beginsel dezelfde maatstaven als bij de toelating van vreemdelingen, gehuwd met Nederlandse mannen of vrouwen. Toelating kan worden overwogen mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a. het dient een serieuze relatie te betreffen;
- b. de Nederlandse partner (of een andere daartoe solvabel geachte persoon) moet de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de kosten van het levensonderhoud van de ander, zomede voor de eventuele terugreis-kosten naar het land van herkomst.

Het verblijf kan worden toegestaan, zolang de relatie voortduurt. Het is duidelijk dat in de gevallen, waarin de aangepane relatie uitsluitend ten doel heeft om een verblijf in Nederland af te dwingen, geen toelating behoort plaats te vinden.

De bevoegdheid tot het verlenen van een vergunning tot verblijf berust in de bovenomschreven gevallen bij de Minister van Justitie. Daartoe strekkende voorstellen waren, vergezeld van het verzoek, in tweevoud toe te zenden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie, die één exemplaar, met de bijlagen, voorzien van zijn advies aan de Minister van Justitie doet toekomen. Indien er naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie gronden aanwezig zijn tot weigering van de vergunning tot verblijf, dan dient terzake aan de Minister van Justitie een bijzondere aanwijzing te worden gevraagd.

Indien er naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie aanleiding bestaat tot weigering van de verlenging van de geldigheidsduur, of tot intrekking van de vergunning tot verblijf van een tot de onderwerpelijke categorie behorende vreemdeling omdat niet meer over voldoende middelen van bestaan wordt beschikt, of omdat inbreuk is gemaakt op de openbare orde, dan wel sprake is van gevaar voor de nationale veiligheid, dient terzake steeds een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te worden gevraagd.

De Staatssecretaris van Justitie,

H.J. Zeevalking

Ministerie van Justitie
Directie Vreemdelingenzaken
AJZ 2728/E-1649 - A - 333.

Op te bergen achter Deel C, Vc.
(na de aanschrijving van 24-2-1976)

's-Gravenhage, 23 mei 1978.

AAN: de heren hoofden van plaatselijke politie;
de heer Commandant der Koninklijke
Marechaussee;
het Ministerie van Financiën, directie
Douane;
de heer Chef Rivierpolitie te Rotterdam;
de heren Procureurs-Generaal, fgd.
Direkteuren van Politie.

i.a.a.

Betreft : Vervallen van rechtswege van vergunning tot vestiging.

Onder verwijzing naar hetgeen is vermeld in de Vo. deel C, blz. C 75 en 76
deel ik u het volgende mede.

In art. 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet is bepaald, dat een vergunning
tot vestiging van rechtswege vervalt, zodra de houder daarvan zijn hoofdver-
blijf buiten Nederland vestigt.

Bij de parlementaire behandeling van de Vreemdelingenwet is gezegd, dat het
begrip "hoofdverblijf" een feitelijke inhoud heeft. Wie hier te lande in het
bevolkingsregister is ingeschreven en een adres heeft, waar hij ook geregeld
kan worden aangetroffen, heeft stellig zijn hoofdverblijf in ons land (aldus
M.v.A. blz. 8, op de Vw.).

Als voorbeelden van feitelijke omstandigheden, waaruit is op te maken, dat
een vreemdeling zonder twijfel zijn hoofdverblijf hier te lande heeft opgegeven
worden in de M.v.A. vermeld;

- wanneer hij zich wegens vertrek naar het buitenland laat uitschrijven
uit het bevolkingsregister;
- wanneer hij zijn woning of appartement ontruimt en zijn inboedel over de
grens laat brengen.

Voor de beoordeling van de vraag, of een vreemdeling al dan niet zijn hoofd-
verblijf in Nederland heeft gehandhaafd is verder van belang hetgeen in het
nieuwe B.W. over deze materie is bepaald (waarbij woonstede is gelijk te
stellen met woonplaats of hoofdverblijf); zie B.W. art. 11, lid 1 :

"Een natuurlijk persoon verliest zijn woonstede door daden, waaruit zijn
wil blijkt om haar prijs te geven " (de leer van wil en daad).

Voorts is blijkens de bepalingen van het Besluit bevolkingsboekhouding

(K.B. d.d. 29 augustus 1967, Stb. 422) ook rekening te houden met de termijn gedurende welke de vreemdeling buiten Nederland heeft verbleven.

Krachtens art. 8 van dit besluit is degene, die wegens vertrek uit Nederland van de persoonsregisters moet worden afgevoerd, verplicht op de dag van zijn vertrek doch hoogstens 5 dagen daarvoor, daarvan mondeling of schriftelijk aangifte te doen bij het gemeentebestuur, met opgave van zijn laatste adres, alsmede van plaats en adres in het land waarheen hij vertrekt. In art. 19, lid 1, is voorts bepaald, dat onverwijld van het persoonsregister wordt afgewend, degene:

- die Nederland verlaat;
- die geen aangifte heeft gedaan bedoeld in art. 8 en wiens verblijfplaats niet kan worden opgespoord.

Art. 19, lid 2 bevat echter enige uitzonderingen op de ambtshalve afvoering van het persoonsregister; de belangrijkste is, dat geen afvoering plaats vindt, indien betrokkene in een periode van 360 achtereenvolgende dagen (plus 1 jaar) niet meer dan 270 dagen (of 9 maanden) buiten Nederland heeft verbleven.

Hoewel de bepalingen van het Besluit bevolkingsboekhouding niet beslissend zijn voor de verplaatsing van het hoofdverblijf naar het buitenland in de zin van de Vw, wordt bij een onafgebroken afwezigheid van langer dan negen maanden een sterk vermoeden geschapen in die richting.

Tenslotte moet rekening worden gehouden met de inmiddels over deze kwestie ontstane jurisprudentie. Omdat de kennisgeving van het hoofd van plaatselijke politie aan een vreemdeling, dat zijn vergunning tot vestiging kraaktens art. 14, lid 2 Vw van rechtswege is vervallen, niet vatbaar is voor beroep op de Minister van Justitie krachtens art. 29 van de Vw (herziening), zijn rechtsvorderingen in dit geval veelal gebaseerd op een vermeende onrechtmatige daad van de overheid; deze worden aangebracht voor de Arrondissementsrechtbank.

Dit vond bijvoorbeeld plaats in 1976 in de procedures Staat/S.D. van Turkse nationaliteit. In deze zaak had de plaatselijke Vreemdelingendienst, aan betrokkene die Nederland metterwoon had verlaten en was uitgeschreven uit het bevolkingsregister, bij zijn terugkomst na een afwezigheid van ongeveer 15 maanden bericht, dat zijn vergunning tot vestiging van rechtswege was vervallen. Hierop volgde een civiele vordering van betrokkene (verblijvend te Breda) tegen de Staat voor de Rechtbank te 's-Gravenhage. Bij tussenvonnis d.d. 16 januari 1977 kreeg D. gelegenheid aan te tonen dat hij ondanks zijn langdurige afwezigheid niet beoogd had zijn hoofdverblijf buiten Nederland te vestigen. Na gehouden getuigenverhoor verklaarde de Rechtbank bij vonnis d.d. 16 ju-

ni 1977 voor recht, dat D. zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland had gevestigd en dat derhalve de hem verleende vergunning tot vestiging ten onrechte als vervallen was beschouwd.

In deze uitspraak kende de Rechtbank een zeer grote betekenis aan de wil van betrokkene (die werd gesteund door twee getuigenverklaringen) toe.

Ook de administratieve beroepsrechter heeft meermalen uitspraak moeten doen over het begrip hoofdverblijf.

Dit betreft diverse beslissingen van de Kroon alsmede van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State, met name n.a.v. de vraag of de vreemdeling op het tijdstip van de gewraakte beslissing "sedert een jaar zijn hoofdverblijf in Nederland had" (zie Vw art. 34, lid 5 oud, resp. art. 34, lid 1, sub b van de Vw zoals gewijzigd sedert 1 juli 1976). Als voorbeeld zij vermeld het K.B. d.d. 19-3-1977 nr. 119, betreffende de Marokkaan Ch. die van oktober 1974 tot 25 juni 1975 in Marokko verbleef; als reden van zijn lange afwezigheid (ruim 9 maanden) werd door betrokkene opgegeven herbouw van zijn huis, dat op instorten stond, gevolgd door langdurige ziekte van zijn echtgenote; omdat hij de beweerde feiten niet voldoende kon aantonen, werd geconcludeerd dat hij zijn hoofdverblijf in Nederland niet had behouden.

Voorts zij gewezen op het K.B. d.d. 28-3-1977, nr. 40, betreffende de Marokkaan M.O. die in november 1974 naar Marokko was vertrokken om vakantie te houden en in juli 1975 naar Nederland was teruggekeerd. Ook in deze zaak was de conclusie, dat betrokkene in verband met de duur van zijn afwezigheid (8 maanden) zijn hoofdverblijf hier te lande niet had behouden.

Voorts zij genoemd de uitspraak van de Afdeling rechtspraak van de Raad van State, nr. A. 2357(1976) d.d. 29 september 1977, betreffende de Marokkaan A.A. die na in maart 1973 Nederland te zijn binnengekomen, medio december 1974 Nederland had verlaten en eerst op 3 september 1975 was teruggekeerd; als verklaring van zijn langdurige afwezigheid had betrokkene aangevoerd, dat hij van 24 januari 1975 tot 20 augustus 1975 wegens ziekte in Marokko had moeten verblijven.

Ondanks enige te dezer zake overgelegde medische verklaringen oordeelde de Raad van State, dat appellant in verband met de vermelde duur van de onderbreking van zijn verblijf, zijn hoofdverblijf in de periode december 1974 tot september 1975 hier te lande niet had behouden.

In het licht van het voorgaande, verzoek ik u met betrekking tot het van rechtswege vervallen van een vergunning tot vestiging, voortaan de volgende criteria aan te houden.

1. De wil van de vreemdeling om zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland te vestigen (het subjectieve element) is op zich zelf niet voldoende om behoud van zijn hoofdverblijf in Nederland aan te nemen. Ook uit zijn gedragingen zal moeten blijken dat hij inderdaad de bedoeling had zijn hoofdverblijf niet te verplaatsen.
2. De duur van de afwezigheid speelt een belangrijke rol. Indien een vreemdeling in een periode van één jaar langer dan negen maanden onafgebroken in het buitenland heeft verbleven, mag - tenzij de vreemdeling het tegendeel kan bewijzen - worden aangenomen, dat het zijn kennelijke bedoeling was, zijn hoofdverblijf te verplaatsen. Bij afwezigheid van kortere duur zal de bewijslast omtrent het verlies van het hoofdverblijf de overheid liggen.

Voorte verzoek ik uw aandacht voor het volgende:

3. Indien blijkt, dat een vreemdeling gedurende een geruime onafgebroken periode Nederland heeft verlaten, dient bij de Afdeling bevolking van de gemeente te worden geïnformeerd, of afvoering van het persoonsregister heeft plaats gevonden, resp. of deze afvoering alsnog ambtshalve dient te geschieden. Zo dit het geval is dient de vreemdeling ook uit de vreemdelingenadministratie te worden verwijderd.
4. Een speciaal geval betreft een vreemdeling, wiens vestigingsvergunning is komen te vervallen en die in het bezit is van een permanente arbeidsvergunning. Omdat een arbeidsvergunning slechts van kracht is wanneer het de vreemdeling is toegestaan in Nederland te verblijven, kan aan het bezit van een permanente arbeidsvergunning op zichzelf geen aanspraak op het doen herleven van een vervallen vergunning tot vestiging of het opnieuw verlenen van een dergelijke vergunning c.q. een vergunning tot verblijf worden ontleend. Indien een vreemdeling als hierboven bedoeld na verloop van tijd terugkeert en passend werk heeft gevonden, kan hij, mits aan alle verdere voorwaarden voor toelating is voldaan, eventueel in aanmerking komen voor een nieuwe vergunning tot verblijf. Omtrent de vraag of hiertoe kan worden overgegaan gelieve U in voorkomende gevallen een bijzondere aanwijzing aan mij te vragen.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken,

Fraay.

Onderwerp: vergunning tot
vestiging

's-Gravenhage, 30 november 1978

Aan: de heren hoofden van plaatselijke politie;
in afschrift-ter kennisneming-aan :
de heren Procureurs-Generaal, fgd.Direc-
teuren van Politie.

de heer Commandant der Koninklijke
Marechaussee;
het Ministerie van Financiën, directie
Douane;

de heer Chef Rivierpolitie te Rotterdam;

Het is mij gebleken dat door de verschillende vreemdelingen-
diensten geen uniforme gedragslijn wordt gevolgd met betrek-
king tot de afgifte van vergunningen tot vestiging aan vreem-
delingen. Het komt voor dat ook ten aanzien van diegenen die
volgens de wettelijke bepalingen (art.13 Vv) aanspraak op
een vergunning tot vestiging kunnen maken wordt volstaan met
het verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning tot ver-
blijf, terwijl de vreemdeling niet op de hoogte is van de moge-
lijkheid tot het verkrijgen van een verblijfstitel voor onbe-
paalde duur. Met het oog hierop verzoek ik U om vreemdelingen
die - sedert het bereiken van de 16-jarige leeftijd - geduren-
de een tijdvak van vijf jaren op wettige wijze hun hoofdverblijf
in Nederland hebben steeds ambtshalve in kennis te stellen van
de wettelijke bepalingen op het gebied van het verkrijgen van
een vergunning tot vestiging en hen in de gelegenheid te stel-
len om desgewenst een verzoek om zulk een vergunning in te
dienen. Deze informatie dient ook te worden verstrekt, indien
het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat er gronden
tot weigering van de vergunning aan een vreemdeling als voren-
bedoeld zijn, opdat deze, indien hij nochtans een verzoek om een
vergunning tot vestiging wil indienen, een voor beroep vatbare
beschikking kan verkrijgen. Zulks kan voor de vreemdeling mede van
belang zijn indien hij een verzoek om naturalisatie heeft ingediend.

Het ligt in mijn voornemen een meertalige folder te doen vervaar-
digen welke in gevallen als bovenbedoeld aan de vreemdeling kan
worden uitgereikt. (bijv. bij de vierde verlenging van de geldig-
heidsduur van zijn vergunning tot verblijf). In afwachting van de

distributie van de folder verzoek ik U de bedoelde informatie thans reeds op andere wijze te verstrekken.

Ten overvloede zij opgemerkt dat de termijn van 5 jaar hoofdverblijf niet geldt voor Belgen en Luxemburgers (art.96, eerste en tweede lid, Vb) en evenmin voor de categorie Surinamers die onder art. 8 van de verblijfs-en vestigingsovereenkomst met Suriname vallen (Vc, deel G-9-1j).

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie Vreemdelingenzaken,

Fraaij.

Onderwerp: vergunning tot
vestiging

's-Gravenhage, 30 november 1978

Aan: de heren hoofden van plaatselijke politie;
in afschrift-ter kennisneming-aan :
de heren Procureurs-Generaal, fgd.Direc-
teuren van Politie.

de heer Commandant der Koninklijke
Marschaussee;

het Ministerie van Financiën, directie
Douane;

de heer Chef Rivierpolitie te Rotterdam;

Het is mij gebleken dat door de verschillende vreemdelingen-
diensten geen uniforme gedragslijn wordt gevolgd met betrek-
king tot de afgifte van vergunningen tot vestiging aan vreem-
delingen. Het komt voor dat ook ten aanzien van diegenen die
volgens de wettelijke bepalingen (art.13 Vw) aanspraak op
een vergunning tot vestiging kunnen maken wordt volstaan met
het verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning tot ver-
blijf, terwijl de vreemdeling niet op de hoogte is van de moge-
lijkheid tot het verkrijgen van een verblijfstitel voor onbe-
paalde duur. Met het oog hierop verzoek ik U om vreemdelingen
die - sedert het bereiken van de 16-jarige leeftijd - geduren-
de een tijdvak van vijf jaren op wettige wijze hun hoofdverblijf
in Nederland hebben steeds ambtshalve in kennis te stellen van
de wettelijke bepalingen op het gebied van het verkrijgen van
een vergunning tot vestiging en hen in de gelegenheid te stel-
len om desgewenst een verzoek om zulk een vergunning in te
dienen. Deze informatie dient ook te worden verstrekt, indien
het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat er gronden
tot weigering van de vergunning aan een vreemdeling als voren-
bedoeld zijn, opdat deze, indien hij nochtans een verzoek om een
vergunning tot vestiging wil indienen, een voor beroep vatbare
beschikking kan verkrijgen. Zulks kan voor de vreemdeling mede van
belang zijn indien hij een verzoek om naturalisatie heeft ingediend.

Het ligt in mijn voornemen een meertalige folder te doen vervaar-
digen welke in gevallen als bovenbedoeld aan de vreemdeling kan
worden uitgereikt. (bijv. bij de vierde verlenging van de geldig-
heidsduur van zijn vergunning tot verblijf). In afwachting van de

distributie van de folder verzoek ik U de bedoelde informatie thans reeds op andere wijze te verstrekken.

Ten overvloede zij opgemerkt dat de termijn van 5 jaar hoofdverblijf niet geldt voor Belgen en Luxemburgers (art. 96, eerste en tweede lid, Vb) en evenmin voor de categorie Surinamers die onder art. 8 van de verblijfs- en vestigingsovereenkomst met Suriname vallen (Vc, deel G-9-13).

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie Vreemdelingenzaken,

Fraaij.

Ministerie van Justitie
Directie Vreemdelingenzaken

AJZ 338/E-132-TVG-A-341

's-Gravenhage, 9 januari 1979

Onderwerp : Australisch Certificate
of Identity en Document
of Identity

Aan

de heren hoofden van plaatselijke politie

i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie.

Hierbij deel ik u mede, dat in Beneluxverband is besloten het Australisch "Document of Identity" als een geldig grensoverschrijdendingsdocument te erkennen voor een verblijf van maximaal drie maanden. Dit document, dat een geldigheidsduur van ten hoogste één jaar heeft en uitsluitend wordt afgegeven aan Australische onderdanen, waarborgt te allen tijde de wedertoeslating tot Australië. Het Voorschrift Vreemdelingen en de Benelux Verzameling Voorschriften zullen op dit punt zo spoedig mogelijk worden aangevuld.

Blijkens mededeling van de Australische Regering wordt voorts aan in Australië wonende vreemdelingen en staatlozen een "Certificate of Identity" afgegeven. In Beneluxverband is besloten dit document gelijk te stellen met een paspoort voor vreemdelingen en het zal als zodanig worden opgenomen in Deel IV - H - Staatlozen en andere houders van vreemdelingenpaspoorten - van de Benelux Verzameling Voorschriften. De houders van een zodanig document dienen echter, naast een voor binnenkomst in het Beneluxgebied geldig visum, in het bezit te zijn van een geldig Australisch terugkeervisum.

De grensbewakingsautoriteiten zijn door mij reeds overeenkomstig het vorenstaande geïnstrueerd.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie Vreemdelingenzaken,
voor deze,

van Aartsen.

Bijlage bij circulaire van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 1 oktober 1980,

AJZ, nr. 1334/E-633-A-365

Hoofd van plaatselijke politie te

(adres en telefoonnummer)

Aan de gemeentelijke sociale dienst,

(adres en plaatsnaam).

Opgave van vreemdelingen die op de daarbij vermelde datum Nederland moeten hebben verlaten.

(opgave als bedoeld in de circulaire van de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en
Maatschappelijk Werk d.d. , betreffende bijstand aan vreemdelingen)

26 SEP. 1980

Naam	voornamen	geboortedatum	geboorteplaats	nationaliteit	adres of verblijfplaats	vertrekdatum	bijzonderheden
------	-----------	---------------	----------------	---------------	----------------------------	--------------	----------------

(gemeente) , (datum)

(ondertekening)

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Directie Vreemdelingenzaken

nr. AJZ 4183/E-3095-A-344

Onderwerp : verstrekken van inlegvel bij
uitreiking van een document
als bedoeld in bijlage 5a VV

bijlage : een

opbergen achter deel C, Vc.
(na de aanschrijving van 9 januari 1979)

Is-Gravenhage, 25 juni 1979

Aan de heren
hoofden van plaatselijke politie
i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie.

Ten vervolge van de aanschrijving van mijn toenma-
lige ambtsvoorganger van 20 februari 1975, onder nummer dezes, betref-
fende bovengenoemde onderwerp, deel ik u mede, dat in verband met ver-
zoeken van diverse zijden het inlegvel ook in de arabische en turkse
taal is vertaald.

Gemakshalve is de tekst in drie talen aan de binnen-
zijde c.q. achterzijde van dit rondschrjven gesteld.

Ook deze inlegvellen zullen van rijkswege worden
aangemaakt en zijn te verkrijgen bij het Ministerie van Justitie, Di-
rectie Vreemdelingenzaken, Schedeldoekshaven 100, postadres : Postbus
20301, 2500 EH 's-Gravenhage.

De inlegvellen met alleen de Nederlandse tekst zijn
- uiteraard - ook nog bij bovengenoemd adres te bestellen.

Tenslotte bericht ik u dat de tekst van de beroeps-
clausules "herziening" en "beroep Raad van State" in druk is verschenen,
elke clausule in 10 talen. Bij de uitreiking van een afwijzende beschik-
king dient steeds een exemplaar van het desbetreffende formulier te wor-
den gevoegd.

De tekst van de clausule "beroep Raad van State" wordt, indien nodig, met de afwijzing op het verzoek om herziening ter
uitreiking toegezonden.

De tekst van de clausule "herziening" kunt u op boven-
vermeld adres verkrijgen, onder vermelding van het benodigde aantal exem-
plaren. Te Uwer kennisneming voeg ik reeds een exemplaar van dit formu-
lier hierbij.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het hoofd van de
Directie Vreemdelingenzaken,

Fraaij

Inlegvel bij een vergunning tot vestiging

U bent thans houder van een vergunning tot vestiging. Om die reden heeft de vreemdelingendienst voortaan geen regelmatig contact meer met U. Ik vestig er echter Uw aandacht op dat ook houders van een vergunning tot vestiging de vreemdelingendienst kennis dienen te geven van :

- verandering van adres;
- duurzaam (definitief) vertrek naar het buitenland (ook van inwonende gezinsleden);
- het bereiken van de vijftienjarige leeftijd van één Uwer in Nederland wonende kinderen; het kind dient zich dan zelf ook bij de vreemdelingendienst te melden;
- het bereiken van de eenentwintigjarige leeftijd van één Uwer kinderen; het kind dient zich in dit geval eveneens in persoon bij de vreemdelingendienst te melden;
- verandering in de samenstelling van uw gezin.

Het hoofd van plaatselijke politie.

Devamlı ikâmet müsadesi eki

Bu andan itibaren devamlı ikâmet müsadesine sahip bulunmaktasınız. Bundan sonra yabancılar polisiyle devamlı temas etmenize lüzum kalmamıştır. Yalnız devamlı ikâmet müsadesine sahip olanlarında aşağıdaki hallerde yabancılar polisine müracaat etmeleri gerektiğini hatırlatırız:

- Adres değişiklikleri
- Devamlı (kati olarak) yurdunuza dönüşünüzde (aile efratlarında buna dahildir)
- Hollanda'da ikâmet eden çocuklarınızın 15 yaşını doldurmasında; çocuğun kendisinin yabancılar polisine müracaatı gereklidir.
- Çocuklarınızdan birinin 21 yaşını doldurmasında; Bu durumda şahıs bizzat yabancılar polisine müracaat etmelidir;
- Aile efratlarınızda vuku bulan azalma ve çoğalmalarda.

Mahalli polis müdürü

ارشادات خاصة بشروط الإقامة في هولندا

انت تلك الان تصرّحاً بالإقامة في هولندا . على هذا الاساس فان شروط الاجانب لن تتصل بك بعد الان . ولكن يتعين عليك الاتصال بشروط الاجانب في الحالات التالية :

== في حالة تغيير عنوانك

- في حالة الحصول على اقامة طويلة ووحدة خارج البلاد (بما في ذلك افراد عائلتك الذين يسكنون في بيتك)
- في حالة وصول اى من ابناءك الى سن الخامسة عشرة على اهلك الذى يصل الى هذه السن ان يتصل بنفسه بشروط

الاجانب

- في حالة وصول احد ابناءك الى سن ٢١ . يتعين على اهلك المذكور ان يتصل بنفسه بشروط الاجانب
- في حالة حدوث تغييرات داخل اسرتك .

رئيس شعبة البوليس المحلي

's Gravenhage, 1 oktober 1980

Aan de Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie;
de Hoofden van plaatselijke politie;
de Commandant der Koninklijke
Marechaussee;
het Ministerie van Financiën
(Directie Douane);
de Chef Rivierpolitie te Rotterdam.

Onderwerp: bijstand aan vreemdelingen

Gebleken is dat de circulaire van de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk van 6 december 1979 aan de colleges van Burgemeester en Wethouders der gemeenten betreffende bijstand aan vreemdelingen, waarvan ik u bij mijn aanschrijving van diezelfde datum, AJZ 1334/E-633-A-351, afschrift deed toekomen, op één punt verduidelijking behoeft. Dit punt betreft de vraag, wanneer sprake is van vreemdelingen die (nog) niet of niet langer over een geldige verblijfstitel beschikken, doch wier verblijf bekend is bij het bevoegde gezag (Minister van Justitie of plaatselijke vreemdelingendienst), en in welke gevallen gesteld kan worden dat deze vreemdelingen door het bevoegde gezag feitelijk ongemoeid worden gelaten. In paragraaf 7 van genoemde circulaire wordt een vijsftal zodanige gevallen genoemd, waaronder het geval waarin de aan een vreemdeling te gunnen "redelijke termijn" (waarbinnen hij het land moet hebben verlaten) nog niet is verstreken (eerste alinea van genoemde paragraaf onder b).

In overleg met mij heeft de Staatssecretaris voornoemd in een aanvullende circulaire, gedateerd 26 september 1980, onder de aandacht van Burgemeesters en Wethouders der gemeenten gebracht dat het begrip "feitelijk ongemoeid laten", gezien het tekst- en zinverband, moet worden opgevat als een bewust gedogen dat de

vreemdeling feitelijk in Nederland verblijft, hoewel een geldige verblijfstitel ontbreekt, en het de vreemdeling derhalve niet ingevolge artikel 9 of 10 van de Vreemdelingenwet formeel is toegestaan in Nederland te verblijven. In de in aanhef dezer genoemde circulaire blijkt deze opvatting uit de woorden: "en derhalve voorlopig hier te lande kunnen verblijven". Van zulk een bewust gedogen kan slechts sprake zijn indien de vreemdelingen-dienst van het verblijf van de vreemdeling op de hoogte is. Dit is met name niet langer het geval indien de vreemdeling na het verstrijken van de hem gegunde redelijke termijn als bedoeld in art. 24 Vw. zich aan uitzetting zou onttrekken.

In haar circulaire van 26 september 1980 heeft de Staatssecretaris voornoemd de colleges van Burgemeester en Wethouders der gemeenten op die mogelijkheid gewezen en gesteld dat, voordat tot bijstand-verlening wordt overgegaan, steeds de vraag naar de rechtmatigheid van het verblijf gesteld en bevestigend beantwoord moet zijn in die zin dat de vreemdeling over een geldige verblijfstitel dient te beschikken, of, indien dit niet het geval is, dat hij althans bij het hoofd van plaatselijke politie bekend is en dat tevoren vaststaat dat zijn verblijf bewust gedoogd wordt (de in paragraaf 7 van genoemde circulaire onder a tot en met e genoemde gevallen). Van de aanwezigheid van laatstbedoelde gevallen blijkt uit een aantekening als bedoeld in een van de artt. 39, derde en zesde lid, 43, eerste lid, en 45, eerste, tweede en derde lid, VV, welke het hoofd van plaatselijke politie ingevolge art. 38 VV stelt in het identiteitspapier van de vreemdeling of in een hem te verstrekken afzonderlijk inlegblad in de gevallen, voorzien in een van de artt. 39, vijfde en zesde lid, 43, tweede lid en 45, vierde lid, VV. Voor zover nodig moge ik er bij u op aandringen er zorg voor te dragen dat in voorkomende gevallen deze aantekeningen inderdaad worden geplaatst, temeer omdat in de in aanhef dezer genoemde circulaire de colleges van Burgemeester en Wethouders der gemeenten op het voorkomen van deze aantekeningen in het identiteitspapier van de vreemdeling of in het hem te verstrekken inlegblad zijn gewezen. In haar circulaire van 26 september 1980 heeft de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk nog uitdrukkelijk de aandacht gevraagd voor de mogelijkheid dat de vreemdeling, ten-

einde zich aan uitzetting te onttrekken zich naar een andere gemeente begeeft. Er moet dan ook altijd aangetoond worden dat een bijstandvragende vreemdeling bij de plaatselijke vreemdelingendienst bekend is en gedoogd wordt.

Teneinde de samenwerking tussen de hoofden van plaatselijke politie en de gemeentelijke sociale diensten inzake gevallen als hier bedoeld nog te bevorderen verzoek ik u van alle vreemdelingen aan wie u bij de beëindiging van het verblijf in ons land een redelijke vertrektermijn heeft gegund, dan wel, in voorkomend geval, aan wie u aanzegging heeft gedaan ons land onmiddellijk te verlaten, alsmede van diegenen onder hen die door u werden uitgezet, opgave te verstrekken aan de gemeentelijke sociale dienst in uw gemeente, onder vermelding van naam, voornamen, geboortedatum en -plaats, nationaliteit, laatste u bekende adres of vermoedelijke verblijfplaats, voorts onder vermelding van de datum waarop de vreemdeling niet langer in Nederland aanwezig mag zijn.

Ik moge u verzoeken tot uw opgave een formulier volgens bijgaand model te bezigen, en een copie in uw archief te bewaren.

Indien uw opgave meer dan één persoon betreft, ware de opgave zoveel mogelijk in alfabetische volgorde te verstrekken. Het opmaken van een dergelijke collectieve opgave mag er evenwel niet toe leiden dat in de verstrekking van de hier bedoelde gegevens aan de gemeentelijke sociale dienst te uwent vertraging ontstaat.

Indien, nadat u de vreemdeling heeft aangezegd tegen een bepaalde datum ons land te verlaten, aan de vreemdeling alsnog enig respijt wordt gegeven, is het zaak ook daarvan onder opgave van de eerder verstrekte gegevens aan de gemeentelijke sociale dienst te uwent mededeling te doen. Zulks kan zich bijvoorbeeld voordoen, indien in verband met na de gedane aanzegging van de vertrektermijn optredende ziekte van de vreemdeling of van een zijner gezinsleden uitstel van het vertrek noodzakelijk blijkt (art. 25 Vw). Ook een van de overige in paragraaf 7 van meergenoemde circulaire genoemde gevallen kunnen tot nader uitstel nopen. Alsdan dient, bij het definitieve vertrek, opnieuw een opgave aan de gemeentelijke

sociale dienst te worden gedaan onder referentie aan uw vorige opgaven.

In aansluiting aan het voorgaande deel ik u mede dat de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk in haar circulaire met nadruk heeft herhaald het onjuist te achten wanneer een gemeentelijke sociale dienst zou weigeren om - omgekeerd - aan de vreemdelingendienst desgevraagd mede te delen dat bijstand wordt verleend aan een door die dienst met name genoemde vreemdeling (zie paragraaf 10 van de in aanhef dezer genoemde circulaire). Van weigeringen als hier bedoeld - mochten zij zich niettemin voordoen - verzoek ik u mij onder opgave van alle terzake dienende bijzonderheden in kennis te stellen.

Voorts moge ik u verzoeken mij steeds, eveneens onder opgave van alle relevante gegevens, in kennis te stellen van gevallen waarin u mocht blikken dat aan niet of niet langer rechtmatig in Nederland verblijf houdende vreemdelingen bijstand is verleend.

Tenslotte deel ik u mede het op prijs te stellen te zijner tijd van uw ervaringen met de toepassing van deze circulaire te mogen vernemen.

De Staatssecretaris van Justitie
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie Vreemdelingenzaken,
Fruaij

Bijlage bij circulaire van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 1 oktober 1980, AJZ, nr. 1334/E-633-A-365

Hoofd van plaatselijke politie te

(adres en telefoonnummer)

Aan de gemeentelijke sociale dienst,

(adres en plaatsnaam).

Opgave van vreemdelingen die op de daarbij vermelde datum Nederland moeten hebben verlaten.

(opgave als bedoeld in de circulaire van de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en
Maatschappelijk Werk d.d. , betreffende bijstand aan vreemdelingen)

26 SEP. 1980

Naam	voornamen	geboortedatum	geboorteplaats	nationaliteit	adres of verblijfplaats	vertrekdatum	bijzonderheden
------	-----------	---------------	----------------	---------------	----------------------------	--------------	----------------

(gemeente) , (datum)

(ondertekening)

Uitzonderingen op het vorenstaande kunnen - behalve ten aanzien van asielzoekers - alleen dan worden gemaakt indien er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard. Voorbeelden van dergelijke gevallen zijn vermeld in de reeds genoemde notitie vreemdelingenbeleid op blz. 32. Voorts moge voor wat betreft buitenlandse studenten die hier te lande wetenschappelijk onderwijs willen volgen worden verwezen naar het bepaalde in de Vreemdelingencirculaire, deel C, blz. C - 26 g.

In deze uitzonderingsgevallen kan de vreemdeling ondanks het feit dat hij niet over de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf beschikt voor een vergunning tot verblijf in aanmerking komen. In de meeste van deze gevallen dient het hoofd van plaatselijke politie zodanige zaak voor te leggen aan de Minister van Justitie. De strekking van de onderverpelijkte aanschrijving is het aantal gevallen waarin voorlegging thans is voorgescreven te beperken, mede teneinde de betrokken vreemdeling niet te lang in onzekerheid te laten over de te zijnen aanzien te nemen beslissing.

1. In verband hiermede gelieve u vanaf heden in die gevallen waarin een geldige machtiging tot voorlopig verblijf ontbreekt, doch overigens aan de vereisten voor het verlenen van een vergunning tot verblijf wordt voldaan van uw bevoegdheid ex art. 19 i en j VV zonder terzake een bijzondere aanwijzing te vragen gebruik te maken ten aanzien van: vreemdelingen, gehuwd met een Nederlandse vrouw of man.

Vereisten: er dient sprake te zijn van een reëel huwelijk; het huwelijk dient derhalve niet gesloten te zijn met het uitsluitend oogmerk voor de huwelijkspartner verblijf in Nederland te bewerkstelligen; betrokkenen dienen te beschikken over voldoende middelen van bestaan om in hun levensonderhoud te voorzien (dus geen uitkering ten laste van de openbare kas), tenzij het niet hebben daarvan niet aan henzelf verweten kan worden; er mag geen sprake zijn van veroordelingen tot langdurige vrijheidsstraf wegens ernstig misdrijf.

Beperking: "verblijf bij Nederlandse echtgenoot/echtgenote", in voorkomend geval aangevuld met: "en het verrichten van arbeid (in loondienst) gedurende dat verblijf".

Voorschriften: geen.

Opmerking: verwezen zij naar de circulaire C-26 k t/m 26 m, laatstelijk gewijzigd bij aanschrijving van 26 juni 1979 (AJZ nr. 4984/E-3677) opgeborgen achter deel A van de Vc.

's-Gravenhage, 10 juni 1980.

Aan: de hoofden van plaatselijke politie,
i.a.a. de Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie;
de Commandant der Koninklijke
Marechaussee;
het Ministerie van Financiën
(Directie Douane);
de Chef Rivierpolitie te Rotterdam.

Onderwerp: binnenkomst en/of
verblijf zonder m.v.v.

Ingevolge het krachtens de Vw bepaalde dienen vreemdelingen die zich voor een verblijf van langer dan drie maanden naar Nederland begeven of die zich hier willen vestigen in het bezit te zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf, welke vanuit het buitenland dient te worden aangevraagd. Van deze verplichting zijn slechts vrijgesteld onderdanen van de E.E.G.-landen: België, Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Ierland, Italië en Luxemburg alsmede van de landen: Finland, Monaco, Noorwegen, Oostenrijk, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

In aansluiting op het vermelde in de notitie Vreemdelingenbeleid (Tweede Kamer, zitting 1978 - 1979, 15649 nr. 2) welke u per aanschrijving van 17 juli 1979 (nr. AJZ 4984/E-3677) werd toegezonden, moge ik er dan ook nogmaals nadrukkelijk op wijzen dat vreemdelingen die niet in het bezit zijn van de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf in beginsel niet worden toegelaten en evenmin voor voortgezet verblijf in aanmerking komen. Het algemeen belang vereist dat vreemdelingen die zich illegaal en in strijd met de wettelijke bepalingen in Nederland bevinden zo snel mogelijk worden teruggezonden. Derhalve dient hun eveneens niet te worden toegestaan de beslissing op een door hen tijdens een zodanig illegaal verblijf gedaan verzoek om een vergunning tot verblijf hier te lande af te wachten.

2. Voorts zijn de hoofden van plaatselijke politie vanaf heden gemachtigd om namens mij een vergunning tot verblijf te verlenen aan vreemdelingen die, hoewel niet in het bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf, een beroep doen op een relatie met een Nederlandse man of vrouw en aan de daarvoor geldende voorwaarden voldoen, te weten:

vreemdelingen die een hetero - of homofiele relatie hebben met een Nederlandse man of vrouw.

Vereisten: er dient sprake te zijn van een duurzame en serieuze relatie (indien aannemelijk is dat de relatie uitsluitend is aangegaan met het doel zich te onttrekken aan de weigering van de toegang tot of een verwijdering uit ons land kan dit een grond voor weigering van de toelating zijn); beide partners dienen ongehuwd te zijn en een gemeenschappelijke huishouding te voeren; de partner of een ander daartoe solvabel geachte persoon moet kunnen voorzien in het levensonderhoud van betrokkene; passende huisvesting; geen veroordeling tot langdurige vrijheidsstraf wegens ernstig misdrijf.

Beperking: "voor verblijf bij (naam partner)" eventueel aangevuld met: "en het verrichten van arbeid (in loondienst) gedurende dat verblijf".

Voorschriften: garantverklaring en aantonen verzekerd te zijn tegen ziektekosten (art. 48, eerste lid, sub b en c, Vb).

Opmerking: in dit verband zij verwezen naar de circulaire dd. 29 juni 1978, nr. AJZ 4012/E-2979-A-294, achter deel C (laatstelijk gewijzigd bij aanschrijving van 9 januari 1980, nr. AJZ 1334/E-633-A-353 achter deel C).

3. Tenslotte zij volledigheidshalve gewezen op een categorie vreemdelingen ten aanzien van wie het hoofd van plaatselijke politie ingevolge het bepaalde in de vreemdelingencirculaire, deel G, op blz. G-4-12 reeds thans zelfstandig gebruik kan maken van zijn bevoegdheid ex art. 19 VV, zonder dat betrokkenen in het bezit zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf: de echtgenoot/echtgenote en de tot het gezin behorende minderjarige kinderen van een hier te lande verblijvende werknemer, die verblijf beogen ter fine van gezinshereniging.

Vereisten: de werknemer (werkneemster) dient reeds één ca. twee jaar hier te lande legaal werkzaam te zijn geweest; er dient een feitelijk aanbod van werk te zijn; passende huisvesting dient aanwezig te zijn; het dient een reëel huwelijk te betreffen (zie hierboven onder 1);

er dient een antecedentenverklaring ondertekend te worden en een t.b.c.-keuring ondergaan te worden.

Beperking: "verblijf bij echtgenoot" c.q. "verblijf bij echtgenote" eventueel aangevuld met "het verrichten van arbeid (in loondienst) gedurende dat verblijf.

Voorschriften: geen.

Zoals reeds in de eerder genoemde aanschrijving dd. 26 juni 1979 werd vermeld, kan in alle hierboven genoemde gevallen na drie jaar ononderbroken verblijf een zelfstandige vergunning tot verblijf worden verleend, d.w.z. dat de beperking verband houdende met het verblijf bij de echtgeno(o)t(e) o.q. relatie komt te vervallen. Dit geldt in gelijke mate voor diegenen wier relatie beëindigd of wier huwelijk feitelijk of juridisch ontbonden wordt, als ten aanzien van diegenen bij wie dit niet het geval is.

De bovengenoemde bevoegdheden van het hoofd van plaatselijke politie tot het verlenen van een vergunning tot verblijf zijn niet van toepassing op vreemdelingen die behoren tot één der categorieën genoemd in art. 19, vierde lid, VV. In zodanige gevallen blijft voorlegging aan de Minister van Justitie vereist.

Indien het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat, ondanks het feit dat - naast het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf - niet wordt voldaan aan één of meer specifieke vereisten, de betrokken vreemdeling nochtans voor verblijf in aanmerking behoort te komen, kan de zaak worden voorgelegd aan de Minister van Justitie. Tenslotte zij nogmaals nadrukkelijk gewezen op het bepaalde in art. 20 VV, waarbij aan het hoofd van plaatselijke politie de bevoegdheid is gegeven met uitzondering van de categorieën genoemd in artikel 20, derde lid, VV afwijzend te beschikken op een ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf, indien hij van oordeel is dat niet aan de vereisten wordt voldaan.

In de gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie van mening is dat een aanvraag om een vergunning tot verblijf vanwege een relatie bij een Nederlandse man of vrouw afgewezen dient te worden, dient eerst een bijzondere aanwijzing (met gebruikmaking van het formulier C 2) gevraagd te worden.

De Staatssecretaris van Justitie,
voor deze,
het hoofd van de directie Vreemdelingenzaken,

Fraaij.

Opbergen achter deel C Vc.

(achter de aanschrijving van 10 juni 1980)

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Directie Vreemdelingenzaken
Nr. AJZ 4432/E-3290/A 363

's-Gravenhage, 2 september 1980

Aan de hoofden van plaatselijke politie,
i.a.a. de procureurs-generaal,
fgd. directeuren van politie.

Onderwerp: verzoeken om een vergunning tot verblijf,
niet in persoon ingediend

Van verschillende zijden is mij de vraag gesteld, hoe te handelen ten aanzien van verzoeken om een vergunning tot verblijf welke door een vreemdeling of namens deze door diens wettelijke vertegenwoordiger (ouder, curator of voogd) of door een ander persoon (door een advocaat of een andere rechtshulpverlenende instantie) schriftelijk worden ingediend.

Verzoeken als hier bedoeld zijn op zichzelf ontvankelijk, mits daarbij wordt voldaan aan het bepaalde in art. 52 Vb en art. 28 VV. Met name dient het verzoekschrift door de vreemdeling zelf, c.q. door diens wettelijke vertegenwoordiger (ouder, curator of voogd) te worden ondertekend. Mutatis mutandis geldt dit ook voor de indiening van andere verzoeken als bedoeld in art. 52 Vb.

Hoewel niet uitdrukkelijk is voorgeschreven dat de vreemdeling ter indiening van zijn verzoek zich in persoon bij het hoofd van plaatselijke politie moet vervoege, dient er wel van uitgegaan te worden dat dit in het belang van de behandeling van het verzoek nodig is. Bovendien is het, in het belang van het toezicht op vreemdelingen in het algemeen noodzakelijk dat de vreemdeling in persoon bij het hoofd van plaatselijke politie verschijnt. Een verplichting daartoe kan aan de vreemdeling worden opgelegd op grond van art. 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw, j^o art. 58, eerste en tweede lid, Vb. Hiertoe is temeer reden aanwezig in gevallen waarin de vreemdeling nalatig is gebleven te voldoen aan de krachtens art. 17, tweede lid, Vw, j^o art. 66, eerste lid, Vb

in het algemeen aan vreemdelingen die voor een verblijf van langer dan drie maanden naar Nederland zijn gekomen opgelegde verplichting zich te melden bij het hoofd van plaatselijke politie, aan welke verplichting hij uiteraard slechts had kunnen voldoen door zelf aldaar te verschijnen.

Indien een vreemdeling die een verzoek om een vergunning tot verblijf (dat tenminste dezelfde gegevens moet bevatten als die vermeld in het formulier, voorgeschreven krachtens art. 28 VV) heeft ingediend, niet aan de in art. 58, tweede lid, Vb genoemde verplichting voldoet, heeft dit niet tot gevolg dat het ingediende verzoek alsnog niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard. Wel is er in dit geval gegronde reden om het verzoek af te wijzen. Met het oog hierop verdient het aanbeveling dat het hoofd van plaatselijke politie in zijn vordering tot het komen verstrekken van de gevraagde gegevens een duidelijk omschreven en redelijk gestelde termijn noemt binnen welke aan de vordering moet worden voldaan.

Hieronder volgt een schema voor de afdoening van verzoeken als hier bedoeld.

1. Nagegaan wordt of de ingediende verzoeken voldoen aan de hiervoren omschreven, bij art. 52 Vb en art. 28 VV gestelde vereisten, t.w.:
 - formulier model a, een kopie daarvan, dan wel een brief welke de beoordelingen daarvan volgt (een brief, waarin de gegevens ontbreken die opgenomen zijn in het formulier, voorgeschreven krachtens art. 28 VV voldoet dus niet aan dit vereiste);
 - ondertekening door de vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger (d.w.z. ouder, curator of voogd). Brieven of formulieren welke alleen zijn ondertekend door een advocaat, andere rechtshulp-verlener of andere gemachtigde voldoen dus niet aan dit vereiste.

Verzoeken die niet voldoen aan deze vereisten, dienen te worden beantwoord met een standaardbrief, waarvan een model bij deze circulaire is gevoegd onder bijlage 1.

Met de uitschifting en de afdoening van deze verzoeken ware niet langer dan strikt nodig te wachten. Veronderstellend een rechtsgeldig verzoek te hebben ingediend, zal immers de indiener van het verzoek, wanneer niet binnen zes maanden na ontvangst daarop is beslist, menen op grond van art. 29, tweede lid, Vw van de fictieve weigering herziening te kunnen vragen.

2. Verzoeken die wél zijn ingediend overeenkomstig de onder 1 gestelde vereisten, worden door het hoofd van plaatselijke politie in behandeling genomen.

In dat geval dient de betrokken vreemdeling te worden opgeroepen in persoon te verschijnen teneinde de gegevens te verstrekken welke het hoofd van plaatselijke politie in het belang van de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet vraagt. Zoals eerder opgemerkt, kent art. 58 Vb een bevoegdheid daartoe aan het hoofd van plaatselijke politie toe en legt het de vreemdeling een dienovereenkomstige verplichting op.

Het oproepen van de vreemdeling ware zo nodig in twee fasen te doen geschieden door toezending van:

- een witte kaart, inhoudende een verzoek in persoon te verschijnen teneinde in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegevens te verstrekken (o.m. ter vaststelling van zijn identiteit);
- een rode kaart, indien aan het eerder genoemde verzoek geen gevolg is gegeven, inhoudende een vordering om tot het vermelde doel alsnog bij het hoofd van plaatselijke politie te verschijnen, onder mededeling dat betrokkene door aan deze vordering niet te voldoen zich schuldig maakt aan een strafbaar feit.

Van de bovenvermelde kaarten zijn modellen bij deze circulaire gevoegd onder bijlagen 2 en 3. Voor zover zij inhoudelijk niet van het bovenstaande afwijken, kunnen de thans gehanteerde kaarten in gebruik blijven.

Indien de vreemdeling bij het hoofd van plaatselijke politie is verschenen en de gevraagde gegevens verstrekt heeft, kan op het verzoek worden beslist.

3. Indien de vreemdeling geen gevolg heeft gegeven aan de vordering in persoon te verschijnen, dient een afwijzende beschikking te worden genomen; deze dient, indien de gegevens omtrent een eigen adres van de vreemdeling ontbreken, te worden gezonden naar het adres van de advocaat, c.q. andere rechtshulpverlenende instantie, of andere gemachtigde. Dit adres kan immers beschouwd worden als het laatst bekende adres van de vreemdeling, of althans als het adres via hetwelk de vreemdeling geacht moet worden bereikbaar te zijn.

De beschikking ware te redigeren volgens het model dat bij deze circulaire is gevoegd onder bijlage 4.

De Staatssecretaris van Justitie
namens deze,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken

Fraaij

bijlage 1

bij circulaire d.d. 2 september 1980
nr. AJZ 4432/E-3/90/A 363

(Gemeente) (datum)

Aan ...

Heden kwam ik in het bezit van uw brief d.d., waarin u verzoekt om de verlening van een vergunning tot verblijf ten behoeve van uzelf / uw client ... (naam en adres of gekozen woonplaats)

In antwoord daarop deel ik u mede dat uw verzoek niet voldoet aan alle vereisten welke krachtens artikel 16 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40) aan de indiening van een zodanig verzoek worden gesteld.

x Het verzoek voldoet niet aan het bij artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit (Stb. 1966, 387) gestelde vereiste dat het door de vreemdeling zelf of door diens wettelijke vertegenwoordiger (ouder, curator of voogd) is ondertekend.

x In het verzoek ontbreken gegevens, die vermeld moeten worden op het krachtens artikel 28 van het Voorschrift Vreemdelingen vastgestelde formulier, dat bij de indiening van het verzoek gebruikt moet worden.

Formulieren als hier bedoeld liggen

op het (hoofd)bureau van politie, ... (adres) ..., kamer

op de secretarie van de gemeente, ... (adres) ..., kamer
ter beschikking. Ik nodig u/uw client uit u/mich aldaar voor het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf te vervoegeu.

Gelet op het voorgaande kan het in uw brief gestelde verzoek niet worden beschouwd als een verzoek om een vergunning tot verblijf als bedoeld in de Vreemdelingenwet en derhalve niet in behandeling worden genomen.

Het hoofd van plaatselijke politie,

bijlage
bij circulaire d.
nr. AJZ 4432

(Gemeente)

Het hoofd van plaatselijke politie te
verzoekt de vreemdeling ... (naam)
op ... dag, (datum) ... 19.., tussen ... en
op het (hoofd)bureau van politie, ... (adres) ..

op de secretarie van de gemeente, ... (adres) ..
te verschijnen, in verband met het op
verzoek om een vergunning tot verblijf.

Deze brief, zomede het paspoort en andere identiteits
persoonlijke bescheiden die bij het verzoeken
in het belang van de toepassing van het bepaalde
de Vreemdelingenwet van nut kunnen zijn, dienen
gebracht.

Het hoofd van plaats

bijlage 3

bij circulaire d.d. 2 september 1980
nr. AJZ 4432/E-3290/A 363

(Gemeente), ... (datum) ...

Het hoofd van de plaatselijke politie te

vordert de vreemdeling(naam)

op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van
de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40) mede gelet op artikel 58,
eerste en tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit (Stb. 1966,
387), op ... dag, (datum) ... 19.., tussen ... en ... uur
in persoon te verschijnen

op het (hoofd)bureau van politie, ... (adres) ..., kamer ...

op de secretarie van de gemeente, ... (adres) ..., kamer ...

Deze vordering, zomede het paspoort en andere identiteitsbewijzen
en persoonlijke bescheiden die bij het verstrekken van gegevens in
het belang van de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de
Vreemdelingenwet van nut kunnen zijn, dienen te worden medegebracht.

Het niet voldoen aan deze vordering is strafbaar ingevolge het be-
paalde bij artikel 44 van de Vreemdelingenwet.

Het hoofd van plaatselijke politie,

Het Hoofd van plaatselijke politie te

Gezien het door de vreemdeling, zich noemende ... (naam) ... ,
en naar zijn mededeling geboren te ... (plaats) ... op ... (datum) ... ,
en van nationaliteit, op ... (datum indiening verzoek)... (door tus-
senkomst van (naam advocaat, andere rechtshulp-verlenende instantie
of gemachtigde)) ingediende verzoek om een vergunning tot verblijf;

Overwegende dat de verzoeker behoort tot de categorie van vreemdelingen die
voor een verblijf van langere duur dan drie maanden in het bezit dienen te
zijn van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, aan welke voorwaarde
hij niet heeft voldaan¹;

Overwegende dat de verzoeker niet heeft voldaan aan de verplichting bedoeld
in artikel 58, eerste en tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit (Stb. 1966,
387), ¹ strafbaar gesteld bij artikel 44 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965,
40), om de door het hoofd van plaatselijke politie verlangde gegevens in
persoon te verstrekken, na daartoe op en op behoorlijk on-
geroepen, dan wel gevorderd te zijn;

Overwegende dat de vreemdeling door niet te voldoen aan vorenbedoelde ver-
plichting niet de vereiste medewerking heeft verleend aan de behandeling
van zijn verzoek;

Overwegende dat het beleid erop gericht is de ongerozele binnenkomst en
het illegale verblijf van vreemdelingen tegen te gaan, mede uit een oogpunt
van openbare orde;

dat immers de aanwezigheid van vreemdelingen hier te lande in strijd met de op
dit punt bestaande wettelijke voorschriften ongewenst is, mede gelet op het
feit dat daaruit misstanden kunnen voortvloeien onder meer met betrekking tot
het verrichten van arbeid in strijd met de daarvoor ten aanzien van vreem-
delingen in het leven geroepen wettelijke voorschriften met betrekking tot
de volksgezondheid, de huisvesting en meer in het algemeen de controle in het
belang van het toezicht op vreemdelingen door de overheid;

dat in verband hiermede het algemeen belang eist, dat vreemdelingen die zich
in strijd met de wettelijke bepalingen in Nederland bevinden, niet voor ver-
blijf in aanmerking komen en op deze grond de vergunning tot verblijf kan
worden geweigerd tenzij sprake zou zijn van zeer bijzondere omstandigheden

¹ Deze overweging dient uiteraard achterwege te blijven in gevallen waarin
de vreemdeling niet in het bezit behoeft te zijn van een machtiging tot
voorlopig verblijf.

*Waarom de
verplichting
is*

van persoonlijke aard die een uitzondering rechtvaardigen;

Overwegende dat daarvan niet is kunnen blijken;

Overwegende dat de vergunning tot verblijf kan worden geweigerd op aan het algemeen belang ontleende gronden en dat in het onderhavige geval, gelet op het vorenstaande, op die grond de vergunning tot verblijf ook dient te worden geweigerd;

Gelet op het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet;

Besluit:

aan de bovengenoemde vreemdeling een vergunning tot verblijf te weigeren.

4

..... (plaats), (datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

Van deze beschikking kan herziening worden gevraagd aan de Minister van Justitie. Daartoe kan door de belanghebbende die in de beschikking is genoemd, of diens wettelijke vertegenwoordiger een aan die Minister gericht verzoek om herziening worden gezonden aan het adres Schedeldoekshaven 100, 2500 EH 's-Gravenhage.

Een - bij voorkeur duidelijk gemotiveerd - schriftelijk verzoek om herziening kan worden ingediend binnen een maand na de dag waarop de beschikking ter kennis van de belanghebbende is gekomen.

Bij indiening van een verzoek om herziening ware daarvan tevens mededeling te doen aan het hoofd van de plaatselijke politie.